

கணபதிதனை.

சுத்தாத்வைதவேதாந்தாசாரியராகிய

தத்வராயசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பாடுதுறை.

இஃது

கொன்றைமாடகரம்

அருணாசலமுதலியாரவர்களால்

பதிப்பித்தபிரதிக்கிணங்கச்

சாத்தம்பரக்கம்

கிருஷ்ணசாமிமுதலியாரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டது

காணியம்பாக்கம்

பொன்னையாமுதலியார்குமாரர்

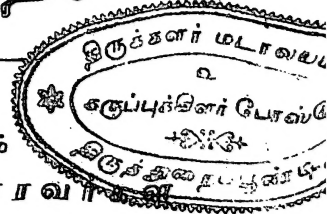
கா. முருகேசமுதலியாரவர்களால்

சென்னை:

ஆதிகலாநிதி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வசித்துவா சித்திரமாய்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

நான்முகன்முதலா நலந்திகழ்மூவரும், வானவர் குழுவு மறைகளுமுறையிடப், பூரணன்கருணையிற் பொலிதிருவுருவாய், மாரணம்பிறப்பறு வகையினை யருள்செய, வாரருட்கொம்பொடு மழகுறுகைலையி, லேர்பெறவிருந்தரு ளிறைகழல்வணங்கி, யப்பெருந் தேசிக னடியிணைபுனைதரு, செப்பருநந்திதன் றிரு வடிவணங்கி, நந்திநற்சேவடி நலம்பெறச்சூடிய, வெந்தைநற்சனற்குமா ரன்றனையிறைஞ்சி, யாங்கவ ன்சேவடி யழகுறப்புனைந்த,வோங்குநல்வியாத னெ ண்கழலிறைஞ்சி, யருளுடைவியாத னடியரிற்சிற ந்த, தெருளுடைச்சூதன் றிருவடியிறைஞ்சிச், சிற் பரஞ்சூதன் றிருவடிபுனைந்தீ, நற்பெருங்கடவு ணை ராபிறைஞ்சி, பவ்வழிவந்தங் கருளினிற்சிறந்த,தெ ய்வநற்றருவைச் சித்தனையிறைஞ்சி, யத்தவனடிபு னை யழகுறச்சோதிச், சித்தவேடத்தவன் றென்றி சைவிளங்க, வந்துநற்புலியூர் மகிழ்ந்தினிதிருந்த, வந்தமிலருண்முனி யருட்கழலிறைஞ்சி, யாங்கவன ருளா லழகுறுகிழையி, லோங்கியமுனிவா னெண் கழலிறைஞ்சி,யழகுறுகிழையி லாரியனடிபுனை,யொ ழுவறுபரமுனி யொண்கழலிறைஞ்சி, யுரைத்தநற்றி ருமுனி யொண்கழல்சூடிய, திருப்பனந்தாளிறை சேவடியிறைஞ்சி, மாமுனியருளான் மதுரைமப்பு

ஞ்சைச், சேமநல்வைப்பின் திருவடியிறைஞ்சிச், சீர்
தருமிறையடி சென்னியிற்புனைந்த, வேர்தருவடமு
னி யிணையடியிறைஞ்சி, யலகில்சீர்முனிவ னடியி
ணைமுடிபுனை, யுலகுயவந்தோ னெண்கழலிறைஞ்
சிக், குருபரனுலகுய வந்தவன்கழல்புனை, திருநட
ராசன் சேவடியிறைஞ்சித், தத்துவன்றிருநடன் சர
ணவம்புயம்புனை, சுத்தநற்குரூபன் றுணையடியிறைஞ்
சி, யையனற்குரூப னடியிணைபுனைந்த, செய்யநற்சி
வப்பிர காசனென்செல்வன், தன்னையோர்மொழியி
னிற் சதுர்பெறவளித்திங், கன்னையிலன்புசெய் யா
ரருட்பெருங்கட, லருளாற்குன்ற மருட்பெருங்கற்
பக, மருளார்மேக மருட்பெருமுழுநிதி, யென்னையு
ம்பொருளா வாண்டவனிணையடி, தன்னையாருயிரங்
கோடிகால்வணங்கிப், பெருந்திரட்டாஞ்சிவப் பிர
காசநூலை, யருந்திரட்டாக வறைவெனன்றருள்வோ
ன், மத்துவராயர்செய் மாதவமதனாற், தத்துவராய
னாத் தரணியிலுதித்து, மாவாக்கியப்பொருண் மாம
ழைபொழிந்த, பாவாக்கியனெனும் பண்டிதர்சிகாம
ணி, முத்தார்த்தரீபோற்று முதிர்கத்தசைவச், சித்தா
ந்தர்க்குத் திருவாசகம்போ, லொருபொருளேயிவ்
வுயிரொலாமுய்ய, விருபொருளாகி யெய்தியதென
வந், தருபானந்த மனைவர்க்குமுதவுஞ், சுரூபான்ந்
தச் சுந்தரன்மீதுந், தவப்பிரகாசஞ் சார்ந்தவர்க்கரு
ஞ்ஞ், சிவப்பிரகாசச் சிற்பரன்மீது, நாடுதுறையெ
லா நணமன்றமுடிக்குப், பாடுதுறையெனப் பண்ணி

யதூரு, நெச்சமயருமெந் நூலெந்நூலென், றச்சு
 ருதியிற்கொள வரன்றததான்று, மனாதிசுணின்னு
 மாண்டுங்காணோணை, வனாதிசையங்கை யரதநத்தா
 க்கிசு, சவணமாத்திரத்திற் சச்சிதானந்தச், சவண
 மாக்குறுந் தூய்தாதலானு, மிறவாதியாண்டு மிசை
 த்திடவெண்ணி, யறமெண்ணுஞ்ரு மம்பிகைவளர்த்
 த, விச்சகத்தொன்புரி யேழினுஞ்சிறந்த, கச்சியி
 லுபய கவிகளாஞ்சுத்த, வைதிகசைவ வளர்திருக்
 கூட்ட, வுய்திகொள்குரவரி லொருவனானேன், கும
 ரக்கோட்டன் கூரருணிறைந்து, தியிரக்கோட்டந்
 தீர்ந்தமெய்க்குரவனாக், கச்சியப்பன் கழலையுங்கலை
 யையு, முச்சியிற்கொண்டவ னுயர்வழிவந்தோ, னி
 லக்கணவிலக்கிய மிணையிலவேதாந்த, மலக்கணில்
 சிவரகம வருங்கரைகண்டோன், சமயம்விசேஷந்
 தகுநிருவாண, மமைஞானதீசைஷயி னடுத்தவர்பவ
 த்தி, னீனப்பிரகாச மெல்லாமொழித்து, ஞானப்பி
 ரகாச நண்ணியவருள்வோன், சண்முகக்குரவன்
 சான்மாதவத்திற், றண்மையோடுதித்த தநயனானே,
 னண்ணலங்கைலையா மண்டாமடமும், விண்ணளம்
 வகுளமும் வியோமகோத்திரமுஞ், சாந்தானிகமு
 நந்திசந்தானமுந், தேர்த்தவர்புகழ்சிதம் பரகேத்தி
 ரமு, மகோரபட்டாரக னுந்தீசைநரம்மு, மகோர
 குத்திரமே யாதியாறிரண்டுந், திகழருணைசல தேசிக
 ன்றன்பாற், புகழந்தூலளித்துப் புராதனமாதலா,
 லெழுத்துச்சொற்பொரு ளேறியுங்குறைவுறும், வ

முத்தபக்களைந்துகைம் மாறுவேண்டாத, வெழிலியி
 ற்பலவா வெழுதாக்கிளவியிற், பழுதறவச்சிற் பதிப்
 பித்தளித்தன, நெழிற்கோட்டந்நான் கிருமூன்று
 ள்ளும், புழற்கோட்டம்மே பொற்பினதெனவுஞ்,
 சம்பத்தாரேழ் தசவநாட்டி, னம்பத்தாரே யழகிய
 தெனவு, மேகமிலிரண்டா யிரமெனுநத்தத், தாகுநீ
 ர்நிலவள னூர்ந்திடுபிறவளன், நழையுமில்வூனாத்
 தானும்வேட்டனன்போல், விழைசொன்னும்பிகை
 வில்வேசனென்னக், கொன்றையந்தொடையான்
 கொடியிடை யொடும்வாழ், கொன்றையம்பதியே
 கோப்பதியெனவும், பதினெண்மொழியுளும் பைந்
 தமிழொன்றே, யெதிரிலதென்ன விருநிலம்புகழவு
 ஞ், சமயமோராறிற் சைவமொன்றே, யமைவிலா
 மேன்மைய தாகியதெனவும், பல்வளக்கோத்திரப்
 பண்ணவர்தம்முள், வில்வமாமுனியே விசேடவா
 னெனவுந், தருகற்பகனிகர் தகையினர்தம்முண், முரு
 கப்பமன்னன் மொய்தவனெனவு, நாகுலந்தனிற்
 சுர நதிக்குலமதுவே, மேற்குலமெனவு மேதினிவ
 ந்தோன், பனகந்தாங்கும் படிமுழுதாண்டுஞ், சனக
 னதறிவிற் சலியாவறிவினன், பவபுண்ணியமுயல்
 பகக்கள்போலாது, சிவபுண்ணியமே செய்தொழி
 லானேன், செந்தமிழ்க்கெல்லையாப்ச் சேய்க்கிடனா
 ய்க்கோ, விந்தனில்வளர்ந்த வேங்கடவரையான், வா
 லினீர்ததிகள்போ லாதுவாண்காபியின், பாஸினீர்
 பெருகிய பாவிமாநதியா, னண்டமெலாமுய வமர்ந்

தெண்ணுன்கறந், தொண்டைவாயுமைசெயுந் தொ
ண்டைநன்னாட்டான், குடக்கிற்றுக்கிர்வரை குணக்கி
ற்புணரி, வடக்கின்வேங்கடம் வரும்பெண்ணைதெற்
கி, னற்புதமிக்க வரணநான்காகிக், கற்பமுமழியாக்க
ச்சிமாநகரான், வெய்யவற்காணூஉ விழைந்துமுகம
லர்ந்து, தையலாடிக்குந் தாழ்தருமுவமை, முண்
ணிகழ்நாள முளரிபோலாது, தண்ணியற்காணூஉத்
தழைந்துமுகமலர்ந்து, மேலவயவமாம் விழிக்கினை
யாயக், கோல்வளையார்விழை குவளையந்தொடை
யா, னாற்படைத்தலைவனாய் நகுலனிற்செலுநர், தார்
த்தெறநடத்துஞ் சயபரியுடையான், நன்குலமென்
றுந் தழைந்திடப்புரப்பான், மின்குலஞ்சொரியு மே
கவாகனனே, தள்ளருஞ்சிறப்பிற் றாணிவந்தமைக்
கு, விள்ளருஞ்சான்மென வெண்களிறுடையான்,
படையுங்கொடையும் பகர்தருவிழாவு, முடையவ
னிவனென வெவாவிக்குமும்முரசான், கையறுமேனை
யர் கதவிபோலாது, மெய்யுறவெடுத்த மேழியம்பதா
கையா, அழிகுமூலக்மே முந்தமாணையா, மாழியின
டத்து மரசர்கட்கமைச்சாய்ப், பண்ணியகளிற்றைப்
பாகரினூல்வழி, நண்ணியநாளு நடத்திடுமாணையா,
னெருக்கிவெம்போர்செய நேர்ந்திடுநேரலர், தருக்
கினையொழிக்குஞ் சவளதோரணத்தா, னருணாசலப்
பெயரார்ந்து கருணாசலதியாய்க் கவினுமன்னவனே,

இஃது காஞ்சிபுரம், வித்வான்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள் பாடியது.

இவை

கைலாசபரம்பரையாகிய திருவாவடுதறை

ஆதினவிதவான்

தாண்டவராயசுவாமிகள் பாடியவை.

எண்ணீர்க்கழிநெடிசுலாசிரிய விருத்தம்.

ஒப்பரியதத்வமசிவாக்கியத்தின்பொருளை யுள்ள
ங்கைநெல்லியெனவொண்புவிக்குக்காட்டு, முப்புவ
னமும்புகழும்பாடுதுறைநூலை மூதறிவினோர்மருவு
காஞ்சிநகர்வளருந், திப்பியகுணவருணாசலக்குரவ
னாலே சீர்மைபெறவேசெய்துதெண்டியாயுடுத்த, வி
ப்புலனமகிழுவச்சிற்பதிப்பித்தா னிருங்கொன்றைவா
ழு மருணாசலவிந்திரனே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கத்துவராழிசுலவுமிக்காசினிக் கண்ணிலவு
மத்துவராயெங்கண்மாணிக்கவாசகவள்ளனிகர்
தத்துவராயர்சொல்சாத்திரமெங்குந்தழையச்செய்
னத்துவராகுலம்வாட்டருணாசலநாயகனே. [தா

இஃது

காரம். குமரப்பமுதலியார் பாடியது.

விருத்தம்.

நாடுதுறையெவைக்குமுதாகரணவிலக்கியமென்ன
நாவலோர்கள், விடுதுறையிஃதென்னச்சாதனர்சா

த்தியர்கணிருவிஷயானந்தத், தாடுதுறையாமென்ன
ப்பாடுதுறையினைப்பதிப்பித்தங்கைதந்தான், கோடு
துறையூர்வாவிக் கொன்றையருணைசலப்பேர்க்குரிசி
ன்மாதோ.

குருபரம்பரை

முதலாசாரியர்.

ஸ்ரீகைலாசத்திலெழுந்தருளிய உமாமகேஸ்வரர்,
அவர்மாணாக்கர் - நந்திகேஸ்வரர், அவர்மாணாக்கர் -
சனற்குமாரர், அவர்மாணாக்கர் - வியாசர், அவர்மா
ணாக்கர் - சூதரிஷி, அவர்மாணாக்கர் - கடவுள்நாதர்,
அவர் வழிவந்தமாணாக்கர் - த்ருவூர்ச்சித்தர், அவர்
மாணாக்கர் - அருள்முனிவர், அவர்மாணாக்கர் - கீழார்
முனிவர், அவர்மாணாக்கர் - பரமுனிவர், அவர்மா
ணாக்கர் - திருப்பனந்தாளார், அவர்மாணாக்கர் - மது
ரைப்புஞ்சைமுனிவர், அவர்மாணாக்கர் - திருநடரா
சர், அவர்மாணாக்கர் - சிவப்பிரகாசர், அவர்மாணா
க்கர் - சுருயானந்தர், அவர்மாணாக்கர் - தத்வராயர்.

சிவமயம்.

தத்வராயசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

பூமிதேவிக்குத் திருமுகம்போலச் சிறந்திருக்கிற தமிழ்நாடு பலவற்றினு மேம்பட்ட நடுநாட்டில் வீர மாநகரத்தில் சற்றேறக்குறைய முன்னூறுவருஷத் திற்குள்ளாக மாத்துவப்பிராமணருக்குள்ளே பிவ்வு லகஞ்செய்த மாதவமென்றுசொல்ல இரண்டு புண் ணியமூர்த்திகள் அவதரித்தார்கள். அவர்கள் அம் மான் * மருமகன் என்கிற முறைமையையுடையவர் கள், அவ்விருவரும் வடமொழி தென்மொழி பிரண் டிலும் வல்லவராய அறிவாசாரமுதலியவைகளிற் சிறந்தவர்களாய்ப் பிரமசாரியர்க ளாகியேயிருந்து தங்கள் கருமத்தில் வழுவாது நடந்துவருநாளில் வேதாந்தசாஸ்த்ரம் யாவையும்படித்து ஐயந்திரிவு அறியாமையில்லாமல் அவற்றின்பொருள்களை ஆராய்ந்தறிந் தெப்போதுந் தத்வவிசாரணையும் ஸ்வரூப விசாரணையுஞ் செய்துவருதலாலும் அவைகளையே எவர்களுக்கும் போதித்தலாலும் பெரியவிருக்தம் தோன்றற்கிடனுன சிறிய ஆலம்விதைபோல் ஞான ங்குரமானவராதலாலும் இவர்களுக்கு அப்பருவத்

* ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகளுடன்பிறந்தாள்பிள்ளை - தத்வராயசுவாமிகள்.

திலேதானே பூர்வநாமம்போய்த்தத்வராயொன்றும், ஸ்வரூபானந்தொன்றும், காரணநாம முண்டாயின்.

(இவர்கள்.) பூர்வ தவக்குறைவால் வந்தவர்களா தலால் ஆத்மவிசாரணை செய்யவேண்டுமென்கிற விவேகமே மேலிட்டாலோசித்தார்கள். அவையென்னெனில், இம்மையில், யாவரினுஞ்சிறந்த அரசர்கள் வாழ்வுஞ் சிலநாளி லழிந்துவிடும் அதனால் வருமின்பமு முள்ளிப்பூவின்றேனை யொக்குமென்றும் மறுமையில், இந்திராதிதேவர் பதங்களும் ஆயுண் மிகுந்திருந்து காமாதிதுன்பமூற் றழியுமென்றும் இளமையாதியும் நிலையல்லவென்றும் நினைத்துப் பெண்ணாதி மூவாசையும் துறந்து சாந்திமுதலாகிய குணங்களைத் தமக்கங்கமாகக்கொண்டு தலையில் நெருப்புப்பற்றிக்கொண்டவன் நீர் தேடுதல் போலவும் மிகுந்த கோடைவெயிலி லகப்பட்டவன் நிழல் தேடுதல்போலவும் அதிதீவர பக்குவமுடையவர்களாய்ச் சன்னமரணமொழிக்கவல்ல ஞானசிரியரைத்தேடி அடுக்கவேண்டிப் பலநாள் பல விடங்களிலுந் தேடிப்பார்த்துங் கிடையாமையால் மிகவும் வருத்தமடைந்து ஒருநாள் போம்வழியில் ஒரு சிறந்தசோலையில் பெரியகல்லால விருகூத்தி ன்கீழிருந் தாலோசித்தார்கள். அவையென்னெனின் நாம் இப்படித்தேடினால் எத்தனைகாலஞ்செல்லும் ஆதலால் ஒருவர் உத்தராதிகையிலும் ஒருவர் தகூறி

ணதிகையிலும்போய்த் தேடிப்பார்ப்போம்; நமக்குள்
 எவருக்குமுன்னே ஆசிரியர்கிடைத் தனுக்கிரகம்பெ
 ற்றுக்கொள்ளுகின்றோமோ அவரோமற்றொருவருக்கு
 ம் ஆசிரியரென்றுநிச்சயித்துக்கொண்டுபோனார்கள்.
 அவர்களில் தென்றேசத்திற்சென்ற ஸ்வரூபானந்த
 சுவாமிகள் பலதேசங்களிலும் பல ஊர்களிலும் பல
 வனங்களிலும் பலமலைகளிலும் பலநதிதீரங்களிலு
 ம் பல புராதனாலயங்களிலும் தேடிக்கொண்டு திரு
 வரங்கமுந் திருவானைக்காவும் காவேரிநதியும் தெற்
 காக வடக்கேபோய்த் திருப்பைஞ்ஞீலியென்கிற சி
 வஸ்தலத்தையும் திருவெள்ளையென்கிற விஷ்ணு
 ஸ்தலத்தையும் தன்பாங்கினுடைத்தாயிருக்கிற கோ
 வத்தமென்னும் ஸ்தலத்துக்குச் சமீபத்தில் போம்
 பொழுது இவருக்கு ஒருகாரணமுமின்றிப் பேரான
 ந்தமும் சரீரத்திலே புளகாங்கிதமும் உண்டாகிக்
 கைகள் அஞ்சலிமுகிழ்த்திடக் கண்களில் நீர்பெருக
 க்கண்டு நான் தேடிவந்த ஞானாசிரியரிருக்கிற ஸ்தா
 னம் இதுவேயென்று அந்த நகரைப் பிரதக்ஷணமா
 ய்வந்து உள்ளேபோய் இவ்விடத்திலே பெரியவர்
 கள் உண்டோவென்று விசாரித்தார். அவ்விடத்தி
 லுள்ளவர்கள் இந்த ஊர்க்குப் புறத்திலே நாணற்
 புதலிருக்கின்றது, அதனுள்ளே யொருபெரியவரிரு
 க்கின்றார். அவர்பெயர் * சிவப்பிரகாசசுவாமிகளெ

* சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பூர்வஸ்தலம் திருவாரூர்-இவர்
 சுத்தவைதிக சைவர்.

ன்றும் அவர் ஒவ்வொரு தினத்திலே சாயங்காலத்தில் அந்தப்புதலைவிட்டு வெளியில் வருகின்றான். ஞஞ்சொல்ல அவ்விடத்திலேபோய் இவர் காத்துக் கொண்டிருக்கிறபோது அந்தச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் ஒருநாள் வெளியிலேவந்தார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் நமஸ்காரம்பண்ணி நெடுங்காலமாய்ஷைக்கின்ற சன்னமரணப் பிரவாகத்தினின்றும் அடியேன் களாயேற ஞானோபதேசம் பண்ணவேண்டுமென்று பாததாமசையைப் பிடித்துக்கொண்டு முறையிடும்பொழுது நாம் நினைத்திருந்த அதிதிவரபக்குவனிலனையென்று ஆலோசித்து அப்பா உனக்காகத்தான் இங்கே இதுவரையில் யானிருந்தேனென்று மேலான மஹாவாக்யத்தைச் சிரவணதிகளால் அதுக்கிரகம்பண்ண அவ்வதுக்கிரகத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு ஸ்வானுபூதியாகவேண்டிச் சமாதிபண்ணிக் கொண்டிருக்குநாளில் வடக்கே தேடிக்கொண்டுபோன தத்வராயசுவாமிகள் அத்தேச முழுமையுந்தேடி ஆசிரியர்கிடையாமல் மறுபடியும் தென்றேசத்திற்கேவந்து ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளைக்கண்டார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளுந் தனக்காசிரியர்கிடைத்ததும் அதுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டதும் பிறவுஞ்சொல்ல மிகவும் அதிசயமடைந்து ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளை வணங்கி மேலான ஞானதுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு நிருவிகற்ப சமாதியிலிருந்து நித்ய நிரதி

சயநனந்தத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றகாலத்திலே பெரியோர்களுக்குத் தாம் பெற்றபேறு உலகம் பெறவேண்டுமென்கின்ற சங்கல்யம் சுபாவமானபடியால் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் திருவுள்ளத்தில் இந்தத் தத்வராயர் தென்மொழியிற் பாடுதலில் மிகவும் வல்லவராயிருக்கையால் இவரைக்கொண்டு லோகோபகாரமாச் சில சாஸ்திரங்களைச்செய்விக்கவேண்டுமென்று நினைத்து உபாயமாய்க் குறிப்பித்துக்கொண்டுவர அவர் சதாநிஷ்டையில் இருக்கின்றவரானபடியால் அவருக்கு இந்தக்குறிப்பு மிகவுந் தோன்றாம விருந்ததுகண்டு இக்கருத்து நன்றாய்த் தெரிவிக்கவேண்ணி ஒருநாள் அமாவாசையில் அப்யங்கஞ்செய்ய வேண்டியவர்போல ஏவலாளரைத் தயிலங்கொண்டுவாருமென்றுசொல்ல அருகேநின்ற தத்வராயசுவாமி அமாவாசையென்கிறதைமனதிலே நினைத்து அம்மென்றார். அப்போது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் கோபித்துக்கொண்டவர்போல விதிவிலக்கென்கிற சங்கல்பமுங்கடந்து காலாதீதராய்நின்ற நமக்கும் விதிவிலக்குண்டோ நம்மெதிரிற் கவேண்டாம் போமென்றுசொல்லத் தத்வராயசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தமாய்வினங்குகின்ற சுவாமிகளுக்கும் நான் விதிவிலக்குக்கற்பித்த குற்றத்தால் இனிநானிந்தச்சரீரத்தோடிருத்தல்தகாது. தடலில் விழுந்திறத்தலன்றி இதற்குப்பரிகாரம்

வேறில்லையென்று கினைத்து ஆசாரியர் சங்கிதானத்
தைநோக்கிக்கொண்டே பின்னிட்டபடி நடந்து ஆ
ரமை மேலிட்டிக் கண்களிற் சலம் தாராதாரையா
ய்ப் பெருகப் பரமசாரியராகிய சிவப்ரகாசசுவாமி
களையும் ஆசாரியராகிய ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளை
யுங் குறித்து ஸ்வரூப சாக்ஷாத்காரவிலாசத்தை நவ
நவமாய்த் தமது ஸ்வாநுபூதியின்க ணனுபவித்தபிர
காரம் பின்னுள்ள வாத்மகோடிகளும் அவ்வனுபூதி
யைப் பெற்றாய்ப்படி ஜீவகாருண்ணியத்தினால் தம
து ஸ்வரூபானுபூதி ஆவேசத்தால் ஸ்தோத்திரமாய்
ச்-சிவப்ரகாசவெண்பா-தத்வாமிர்தமென்னும், இர
ண்டுடன்-திருத்தாலாட்டு, பிள்ளைத்திருநாமம், வெ
ண்பாவந்தாதி, கலித்துறையந்தாதி, சின்னப்பூவெ
ண்பா, தசாங்கம், இரட்டைமணிமாலை, மும்மணிக்
கோவை, நான்மணிமாலை, கலிப்பா, ஞானவினோத
ன்கலம்பகம், உலா, சிலேடையுலா, நெஞ்சுவிமீது
து, கலிமடல், அஞ்ஞவதைப்பராணி, மேகவதைப்
பராணி, அமிர்தசாரவெண்பாவென்னும் இந்தப் பதி
னெட்டையும் திருவாய்மலர்ந்தருளிக்கொண்டுபோ
ம்பொழுது அருகில்நின்ற மாணாக்கர்கள் அப்போ
தைக்கப்போதே அப்பிரபந்தங்களைத் தனித்தனியெ
ழுதிக்கொண்டுபோய் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் சந்
கிதானத்திற் படிக்கச் சுவாமிகளும் அச்சாஸ்திரங்க
ளில் விருப்பமில்லாதவர்போல் மயிருள்ளவள் வா

ஸிமூடிக்கிறதுபோல வாயுள்ளவன் பாடியனுப்புகிற
 னென்று திருவாய்மலர்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்
 படியிருக்க இங்கே தத்வராயசுவாமிகள் ஆசாரியர்
 தரிசனத்துக் கபாத்திரனாய்விட்டேனே இனி நா
 னெந்தச்சனனத்தில் தரிசிப்பேனென்னும் ஏக்கத்தி
 னாலே தாயைக்காணாத இளங்குழந்தையைப்போல
 அழுதுமுகம்வீங்கி பாடுதுறையில் திருவடிமாலையை
 ப் பாடிக்கொண்டு விழுந்திறக்கக் கடலுக்குச் சமீப
 த்தில் போம்பொழுது அந்தச்செய்தியையு மாணக்
 கர்கள் வந்துசொல்ல ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளறிந்
 து குருவுக்கு வீங்கியை வரச்சொல்லுமென்று கட்ட
 டளையிட அதைக் கேள்விப்பட்ட தத்வராயசுவாமி
 கள் தந் தேகவருத்தமுழுதும் நீங்கிடக்கச் சக்தியு
 ம் பெற்றுக்கொண்டு சுவாமிகளால் அனுப்பப்பட்ட
 மாணக்கர்களைப்பார்த்துக் கருணாகிரியாகிய சுவாமி
 கள் மகா அபராதியாகிய வென்னையும்வரக் கட்டளை
 யிட்டதோவென்று பேரானந்தமடைந்து மேற்படி
 பிரபந்தத்தில் திருவருட்கழன்மலை, போற்றிமலை,
 புகழ்ச்சிமலை முதலானவைகளையும் பாடிக்கொண்
 டு கிரகின்மேல் அஞ்சலியஸ்தராய்ச் சுவாமிகளுடை
 ய சந்நிதானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டேவந்து பிர
 தக்ஷணம்பண்ணி அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாக அநே
 கநமஸ்காரஞ்செய்து முன்னிலும் அதிகமாய்க் கண்
 தளில் நீர்பெருகமயிர்க்குர்ச்செயிந்து பரவசப்பட்டு

நெஞ்சமுருகி ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்
கும்போது சுவாமிகளும் இருவென்று கட்டளையிட
இருந்து சுவாமிகளின் பணிவிடைசெய்துகொண்டு
மிகவும் சந்தோஷமடைந்திருக்குநாளில் சுவாமிகள்
தத்வராயர் பாடிய சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் பார்
வையிட்டுச் சொல்லமைதியும் பொருளமைதியுநேர
க்கிச் சந்தோஷத்தைத் தனக்குள்ளே யடக்கிக்
கொண்டு இந்தச் சாஸ்திரங்கள் மிகக் கற்றவர்க்கன்
றி மற்றவர்க் குதவாதென்று நினைத்துத் தத்வராயசு
வாமிகளைப்பார்த்து அப்பா இந்தச்சாஸ்திரங்களெல்
லாம் உனக்கே பாடிக்கொண்டனையன்றி யுலகத்தா
ருக் குபயோகமாகப் பாடவில்லையே என்றருளிச்
செய்ய அப்போது, மடைத்தொழிலாளர்கள் சுவா
மீ அழுது கொள்ள வெழுந்தருள வேண்டுமென்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய சுவாமிகளும் நித்யகர்மங்களை
முடித்து அழுதுக்கெழுந்தருளத் தனியேயிருந்த த
த்வராயசுவாமிகள் ஆசாரியார் திருவாக்கை ஆலோ
சித்து அப்படியே தாமும் நினைத்து சுவாமிகள் அழு
துகொண்டு வருமுன்னர் எல்லாருக்கும் பிரயோசன
ப்பட மோகவதைப்பரணியில் ஒருபிரகரணமாகச்
சசிவர்ணபோதமென்னும் ஒருசாஸ்திரத்தைசெய்து
சுவாமிகள் திருவடியிலேவைத்து நமஸ்காரம்பண்
ணச் சுவாமிகளும் தத்வராயர் விரைந்துபாடினதை
யும் அச்சாஸ்திரத்தின் பாகத்தையும் பார்த்துச் சந்
தோஷமடைந்தார். பின்னும் தத்வராயசுவாமிகள்
சில வேதாந்த சாஸ்திரங்களுஞ் சிலமத சித்தாந்த

நூல்களுஞ் செய்துகொண்டு நிர்விகற்பசமாதியி வி
ருக்குநாளில் யாத்திரைசெய்கின்றவராகிய சிலஆரா
த்தியர்களுஞ் சில வித்வான்களும் ஸ்வரூபானந்த சு
வாமிகளின் சந்நிதானத்தில் வீற்றிருக்கிற தத்வரா
யசுவாமிகளின் முன்னேவந்து போர்முகத்தாயிரங்
களிற்றி யானையைக் கொன்ற சுத்தவீரனைத் தலைவ
னாகக்கொண்டு பாடப்பட்ட பரணியென்னும் பிர
பந்தத்தை வீரமென்பது கனவிலுங்கேட்டறியாத
உம்முடைய ஆசான்மேலெப்படி நீர் பாடினீரென்
துகேட்க அதற்குத் தத்வராயசுவாமிகள் நம்முடைய
சுவாமிகளும் சிஷ்யருடைய அகங்காரமாகிய யா
னையைக் கொல்லுதலாற்பாடினோமென்றுசொல்ல
அதற்கு அவர்கள் நீர்சொல்லும் அகங்கார யானை
கண்ணுக்குப் புலப்படாமையால் ஒவ்வாது ஆயி
னும் ஒரு சிஷ்யனுடைய அகங்காரமாகிய யானை
யைக் கெடுத்தற்கு அநேகநாட் செல்லுமே இவர்
எககாலத்தில் ஆயிரஞ்சிஷ்யர்கள் அகங்காரத்தைக்
கெடுத்த தெப்படியென்றுவினவ அதற்குத் தத்வ
ராயசுவாமிகள் அனுபவத்திற் காட்டவேண்டுமெ
ன்று 'பிரதியுத்தரமொன்றுஞ் சொல்லாமல் சமாதி
செய்திருந்தார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளின் சந்நி
தானம் பட்டமையால்வந்த வித்வான்களனைவரும்
இராப்பகல் ஒன்றுந்தெரியாமல் மூன்றுதினமளவும்
பரிபூரணதிகையிலிருந்தார்கள். நாலாநாள் தத்வரா
யசுவாமிகள் திருக்கண்விழித்தபின்பு அவ்வித்வான்
களும்எழுந்து சுவாமிகளையும் தத்வராயசுவாமிகளை

யும் நமஸ்காரம்பண்ணி நாங்களறியாமையினால் ஆ
 ஷேபித்தோம் தங்கள் சந்நிதானத்தினது விசேஷம்
 ஏககாலத்தில் பதினாயிரஞ்சிஷ்யர்கள் நேரிட்டாலும்
 பரிபாகப்படுத்தத்தக்க வல்லபமுள்ளதென்று அவ
 ர்கள் பலரும் இப்பிரபந்தங்களைக்குறித்து ஒவ்வொ
 ரு கவிகளைச்சாத்தி மாணாக்கர்களாய் வழிபட்டுப்
 போனார்கள். பின்பு தத்வராய சுவாமிகள் லோகோ
 பகாரமாக வேதாந்த சாஸ்த்ரத்திற்குள்ளே சுவானு
 பூதிக்கிசைந்து சாரமாயுள்ள செய்யுட்களையெல்லா
 ந்திரட்டிப், பெருந்திரட்டு குறுந்திரட்டென்ன இர
 ண்டி சாஸ்த்ரத்தை அருளிச்செய்தார். இப்படியாக
 ச் சுவாமிகளுட னிணைபிரியாமல் இருக்கும்பொழு
 து ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் யாதோ ஒரு திருவிளை
 யாட்டை நினைத்துத் தத்வராயசுவாமிகளைவைத்து
 த் தாம் பிரிந்து புறப்பட்டுப்போகையில் இவரும்
 பின்னொடர்ச் சுவாமிகளுந் தமக்கு நேரிட்டபடி வ
 ழியொன்றின்றிக் காடு நாடு மலைகள்முதலான விடங்
 களிற் சுற்றித்திரிந்து சமுத்திரத்தின் சமீபத்திற்போ
 யினார். தத்வராய சுவாமிகளும் உடனாகவேபோய்
 ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள் கடன்மேல் நடக்கக் கட
 ற்சலம்விலகி வழிகொடுக்க அதைக்கண்டு தாமும்
 கடலில்நடக்க ஜலம் வழிவிடாமையால் கரையிலே
 நின்று பசுவைநீங்கிய விளங்கன்றுபோலக் கதறித்
 திக்குகள்தோறும் தேடும்பொழுது ஸ்வரூபானந்த
 சுவாமிகளுந் தரிசனங்கொடுத்துப் பின்பு அகண்ட
 பரிபூரண சச்சிதானந்தமாய் விளங்கினார்; அதைக்

உ஠ தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

கண்ட தத்வராயசுவாமிகள் அதிசயமும் ஆர்மையும அடைந்து சுவாமிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய உத்தரகிரிகைகளெல்லா முடித்துச் சுவாமிகளையே நினைத்துக்கொண்டிருந்து பிரிவாற்றாமைபாலே பேரன்பினாலே சுவாமிகளையன்றித் தமக்கொரு செயலின்மையினாலே தாமும் உடனே பரிபூரண திசையடைந்தார். இவர்களுக்குத் திருவஸஞ்சுழியும் வாசஸ்தானம் சிவப்ரகாசசுவாமிகள் சமாதி திருவாரூர் சமீபஸ்தானம். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் சமாதி திருவண்ணாமலைக்கும் விருத்தாசலத்துக்கு மத்தியஸ்தானம். தத்வராயசுவாமிகள் சமாதி சிதம்பரத்துக்கும் விருத்தாசலத்துக்கு மத்தியஸ்தானம். இந்தச்சரித்திரம் மேற்படி சுவாமிகளுடைய பரம்பரை மாணாக்கர்கள் அனுப்பின பிரதிகளின்படி பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

காப்பு.

இஃது சுரூபானந்தசுவாமிகள்மேல்

அடியேனையாள் வருண்மேனிசாத்திப்

படிமீதுவந்த பரனே - கொடியேனென்

றெண்ணாதிமைப்பளவி லிங்ஙனேவீடளித்த

கண்ணாகடை போகக்கா.

சிவமயம்.

பாடுதுறை.

முதலாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்
திருவடிமால்.

கலிவெண்பா.

செழுந்தராணி தன்னிற் திருவுருக்கொண் டென்னை
யுழுந்துருளும் போழ்தி னுணர்த்த - வெழுந்தருளி
வந்தவடி நாயேன் மனத்தால் வணங்கமதி
தந்தவடி யாளச் சமைந்தவடி - யந்தரத்து
வில்லும் வியன்களவும் வெண்டேரு நீர்க்குமிழும்
புல்லு மதிலெழுத்தும் போலவே-சொல்லளவாய்ப்
பொன்று முடற்குள்ள பொல்லாங் கெலாநினைந்து
நின்று நடுங்கிமிக நெஞ்சழிந்தே-னென்றுணையே
கோற்றேனே மாயைக் குரம்பைக்கத் தாட்டினி
யாற்றேனே பென்ன வளித்தவடி-யாற்றகிலாத்
தொண்டனையா னென்று தொழுது பழவடியார்
தெண்டனெடுவிண்ணப்பஞ்செய்யுமடி-கண்டருளித்
தஞ்சமொன்று மில்லாத் தமிழேனைத் தன்னருளா
லஞ்சலஞ்ச லென்ற வமலனடி - மஞ்சனஞ்செய்
நீத்தங்கொண் டென்னை யடியவர்த நேய்த்தாற்
நீர்த்தமாட் டிக்கொண்ட செம்பொனடி-யாத்தமா

யச்ச மறநம் மடியானென் றூரயிர் த
 மிச்சி றாவிசைந்த வீரனடி - விச்சையாற்
 கட்டப் பிறவிக் கருவைக் கணமொன்றில்
 வெட்டக் கழவிட்ட வீரனடி - கெட்டேனென்
 றூலம் பனமி லடியேன் மனமுருகக்
 கோலம் புனைந்த குரவனடி - சீலமிகும்
 பாங்காய நல்ல பழவடியார் தற்குழப்
 பூங்கோயி லுள்ளே புகுந்தவடி - யோங்கு
 மிருவர்தே டிற்றவடி யிப்படிகண் காண
 வருவதே யென்று மன்றெக் - கருவியாய்ப்
 பாயாத கண்ணென்ன கண்ணென்று பத்தர்கண்ம்
 வாயார நின்று வழுத்துமடி - காயமுட்
 னண்ணு முயிரும் பொருளு நயந்துதத்தம்
 பண்ணுவித்துக்கொண்ட பரமனடி - தண்ணியவென்
 சென்னியிசை வைத்தவடி சித்தந் திரித்தவடி
 முன்னையறி வெல்லா முடித்தவடி - யென்னுருவு
 காட்டிமடி கண்ட பொருளெல்லா மென்கண்ணில்
 வாட்டி யெனையே மலர்த்துமடி - கோட்டமற்
 நம்பத மல்லவிது நான்மறைமர வாக்கியத்திற்
 ரெம்பதங்கா ணென்ற க்ருபனடி - யம்பரமாய்
 நின்ற பரவுடவி னேராக வேயென்னை
 யின்றி யிடவே யிருத்துமடி - யின்றெனலு
 நீண்ட விடத்தே விளம்பு மிதுவொழிய
 மாண்டவிடத்திலையென் வைத்தவடி - காண்டலிலா
 வல்லையறிந்தவறி வெங்கேகா ணென்றருளான்
 மெல்ல விளம்பிவிழிப் பித்தவடி - தொல்லமறைத்

தற்பதத்தின்மெய்ப்பொருளாந் தற்பரமாயிச்சகத்தி
 னுற்பவத்தை யெல்லா மொழித்தவடி - கற்பிதமாம்
 பூட்சி யிரண்டும்போய்ப் போதமாய்ப் போகுதலு
 மீட்சியு மின்றி விளங்குமடி - காட்சியுங்
 கண்ணாகக் காணுங்கண் டந்தவடி கண்ணென்று
 மெண்ணாத வண்ண மிருத்துமடி - வண்ணந்தான்
 மாமறைக ளோதரிய வாசராம கோசரத்தை
 யுமை மொழியா லுணர்த்துமடி - யேமமுற
 வாங்கி முழுது மலர்த்தாளி லென்னைமகிழ்
 தூங்க வளித்த சுருபனடி - யீங்கமிர்த
 மூறி யகநிறைந்து தித்தித் துடன்மயிர்க்கா
 ரேறுந்தேக் கிட்டுச் சுடருமடி - தேறித்
 தெவிட்டாது நின்றவடி தீப்பிறப்பு மாள
 வுவட்டாதென் னுள்ளே யுதித்துப் - பவத்தில்வரு
 மூனைநடங் கண்டவா ரெுப்பவே மீட்டென்னை
 ஞானநடங் கண்டு நயந்தவடி - யூனில்வரு
 மச்சந் தவிர்த்தவடி யங்கைக் கனியாகி
 நிச்சங்க மாகி நிகழ்ந்தவடி - பிச்சரைப்போற்
 கத்தாமல் வைத்தவடி கண்ணாகி நின்றவடி
 வித்தார மெல்லாம் விளைத்தவடி - சித்தத்தி
 லெண்ணேது மாய்த்தவடி யென்னைவாழ் வித்தவடி
 கண்ணேகண் ணாகக் கரைத்தவடி - யெண்ணுற்ற
 காலங் கடந்தவடி காமங் கடந்தவடி
 சீலங் குடிக்கொண்ட செம்பொனடி - ஞாலமெலா
 முன்பிழைக்க வல்லவடி முற்றுந் துடைக்குமடி
 யென்பிழைக்குச் சரல விரங்குமடி - யன்பிடுவாடி

மூவருந் தேடுமடி மூர்த்தியாய் வந்தவடி
 யாவருங் காண விருந்தவடி - பாவியேன்
 சென்னிகுடி கொண்டவடி சித்தம் புகுந்தவடி
 சொன்னிகழா நின்ற சுருபனடி - முன்னேவினை
 மாள மிதித்தவடி வல்வினையே னைத்திருத்தி
 யாள மதித்துவந்த வண்ணலடி - நானுக்கு
 நானும் புகியவடி நல்லடியா ரோடெனையு
 மாளும் படியிசைந்த வையனடி - மாளாவென்
 கள்ளத்தை வாங்குமடி கண்ணாகு மானந்த
 வெள்ளத் தெனைப்புருத விட்டவடி - யுள்ளத்திற்
 கொண்டகோ ணீக்குமடி கோகனகன் றுழுமடி
 யண்டர்கோனேத்தமிகவஞ்சுமடி-தொண்டரொலாங்
 கொண்டு குலவுமடி கொங்கு கமழுமடி
 பண்டை நிலையிற் பதித்தவடி - கண்டவர்தம்
 பாவத்தை நீக்குமடி பாகொத் தினியவடி
 * யர்வத் தனமான வம்பொனடி - வீவற்ற
 வாதி பகவனடி யாதித் தனைமுதலாஞ்
 சோதிக்குஞ் சோதியார் துய்யவடி - யாதுக்கு
 மீதாகி நின்றவடி மேல்கீ ழிலாதவடி
 யோதாம லுண்மை யுணர்த்துமடி - பேதாதி
 பேத மறுத்தவடி பேச வினியவடி
 போதக் கனமாம் புனிதவடி - யாதியு
 மந்தமு மற்றவடி யாரணங்க டேடுமடி
 பந்தமும் வீடும் படைக்குமடி - சிந்தைக்கு
 மப்பாலாய் நின்றவடி யன்பர்க் கணியவடி

* ஆவத்திக்குத்தனமென்பது - ஆவத்தனமென மருவிற்து.

யொப்பான செய்யவடி யொப்பிலடி - யிப்பிறவி
 மாற்றுமடி தன்னை வழங்குமடி மாதவர்கள்
 போற்றுமடி யின்பம் பொழியுமடி - நோற்றிலர்கட்
 கின்னலாய் நின்றவடி யென்னுள்ளது தின்னமிர்தாய்க்
 கன்னலாய்த் தேனாய்க் கலந்தவடி - தன்னிலைபோய்
 வாராது வந்தவடி வாழ்வறவாழ் வித்தவடி
 யாரா வமிர்தான வம்பொனடி - தீராவென்
 வஞ்ச மறுக்குமடி மானங் கடிந்தவடி
 நெஞ்ச மறிய நிறைந்தவடி - துஞ்சல்பவப்
 போக்குவா வற்றவடி பொன்னுன் செய்யவடி
 யாக்க மழிவற்ற வண்ணலடி - யாக்கையுடன்
 முத்தி யளிக்குமடி மூவா முதல்வனடி
 பத்தி வலையிலகப் பட்டவடி - புத்தியா
 லுள்ளற் கரியவடி யுண்ணெக் கவருண்ண
 வள்ளத் தமிழ்தான வள்ளலடி - தெள்ளுற்ற
 வின்கொன் மதிப்புலவோ ரோத்தப் பெருவடியென்
 புன்கொ லுவந்த புனிதனடி - யென்சென்னி
 செய்த தவமான செம்பொனடி தீவினையேன்
 கைதவங் காணுக் கருணையடி - பைதலென்
 வாவாவென் றென்னை யருட்கண்ணுற் பார்த்தருளி
 வாவாவென் றென்றலையில் வைத்தவடி - நாவா
 வாழ்த்த மனநினைய மாமலர் தூஉய்க்காங்கள்
 சூழ்த்தச் செவிக டுகேட்பத் - தாழ்த்தத்
 தலைதந்த வள்ளலடி தாமரையோ னுண்மை
 நிலையும்பர் காண நிகழ்த்த - வலகின்றி
 யற்ற பொருளிதுவே யாரணத்தி லானையே

மற்றில தென்று மழுவேந்த - முற்றுலகிற்
 றக்கவர் நால்வரே தத்துவ ஞானத்திற்
 பக்குவ ரென்று பகரவான் - சக்கிரக்கை
 யாண்டகை தன்பா லறியான வாழித்தேர்ப்
 பாண்டவனுக் கோதப் பதினெண்கா - லீண்டிலகிற்
 கையின் மணியென்ன யாவர்க்குங் கண்ணளிக்குஞ்
 செய்பசுரு பானந்தன் செம்பொனடி - மையலாய்க்
 கன்று மறுசமயக் கத்திற் கலையாம
 லொன்று மொழிவற் றுளவெல்லா - நின்ற
 படியே சிவமாக்கிப் பார்த்தென்னை யாண்ட
 வடியென்னை யாண்ட வடி.

(க)

ஆகண்ணி - சுரு.

நேரிசைவெண்பா.

வடிவிலா மாயையால் வந்த பவத்திற்கு
 முடிவிலா முத்திப் பொருட்கு - மடியோரி
 னீண்ட பெருமா னிகளமறப் போதமளித்
 தாண்ட பெருமா. னடி.

திருவடிமாலே முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

இரண்டாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவருட்கழன்மலை.

கலிவெண்பா.

திருவார் செழுங்கமலச் சீராரும் பொற்றூ
ளருமா முனிவ ரமரர் - பெருமால்கொண்
டின்னஞ் சுவடொற்றிக் காணாதங் கேதமுற
முன்னே யொருமூவர் தாமுயல்ப் - பின்னவியற்
பாதகமே செய்துழலும் பாவியே னைப்பொருளா
நாதனுடல் சாத்தி நலந்திகழப் - பேதையேன்
றன்னவலிந் தாண்டருளித் தாவாத வென்பவத்தை
முன்னமுறு மூலமல மாமாயை - தன்னினொடுஞ்
சேரத் துணித்துச் சிறியேனைத் தானுக்கச்
சீருற்ற கோவத்தைச் சீர்ப்பதியில் - வீரைப்
பெருமான் சிவப்பிரகா சப்பெருமான் பேரா
வருண்மா மகடுறவி யரயுந் - திருமா
மகள்வீறு சாந்தியொடு வரழ்கருணை யன்பாந்
துகடர் தயைமாதர் சூழ - மிகுஞானச்
சித்தர்கணஞ் சேவிப்பச் சீராநு நல்லன்பர்
பத்தியுட னின்று பரவியிட - வெத்திசையு
மாரணங்க ளர்கமங்க ளாத்தர்மொழி யென்கின்ற
*பாரணங்களெங்கும் பரந்தொலிப்பக்-காரணந்தான்

* பாராயணங்களென்பது - பாரணங்களென மருவிற்று.

யோகாந்த ஞான வுயர்முத்தி மண்டபத்தி
 லேகாந்த பிடத் தினிதிருந்து - சோகாந்த
 வெங் 0 கோலகால மிகப்பெருத்த வெவ்வினையாம்
 பொங்கார் மயனெறியிற் போய்நாகி - லங்கே
 தலைகீழா வீழ்வேனைத் தன்னருளா கின்ற
 வலியாலே தானெடுத்து வன்பாய் - நிலையதூற
 நெஞ்சத் தினைவணக்கி நீள்வஞ்சப் பற்றெல்லாந்
 துஞ்சத் துக்ளாகப் பார்த்தருளி - நஞ்சதுறு
 மென்கோண் முழுது மெழிற்கணற் றுன்விழுங்கி
 நன்கேது மில்லாதே ஞய்த்தலையி - லன்போடும்
 வைத்தவடி வாகாம கோசரமென் றாரணங்கள்
 பித்துறுபே ரன்பாய்ப் பிதற்றுமடி - யெத்தவருந்
 தேடுமடி தேட்டமெலாந் தீர்க்குமடி திண்ணன்பிற்
 கூடுமடி கூடற் கரியவடி - பாடியிடும்
 பத்தர்க்கு நல்லவடி பாதகனே னைப்பிடித்து
 முத்திப்போ கத்தின் முழுத்துமடி - சித்தத்தை
 யாற வளித்தவடி யாசை யறுக்குமடி
 யூறு முளத்தை யொருக்குமடி - வேறதற
 தன்னை யளிக்குமடி சால வினியவடி
 யென்னை யுருக்கியின் பித்தவடி - முன்னையொரு
 மூவர்க்கு மூலவடி மூவாது சர்வாது
 தேவிற் பெரலிந்து திகழ்ந்தவடி - தாவற்ற
 சுத்தசுக போதவடி சொல்லிற் படாதவடி
 பெத்தமொடு முத்தியிற்பே ரின்பவடி - யெத்தியெனை
 யாரவென வந்தவடி யாயேனை யாண்டருளும்

0 கோலாகலமென்பது - கோலகாலமென மருவிற்று.

பேருளாற் றுன்பெரும்பித் தானவடி - சீருளா
 லெல்லை யிறந்தவடி யென்றுமுள தாயவடி
 சொல்லுமனஞ் செல்லரிய தாயவடி - தொல்லைவினை
 போகத் துரந்தவடி பூரணம தாயவடி
 மாகத் தவருண் மறைந்தவடி - யோகத்தின்
 மெய்த்துமுடி வாயவடி மெய்யன்பி லார்க்கென் றும்
 பொய்த்தவடி பூமராய் நின்றவடி - நித்தலுமென்
 பேராத பேரவலங் கண்டும் பிசகலறச்
 சீரார் திருக்கருணை செய்யுமடி - யோராதே
 யென்றுமப ராதமே செய்திடினுந் தான்று னினை
 யொன்று மறியாத வெரப்பிலடி - கன்றுமன்ப
 புல்லினத்தேநான்மறந் தும் போகாமைத் தன்னன்பர்
 நல்லினத்தை யேகூட நல்குமடி - யல்லலுறுஞ்
 சாதி குலச்சடலைச் சங்கற்ப நான்சாடப்
 போத மளித்த புனிதவடி - மேதக்க
 வெட்டாமி யோகங் கரும்பயனுங் கோதெனநான்
 விட்டே விரையாட வைத்தவடி - துட்டாய
 வென்கொடுமைநெஞ்சத் திருந்தகலாதேயருள்செய்
 நன்கதனுன் மிக்கு நயந்தவடி - தன்கருணை
 காட்டவெனை யாண்டவடி காயமதாய் மாளுமெனை
 மீட்டவடி யுள்ளே விழித்தவடி - பாட்டினொடு
 பண்ணுகி நின்றவடி பாவனைதீர்த் தாருள்ளக்
 கண்ணாய் மணியாய்க் கலந்தவடி - யெண்ணுதற்கு
 நான்மறைகள் கூசுமடி நன்கறியே னேத்தியிடு
 முனவுரை கேட்க வுவந்தவடி - மோனமதாற்
 நன்முடிவு கூறுமடி தன்பெருமை பாராதே

யென்னை யிங்ஙனா விசைந்தவடி - பன்னுமறை
 மூலமென வோதுமடி மூடனே நென்புருக்குஞ்
 சீலமதாய் நின்று திகழ்ந்தவடி - காலமவை
 கண்டவடி காலங் கடந்தவடி பென்னுயிரை
 புண்டவடி யுள்ளொளியாய் நின்றவடி-மண்டுபவக்
 காடு சிதைத்தவடி கண்ணாகு மானந்த
 நாடுதனை யெனக்கு நல்குமடி - கேடனே
 னன்பதறுந் தீங்கொழிய வள்ளாறு முள்ளந்தந்
 தின்பமுறவென்னை யிங்ஙன்வைத்தவடி-முன்பின்றே
 வேதித் திலகமடி மெய்யானு பூதியினற்
 சாதித்துக் காட்டியிடுஞ் சம்புவடி - பேதிக்கு
 மெப்பொருளு மாயவடி யாவுங் கழன்றவடி
 முப்பதமு மோதி முடிந்தவடி - சிற்பதமாய்
 நின்றபடி நின்றவடி நேரோயென் கண்குளிர
 வொன்றுமடி யோருவமை யற்றவடி-சென்றடையு
 மெப்பதமு மாயவடி யேழையர்க்கு நல்லவடி
 யொப்புவமை தான்றனக்கா யுள்ளவடி-யெப்பழைய
 கோளும் விரகெவையுங் கொண்டவடி கூழையனை
 யாளு முவந்தடிமை கொண்டவடி - நாளுமுறு
 நன்புசெறு மென்றனையு நானிவிடா தேபிடித்துப்
 புன்செயுமென்புன்மையெலாம் போக்குமடி-கண்டு
 கூர வினியவடி கூற வரியவடி [களி
 பரர்வையற மெய்யே பனைத்தவடி-யூரொடுபே
 ரின்றி யிலகமடி யேகார்த மாயவடி
 நன்றினொடு தீங்கதிலா ஞானவடி - வென்றியிகுந்
 தூய துறவினர்பாற் றுன்னுமடி தூவிஷய

மாயமுறி லங்கே மறையுமடி - காயமது
 பேணியிடம் பெற்றியபைப் பேயாக்க வல்லவடி
 காணுமவைமுற்றுங்கண் ணாக்குமடி - நாணமெலாக்
 தீர்த்தவடிசெத்தினிப்போய் நான்பிறவாவண்ணமெ
 பார்த்தவடி பாதாதி கேசமுறச் - சீர்த்த [னைப்
 வருளே பொழியுமடி யாய்வொன்று மில்லா
 மருளேனை மாயாமைக் காத்துத் - தெருளாவென்
 சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தவெலா மெய்த்தவமா
 வைத்தெனைவாழ்வித்துவந்த வள்ளலடி-பெத்திறமு
 நானாக நல்குமடி ஞாலமெலா மானவடி
 வாடாடர் காண வருந்துமடி - யூனோ
 டியிருடைமையானவெலாங் கொண்டவடியோரோன்
 மயலறவென் சென்னிதனின் மன்னி - நயமதுறச்
 சென்ற நனவைத் திரித்துத் திரிந்தவிடத்
 தொன்றும் விகார மொழித்த வடி - கன்றுமிருள்
 காண வளித்தவடி காண்கின்ற வக்கரியாய்ப்
 பேணுமிரு டன்னைப் பிரித்தவடி - மாணுணர்வு
 தானாகி நின்றவடி தன்னிற் பகுதியினை
 யானா தமிழ்த்தழியா தானவடி - தானா
 டறிவெங்கு மாயுள்ளா யெல்லா மறிந்து
 பிறிவின்றி நின்று பிறங்கிச் - செறிகின்ற
 தோற்றந் திதியழிவுந் தன்கணே தோன்றியிட
 ஆற்றத்துக் கோவா தொளிருமடி-பேற்றத்திற்
 ருனிகழ்ந்த கோளெவையுஞ் சாற்றிப் பரன்மிகுதி
 யானெனவே யாவளித்துநின்றவடி-மேனிகழ்ந்த [கி
 கோளெவையுங்குற்றமெனக் காட்டியக்கோண்மழுக்

நீளும் பரன்கனவாய் நின்றவடி - மாளவெறு
 முய்த்தவவி காரமதா யோங்குமடி யோதரிதாய்ச்
 சுத்தவெதி ரித்தமறத் துன்னுமடி - யத்தி
 லறிவயர்வங் கின்மையினு லாய்ந்தற்ற வத்தங்
 குறியிலிது விங்கெனலாய்க் கூடி - நெறிமையினி
 பேரந்துணர்வாய்ஞாலத்துவேரூய்ப்புகுந்துணர்வுந்
 தேய்ந்து செருகியிடுஞ் சீரழிவால் - வாய்ந்தபரன்
 றன்சுழுத்தி யாகுமெனச் சுட்டியது தான்கழன்று
 நன்பரமே யாகி நயந்தவடி - முன்புகலு
 மீரியல்பாய் நின்ற விசுதி பகுதியும்போ
 யோரியல்பாய் நின்றங் கொளிருமடி - தீர
 வுதயாத் தமனமுமற் றோதவத்தை யும்போ
 யிதயாத்த மாகியிலங்கு - மதுபார்த்துத்
 தீர்ந்து கழன்று தெளிவாய் நிரந்தரமா
 யார்ந்த வுணர்வுருவ மானவடி - போந்தவித
 னிற்றிகழும் விச்சுவமே செய்ததுபா றொன்றருள
 *வித்தனையு நானென் றியம்பியிடு - மித்திகழ்வால்
 நின்றபடி நேரோ யிதம்வே நெனத்தோன்று
 மென்றியல் குற்ற மெனக்கேற்கக் - கன்றலறக்
 காட்டுமடி யிவ்வளவுங் காணு முபாதிகளை
 வாட்டிய திங்கினித்தான் மன்னிரிகழ்-சேட்டுணர்வி
 மேற்கிடந்த மாசறுத்த லென்றுவெதி ரித்தமுந் [ன்
 ௦ தீர்த்திதமுந் தானாய்த் திகழ்ந்தவடி - பார்த்த
 வனிதமுடன் றுனிதமு மற்றொளிரு மம்பொற்
 புனிதவடி பூதவுல குண்ட - தனதுசெய

* இனவெதுகை. ௦ முன்றாமெழுத்தினவெதுகை.

ஞான மிறந்தவடி சாற்றவரி தாயவடி
 யான வுபசமன மாயவடி - மோனபதந்
 தம்பிரான் வந்து வெளிப்படுமித் தானமென
 நம்புமா காட்டி நயந்தவடி - யெம்பரம்
 தின்றி யெழிற்கழு மெல்லையிலாப் பேரொளியாய்
 நின்றபடி நின்ற நிமலவடி - யென்றுந்தா
 னோத வுலகி னுலப்பில்சுக சாகரமாய்
 நீதியது தானாய் நிகழ்ந்தவடி - யீதெனவே
 தானிருந்து காட்டத் தயங்குமூ மைக்குடத்தி [ந்தே
 டீனீர்நிறைந்தாற்போன்றைந்துநின்றவடி - தேனிறை
 யெற்புத்தொளைதொறுமங் கேதீமயிர்க் கால்கடொ
 * மிக்குத்தித் திக்கும் விமலவடி - தக்க [து
 வொருமையா வித்திகழ்வெ லாமொன்று சித்திப்
 பெருமைபே னாம்புலனு மாரக் - கரவதிலா
 வெள்ளவெளி யாயவடி மேவுமருட் கண்ணதனாற்
 கள்ளமற வெவ்வுருவுங் காணுமடி - தொள்ளைச்
 செவிவழிய தின்றித் திகழொலியாய் நின்ற
 நவையிலடி நாடற் கரிதாய்ச் - சுவையதுறு
 நாவினா லன்றி நலமாரத் தித்திக்கு
 மோவிலா வின்சுவையா மொப்பிலடி - மேவு
 முடற்பரிசு மின்றி பொழிவதுபே ரின்பத்
 திடப்பரிசு மாகித் தெரிவுற் - றுடைக்குமிழான்
 மேவுமண மின்றி விரிவொடுக்க மின்றாகித்
 தரவின் மணமாய்த் தயங்குமடி - பாவியேன்
 சென்னிகுடி கொண்டவடி தீவினையெனஞ்சதனின்
 மன்னி யிருந்தவடி நான்மறந்துந் - தன்னொழிய
 வுன்ன றவிர்த்தவடி யொன்றாகி நின்றவடி

† மூன்றாமெழுத்தினவெதுகை, * இனவெதுகை.

யன்னையினுந் தானெனக்கன் பானவடி - நன்னயமா
மன்பர்க் கெளியவடி யன்பதிலா நெஞ்சதூறும்
வன்பர்க்குச் சால் வலியவடி - யென்பற்றும்
வஞ்சத்தைச் சாடுமடி வாராது வந்தவடி
கொஞ்சிட் டிபநிடங்கள் கூவுமடி - தஞ்சமதாய்
நின்றபடிநின்றவடி நேரோயென்மோகத்தைக் [வென்
கொன்றவடியுண்டிலையென் கோண்முழுது-மன்றிய
மாற்றமது வரட்டுமடி வாழ்வறவாழ் வித்தவடி
போற்றுமடி யானாமிகப் போற்றுமடி - யாற்றா
தருணினேந்தங் கள்ளுறு மன்பர்தஞ் சிந்தை
வெருளதற மெய்யே பொலிந்திங் - கிருளுமனத்
தென்னைப் பொருளாக வென்போ லுடல்சாத்தித்
தன்னைத் தருந்தம்பி ரான்றனடி - சென்னிக்கண்
வைத்து மனமகிழ்ந்து வாயார் நான்வாழ்த்தும்
பித்ததுவாம் பேரன்பே தந்தருளே - னைதா
சிவப்பிரகா சாபோற்றி சீமானே போற்றி
யவக்கடலு ளாழ் வேனையாண்ட - தவக்கடலே
போற்றி சயசய பல்லாண்டு பல்லாண்டு
போற்றி சயசயபோற் * நி.

(2)

ஆக கண்ணி - கூக.

நேரிசைவெண்பா.

என்புன் றலைமன்னு மின்பத திருக்கழலை
யன்பொன்றியேத்த வனவரத-மின்பஞ்செய் [நான்
தரண்டானேதந்தருள்செய்யல்லதுவேருன்றையு
வேண்டா மையுமருள்வாய் மெய்.

திருவருட்கழன்மாலை முற்றுப்பெற்றது.

* வகையுளி - நீட்டல்விகாரம்.

உ
சிவமயம்.

மு ன் று வ து

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் பேற்றி மாலை.

கலிவெண்பா:

வானாடர் கோனு மலரோனு மாலோனுங்
கானாடு கின்றதுதற் கண்ணோனுந் - தாநாட
மாட்டார் மதிமயங்கி மாமறையி னீறுகளுந்
தாட்டா மரைதேடித் தானரற்றச் - சேட்டார்
முனிவரொலங் காணார்போய் முந்நீரி னுள்ளே
பனிவருங்கா லத்துப் படிந்துந் - துனிபெருகுங்
கோடையினில் வெய்ய கதிருங் கொடுத்தியும்
* பாடு மெரியப் பதைபதைத்தும் - வாடித்
தலைகீழாய் நின்று தபித்துச் சலமோ
டிலேகாய் கிழங்குகாற் றெய்திற் - றலமாகக்
கொண்டயின்றுங் காடுங் 0 குமிடு மிடமாகக்
கண்டயின்று மிங்கனே காயத்தைக் - கொண்டு
படக்கடவ வெத்தனையும் பட்டாலும் பட்டு
விடக்கடவ ராக விதித்திங் - கடற்புலன்க
னீத்தார்க டங்க ணினேவுங் கடந்தகமே
பார்த்தார்க் கதிதூரப் பட்டிருண் - டேத்துவார்க்
கின்ன தெனவறிய வில்லா வியல்பதன
லன்ன வரையு மயர்ப்பித்துத் - தன்னுருவ

* பாடு பக்கம் உம்மையிடைச்சொல், 0 குமிடு-குன்று.

மாணென்ன வன்றி வலியென்னப் பெண்ணென்னப்
 பேணும் வகையின்றிப் பேசங்காற் - காண
 வொருவழியு மின்றி யுரையுணர்வுக் கெட்டாத்
 திருவடிவையுள்ளங்கைச் சேர்ந்த-தொருகனிபோற்
 கண்டோமென் பர்காட்சி யாவையுங் கைகடந்
 துண்டோ விலதோவென் றோர்வுமறத்-திண்டாடப்
 பண்ணிப் பரம கருணையினு லோருருவாய்
 நண்ணித் திருஞான நாட்டத்தைத் - திண்ண
 மளித்திடினு மன்பர்க் ககமதிப்பின் முன்வந்
 தொளிப்படுமா போலே யொளித்தும்-வெளிப்படா
 யெம்பிரா னென்றிரந்தும் யாவர்க்கு மெய்தரிய
 தம்பிரா னுயேற்கித் தாரணிக்கே - செம்பொற்
 கழல்காட்ட வாகமெலாங் கண்ணாகக் காணே
 னழல்காட் டியமெழுகே யாகே-னெழில்போற்ற
 வாயா யிரங்காணேன் மாறாப் பெருங்களிவந்
 தோயா தருகு முளங்காணேன் - காயம்
 புரையுள்ள வெல்லையும்போய்ப் பூரிக்கக் காணேன்
 கரையுந் திறந்தானுங் காணேன் - றினாகொண்ட
 வாழிபோ லார்த்தோங்கி யாகாயத் தோடுநில
 னெழையே னுலித் தெழுந்துவிழேன் - வாழே
 னுருகேன் பெருகே னுடையானே யுன்னிப்
 பருகேன் பரவேன் பதையே - னொருகால்
 விழிபனியேன் வெய்துயிரேன் மெய்சோரோன் விம்
 னெழிவறவே நின்றருக்கி யூனைக்-கழிவுறவே [மே
 பாரோன் பயந்துள்ளம் பாதாதி கேசமுற
 வேரோன் வியவேன் விதிர்விதிரே - வீராய்க்

கரையே னெனதுடலங் கம்பிக்கக் கானேன்
 விராயேன் மலர்ப்பதத்தே வீழே - னுரையுங்
 குழறேன் தழுதழுத்துக் கூத்தாடே னெஞ்சைக்
 கழறேன்கண் ணீர்சொரியக் கானே - னுழறே
 னொளியே யடியே னொருவியப்புங் கானேன்
 களியேனான் செய்யும்வகை கானேன் - நெளிவிலே
 னாற்ற வறிகிலே னத்தா கழல்போற்றி
 தோற்று சுருபச் சுடர்போற்றி - நாற்றிசையுங்
 கீழ்மேலு மெங்குங் கிளரொளியா யப்புறம்போய்ச்
 சூழ்மேவிநின்ற சுடர்போற்றி - யூழ்மேவு
 காயங் கரைவித்த கண்போற்றி காற் * நியமான்
 ரோயந் தரைவிண் சுடர்மூன்று - மேய
 வருவித்த வல்லபம் போற்றி யவைமாற்
 ரொருவித் தகம்போற்றி யுன்னைத்-தெரிவித்த
 வாபோற்றி நின்னை வளைவோ ருளம்விட்டு
 நீபோக் கிலாத நிலைபோற்றி - தீபத்
 தெரளியின் நெளிவாய வோருருவம் போற்றி
 களியொன் றியகழல்கள் போற்றி - யெளிவந்து
 பேயேனை யாண்டு பிழைபொறுத்தென் பேதைமை
 நீயே தவிர்க்கு நெறிபோற்றி - தாயேயென் [யை
 நந்தையே போற்றி தமியேனை யாட்கொண்ட
 வெந்தையே யீசா விறைபோற்றி - பந்த
 மறுத்தானே போற்றி யடியேன் பிறப்பை
 வெறுத்தானே போற்றி வினையான் - மறுத்துன்

* இயமானென்ப நியமானைக் கடைக்குறை விகார
 மாயிற்று.

றிருவருனோக் காலெனது சித்தந் திரித்த
 வொருவிரகே யுத்தமனே போற்றி - பருகமிர்த
 மானுனே போற்றி யடிநாயே நெஞ்சிடையே
 தேனாகித் தித்திக்குஞ் சீர்போற்றி - யானா
 ரவனியின் வந்தாள வாற்றுகிலேன் போற்றி
 சிவனயன்மா லாந்தேவே போற்றி - தவமினியே
 னென்செய்தேன்போற்றி யிறைபோற்றியெப்பொரு
 முன்செய்தானேமுழுது நீபோற்றி-நின்செயலிங்[ட்கு
 காரறிவார் போற்றி யனைத்துமா யல்லாத
 போற்றிவே போற்றிவெறும் பேயேற்குப் - பாரதியத்
 தந்தாய் மலர்ப்பாதந் தம்பிரா னேபோற்றி
 சிந்தா குலந்தவிர்த்த சீர்போற்றி - கொந்தாருந்
 தாளினைகள் போற்றி தரிக்கிலேன் காண்போற்றி
 யாளெனையுங் கொள்வதழ் கோபோற்றி-மாணாமே
 காத்த கழல்போற்றி நாயேன் கவலையெலாந்
 தீர்த்த விழியின் நிறம்போற்றி - வார்த்தைவெறு
 மொன்றாலேயெண்ணிறந்த ஆழிவருமென்பவத்தை
 கொன்றானே போற்றி குறிபோற்றி - பொன்று [க்
 மிதமோ டகமேவு மென்மயலை மாய்த்த
 மதனான வாரணமே போற்றி - பதகக்
 கலையோ தலைவலைகள் காண்டற் கரிய
 நிலையெயன் னின்மலனே போற்றி - சிலைபோலு
 மென்னெஞ்சினெடுகிழ்த்த தென்செய்தவாபோற்றி
 முன்னஞ்செய் தாய்மூர்த்தி யேபோற்றி - யின்னந்
 தெனிகிலேன் போற்றி தெளியாத வென்னை
 * வினிகிலேன் வித்தகனே போற்றி - யளிபவர்த

* பிறவினை தன்வினையின் வந்தது.

மூள்ளத் தமிழ்தே யுடையானே யோபோற்றி
தெள்ளத் தெளிவே செயபோற்றி - கொள்ளக்
குறைவிலா வின்பக் குணக்கடலே போற்றி
யிறைவனே யென்னுரைக்கேன் போற்றி-முறையோ
கைம்மாறு காணேன் கருணைப் பெருக்கடலே[நான்
யம்மானே போற்றி யடிபோற்றி - பொய்ம்மாயந்
தீர்த்தாய் பிரானே பிரானே செயபோற்றி
காத்தாய் கருணா காபோற்றி - மூர்த்தியே
மூலமே போற்றி முழுதழிய வுள்புகுந்த
கோலமே போற்றியெனைக் *கோப்பழித்த-சீலத்தின்
வித்தகமே போற்றி வினையேனை நின்னுருக்கு
முத்தமனே போற்றியுடை யாய்போற்றி-பத்திக்
கடலா மடியவர்முன் காசினிமேன் மாய
வுடலா னதைநானென் றுன்னி - யடலார்
புலனெறியே போவேனைப் புண்ணியநீ யாள்கை
நலனதுவே நாயகனே போற்றி - சலமதிபோ
னின்று குலைகுலையு நெஞ்சந் திரித்தவிர
கொன்று மறியே னுரையிறந்த - குன்றமே
போற்றி புனிதாநின் பொற்கழலே யெப்பொழுதுஞ்
சாற்ற வளித்த சதுர்போற்றி - தோற்றமெலா
நீயேகாண் போற்றி நினைவணங்கா தாரொல்லாம்
பேயேகாண் போற்றிவெறும் பித்தனே - னாயேனான்
சொல்லும் வகையறியேன் சோத்தெம்பிரான்போற்
கல்லு மனங்கரைத்த கண்போற்றி - யல்லும் [யி
பகலு மடியேனை பாண்டவா பார்மேற்

புகலும் வகையருளாய் போற்றி - சகலமு
 முன்னிற் பிறந்திருக்க வொன்றிற் பிறந்திறவாத்
 தன்னத் தனியேசின் ருள்போற்றி - பென்னெப்பி
 லென்னையாட் கொண்ட விறையே முறைபோற்றி
 முன்னையாய்ப் பின்னாய் முழுதமாய் - மன்னும்
 பொருளாய் பூரணனே போற்றிதாள் போற்றார்க்
 கிருளா யிருப்பவனே பேரற்றி - யருளேது
 மற்றேன்காண் போற்றி யடியே னடையவுனைப்
 பெற்றேன் பிழைத்தேன் பெருமானே - சிற்றின்பம்
 வேண்டாவேண்டாபோற்றி வெவ்வினையேனுள் ஒரு
 யாண்டானேபோற்றியடிபோற்றி - தூண்டுகடர்ச்சுக்கி
 சோதி துறத்தோர் துணையே கழல்போற்றி
 யாதி யறிவே யருள்போற்றி - பேகையேன்
 ரோழாசின் செம்போற் றுணைமலர்த்தாள் காணா
 வாழேன்காண்போற்றி மதிபேரற்றி - யேழையே [ன்
 னாற்றுகிலேன் பேரற்றி யருளாய் கழல்போற்றி
 தேற்றமெனக் குன்சே வடிபோற்றி - போற்றி
 சுருபானத் தச்சுடோ யென்றுணையே போற்றி
 திருவேயென் செய்தவமே போற்றி - கருவாய்
 மூலமே போற்றி முடிவே யடிபோற்றி
 ஞாலமே விண்ணே நலம்போற்றி - தூலமே
 துண்மையே போற்றியிடு துண்ணுணர்வோர் தங்கருத்தி
 னுண்மையே போற்றி யொளிபோற்றி - கண்மேலிக்
 காண்பதெலா நியொழியக் காணேன் கழல்போற்றி
 பூண்பதினி யுன்பொற் கழல்போற்றி - யாண்பெண்பி
 யல்லானே போற்றி யடியேன் பிழைபொறுக்க

வல்லானே போற்றி மதியிலேன் - பொல்லாதே
 னென்றறிந்துமாட்கொண்டாய்போற்றிநீயெவ்விடத்
 நின்றறிந்த நின்மலபோ தம்போற்றி - பொன்று [து
 மறியே னுடைய யடைக்கலநான் போற்றி
 சிறியே னிடர்சிதையாய் போற்றி - குறியேது
 மில்லாத வின்பப் பெருங்கடலே யேத்தினர்க்கு
 நல்லா யெனையா ணயம்போற்றி - பல்லாண்டு
 போற்றி சயசய பல்லாண்டு பல்லாண்டு

* சீர்த்திறமேதுந் தெரியாதேன் - ஞேற்றியவா
 விண்ணப்பஞ் செய்தவிது வேதங்கள் கண்டுதுதி
 பண்ணப் பெருதமலர்ப் பாதத்தே - நண்ணுமே
 யென்போல வெல்லாப் படியாலுங் கீழெனக்கு
 முன்போ ருயிரில்லை முற்றுணரிற் - பின்பு
 முளதாகா திப்பரிசே யுள்ளேனை யாண்ட
 0 பளகாவென் பாக்கியமே போற்றி-யுளகாலங்
 கொண்டாடி நாவுன் குணம்பரவ நின்கோலங்
 கண்டார நாயேன்றன் கண்ணிரண்டு - மண்டாரின்
 கீர்த்தியினையெப்பொழுதுங்கேட்டென்செவியுவுப்ப
 மூர்த்தி கழலே முடிசூட - வேத்துதற்கு
 வானவருங் காணாத மாணிக்கப் பாதமலர்
 ஞான மணம்பருக நாகியென் - தூனடைய
 வுள்ளமாய் நின்றருக வோருடம்புங் கண்ணகி
 வெள்ளமாய் நீர்சொரிய நான்வியப்ப - வள்ளலே

* மூன்றாமெழுத் தினவெதுகை.

0 பழகாவென்பது - பளகாவென் புகர ளகா அபேதத்தா
 ல்வந்தது.

யுன்னடியா ரோவற் றெழிலுவந்து நான்செய்யப்
 பொன்னடிதா போற்றி புகழ்போற்றி - யின்ன
 மதுவே பிரக்கின்றே னுபிரம் கால்போற்றி
 யிதுவே பெறிலடியே னென்றுங் - கதியேது
 மில்லாப் பிறவியிலே யென்றும் பிறந்தாலும்
 பொல்லாதென் றீதே புரிபோற்றி - கல்லாக்
 கயவேளை யாண்ட கருணைக் கடலே
 செயபோற்றி செம்பொற் கழல்.

ஆட்கண்ணி - அகஅ..

போற்றிமாலை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

நா ன் க ர வ து

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

புகழ்ச்சிமாலை.

கலிகெண்பா.

திருநாமம் போற்றுந் திறமறியேற் கிந்த
 விருநா னிலத்தி னிடையே - யொருநாம
 மோருருவ மொன்றுமிலா வுன்மேனி காட்டவருஞ்
 சீருடைய செம்பொற் திருவடியா - யாரமீர்தே

தித்திக்குந் தேனே தெளிவிலா நாயேற்கும்
 பத்தித் திறமிருக்கும் பண்பளித்தாய் - முத்திக்
 குடையானேயென்னையாட் கொண்டானேயென்மிக்
 குடையானேயென்னையுடை யானே-கடையானேன்
 மாளா வகைவந்த வள்ளலே மெய்ப்படவே
 யாளா மடியவர்கட் கன்பனே - குளா
 மணியே மரகதமே மாற்றிலாச் செம்பொ
 னணியே யெனக்கணியை யானாய்-திணியவெறும்
 பொய்யு மிருளும் பொருந்து மனங்ககையச்
 செய்யு மருட்கட் செழுஞ்சுடரே - மெய்யன்பா
 லாளான நல்ல வடியார் பிழையென்றுங்
 கேளானே யென்னுடைய கேளானே - மீளார்க்குத்
 தோன்றானே தோற்றி யளித்தழிக்குஞ் சோதியுரு
 மூன்றானே யோரிடத்து மூன்றானே - வான்மீகான்
 மண்ணலாய் நீரலாய் மாமலர்த்தாள் சூடாதார்க்
 கண்ணலாய் நாயேனுக் கண்ணலாய் - பெண்ணலா
 யாணலா யன்றி யலியலா யென்றனக்குங்
 காணலாய் வந்த கருணையே - நாணிலா
 தென்னையு மாண்டருளு மெந்தையே யென்மனமாய்
 கன்னையு மாறு கடைக்கணித்தா - யன்னையிலு
 நல்லானே வேண்டியவா நான்செய்ய முத்திதா
 வல்லானேயென்றனக்குவாய்த்தானே-சொல்லோடு
 செய்திமன மொவ்வாத தீமையேன் செய்பணியுங்
 கைதவமே யென்றறியக் கல்லானே - மைதீர்ந்த
 சோதி யுருவே சுருபானந் தச்சுடரே
 யாதி யுடனடுவீ தற்றானே - நீதியா

மேலானே கீழா மடியேற்கு வீடளித்த
காலானே நாயேன்றன் கைப்பொருளே - நாலான
வேதங்க ளேழுதலா மெய்ந்நூல்க ளாலுன்றன்
பாதங்கள் போற்றரிய பண்புடையாய்-வாதங்கட்
கெட்டானேமுன்னூல்க ளெண்ணுகின்றவெட்டுருவ
தொட்டானே சிட்ட ருளத்தமிர்தே-கிட்டானே [த்
விண்ணோர்க டங்களுக்கு மேதினிமே னீதியிலேன்
கண்ணா வந்தருளுங் கார்முகிலே - பண்ணா
மொழியார் விழிவலையான் மொத்துண்டு நாயே
னழியாமைக் தாத்த வரசே - மொழியாதே
யெப்பொருட்குமெவ்விடத்துமெக்காலத்துங்கலந்த
* செப்பொருளே யெப்பொருட்குஞ்சேயானே-யப்
[பொழுதைக்
கப்பொழுது மாரா வமிர்தே யடியடைந்தார்க்
கெப்பொழுதுந் தித்திக்கு மின்சுவையே-செப்பரிய
பூவேன் முதலாகப் புல்லீறு பல்லுருவாய்
நீவேறு பட்டாய் நிராமயனே - யாவேறு
பரப்போ லொருதன்மைப் பட்ட பரம்பொருளே
நூல்பேர்புணர்வரியதுண்ணுணர்வே-வேல்போலுங்
கண்ணார்தம் பார்வையாற் கட்டுண்டு கள்ளமுதும்
பண்ணா மொழிகள் பலவுங்கேட் -டண்ணாந்து
நிற்கு மதியிலியே னேயுமிலா நெஞ்சென்னுங்
கற்கரையச் செயத்திருக் கண்ணனே - நற்கமலப்
பாதந் தொழுவறியாப் பாவியேற் குன்னறியும்
போதந் தரவந்த புண்ணியனே - யேதங்

* செம்மென்பது - செப்பெனவலித்தல்விகாரமாயிற்று.

கெடுத்தானே கேடிலா நிற்பாதங் காட்டி
 யெடுத்தானே யென்னு ருயிரே - தடுத்தாண்டு
 கொண்டானே யெதுங் குணமிலே னென்றறிந்துங்
 தொண்டாகக்கொண்டசுடரொளியே-0கண்டாடு
 றில்லாத தீங்கரும்பே யாவர்க்குங் கீழேனுக் [ன்
 கல்லாதா ருள்ள வறியானே - பல்லுயிரு
 மீன்றானே யேழையேன் கண்ணொழிய யாவர்க்குங்
 தோன்றாது நின்ற சுருபனே - மூன்றாய
 காலமே காலங் கடந்திடமே யெப்பொருட்கு
 மூலமே யாவு முடிந்திடமே - கோலங்
 கரியாய் வெளியாய்நீ செய்யாய் கருத
 வரியா யெளியா யனந்த - விரிவே
 யொடுக்கமே பற்பலவா யோதுகின்ற லோகத்
 தடுக்கமே யவ்வுலகுக் காணி-யடுத்தவடி
 வாகும் பளிக்கேபோல் யாதினுக்கு மவ்வையாய்
 நீகுன்றி லாத நிறையொளியே - யோகொன்றி
 லொட்டானே யொன்றறியா வுன்மத்தன் கையிலகப்
 பட்டானே யெட்டாய பல்லுயிரே - யெட்டா
 வகலமே வண்மையின்மற் றண்மையே யெண்ணுஞ்
 சகலமே யொன்றூநீ தானே - பகவிரவொன்
 றில்லா விரவியே யிவ்வண்ணத் துன்னுருவைச் [ய்
 சொல்லாதேநான்காண்ச்சொன்னவனே-யெல்லாமா
 நின்றானே யொன்றுமலா நின்மலனே துன்மனத்தி
 லொன்றானே நீமுடிவி லொன்றானே - குன்ற
 வொளியானே யென்னை யுவந்தாண்டு கொள்ள

0 ஒன்றுமென்பதின், உம்மமவிகாரத்தாற்றெுக்கது.

வெளியானே சால வெளியாய் - தெளியாதேன்
 வெற்றவெறும்பொய்யேன்மெய்யடியார்போலுன்சீர்
 கற்றுப் பிதற்றுமது கர்தலொகிங் - குற்றமெனக்
 கொள்ளா தெனக்குங் குகைகழறந் தாட்கொண்டு
 விள்ளாதென் னுள்ளிருக்கும் வித்தகனே - யெள்ளா
 வறிவே யறிவடங்கு மாலயமாய் நின்ற
 செறிவே பெலாங்கடந்த தேசே - பிறிவதறத்
 தேசாய் மேனி தெளிந்தடைந்தேரர் சேர்ந்தமைந்த
 வாசாம கோசரமே மற்றெவைக்கு - நீசான்றாய்
 நின்ற யடியேற்கு நீயளித்த கண்ணதன
 லொன்றாகப் பார்த்தனவி லுன்னையலர் - தின்றி
 யிருந்த தினியடியே னேதாமென் றென்று
 திருந்து புகழுன்னைச் செய்வேன் - பொருந்தவுனை
 யாதி யிமையோர்க ளவ்வுலகின் நிவ்வுலகிற்
 போத முனஞ்செய்த புண்ணியத்தர் - னாதன்
 ராணி மீசையதனிற் ருளடைந்தார் சன்ம
 மரண மறவருள வந்து - கரணங்கட்
 கெட்டா வெளியை யிதுவென்று கண்காணு
 மட்டாக்கு மென்று வரநினைந்து - கிட்டாராய்
 நன்மையான் மிக்கவர்க ணின்றுணங்க நாடரிய
 தன்மையான்றன்னைத் * தரவென்னக்-கெண்மையாற்
 றன்னு லவத்தை பலவாகத் தான்பாவித்
 தெனனு லனைத்து மிலவாக்கித் - தன்னாகத்
 தன்னுலே யென்னைத் தனதுருவே தானுக்கி

* தரவெனக்கென்பது-தரவென்னக்கெனவொற்றில்வழி
 யொற்றை புண்டாக்கியது.

யென்னுலே தற்றுதித்த வென்னுனை- முன்னுன
 வென்னரசனென்னப்பனெம்பெருமானென்றென்று
 கின்னரியபொன்னடிக்கே நின்றிறைஞ்சி - யுன்னரிய
 வீசனே யெந்தையே யாவர்க்குங் காண்பரிய
 தேசனே யென்றென்று செப்புவார்-நேசமொடுன்
 பாதம் பணிவார் பரம்பரனே யென்றிசைப்பார்
 வாதங்கட் கெட்டாத வாழ்வென்பார் - போதத்தா
 லாய்தற் கரிய வுறிவென்பா ரென்னவலங்
 காய்தற்குத் தேர்ன்றுங் கனலென்பார் - மாய்தற்கே
 வல்லேனே ஸாஸா வகைகரக்க மண்ணில்வரு
 நல்லோனே யென்று நலங்கிளப்பார்-பல்லுயிர்க்குங்
 கோன்றானே யென்பார் குருபரனாய் வீடருளுஞ்
 சான்றானே யென்றுசதுரழிவார்-தோன்றுபெருஞ்
 சோதியே யென்பார் சுருபானந் தாவென்பா
 ராதியே யென்பா ரகமகிழ்வார் - நீதியழிந்
 தார்ப்பா ரரற்றுவா ராவிப்பார் கோலத்தைப்
 பார்ப்பார் மலர்ப்பாதம் பற்றுவார் - வேர்ப்பார்
 விழுவார் தொழுதெழுவார் விம்முவார் விம்மி
 யழுவா ரதிசயிப்பா ராவார்-வழுவாம
 லிப்படிநீ யெப்பிறப்பு மானி லெழில்வீடாஞ்
 * செப்பதமுந்தீதென்று செப்புவா-ரெப்பொழுதும்
 போற்றுவார் நல்ல புகழ்மாலே கொண்டடிமே
 லேற்றுவா ரென்செய்வே மென்றுரைப்பா - ராற்றே
 முடையானே யென்பா ருரைமறப்பார் யார்க்குங்
 கிடையானே யென்று கிளப்பார் - கடையேனைத்

* செம்மென்பது, செப்பெனவிகாரமாயிற்று..

தொண்டாகக்கொண்டருளுந்துயோனேநாயடியேன்
கண்டானேயென்று களித்திடுவார் - கொண்டு கொண்
டேத்துவார் கும்பிடுவா ரொந்தாய்நின் கோலத்தைப்
பார்த்துவாழ் வாரின் பழவடியார் - நாததழும்பப்
போற்று மவருட் புலையேனை யும்வைத்துச்
†சீர்த்ததிரு மேனித் திறங்காட்டிச் - சாற்றுமறை
நாடும் பரம்பொருளாய் நான்மெளிந்து பக்தியுடன்
பாடும் பரிசு பணித்தருளித் - தேடுகின்ற
விண்ணோர்கள் புண்ணியநீர் மெய்விநும் பாதென்னு
கண்ணீராமஞ்சனமேகாதலித்துப் - பண்ணாரும் [டைய
வேதமுதல்வெவ்வேறுபோற்றிசைத்த மெய்ம்மாலை
பாத மணியர்திப் பாரதனி - லாதமிவி
நாயேனை நியாக்கி நானோதும் பாமாலை
யாயாம லாதரத்தோ டரங்கணிந்து - தேயமெலா
மாக்குந் திருப்போர் எனமமுது செய்யாதென்
னாக்கு முயிரா யமுதாக்கி - நீக்கின்றி
நின்ற யிதுநினைவே னெஞ்சருகே னுள்ளழியே
னுன்றாள் பணியும் வகையுணரே - னென்றாகப்
பாரே லுனையடியேன் பாவியேன் வையமெலா
மாரோனீ யாண்ட வருளுரையே - னாரூர்போய்ச்
சாற்றே எனககிழேன் சம்பிரமத் துன்பாதம்
போற்றேன் புகழ்ந்து புகழ்ந்துநாயே - னாற்றேனான்
செய்யும் வகையறியேன் நீ வினையேன்சேவடிசேர்ந்
தய்யும் வகையருளா யுத்தமனே - பொய்யன்றி

† சீர்த்தவென்பது, மூன்றுமெழுத்தினவெதுகை.

மெய்யேநான் செய்கின்ற விண்ணப்பங் கேட்டருளியையே யருள வதுவேண்டுந் - துய்யதிருப்பாதந் தொழுவென்கை பார்மிசைமேல் வந்தாண்டநாதன் றனைத்துதிக்க நாமனமுங் - கேதமறச்சிந்திக்க வின்னருளைச் செய்யதிரு மேனியைக்கண்பந்திக்க வென்புன் றலைபாளை - வந்திக்கவென்று முரைப்ப ரொழிலடியார் யானதனி லொன்றுமுனாக்க வுளத்தெண்ணேன் - பொன்றுங்கடைபெலாங் காய்பசியை யஞ்சுதலா னாயேன் விடயமே மெய்விருப்ப லுற்றேன் - கொடுவினையேன் மாயவிட யத்தே மயங்கா வகையருள றீய தெனிற்சமிக்கச் செய்தருளல் - காயந்தான் வீய வருளல் விரும்படியார் சிந்தையகத் தாய பெரும்பத்தி யாங்கருள - னீயருளிச் செய்யா தொழிதியேற் றீவினையேன் போய்கராக் கையா வொருவ னெனவமைவேன் - வையகத்தாருன்னடியே னேதேனு மாளு லுனையிகழ்வா ரொன்னுடையதிடுநஞ்சையாறிவார் - பொன்னடிகள் கூடும் பரிசு குறித்தருளி மற்றவைகொண் டாடும் பரிசெனக்கு மன்பருளிக் - கோடுமனன் போகந் திறமருளிப் புண்ணியனே நின்னுருவே யாகுந் திறனே யருள்.

ஆ கண்ணி - அள்.

புகழ்ச்சிமாலை முந்தப்பெற்றது.

சிவ ம ய ம்.

சிவ சிவ சங்கீர்த்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அளவி றந்தது வருஞ்சிவ சிவசிவ
அகநி றைந்தது வழியினை சிவசிவ
வுளமி றந்துயி ருணாவொடு பரமற
வொளிநு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ
களவு துன்றிய கனகலெ னுளநிறை
கழல்கொ ளன்பது களாயிலை சிவசிவ
தெளிவி னன்குறு தெளிதரு மனுபவ
• திதிதி கழந்தது சிவசிவ சிவசிவ.

(க)

உபரி டங்களு முவமையில் கலைகளு
மொருமை யிங்குற வறைதரு மொருபொரு
ளபய நன்குற வருளி ட வருவுகொ
டதுந டந்தது சிவசிவ சிவசிவ
வுபய வின்பமு முவகையு மொழிவற
வொளிநு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ
நிபம தொன்றற நிகழனு பவதிதி
நிகரி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ

(உ)

வகையி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ
மனமி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ
வகம தொன்றிய வனுபவ திகியமிர்
தளவி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ

தருவ தன்றுள வடியவர் திரளொடு
சலனை வஞ்சனை யெனையுமொர் பொருளென
விகமெ முந்தரு ளிடலது கருணையி
னெனையி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (ங)

ஒளிநு நன்கழ றுதிசெய வரியந
லுபநி டங்களு மொருவிர கறிகில
துளப னன்குறு மயன்முத லீமையவர்.
* தொடர்வு மஞ்சவர் சிவசிவ சிவசிவ
யளிய தன்கழ லெளிதினி லளவறு
மதிச யங்கொடு துதிசெய வெனையருள்
வளநி னைந்தென துளமுக விறைகழல்
வருசு தந்தர வலிசிவ சிவசிவ. (ச)

அளவை கொண்டிந லிறைகழ லடைதர
வலம ருங்கல ருளவலி சிவசிவ
வளமில் வன்கலு மிவருள மதில்வசம்
வருதல் சங்கைய திலைசிவ சிவசிவ
வளர வன்பது விரகழி யடியவர்
மதியி லங்கிடு மிறைகழல் சிவசிவ
களவ ரெஞ்சடை யெனையுந லடிமைகொள்
கருணை யங்கடல் சிவசிவ சிவசிவ. (ரு)

உருகு ரெஞ்சடன் மயிர் புள கிதம்வர
வுரைத ளர்ந்தழு துவகைசெ யடியவர்
பருகு மின்பம திறைகழல் சிவசிவ
பகலொ டுங்கிர வதுமிலை சிவசிவ

* தொடர்வுமென்பது - தொடர்வுமென இடைக்குறை
விகாரமாயிற்று.

திருகு வன்புறு மென்துள் மிதுதிகழ்
 திருவு ளஞ்செய்து செறிவிட மிதுவென
 வருத லென்செய்த படிசிவ சிவசிவ
 வளமை யென்புகல் வதுசிவ சிவசிவ.

(சு)

நடலை கொண்டி ரவொடுபக லறமிக
 நடுநடு டுங்கிடு மென்துள் மதுதனை
 முடலை வன்பிண வுடலழி பொருளுயிர்
 முழுதை யுங்கொடு சிவசிவ சிவசிவ
 கடலை யின்பந லமிழ்தினை யென்துறு
 கரத லந்திகழ் மணியென் வருளிய
 படியி தென்செய்த படிசிவ சிவசிவ
 பரம பண்டித னருள்சிவ சிவசிவ.

(எ)

ஒருக ணந்தைய ரதும்வகை யதுவற
 வுகளும் வன்பவ வுததியின் மடிதரு
 மிருக ணின்றிய வுறுசெவி மொயுமி
 விழிச்செய் வன்பிண வெணையுமொர் பொருளென
 வருத ருந்திரு வருள்சிவ சிவசிவ
 வடிவு கொண்டவ லபமிது சிவசிவ
 * வருள்க ணன்றியொர் பொருளிலை சிவசிவ
 வமல னென்செய்த படிசிவ சிவசிவ.

(அ)

உளம தொன்றிய வெருநீதி சிவசிவ
 வுடனி கழந்திடு மொளியது சிவசிவ
 வளவி நத்தந லமிழ்தது சிவசிவ
 வகில மின்றிய வருள்சிவ சிவசிவ

வளம்வி ளம்பிட விரகிலை சிவசிவ
வணம தொன்றிடும் வகையிலை சிவசிவ
வெளிதி கழந்தில கியதுதி சிவசிவ
விகிர்த னென்செய்த படிசிவ சிவசிவ.

(க)

கருணை யம்புய சூகமலர் சிவசிவ
கருணை யங்கட விருவிழி சிவசிவ
வருண யந்திடு மடியிணை சிவசிவ
வழகு துன்றிய வடிவது சிவசிவ
விருண யந்திடு மிடருறு பிறவியை
பெறியு மெந்தைதன் மறமது சிவசிவ
திருந டன்றன தருள்சிவ சிவசிவ
சிவநி கழந்தது சிவசிவ சிவசிவ.

(க0)

சிவசிவசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

துவாதசநாம சங்கீர்த்தனம்.

எண்கீர்க்கழிநெடிநடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பேச வாதிமறை நாலு மோர்விரகு

பேசி லாமைநனி பேசு பாதநம

கூச வானவர்கள் கூற யானுனடி

கூறு மாறுநுள் கூரு கோலநம

ருசு துவாதசநாமசங்கீர்த்தனம்.

தாச வாபரண மார மாலைதரு

சோபை மாதருட றாய்தில் பாதவரை

கேச வாதியென வேச வாய்மையருள்

கேச வாய்நம கேச வாய்நம.

(க)

வேறு.

ஆராய வேதமுடி வானுத பாதநம

வாசாபி சாசமற வேயாரு பாதநம

சீராய வானவர்க டேவாதி தேவநம

தேனாரு பாதமலர் சீராக வோதுதொறு

நீராய வானவரை நேர்காணு பாதநம

நீதான தாருமென நேரோது மாசில்பொரு

னாராய னாயபத மாநாட வேதிநம

நாராய னாயநம நாராய னாயநம.

(உ)

வேறு.

வாத வாதாறி வாத பாதநம

மாகர் நாடரிய வேக பாதநம

வோது வாரறிய வேத நாலுமன

மோர்வு ருத்தென வோது பாதநம

சீத வாதவழல் சேரு மாதவர்கள்

சேரு மாறுண்டி தேரு மாறருளி

மாத வாவிஸழி வேனை யாளுநம

மாத வாய்நம மாத வாய்நம.

(ங)

வேறு.

தாரம் போதுபொரு டரணென் றோதிநம

தாரம் பாலர்பலர் சார்பென் றோதிநம

வீரம் போதுதலை மீதந் தாளுநம

வேகம் போதினெரி மாகம் காலவணி

நாரம் போதகனு மாவின் கோதிநம
 ஞானம் போயழிய நாசஞ் சேரியம
 கோரம் போகவெனை யாளுந் கோலநம
 கோவிந் தாயநம கோவிந் தாயநம.

(ச)

வேறு.

கட்ட மாம்வினை கைத்த தாணம
 கத்தும் வாதியர் கைப்ப டாய்நம
 விட்ட மானவர் பத்தி யாய்நம
 வெற்றி யாளவல் வித்த காநம
 வெட்டு மாவுரு வத்த னேநம
 வெட்டொ ணாவரு வத்த னேநம
 வெட்ட மாவா கிட்டு வாய்நம
 விட்டு வேநம. விட்டு வேநம.

(ரு)

வேறு.

பிறைகுடி வோனுமரி பிரமாவு மாதிரம
 பெருவான மாதிரில வரைநாச காரிநம
 அறைகூறு வாதருள மிருளான பாதநம
 சுருபாவெ னுவுருகு மவர்காணு சோதிநம
 வறைகூவி நாயனைய வெனையாரு பாதநம
 வமரேச ராலுமறி வரிதாய பாதநம
 மறைகுடி காபரண வணியான பாதநம
 மதுகுத னுயநம மதுகுத னுயநம.

(சு)

வேறு.

புரையற்றி யாவையினு நிலையுற்ற பாதநம
 புகழுற்ற தோறுமுடல் புளகித்து னேயமொரு
 களையற்ற மாதவர்க டமைகைத்த லாமலக
 கனியொக்க நாடியிரு களியுற்ற பாதநம

டு கூ துவாதசநாமசங்கீர்த்தனம்.

வுணர்யற்ற தாயுமறை யுணர்விற் படாததென
வொழிவற்ற சோதிவர வழியிட்ட வீரநம
தினாயற்ற வர்க்கவிய தெனவைத்த பாதநம
திரிவிக்ர மாயநம திரிவிக்ர மாயநம.

(எ)

வேறு.

சேர்ம னாகிடர் பூழு னாயபொரு
டோயி லாதவுயிர் தோறு மேவிநம
நாம நரடுருவம் யாவு மாகியொரு
நாம னுபமறு. நாத பாதநம
தாய்மு னாகிவரு சார்பி யாவுநின
தாள லாதறிவி லாத தாபதர்கள்
வாய்ம னுலயம்வி டாத சோதிநம
வரம் னுபநம வரம் னுயநம.

(அ)

வேத ராகியுடன் வீடு சேரும்வகை
மேவு மாதரவி னுர்க ளாயகில
பூத ராலும்வழி பாடு மேவுமிரு
போதெ னுவுழுநா யாடு மாயநம
மாத ராதலம வான நாடர்தொழு
மாக ராசர்பத மாய்வி லாமையிலை
சீத ராதரவில் வீத ராகுநி
சீத ராயநம சீத ராயநம.

(சு)

வேறு.

கழல்கூடு வாரிதய கமலால யாயநம
கவிகாலன் வாயின்மணை யீடுகால காலநம
வழல்சேர்மு னேயழியு மெழுகாக வேயுருகு
மடியார்க டாமறிய வுளதான பாதநம
குழல்சேரு மாறின்மொழி மடவார்கள் காதன்மிகு
கொடியேனை யாளவொரு குருவான கோலநம

வெழில்சேரு மாமுனிவர் தொழுமாதி நாதநம
விருஷிகேச வாயநம விருஷிகேச வாயநம. (௧௦)

சித்தரா னார்களறி சிற்பிரகா சாயநம

செற்றமார் வாதினமயல் செற்றதா டாளநம

மத்தார் யோதுபத கத்தில்வா தேயொழிய

மற்றிலா தாரமருள் வைத்தமா மாயநம

நித்தமா வேவல்செய்து நிற்கநே ராதுனடி

நித்தமா மேவல்செய்து நிற்கமா லாகுமதி

பத்தரா னார்கள்பெறு பத்மபா தாயநம

பத்மநா பாயநம. பத்மநா பாயநம.

(௧௧)

ஆமுதை தீயவனி யர்காச மாகிநம

வானுலு நீமுழுது மாகாத சோதிநம

சீமூத வாகனன்மு னும்வானு னேர்ப்பரவு

தேவேச ராலுமறி வாகாத தேசநம

* மாடிமுது நான்மறைகள் வாசாம கோசரமென்

வாடாத பாதமலர் வாயார ௦ வேதுதொறுந்

தாமூது காரமென் லானேசர் சார்புநம

தாமோத ராயநம தாமோத ராயநம.

(௧௨)

கட்டளைக்கவித்துறை.

நேசவனூரா யணந்தினர்மாதவன் கேடொன்றிலாத்

தேசமர்கோவிந்தன் விட்டுமதுத்திரி விக்கிரமன்

வாசமுன்வாமனன் சீதரன்மன்னு மிருடிபத்ம

னசமிருமோ தரனுருவாய்நின்ற நாமங்களே.

துவாதசநாம சங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

* முதுவென்பது - மூதென நீட்டல் விகாரமாயிற்று.
௦. தொறுமென்பது - தொறுவென முற்றும்மை விகாரத்தா
ற்றொக்கது.

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

நமஸ்கார சங்கீர்த்தனம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிநடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மயக்குறு மாயையி னுல்விழி மறைத்தவி னாலறி
பேன்வழி, துயக்குறு நீள்வினை யாகிய துயர்க்குழி
நானனு காவண், மியக்கற வேயரு ளாம்விழி யென
க்கருளரலரு ளாயுறு, தியக்கற வேதெளி வாய்திகழ்
சிவப்பிர காச நமோ நம. (க)

கணத்தினி லேபவமாகிய கடற்றுயர் போயழி யா
விடப், பிணத்தினை யேனழி யாவகை பிடித்தெனை
யான்பெரு வேதிய, குணத்தினை யேதுமி லாயருள்
குறித்திடு சீரடி யார்தம, தெணத்தினி லேதெளி
வாய்திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (க.)

இருக்கொடு மால்பிர மாதிக னினைத்தய ராவற
வாடிடக், கருக்குழி யேசர னாயுழல் கடைப்புலை
யாமெனை யாளிட, வருக்கொடு தானெதி றேமனி யு
ளத்தினிலேகல வரவுறு, திருக்கற வேதெளி வாய்
திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (க.)

நடத்தின னேயுல கோடுயிர் நவிற்நிடு பேதமு
மாயவை, கடத்தின னேவினை யாடிடு கருத்தினை யா
ரறி வாரெனை, யடர்த்திடு மாயையி னொருபி ரறப்பறி
யாவுளமேமனு, திடத்தின னேதெளி வாய்திகழ் சி
வப்பிரகாச நமோ நம. (ச)

இளைத்திட, மாதவர் தாமின மிகத்தினின் மானுட
னுயெனை, வளைத்தரு ளாம்வலி யாலுற வணக்கியெ
ன் மாமயல் வேரற, விளைத்தலி லாவினை வாகிய வி
ழுப்பொரு ளேயடி யாரவர், திளைத்திடு மாரமிழ் தே
திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (௫)

கதற்ற தலானல மேதுமில் கலைக்கட லூட்டை யா
வகை, யிதத்தொரு மாமொழி யால்வெறு மிமைப்
பொழு தேழுடி வோதியென், மதத்தெழு மாமன
மாகிய மருட்கரு வோடழி வாம்வகை, சிதைத்துள
மேதெளி வாய்திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (௬)

வகுத்தனை வான்முதல் பூதமு மயக்குறு மூனதும்
வேறெனப், பகுத்தவை தோறுளை யாயொரு பகிர்
ப்ப திலாத பராபர, தொகுத்துலகோடுயிர் தேர்பா
துவக்கினை யானனு காவகை, செருத்துள மேதெ
ளி வாய்திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (௭)

மீறுத்தன னானுன தாரருண் மருட்டிற மாமதிகே
டதிற, பொறுத்திட லேபெரி யோர்கடண் புனாத்திற
மேது மிலாவகை, யறுத்தினை யாரடி நீழலி லமைத்
தழி பாவறி வாமுனைச், செறித்திடு வாய்தெளி வா
ய்திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (௮)

அருத்தியி னோட்டி யார்பணி யமைத்துள நாளடி
யேனினி, கருத்துரை காயமு நேர்படக் கலக்கறவே
செயு மாறரு, னொருத்தியை யாகம தாவமைத் தொ
ருக்கிய யோருணர் வாபெனைத், திருத்திய தேவர்க
டேவநற் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (௯)

விரித்தனை வேதமொ டாகமம் விளைத்தனை போக
மும் வீடதுந், தரித்தனை யாவையு மாயவை சதுர்
ப்பட வேகலவாவணம், புரித்தனை நீபரிபூரண புலத்
தய மாவழி வேனுயத், திரித்துள மேதெளி வாய்கி
கழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (க0)

நமஸ்காரசங்கீர்த்தனம் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவம்பம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

போற்றிசங்கீர்த்தனம்.

எண்கீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கருவுருவிற் பிறந்தடியேன் கழியாவண்ணங்
கருணைவடி வாய்வந்த கழலே போற்றி
புருகுமனத் தடியருட னெனையு மாண்ட
வுண்மையனே கழல்போற்றி யுடையாய் போற்றி
பொருவதறத் திகழொளியா யுள்ளத் தூறும்
பொற்புடைய பேரமிழ்தே புனிதா போற்றி
தெரிவருந் நேவர்கடந் தேவே போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (க)

முன்னவனாய் முதனமீ நின்று நின்ற
முழுமுதலே யடிபோற்றி முனியே போற்றி
யெண்ணையுமோர் பொருளாக வாண்டு கொண்ட
வெலையிறுக் கருணையனே யிறையே போற்றி
பன்னுமறை யீறுகளோர் கோடியா லும்
பரிசிதென வரியபரம் பொருளே போற்றி
தென்னவனே சயபோற்றி தேசே போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (உ)

பிறிவதுவா யுலகதனி. லகந்த பேதப்
பின்னமதாய்ப் பிணக்கிறந்த பெரியோய் போற்றி
குறியதிலா வானந்தக் குன்றே போற்றி
குரைகடலே யடிபோற்றி குரவா போற்றி
மறுவதிலா மரகதமா மணியே போற்றி
வள்ளலே வைப்பேயென் வாழ்வே போற்றி
செறிவதுவே சயபோற்றி தேசே போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (ங)

என்றுமொரு படியாகி நின்றே யிந்த
வுலகுயிரா கித்தழைத்த வெந்தாய் போற்றி
பொன்றுமுடம் பளவதுவா யுழல்வேன் தன்னைப்
பூரணமா வேதித்த புனிதா போற்றி
குன்றலிலா மெய்ஞ்ஞானக் கோவே போற்றி
குரைகடலே யடிபோற்றி குறியே போற்றி
சென்றடையாப் பதமளித்த சிவமேபோற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (ச)

ஒப்புனக்கு நீயேயா முணர்வே போற்றி
 போங்கிமையோர்க் கறிவரிய வொளியே போற்றி
 யிப்பிறப்பை யறுத்திடுவா னேழை யேற்கே
 யெளிவந்த பெருமைமனே யீசா போற்றி
 யப்புறத்துக் கப்புறமா யணுக வொண்ணு
 வதிதூர மேபோற்றி யணியாய் போற்றி
 செப்புதற்கு நாடுனென்று மறியேன் போற்றி
 சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (ரு)

மாறாத பத்தியினுக் கெளியாய் போற்றி
 மதியிலேன் றனையாண்ட மைந்தா போற்றி
 வேறேது மில்லாத வினாவே போற்றி
 வித்தகனே யடிபோற்றி விமலா போற்றி
 யாறாத பேருவகைக் கண்ணீ ரன்ப
 ரகம்விட்டோ ரடிநீங்க வறியாய் போற்றி
 தேருதா ருண்ணின்றுந் தெளியாய் போற்றி
 சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (சு)

அறிவேது மில்லாத கடையே னாத
 லறிந்தருளி வைத்துமென யாண்டாய் போற்றி
 குறியேது மில்லாநல் லடியார் செல்வக்
 கோதிலுருத் தெனைச்சேர்த்த ரூரவா போற்றி
 முறியாத வானந்த மூறு வெள்ள
 மூலமே போற்றியருண் முகிலே போற்றி
 செறியாத செறிவேயென் றெளியே போற்றி
 சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (எ)

எல்லாமா யீறின்றி நின்றாய் போற்றி

யேதுமிலா வென்னையுமாட் கொண்டாய் போற்றி
கல்லாமை யடியேற்குக் கல்வி யெல்லாம்

கடந்தபெரும் பதமளித்த கண்ணே போற்றி
யல்லாதொன் தில்லாத வறிவே போற்றி

யத்தனே போற்றியரி யானே போற்றி
சொல்லாலீ தெனவரிய சுகமே போற்றி

சுருபானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி. (அ)

இன்னிசையா யியலாகிப் பயனாய் நின்ற

வின்னமிழ்தே போற்றியினை யிளியே போற்றி
மன்னியமா னுடனாகி யன்பர்க் கெல்லாம்

வாழ்வறவாழ் வளித்தாண்ட மணியே போற்றி
யன்னையிலு நல்லன்பா யருளா னாயே

ஞுழாமைக் காத்தெடுத்தாட் கொண்டாய் போற்றி
துன்னியநற் பேரின்பச் சுகமே போற்றி

சுருபானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி. (ஆ)

போற்றுமவ ருளத்தமிழ்தரம் பொன்னே போற்றி

பூரணனே போற்றிபுரா தனனே போற்றி

வேற்றுவிசா ரங்குளையந் தீர்த்தாட் கொண்ட

வேதியனே விண்ணவனே விமலா போற்றி

சாற்றியமர் மறையோடு மூவர் காணாத்

தத்துவனே சயபோற்றி தலைவா போற்றி

தோற்றமெலா மாய்கிகழுஞ் சுடரே போற்றி

சுருபானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி. (க)

போற்றிசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்

திருநாமசங்கீர்த்தனம்.

என்சீர்க்கழிநெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமாலுஞ் சேவின்மிசைத்திகழ்வானம்பூவின்மிசைச்

செறிவாலுஞ் சீர்பெருகு மறைநாலுந் தேடிவின
மருமாலங் காயபர வடியேனென் றுகவென

தகமேநின் றூரமிழ்த மிகமேவும் பாதநம
வெரிமாகங் காலொடியிர் தகைநீரென் றாழ்மதியெ

னிருநாலங் காகியவை பலவாகுங் கோலநம
துரிசாமென் றியவினை யறநாளுங் கூரவருள்
சுரூபானந் தாயநம சுரூபானந் தாயநம. (க)

பலவாயென் றுகிநிகழ் பரமானந் தாயநம

பரவாநின் றூர்கள்பரு கமிழ்தாகும் பாதநம

மலவாகந் தீரவென * தலைமேவும் பாதநம

வலிதாநெஞ் குடுருக வருவாயுன் பாதநம

வுலவாவன் பாலுருகி யுடையாயென் றோலமிட

வுரியார்கண்காணவரு மொளியாருங் கோலமொரு

சொலவாலென் பாலருள விசைவாயுன் பாதநம

சுரூபானந் தாயநம சுரூபானந் தாயநம. (உ)

மதியாதுன் பாதமலர் மருவாவென் பரவிமன

மருவாநின் றூரமிழ்தம் வளராநின் றூய்பெருக

* என்னென்பது எனவெனவகாச்சாரியை யிசைநோக்கி
வந்தது.

விதியாதென் றோதவினி யினியாய்நின் காருணிய
வியல்போவென்றோதிலல திறைவாவெஞ்சாதமு
நிதியாயன் பாயெனது ணிறைவாயன் போடுபக [மு
னிசிதானெஞ் சானதுக வருகாநின் றேகழல்க
டுதியாநின் ருரொழிய வறியாய்நின் பாதநம
சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (ங)

கனியேயென் கோபெரிய கனியேயென் கோகடலு
ளமிழ்தேயென்கேர்வரிய கதியேயென்கேர்வினிய
தனியேயென் கோவடியர் சரணெயென்கோவெனது
தவமேயென்கோவெனதுதலைவாவென்கோமுனிவர்
முனியேயென்கோவென்முழுமுதலேயென்கோகருணை
முகிலேயென்கோவிறைவமுறையோவென்கோவெனது
துனியேயும்பார்வையருள் சுகமேயென்கோவருள்செய்
சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (ச)

உலகாய்நின் ருய்விரவி யுயிராய்நின் ருயலகி
லுணர்வாய்நின்றயடைபுடையாயென்றொளிசெய்
திலகாருள் கோலமல தெதுதானுண் டாய்நிகழ்வ
திதுதானன்றாகுமென வெதுவேறுண்டாயிறைவ
கலகாய்நின் ருலுமிது கலகாநின் சீரலது
கதிவேறுண் டாகமதி கருதாதென் றாயமுடி
* துலகாநின் ருளலது சுமவாதன் பாகிவினீ
சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (ரு)

குறையாதென் ருலுமற நிறைவாகும் பாதநம
குறியாநின் சோதிதரு குரவாநின் பாதநம

* துலகவென்ப திடைக்குறை-அர்த்தம் துலக்கமுள்ளவன்.
ரு

சிறையாவென் நீமனமு ஞ்றையாய்நின் பாதநம
 சினமார்வந் தீரவருள் தெளிவாகும் பாதநம
 மறையாலங் கோர்முனிவர் கணமாகஞ் சோமார்
 மதியாலுன் றுளில்வழி படுமானின் றயுமறு
 துறையாலுஞ் சார்வரிய சுடரேநின் பாதநம
 சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (சு)

வழுவாவன் பாவினிய மனனூல்வந் தார்மதுர
 மொழியானன்றான்மது மலராலுன்றள்கடொழு
 தெழுவாரிங் காதரவொ டிறையாவென் றேலமிட
 வெழிலாருந் தீமெழுக தெனவேநின் றுவலுட
 னழுவாரிந் தீராதியர னயன்மாலங் காகவருள்
 வலியாருங் காணும்வகை யடியேனுன் றுளிணைக
 டொழுமாவந் தாளுமென துணையாகும் பாதநம
 சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (சு)

அழலாலுன் டாயகட லதுவாகுந் தீயபவ
 மதிலேநின் றுழுமெனை யருளாலன் போடரிய
 கழலாகுஞ் சீர்பெரிய கரையேவந் தேறவருள்
 கணியேநின் கோலமல ரடியேகண் காணவரு
 ளெழிலாருஞ் சீரடிய ரடியாலங் கேவுதொழி
 லினிதாமன் போடுமென சிரமேகொண்டாருமிது
 தொழிலாடுஞ் சோடுநின் தடியேனுங் கூடவருள்
 சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (அ)

உரையாடுந் தோறுமென துளமானந் தாதிசய
 மொழியர தன்பாயுருகி விழியறங் கோடிமிகு
 திரையாய்வந்தாலுமெனசெயலாலன் தோர்செயல்
 சிந்யேனென்றாலுமிது தெரியேனந் தோவருள்செய்

புரையாதொன்றாலுமறு புலையெனஞ்சாரும்வகை
புகுதாவெஞ் சாமலுழல் புலமாகுந் தீயமிகு
* துரையாவுந் தீரவெழு சுடராகும் பாதநம
சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (க)

அறவாரின் பாதநம வறிவாரின் பாதநம
வமலாரின் பாதநம வருளேரின் பாதநம
திறவாரின் பாதநம செறிவேரின் பாதநம
சிவமேரின் பாதநம தெளிவேரின் பாதநம
வுறவாரின் பாதநம வுயிரோரின் பாதநம
வுணர்வேரின் பாதநம வெளியேரின் பாதநம
துறவாரின் பாதநம சுகமேரின் பாதநம
சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (க0)

திருநாம சங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

மஹாதேவம்.

கலிவிருத்தம்.

தேருமைய துற்றேதினி கற்போலவன் னெஞ்சற்
றாருவென யாராவமிழ் தந்தோசெய்த தென்ற
னீரூயெழ வன்பாசமே நெஞ்சார நிறைந்தே
மாறாத மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (க)

* துரை - வேகம்.

யற்றேதையு மற்றூர்வர் நிற்கப்பழு துற்றே
யற்றேனெனவாராவமிழ் தந்தோசெய்த தென்றான்
அற்றூர் நிறைந்தேசுக சிற்சாகர மாயே
வற்றூத மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (உ)

ஆசைக்கட லுற்றேயழி வேளைப்பொரு ளாவந்
தாசற்றநல் லாராவமிழ் தந்தோசெய்த தென்றான்
நேசற்றென துள்ளேசுக சிற்சத்தது வாயே
மாசற்ற மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (ங)

குடியாவடி யோமாவெனை யாட்கொண்ட தனக்கே
நெடிதாகிய வன்பாயிட நித்தன்செய்த தென்றான்
படியேது யிறந்தேபரு காநல்லமிழ் தாயே
வடிவாய மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ.. (ச)

முட்டாரிய மத்தேனலன் முத்திக்குற முற்றும்
விட்டேனல னற்றேனலன் வீரன்செய்த தென்றான்
கட்டாரியு பாதிக்கறை யற்றூர்கரி மேலா
மட்டாய மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ (ரு)

விதியார்கலை மேவும்மெலை யின்றயொழி வின்ற
யிதமோடக மல்லானெனை யந்தோசெய்ததென்றான்
கதியாயொளிர் கண்ணுயென தெண்ணேது யிறந்தே
மதியாய மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (ஈ)

* எழிலுற்றெலை யின்றயவி யோனிக்கதி தோறு
மழலுற்றழி வேளைப்பர னந்தோசெய்த தென்றான்
பொழிவுற்றுல கெங்கும்புர னப்பூரண மாயே
வழுவற்ற மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (எ)

அற்றார்த மகத்தேயமிழ் தச்சாகர மாயே
வற்றாதவ ளத்தானெனை யந்தோசெய்த தென்று
னற்றாயினு மிக்கார நலத்தானுவ மத்தான்
மற்றேது மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (அ)

கருவுற்ற பவச்சாகர முற்றேகழி வற்றே
வேருவுற்றழி வேனைப்பா னந்தோசெய்ததென்று
னுவற்றரு வற்றேயெ னுளத்தேயமிழ் தானுன்
மருவற்ற மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (ஆ)

முந்தாவம ரார்க்கும்மறி வொண்ணுனடி யார்பா
னந்தாத நலத்தானெனை யந்தோசெய்த தென்றுன்
றந்தாளினை தந்தானுயிர் கொண்டானொரு தானுய்
வந்தாரு மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (க)

மஹாதேவ முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அருட்கழல் விளக்கம்.

அறசீர்க்கழிநெடிடை ஆசிரியவிருத்தம்.

புகழ்மிகு கனலி சிறக்கவோ புலியகம் வினைவு பெ
ருக்கவோ, மகிழ்தரு முவகை டியிர்க்கெலாம் வளமி
டை யறமிக வைக்கவோ, தருமறை மறையவர் மிக்க
தா பதர்சுரர் புகவின முற்றெலா, மிகமிகு பெருவள
முய்க்கவோ விதைகழ லடியர் விளக்கலே. (க)

மனுநெறி யுலகில் விளைக்கவோ மவுனரு * ஞாலகி
ன் முழுத்தவோ, நினைவரு முலகி லுயிர்க்கெலா நில
விய விதம தளிக்கவோ, வுனவரு முயிர்க ஞுளத்
தெலாமொழிவரு முணர்வொளிர் விக்கவோ, வென
திறை கமல மலர்ச்செய்தா ளெழில்பெற வடியர் வி
ளக்கலே. (உ)

அருளற மெவையும் விளக்கவோ வறுசமயமுமெ
ய் விளக்கவோ, பொருணெறி யெவையும் விளக்க
வோ பொழிலவை முழுதும் விளக்கவோ, வெருள
று சிவமதெறித்துநே ரிலகிடு மியல்பு விளக்கவோ,
வெருளறு கமல மலர்ச்செய்தாள் வினாவுட னடிய
ர் விளக்கலே. (ங)

தொலைவினை முழுது மறுக்கவோ துயருறு பிற
வி தொலைக்கவோ, வலைகெழு மவல மறுக்கவோ வ
ளவறு மழகு விளைக்கவோ, நிலையுறு மடியர் நினைத்
தசீர் நிகழ்தரு முழுது முடிக்கவோ, வெலையறு சுரு
பன் மலர்ச்செய்தா ளெழில்பெற வடியர் விளக்கலே.

கதுவிய மயல்கள் கலுழ்ச்சினோய் கடுகிய வெரு
ளி கழற்றவோ, விதமுறு முலக மழித்துளே மிகுத
ரு புரண மளிக்கவோ, விதமுட னகமு மழித்தசீ
ரெழில்பெற விசைய விழித்துநேர், பொதுவுறு நி
றைவ தளிக்கவோ புனிதனதடிகள் விளக்கலே. (ரு)

அறைவுறு சமய வகைக்கெலா மமைவுறு ச்மை
வை யளிக்கவோ, நிறைவொடு குறைவ திறக்கவோ
நிலவிய நிறைவை நிகழ்த்தவோ, விறவறு பரம சுக

த்தையே யெவருளு மிலக முழுத்தவோ, செறிதரு
குரவன் மலர்ச்செய்தர் டிகழ்தரவடியர் விளக்கலே.

அலைதரு கலைக ளகற்றவோ வமைவெனு மிரத ம்
ளிக்கவோ, விலதுள தடைய விறக்கவோ வெழின்
மிகு மொருமை யெறிக்கவோ, நலமிகு மடியர் நினை
த்ததாய் நவையற நிகழு நலத்தையே, யிலகிட வெ
ளிதி னளிக்கவோ விறைகழ லடியர் விளக்கலே. (எ)

அசைவறு முனிவர் தவத்திலே யழலொடு புன
ல்க ளவற்றுளே, வசையற முயலும் வருத்தமார் வ
ளாதரு துயர மரிக்கவோ, நசைகொடு விடய விட
த்துளே நடலைசெ யெனையு நினைத்துநே, ரிசைதரு
கழல்க ளளிக்கவோ விறைகழ லடியர் விளக்கலே. ( )

அதிசய மிகவு மெனக்குமா லயன்முத லமர ராய்
ர்ப்பொடே, யிதமக மதனி லினைக்கவே யிடருறு ம
வல வெனக்குளே, யுதிசெயிவ் வுலக முயிர்க்கண்மே
லுளபர முழுது மொளித்தசீர், நிதியினை நிகழ வளி
க்கவோ நிமலன தடிகள் விளக்கலே. (சு)

அருட்கழல் விளக்க முற்றுப்பெற்றத.

சிவமயம்.

அ ப ய ம்.

கலிவிருத்தம்.

வேண்டே னிமையோர் பதமே விடமுந்
திண்டேன் மணில்வாழ் சிதைபோ கமது
மாண்டே யறுவேன் மயதீர் வகைவந்
தாண்டா யடியே னபய மபயம்.

(க)

வேண்டா மையைவேண் தெலா கியகோள்
பூண்டே யுழல்வேன் புனாதீர் பொருளாத்
தூண்டா தொளிர்சேர தியதாம் வகைவந்
தூண்டா யடியே னபய மபயம்.

(௨)

பொய்யா முடலு முலகும் பொருளென்
றுய்யா வகையா. லுழல்வே னுளமே
மெய்யே புகுதா வினையா வினையா
மையா வடியே னபய மபயம்.

(௩)

பேரதோ னெடுமா லரன்வா னவரு
மேதே தென்வை யுறவே பெனையான்
மதே யிவனே பெனவந் தருளு

* மரதா வடியே னபய மபயம்.

(௪)

துரிசா கியசுந் தமதா கியதொல்
லரவா டியெழுந் தனையா வகைதா
னுருவா பெனையாள் பவனே யொழியா
வருளா பாணு வபய மபயம்.

(௫)

தாய்தந் தைகுலம் பொருள்கல் வியேனும்
பேய்வந் துறவே பிறிதொன் றறியா
தேய்வந் துறவே னுளமே யுணர்வே
யாய்வந் தவனே யபய மபயம்.

(௬)

தன்னால் வினையுந் சகசீ வபாந்
தன்னு லழியுந் தனதாம் விழியா
லென்னு லெனையென் னிலெனக் கருளு
மன்னே யடியே னபய மபயம்.

(௭)

வேதா கமமே முத்தனா லலைவா
லீதா மிதுவன் நெனவோ திடுமப்
பேதா திகளா யொருபே தமிழா
வாதீ யடியே னபய மபயம்.

(அ)

அன்பா மிமையோ ரயர்வெய் திடவே
யின்பான் முருடா மெனையா ளவினாந்
தென்போ லுருவா யெனையுண் டொளிநு
மன்பே யடியே னபய மபயம்.

(கூ)

இருளே வெளியே யிழிவே யுயர்வே
தெருளே மருளே செறிவே புரையே
மருளேன் மனனே மனிவீ டறியா
வருளே யடியே னபய மபயம்.

(கூ)

அபய முற்றுப்பெற்றது.

உ
சி வ ம ய ம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

ச ர ண ம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிடை ஆசிரியவிருத்தம்.

பவமற முனிவோனே சரணஞ் சரணம்
பகவற முமுதானாய் சரணஞ் சரண
மவமற வெனையாள்வாய் சரணஞ் சரண
மடிபிணை தருவானே சரணஞ் சரண

* இன்பான்முருடு-பராய்மரம்.

நவமறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரண
நணுகரு மொளியேயுன் சரணஞ் சரணங்
தவமுறு பயனேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
சயசய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம்.

(க)

உயர்வற வுயர்வோனே சரணஞ் சரண
மூலகமொ பெயிரானுய் சரணஞ் சரண
மயர்வறி வறுநாதர சரணஞ் சரண
மவமுறி லணுகோனே சரணஞ் சரணங்
கயவரு ளிருளானுய் சரணஞ் சரணங்
கரதல மணியேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயலறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம்.

(உ)

அறுசம யமுமானுய் சரணஞ் சரண
மறமற மகல்வோனே சரணஞ் சரணம்
வெறுமறி வருவானுய் சரணஞ் சரணம்
வினாவறு வினாவேயுன் சரணஞ் சரண
மறுகலில் பதமேயுன் சரணஞ் சரண
மறுவறு மணியேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செறிதரு தெளியேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம்.

(ங)

படருறு வினைநாசா சரணஞ் சரணம்
படிமுதன் முழுதானுய் சரணஞ் சரண
மிடரற வெனையாள்வாய் சரணஞ் சரண
மெனையெனி லருள்வானே சரணஞ் சரண
முடலுயி ருணர்வானுய் சரணஞ் சரண
முருகுள நிறைதேனே சரணஞ் சரணங்

திடமுறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செய்செய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (ச)

களிமய லதுகாய்வாய் சரணஞ் சரணங்
கருதரு பரனேயுன் சரணஞ் சரண
மொளியினி லொளியேயுன் சரணஞ் சரண
மொழிவறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரண
மனிதரு கனியேயுன் சரணஞ் சரண
மருள்பொழி பமுதேயுன் சரணஞ் சரணங்
தெளிதரு சிவமேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செய்செய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (ரு)

சுக்மது வடிவானாய் சரணஞ் சரணஞ்
சுருதியின் முடிமேலாய் சரணஞ் சரண
மிகபர மறுமீசா சரணஞ் சரண
மினையிவி யிறைவாவுன் சரணஞ் சரண
மகமுறை யமலாவுன் சரணஞ் சரண
மடியர்த ம்ரனேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
சுக்மது முழுதானாய் சரணஞ் சரணஞ்
செய்செய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (சு)

அறிவறி பவனானாய் சரணஞ் சரண
மறிபொரு ளதுவானாய் சரணஞ் சரண
முறிவறு சுக்மேயுன் சரணஞ் சரண
முழுதுணர் முனியேயுன் சரணஞ் சரணங்
குறைவறு நிறைவேயுன் சரணஞ் சரணங்
* குணகட லமிழ்தேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செறிதரு பவநாசா சரணஞ் சரணஞ்
செய்செய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (எ)

* குணகடலென்பது - குணகடலென இசைநோக்கித்
தொக்கது.

விரகநு விரியாயுன் சரணஞ் சரண
 மிகுமொளி விமலாவுன் சரணஞ் சரண
 மரனரி யயனேயுன் சரணஞ் சரண
 மகமித-மறுசோதி சரணஞ் சரணம்
 பரவுற வினியாயுன் சரணஞ் சரணம்
 பழுத்து முணர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
 சிரமுறு தவமேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
 செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (அ)

செருவது மிகவேகொண் டலையுஞ் சமயஞ்
 செறிவற வழகாருங் கழறந் துளமே
 மருவியென் மதியாயென் மதியன் றியிலே
 மலர்தரு சுருபாவுன் சரணஞ் சரண
 முருவுட னருவாயொன் றதுவன் றியிலே
 யுரையுட னுணர்வாய்நின் றவையொன் றறவே
 தெரிதரு தெளிவாமுன் சரணஞ் சரணஞ்
 செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (க)

சடவுடல் வடிவாய்கின் றுழல்வேன் றனையுந்
 தர்வொரு பொருளாவிந் ககிலந்தனிலே
 மிடைதரு மிமையோரங் கலம்வந் திடவே
 விராவொடு வருவாயுன் சரணஞ் சரணந்
 தடையற வடியார்தந் திரள்சென் றவர்முன்
 றழன்முக மெழுகாரின் றுருகும் படியென்
 றிடவுள நெகவேதந் தருஞ்ஞன் சரணஞ்
 செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (க0)
 சரணமுற்றப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

அ டை க் க ல ம்.

கலிவிருத்தம்.

தந்தை தாய்மனை வீடெனுந் தன்மையிற்
சிந்தை யானது சென்றழி யாவகை
யெந்தை யேகுறிக் கொண்டெனை யேன்றுகொ
ளந்த மாதியி லாயுன் னடைக்கலம். (க)

மேன்மை கல்வி விழுப்பம் வியப்பினிற்
ரூனெ னுள்ளஞ் சலித்து விழாவகை
ஞான நாயக னேகுறிக் கொள்ளெனை
யானை யாவறி யேனுன் னடைக்கலம். (உ)

காம லோபங் கதமத மாதியிற்
போம தாமுளம் போய திடாவகை
யேம நானறி யேன் குறிக் கொள்ளெனைச்
சேம மேதெளி வாயுன் னடைக்கலம். (ங)

வஞ்ச மேமகிழ் வேமடி மானமா
நஞ்ச மேயுள நண்ணியி டாவகை
யெஞ்ச வில்லறி வேகுறிக் கொள்ளெனை
யஞ்சி னேனடி யேனுன் னடைக்கலம். (ச)

சமய வாதங்கள் சாற்றுபே தக்கலைச்
சமையி லேயுளந் தான்று வளாவகை
யமைவி லேனையஞ் சேலென் றருளிடு
விமைய வாவிழை வாவுள் னடைக்கலம். (ரு)

விரத மோடி தவம்பல வெந்நெறிப்
புராத னூடுளம் போய்ப்புலம் பாவகை
வரத னேகுறிக் கொள்ளுள மாக்கனி
யிரத னேயிறை வாவுன் னடைக்கலம். (சு)

சீத மோடழி நீமை நலங்குல
மேத மொன்றற வேயுள மொத்திட
நாத னேகுறிக் கொண்டு நடத்தெனை
* யாத னேனறி யேனுன் னடைக்கலம். (எ)

பஞ்ச மோடி மழையடை பூசனோய்
நெஞ்சி ஓ னா னிலைகுலைக் கத்தகு
நெஞ்ச தொன்றி னிலைதள ராவகை
யஞ்ச லென்றரு ளாயுன் னடைக்கலம். (அ)

மிஞ்சி யேமிடை செய்விதம் பங்களா
னெஞ்சொர் போதொரு வர்க்கு நிலாமைகண்
டஞ்சி வந்துன் னடைக்கலம் பூண்டவென்
னெஞ்ச மேவி யிருந்தரு ணின்மலா. (க)

தாக மேபசி யேதணி யாதிடுஞ்
சோக மோகத் துளந்துவ ளாவகை
யேக நல்லறி வேகுறிக் கொள்ளெனை
யாக னேயடி யேனுன் னடைக்கலம். (க0)

அடைக்கல முற்றுப்பெற்றது.

* அறிவிரன் ஓ ஆகாயமென்னும் முற்றும்மை ஆகாயெ
ன விகாரத்தாற்றொக்கது.

கணபதிதனை.

சிவசங்கரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வினைமங்கிட விற்குரு வங்கொடு
வெறுமொன்றறி வின்றிய வென்றனை
வினைவங்கது வின்றி நிரந்தர
நெறியென்கண தெங்கு நிகழ்ந்திட
வினமின்றி யொருங்கி யவிழ்ந்திட
விருவென்றிறை வன்செய்த நன்செய
நினைபுஞ்சக மென்பது மொன்றிலை
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(க)

பகலிங்கிர வென்ப திறந்தொரு
படிநின்றொளிர் கின்ற பரம்பொரு
ளகலின்று திகழ்ந்திடு கின்றமை
யறிவந்தயர் வொன்ற தழும்படி
தகலிங்கிது கண்டுகொ ளென்றிறை
சாணந்தலை தந்திட முன்றிகழ்
செகநன்பர மங்குயி ரிங்கிலை
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(உ)

சடவன்பிணி துன்ப தாஞ்செறி
தசைவன்பிணம் வன்கழு குண்டியிவ்
வுடலின்பம் தென்றழி யும்பொரு
ளுடன்மங்கிடு மொன்றறி வின்றிய
சடனென்றன புன்றலை தன்றிகழ்
சாணந்திசை யெங்கு நிறைந்துள்

திடம்வந்து தெளிந்து திகழ்ந்தது.

சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(க)

உலகங்களு மும்பர் பதங்களு

மொருவுந்திண மென்பது மொன்றற்
நிலவும்பர னன்கழ றங்கிய

நிகழன்பர்த நெஞ்சு நிறைந்தது
கலகங்கொள் பவங்க ளிறந்தன

கரணங்க ளடங்க மடிந்தன
செலவுஞ்செய லன்றி யிருந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(ச)

இதமங்கக மென்ப திறந்தன

விககன்பர மின்றி யொழிந்தன
விதமங்குறு வன்சம யங்கனும்

வெறுமொன்றல தின்றி முடிந்தன
பொதுவொன்றற வெங்கு நிறைந்துள
புனிதன்கழ லெங்கு நிகழ்ந்தது
* திடம்வந்து தெளிந்தொளிர் கின்றது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(ரு)

விரதங்க டவங்கண் முடிந்தன

வினாவெம்பவ பந்தி செறிந்துள
0 கரமொன்றிய கங்குல் கழிந்தது

கரையின்றிய விற்பம் விளைந்தது
சரதந்தனை யன்றிய தொன்றுமி

றலைவன் சரணங்கள் சமைந்தென
சிரம்வந்து செறிந்து திகழ்ந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(கூ)

ஏவமன்றிய தொன்றறி வின்றிய
 வெனையன்பரொ டங்குற நன்றிசெய்
 தவவன்பர்க டம்பர மன்றன
 சரணங்களை பென்றலை தந்திட
 கவமொன்றற வெங்கு நிறைந்துள்
 வயனந்திக ழின்ப ரெடுங்கடல்
 சிவநின்று திகழ்ந்திடு கின்றது
 சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(எ)

இறைநன்கரு ளின்செய லென்சொல
 வேழினன்கண மொன்றிலை யங்கதின்
 மறையெங்கணு நின்று புகழ்ந்திடு
 வளம்வந்து வரம்பதி றந்தது
 வறிவங்கயர் வின்றி நிறைந்தென
 வகநின்றமிழ் தம்பொழி கின்றது
 சிறைவன்பவம் வெந்து விழுந்தது
 சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(அ)

பனுநன்கலை யின்கண றைந்திடு
 பருவங்கள் கழன்றொளிர் பங்கய
 தனநன்கழ றன்றிக ழுன்பர்க
 டலையன்றியு மென்றலை தந்தொரு
 வினமின்றிய வின்பம் விளைந்திட
 விருவென்றிறை வன்செய்த விஞ்சையோர்
 தினையும்புக லுந்திற மொன்றிலை
 சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(சு)

புணியங்கண் மறங்கள் பொலிந்திடு
 புலனங்கர ணங்கண் மழந்தன

பிணிதங் * கவ வென்பது தன்றிகழ்
பெருவன்குல சண்டை கழிந்தது
வினையின்றிய வின்பமெ என்கழ
விரவங்கொடு நண்பக வின்றியோர்
திணைமங்கொழி வின்றொளிர் கின்றது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(க0)

சிவசங்கர முற்றுப்பெற்றது.

—ஜே—

உ

கணபதினை.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அபயவாதம்.

கலிவிருத்தம்.

அத்த னேயறி வானந்த நாடனே
சுத்த னேசுரு பானந்தச் சோதியே
நித்த னேயப யந்நிகழ்ந் திட்டிடச்
சித்த னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே.

(க)

அமல மாகிய வானந்த நாடனே
முமல மாமிருள் போக்கிய மூலமே
விமல மாமப யம்விளங் கிட்டிட
வமல னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே.

(உ)

(* அவாவென்பது-அவவெனக்குறியதன்மேலாக்குறுகிற்று.)

அருள னேனிக ழானந்த நாடனே
பொருள லேனையு மாளுடைப் புண்ணியா
தெருள னேயப யந்திகழ்ந் திட்டிட
வருள னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திட்டே.

(ங)

ஆசி லாவறி வானந்த நாடனே
மாசி லாமன மன்னுஞ் சுருபனே
யீச னேயப யம்மில்ங் கிட்டிடத்
தேச னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திட்டே.

(ச)

ஏக னேயெழி லானந்த நாடனே
சோக மேது மிலாருட் சுருபனே
* யாக னேயுப யம்மமர்ந் திட்டிட
யோக னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திட்டே.

(ரு)

நண்ண லேனவி லானந்த நாடனே
யெண்ணி லேனையு மாண்டரு வீசனே
திண்ண மாரப யந்திகழ்ந் திட்டிட
வண்ண லேதிரு வுள்ளத் தடைத்திட்டே.

(சு)

மாறி லாமகிழ் வானந்த நாடனே
யாறு வாருளத் 0 தண்ணிக்குங் கன்னலே
யீறி லாவப யம்மில்ங் கிட்டிடத்
தேற லேதிரு வுள்ளத் தடைத்திட்டே.

(எ)

அருத்த னேயம லானந்த நாடனே
கருத்த னேயெனே யாள்கரு னாலயா

* ஆகனென்பதற்கருத்தம் = சுகளிகரித்தவனென்பதாம்.

0 அண்ணித்தல் = தித்தித்தல்.

அச

அபயவாதம்.

நிருத்த னேயப யந்திகழ்ந் திட்டிட்
வொருத்த னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே.

(அ)

ஐய னேயநு ளானந்த நாடனே
பெரய்ய னேனுள மேவும் புனிதனே
மெய்ய னேயப யம்விளங் கிட்டிடச்
செய்ய னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே.

(கூ)

நம்ப னேனான வானந்த நாடனே
வம்ப னேனுள மன்னுஞ் சுருபனே
யம்பொ னேயப யம்மனைந் திட்டிடச்
செம்பொ னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே.

(கௌ)

அபயவாதமுற்றுப்பெற்றது.

—*—

உ

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமி கள்

அருட்பத்து.

என்சீர்க்கழிநெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கருணை யாகின்ற கண்ணுடைக் கரும்பே
கன்ன லேநற் கலைக ளளப்பொண்ப்
பொருள னேபுலை யேனையும் பொருளாப்
பூமி தன்னில்வர் தாண்டதேரர் புனிதர்
தெருள னேசிவ ப்ரகாசனே தேனே
திகழு மன்பர்தங் கவலையை நீக்கி
யருள னேயஞ்ச லஞ்சலென் றன்ப
ரின்ப நன்குற வங்குண வருளே.

(க)

ஒது மாமறை யாயிரங் கோடி
யுணரு மாறற வோங்கொளி யாய
நாத னேநனு காருளத் திருளே
ஞான வாரமிழ் தேநலஞ் சுவையே
தே வாரருட் சிவப்பிர காசா
திகழு மன்பர்தங் கவலையை நீக்கிப்
போத வின்பமும் போகமும் புகழும்
பொருவி லன்பரைப் பொருந்திட வருளே. (உ)

தேவ தேவனே சிவப்பிர காசா
சிறு ரூபந் செழுஞ்சுடர்த் தேனே
பரவ நாசனே பத்தர்த மெய்ப்பிற
பழுதி லாதந் துணைவனே பாமா
வாவ வென்றன்பர் கவலையை நீக்கி
யளவி லாவின்ப மழகுற வருளா
யோவி லாவரு ளேவடி வாய
வுத்த மாமத்த னேனுளக் கனியே. (ங)

நின்னை யன்றியோர் பொருளிலர் நினையு
நினைவு வேறிலர் நின்னையே திகழும்
பொன்னும் போகமும் புகழொடு வலியும்
பொருந்து மூர்மனை காணியும் புகலு
மன்னை யஞ்சுற் றமுமற்ற துணையு
மாக வேநினைந் தன்றியொன் றறியா
வன்ன வன்பர்தங் கவலைய தகல
வளவி வின்பநன் கழகுற வருளே. (ச)
தென்ன வன்சேரன் நிகழ்தந் சோழன்
றேச மங்கங்கு திகழந்தா சாளு

மன்னர் நீயமைச்சர் நாற்படைத் தலைவர்
மற்று நீயவர் மதியுநீ மனநீ
யுன்னை யேதுணை யாகநன் குடைய
வொப்பி லன்பர்தங் கவலையை யொழித்துத்
தென்ன னேசிவப் பிரகாசத் தேனே
திகழு மன்பருக் கின்பநன் கருளே. (டு)

வேத கீதனே விண்ணவர்க் கரசே
மெய்யர் மெய்யனே பொய்யர்தம் பொய்யே
யாத னேனப ராதமே செய்தே
னாபி னுந்நினை யன்றிமற் றறியேன்
சீத னேசிவப் பிரகாசத் தேனே
திகழு மன்பர்தங் கவலையை நீக்கி
நாத னேயின்ப நன்குற வருளாய்
நாயி னேனையு மடிமைகொண் டானே. (டு)

முனிவி லாதபே ரருளுடை முனியே
முத்த னேயொப்பு மிக்கவரிலலாத்
தனிய னுகிய சம்புவே தலைவர்
தத்து வரபத்தர் வைத்தமா நிதியே
கனியு மாவருட் கற்பகக் கனியே
காத லாலன்பர் கவலையை நீக்கி
யினிதி னின்பமு மூவகையு மருளா
யென்னை யாருடை யெம்பெரு மானே. (எ)

ஆன்பி லேனுனக் கழிவுறு போகத்
தாசை வெள்ளமு மயனுமே யுடையே
னென் * பொ லாமணி யேயிவை கண்டு
மிரங்கி யேன்றுகொண் டாண்டதுன் னருளே

* பொல்வாமணி - பொள்ளாமணி.

யின்ப னேசிவப் பிரகாசத் தேனே
 யேழை யேன்குற்றக் குணமெனக் கொண்டு
 நன்பொ னேயன்பர் கவலைதீர்த் தின்ப
 நல்க வேண்டுமெ னற்றவப் பயனே.

(அ)

கிண்க ழற்குநா னன்பில் னாத
 னீயு நாணுமே யறிவமத் தனைமற்
 றுண்க ழற்குநா னடிமையென் பதுதா
 னுலகெ லாமறி யும்பொரு ளதனற்
 றுன்ப முற்றிடி னுணைச் சிரிப்பர்
 சுருப நன்குறிற் றுதிப்பது முனையே
 யன்ப தற்பொருட் டெம்மரு ளாலு
 மன்ப ரின்புறத் துன்பறுத் தருளே.

(ஆ)

திருந டத்தர சேசுரு பாவென்
 நிகழு நல்லருட் சிவப்பிர காசா
 வருவெ டத்துவிட் டிடைவிடா துழலு
 முற்ப வக்கடு வாகிய வெருவா
 பருவ துற்றநல் லன்பர்தந் துயரைப்
 பாற வேசெய்துன் பழுதிலா வின்ப
 மருவி டச்செய்திவ் வுடனுள தனையு
 மகிழ வைத்துன மன்னிநீ யருளே.

(க)

அருட்பத்த முற்றுப்பெற்றது.

காரணற்காணாக் காரணத்திகழ்ச்சி.

இது

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்மீது

ஈற்றடிமிக்குவந்த நான்கடிக்கலித்தாழிசை.

தொழுந்தேவர் நின்றபரத் துன்பப் பிறப்பி
லழுந்தே லெனவெனைத்தா னுடிப் புறத்தி
லுழுந்தூர் பொழுதி னுணர்த்தா னுணர்த்த
செழுந்தேற லுண்ணாச் செவியுஞ் செவியே
தேசிகன்சீர் கேளாச் செவியுஞ் செவியே. (க)

அருட்பி முளையா யலராகிக் காய்த்துக்
குரம்பை பழுத்துகிர்ந்தோர் கொள்கைவாயின்னுந்
திரும்பிப் புகாமே சிவன்கோயில் கொள்ள
விரும்பத் தவமில்லா மெய்யென்ன மெய்யே
மெய்க்கோயி லாகாத மெய்யென்ன மெய்யே. (உ)

ஒளிக்கு மொளியா மொளியுருவங் கொண்டு
வெளிக்க னெழுந்தருளும் வேதியனைக் கண்டு
துளிக்கு மருவி சொரியச் சொரியக்
களிக்குந் திற்மிலாக் கண்ணென்ன கண்ணே
கருணைக் கழல்காணாக் கண்ணென்ன கண்ணே. (ங)

பொற்றா மனையவனுய்ப் புத்தேளி ராயவர்தஞ்
சற்றா மாசாய்ச் சகத்தே பிறந்திறந்து
சற்றா மனாபோற் சமுலா வகையாண்ட

காரணற்காணுக்காணத்திகழ்ச்சி. அக

நற்றா மனாமுரலா நாகியு நாகியே
 ஞான மணங்கவரா நாகியு நாகியே. (ச)

உயர்ந்தவா ஞேரு மொளிமறையும் போற்றப்
 பயந்தவா பாராதிப் பார்மிசையே யென்னை
 யயர்ந்தவா மூடி யழிவேனே யாள
 நயந்தவா பாடாத நாவென்ன நாவே
 நற்சூபா னந்தனென்ன நாவென்ன நாவே. (இ)

மலரோன் முதலார் மறைகோடி கோடி
 கலைதேடி நின்றயரக் கண்காண வந்தென்
 றலைதேடித் தந்த தடந்தாளிற் தூவ
 வலர்தேடிப் போகா வடியு மடியே
 யாலயஞ்சூழ் போகா வடியு மடியே. (ஈ)

குழலே யனையமொழிக் கோல்வளைபார் மாயச்
 சுழலே யுழலுமனத் தொல்வினையேன் செல்லு
 மழலே யனைய பிறப்பறுத்த வம்பொற்
 கழலேவல் செய்பாத கையென்ன கையே
 கடிமலர் தூய்த்தொழாக் கையென்ன கையே. (எ)

உவமந் தனக்கி லுபநிடதந் தேடுஞ்
 சிவமுந் திருவுருவாய்த் தியேன தெல்லாப்
 பவமுங் கெடவருளும் பங்கயத்தே விழித்
 தவமுன்பு செய்பாத தலையுந் தலையே
 தலைவன்றாள் சூடாத தலையுந் தலையே. (அ)

சீர்பாடு மூவர்கன்பாற் றேவர்கன்பாற் செம்மைமிகு
 மார்பாடுஞ் சாராத வானந்தன் ருன்வந்திங்
 கோர்பாடு மில்லே னுளமறிய வுள்புகுந்த

கூ0 கீரணற்காணக்காணத்திகழ்ச்சி.

நேர்பாடி தானினைபா நெஞ்சென்ன நெஞ்சே
நெக்குநெக் குள்ளுருகா நெஞ்சென்ன நெஞ்சே. கூ
இம்மை மறுமை யெனப்பகரு மின்னல்சேர்
பொய்ம்மை யுருவாகிப் பொன்றுமைப் போதமாய்
மெய்ம்மையா னந்தம் வெறுமின்ப மாய்விளங்குந்
தம்மைப் பெறுகல்லார் தாமென்ன தாமே
தற்கருப னுகாதார் தாமென்ன தாமே. (க0)

காரணற்காணக் காரணத்திகழ்ச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்

சீர்பா த வ ல் ல ப ம்.

கலிலுருத்தம்.

ஆபத் தன்மாகு மரபத் துணையாகு
மரபத் தினைவேரோ டரியும் மயிலாகு
மரபத் ததுமேவா வரணம் மதுவாகு
மரபத் ததுசம்பத் தமலன் கழறானே. (க)

இடருக் கிடராகு மிடரற் றிடமாகு
மிடரைப் பொடிசெய்தற் கெறிநற் படையாகு
மிடருக் கிசைவொண்ண வெழிலா ரானாகு
மிடரற் றிடுமின்பத் திறைபொற் கழறானே. (உ)

அழிவுக் கழிவாகு * மழிவற் றிடமாகு
மழிவைக் கருவேரோ டரியும் மயிலாகு
மழிவற் றெழிலாரு மன்பர்க் கருண்மிக்குப்
பொழிநற் சுருபன்றன் புனைபொற் கழறானே. (ங)

துயரைத் துயர்செய்யுந் துயரற்றிட மேவுந்
துயரைத் துகள்செய்யத் தொடுநற் படையாகுந்
துயர்மற் றணுகாநல் லாணத் துணையாகுந்
துயரற் றிடுமின்பச் சுருபன் கழறானே. (ச)

சோகத் திருளுக்குச் சுடர்பொற் சசியாகுஞ்
சோகத் திரள்சாடத் தொகுதண் டமதாருஞ்
சோகத் தொடுமோகத் தொடர்வற் றிடமாகு
மேகச் சுருபன்ற னின்பக் கழறானே. (ரு)

கோபத் தழலுக்குக் குளிர்நற் புனலாகுங்
கோபத் திருளுக்குக் குளிர்பொற் சசியாகுங்
கோபப் பகைவெல்லக் கூர்நற் படையாகுஞ்
சார்புற் றவருள்ளத் தலைவன் கழறானே. (க)

மயலைத் தடிசெய்யு மதமத் தனைசெய்யுங்
கயமுற் றிகொமக் களியைப் படவெய்யும்
பய 0 மற் சரமாதிப் படையைக் கெடமோதுஞ்
செயநற் சுருபன்றன் செம்பொற் கழறானே. (எ)

மறுமைப் பிணிதீர்நன் மதூக் கடுவாருஞ்
சிறுமைத் த்னமத்தத் திரளைப் பொடிசெய்யு

* அழிவற்றவிடமாகுமென்பது - அழிவற்றிடமாகுமென
மருவிற்று. 0 மற்சரம் - பொறுமை.

* முதுமைக் குணமிக் டணையைக் கெடமோதுஞ்
செறிநற் சுருபன்றன் செம்பொற் கழறானே. (அ)

திருவைச் செறிவிக்குந் திகழப் புகழ்விக்கு
முருவைப் பொலிவிக்கு முணர்வைக் கிளர்விக்கும்
பொருவற் றிடுநன்மைப் பொருளைப் புணர்விக்குந்
குருநற் சுருபன்றன் குளிர்பொற் கழறானே. (க)

நினைவுற் றனவெல்லா நிகழ்வித் திடுமின்பத்
தன்மிக் கிடுஞானத் தொடுநற் குணசீல
மினமுற் றிடநல்கு மெழின்ற் சுருபன்றன்
புனைபொற் கழலன்புற் றவருட் பொலிவுற்றே. (க0)

சீர்பாதவல்லப முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருப்பல்லாண்டு.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

ஊன மொழித்துரை பொன்றாலே தானுக்கு
முத்தமற் குப்பல்லான் டோத வாரீ
ருருவோ டருவாகி யன்றாகி பொன்ற
முணர்வினுக் குப்பல்லான் டோத வாரீர்

* முதுமையின்மேன்மை.

ஞானமு னோயமு ஞாதுரு மாயல்லா
நாதருக் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
நல்ல சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு
நாத்தமும் பப்போற்றி யோத வாரீர்.

(க)

என்னே யெனையும் பொருளாக வாண்ட
வியல்பினுக் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
ரிப்படி யென்னவொண் ணாவின்ப வெள்ளத்துக்
கெப்பொழு தும்பல்லாண் டோத வாரீர்
முன்னேயெல் லாமாய் முனைத்தன்றி நின்ற
முதன்மைக்குப் பல்லாண் டோத வாரீர்
முத்தி திருவாய் மொழியும் விரகற்கு
முப்பொழு தும்பல்லாண் டோத வாரீர்.

(உ)

கல்விக் கடலைக் கடக்கும் படிபார்த்த
கண்ணுக்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்
கற்போலு நெஞ்சங் கரைத்தாள வல்ல
கருணைக்குப் பல்லாண் டோத வாரீர்
செல்வத் திருக்கழல் சூட்டு மடியார்
திருவுக்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்
செய்ய சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு
சித்தங் களிக்கநின் றோத வாரீர்.

(ங)

வாவென் றழைத்தென் சிரத்திற் கழல்வைத்த
வண்மையற் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
மாமறை தேடிட மானுட னாய்வந்த
வல்லவற் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
தாவில்லா மாலயன் றேடியங் காணாத
ததவற்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்

சாற்றுஞ் சடங்கெல்லாஞ் சாடிய கண்டற்குச்
சந்ததம் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்.

(ச)

பந்தப் பெருங்கடல் பாழ்படப் பார்த்த
பரிசுக்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்
பாத மளித்த பரிசுக்குப் பல்லாண்டு
பல்லா பிரத்தாண்டென் றோத வாரீர்
சிந்தைப் பரப்பற மீட்டென்னைக் காட்டிய
செல்வற்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்
செய்ய சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு
சித்தங் களிக்கநின் றோத வாரீர்.

(ரு)

ஈற்றடியிக்கு நான்கடியான்வந்த
கலித்தாழிசை.

மூர்த்திகண்மூவருமறியா முழுமுதல்வந்தோருரு
வா, யார்த்தபெரும்பாசமெனு மாரிருள்வாயழிவே
னுக், கோர்த்துணரும்வகையருளி யொருநொடியிற்
பிறப்பறவே, பார்த்தெனையாட் கொண்டவற்குப் ப
ல்லாண்டுகூறுதுமே, பரவரிய நாதனுக்குப் பல்லா
ண்டு கூறுதுமே.

(சு)

நீங்காதபெருந்துயரா னெருக்கியெனைச்சுழற்றியி
டு, மாங்காரந்தவிர்த்திடலோ ராரியனா யெழுந்தரு
ளி, யோங்காரத்துட்பொருளையொருமொழியினளித்
தெனையும், பாங்காகவாண்டவற்குப் பல்லாண்டுகூறு
துமே, பத்திவலைப்பட்டவற்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே.
மண்பரலப் பாதலர்பால் வாணோர்பான் மற்றுமுள
வெண்பாலு மெய்தரிய பேரின்பம் யானெய்த

நண்பாக வந்தருளி நல்லடியா ருடனெனையும்
பண்பாக வாண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பாராமற் பார்த்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. அ
மயலதனான்மறந்துபிறந்துமுன்றிமீம்மதியிலியேன்
பயமதெலாந் தீரவரு வானுருவா பெழுந்தருளி
நயமதுற வுட்புகுந்து ஞானகனப் பேரொளியாம்
பயனதுவாய் நின்றவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பத்தருயி ருண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.கூ

முத்தியுமுத்திப்பயனுமுழுதுணர்மெய்ஞ்ஞானமு
மாஞ், சித்தியுமச்செய்தவமு மாயசிவப்பிரகாச, னெ
த்தியெனையாண்டுள்ளங்குழிகொண்டங்கெல்லையிலா
ப், பத்தியுமாய்நிறைந்தவற்குப்பல்லாண்டுகூறுதுமே,
பராவயிழ்தாய்நிறைந்தவற்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே.
செற்றமுடனார்வமதஞ் செறிகோபமுலோபமெனும்
பற்றதனாற்பவக்கடலுட் பதைத்துமுன்றுகழிவேற்கு
நற்பதமு நன்னெறியு ஞானமுமாந் தம்பதமே
பற்றதுவா வளித்தாற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பால்புரைநீ றணிந்தாற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருகலுறுந்தின்மனத்தைச் செப்படைவேதிருத்
தியிட, வருவருவமொன்றுமிலா வுத்தமனாரோருரு
வாய்ப், பெருகியவெம்பேதைமையாம் பிணிகெடுத்
துப்பேரின்பப், பருகமிழ்தாய் நிறைந்தவற்குப் பல்
லாண்டு கூறுதுமே, பாமாலை யுகந்தவற்குப் பல்லா
ண்டு கூறுதுமே. (கஉ)

போக்கினெடுவரவதுவாய்ப் பொன்றுமுடம்பளவா
நீக்கமிலாநெடுந்துயர நீள்கழிப்பட்டழிவேனை [கி
யாக்கமுட னழிவதிலா வானந்த மாக்கியென்றன்

பாக்கியமாய்நிறைந்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பார்முழுது முண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

இகபரமாயெண்டிசையா யெல்லாமா யீறின்றிப்,
பகவெனலாம்பகிர்ப்பறவேபனைத்தல்லாப்பரம்பொ
ருளாய், மிகல்குறைவொன்றின்றியெலாந்தானேயா
யவெளிப்பட்டிப், பகர்வரிய நாதனுக்கே பல்லாண்
டு கூறுதுமே, பங்கயத்தா ளளித்தவற்குப் பல்லா
ண்டு கூறுதுமே. (கசு)

அரிபிரமன் முதலாய வமாரொலா மலமாக்கத்
தெரிவரிய செய்யசிவப் பிரகாச நெழுந்தருளிப்
பொருவதிலா நாயேனைப் பொருளாக்கி யுட்புகுந்து
பரிவதுசெய்தாண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பார்ப்பரியசோதிக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. கரு
திருப்பல்லாண்டு மூற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்
திருவந்திக்காப்பு.

என்கீர்க்கழிநெடிஷடி ஆசிரியவிருத்தம்.

முருகலர்தார் வரைமார்பா மூவர் கோவே
முத்திநெறி யறிவிக்க நாயி னேற்குந்
தருசமுலாய பருகமிழ்தே தத்துவநம் சுடரே
தயாதானே தவளநகைத் தையறிருக் கணவா

வரிகருகப் பெருகியமர்த் தரிசிதறக் கணைகட் .

டருளறமிக்கிருகுழைசெற் றவனிகொளப்பிறமுந்
திருநயனத் திருவனையா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்

செய்தருளத் திருவுளமென் றிருநடனா யகனே.()

அருண்மேனி யமர்ந்தானே யானந்த மலையே

யணைந்தவர்தம்பெருவினையை யடர்த்தருளமுருந்தே
செருவாரும் பிறவியறுத் தெனையாண்ட தேனே

திருவிருக்கும்வரைமார்பா தெய்வவலஞ்சுழியாய்
பொருவேலை யீடழித்துக் கயவினையும் வெருட்டிப்

பொங்கியிருகுழைதூந்துபொருதினையோருவினா
பருகுசின விழிமடவா ரந்திக்காப் பெடுத்தார் [ப்

பழுததுநின்றிருவுளமென்பரம்பொருளாமுருவே.

இலகுமறைக்கெழின்முனிவர்க் கிமையவர்கட்கரியா
யெனையடிமைக்கொளவெனையொத்திசையவுருப்புனைவா

யுலகுயிர்தற்பரமதெனத்திகழ்வொடி * நெற்றகனே
யுரையுணர்வைக்கழியமிகுத்தொளிருசிவச்சுடரோ

கலகவிழிக்கரியகுழற் குழல்சொன்மொழிக்கடினக்
களபமுலைக் கதிர்செய்க்கைக் கனிபுவளத் துவர்வாய்த்

திலகநுதற் றிருவனையா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்

செய்தருளத் திருவுளமென் றேவர்களு யகனே.

பரிதிமதிக்கனல்புனல்கால் புணர்தமைற்றுயிராய்ப்
பகர்பொருளித் தனையுமலா நிகழறிவுக் கறிவே

சுருதிமுடிக் கறிவரியாய் சுருதுமவர்க் கெளரியாய்
சுருபானந் தச்சுடரோ தொழநினையார் புகுதுங்

* நெற்று - முதிர்வு.

கருவிருளிற் கருகிமலர்க் கழலிணைகட் புலனூர்
 களிபுலவிக் கடவுடருக் கருணையென்ப் பெருகித்
 திருவொளியிற் திகழ்விழியா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்
 செய்தருளத் திருவுளமென் றேவர்களு யகனே.

சாவாது மூவாது தனிமுதலா முருவே
 தாழ்சடையோன் மால்பிரமன் றுனறியா வறிவே
 யாவாவென் றடியவர்கட் கருளளிக்கு மமிழ்தே
 யற்புதனே யகண்டமுமா யன்றிரின்ற சுருபா
 பூவாரு மடிகமலம் பூண்முலையுங் கமலம்

பொருந்துகர முங்கமலம் பொருகயற்கண் கமலங்
 தேவாநின் திருவணையா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்

செய்தருளத் திருவுளமென் றேவர்களு யகனே.

குரவாநற் குணக்குன்றே யந்திக் கரப்புக்

கோதிலமிழ் தக்கடலே யந்திக் காப்பு

வருவோடங் குருவல்லா யந்திக் காப்பு

வடைந்தவர்தம் பெருவாழ்வே யந்திக் காப்பு

மருவாருங் குழன்மடவா ரந்திக் காப்பு

வந்தெடுத்தார் மன்னவனே யந்திக் காப்புச்

சுருபானந் தச்சுடரே யந்திக் காப்புத்

தூய்மறையி னுட்பொருளே யந்திக் காப்பு. (சு)

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

ஊனாகி பூன்றுமிட முள்ளளவுங் கள்ளமறத்

தானுன தன்மையினைத் தானளித்த தன்மையனே

தேனாரு மொழிமடவார் திருவந்திக் காப்பெடுத்தார்

கானாரு மலரலங்கற் கற்பகமே காண்பாயே. (எ)

வானூடர் மால்பிரமர் மறைகலை டெரிவரிய
ஞானனத் தச்சுடரே நாயேனே யாட்கொள்வாய்
மானாரும் விழிமடவார் வந்தந்திக் காப்பெடுத்தா
ரானுதிங்கவர்செய்பணி யருளாயென்னுடை யானே

எண்ணீர்க்கழிநெடிடை ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆரவணியுஞ் சடைமுடியா யந்திக் காப்பு
வன்றயன்மாற் கரியானே யந்திக் காப்புப்
பரவடியார் விரவரியா யந்திக் காப்புப்
பாதகருக் கறிவரியா யந்திக் காப்பு
வலாமகடன் பங்குறைவா யந்திக் காப்பு
மாதேவ னேசிவனே யந்திக் காப்புச்
சுரப்பரவும் பெரியோனே யந்திக் காப்புச்
சுயம்பிரகா சப்பொருளே யந்திக் காப்பு. (கூ)

கன்றுகுணி லாயெறிந்தா யந்திக் காப்புக்
கற்றுணர்ந்தோ ருளத்துறைவா யந்திக் காப்புக்
குன்றுகுடை யாயெடுத்தா யந்திக் காப்புக்
கோகனகைத் திருமார்பா வந்திக் காப்பு
வன்றிலங்கை செற்றவனே யந்திக் காப்பு
வரவணையிற் றுயில்வோனே யந்திக் காப்பு
மன்றல்கமழ் னுளவணியா யந்திக் காப்பு
மதகரிக்கொம் பொசித்தவனே யந்திக் காப்பு. ௧0

திருவந்திக்காப்பு முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் திருநீற்றுக்காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

எல்லையிலாஆழிபெலாம்யானெனதென்றெய்த்துவரு
மல்லலறுத்தென்னை யாண்டவனே - தொல்லை
யறிவே யனைத்தமா யன்றியென்னு ணின்ற
செறிவே திருநீற்றுக் காப்பு. (க)

சுருபானந் தாவென்னார் தொல்வினைநீ காப்பாய்
கருமானன் சேராமை காப்பாய் - யாவணிகைக்
காப்பா யயனாய்ப் படைத்துமா லாயுலகைக்
காப்பாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (உ)

செல்லுலவுஞ் சோலைச் சிராப்பளியா யென்பாரை
நல்லபுகழ் நன்னுடையா யென்பாரை - வல்லபடி
நாப்பாழ் கிடவாமை நம்பாகா வென்பாரைக்
காப்பாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (ங)

காதி வருமறவி கைப்பாசத்தாற் பிணிப்புண்
டேதமுற நாயே னிறவாம - லாதி
யுரியார் புகழு மொருவனே கண்டங்
கரியாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (ச)

எவ்வுலகு மோடி யினைத்தெந்த யோனிதொறு
மவ்வுருவாய் நாயே னழியாம - லெவ்வ
மறுத்தா யடிநா ரலைப்பவங்கண் மாளக்
கறுத்தாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (ரு)

திருநீற்றுக்காப்பு முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

அனுபவஞபம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடி ஆசிரியவிருத்தம்.

முத்தியைமேவநானிங்ஙன் முற்பட மேவிமொய்கழற்
பத்தியைமேவமேனிகொண்டுபத்தர்கள் குழவேபுகுந்
தெத்தியெனாவி வாரியுண்டு மெற்றுதிபேனு மீசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

தத்தமனோவி காரமென்று * தற்குணராத விடுறப்
புத்தகமோதி மாளுகின்ற புத்தர்முன்னாள் வாதிகள்
கத்தில் விழாதவாறுவந்து கைக்கொளுநாயனார்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

பொத்திய லுன மாகிவந்த புற்புத மாகிநா னெனாது
சத்திய ஞான மானவிற்ப தத்துவ மாகு வானென்
வித்தக வேட மேவிவந்த மெய்க்குரு நாய னார்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

அத்தனை வேறி லாதெழுந் தத்தமி யாத சோதிசிற
சத்தெனவேதமோது தொந்தற்பொருடானிதாமெனச்
சித்தநல் வேட மாகிவந்து செப்பிய நாய னார்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

சித்த விகார மாகிநின்று சிற்சட வேறு பாடுசெய்
பெத்தமும் வீடு மாய்மயங்கு பித்தது தீருமாறுசத்

* தன்னை யுணராதென்பது-தற்குணராதென வேற்றுமை
மயங்கிற்று.

சித்தெனதாக மாகவொன்று செப்பிய தேசிகேசனை
யெத்தனையுழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.
வித்தகமாகவேபரந்துமெய்ப்பொருள்போலமேதினி
கத்தல மேவு மூதையம்பு கட்டழல் சேரம சூரியர்
சித்தியமான னரினைந்த சித்திரகாரி யார்தமை
யெத்தனையுழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

இத்தனையோர்வுருதநெஞ்சிலிட்டிடைமாதர்பாலுற
மத்தரினவீழுமாறகண்டெவைத்தெனைமாசில்சோதிமெய்த்
தத்துவமாக வேதகஞ்செய் சற்குருநாய னார்தமை
யெத்தனையுழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

முத்தனையுலகாழிலொன்றை முற்படுமாதிமூலனைச்
சுத்தனையேனினதென்றுசுட்டவொனாதசோதியைச்
சித்தனையே றிலாவனந்த சிற்சுகலோக் தாயியை
யெத்தனையுழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

ஒத்ததொவ்வாத தாயிலைந்த வுற்பவவேலை பாழ்பட
நித்தமெய்ஞ்ஞான் மாமனந்த நிரக்குணதீரமேநிறந்
பத்தரகன்பாடி பாடவந்த பத்ம (*வி ராச) பாதனை
யெத்தனையுழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

தொத்தமொடுவிடுமைந்தர்கற்றமொடாசைமாநிறந்
பத்திமெய்ஞ்ஞானமேவுசிகழைப்பற்றிவிடாதுமேவுகின்ற
வுத்தமசில ரோடுமெய்ந்தெ னுச்சியின்மேவு பாதனை
யெத்தனையுழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

அனுபவருப முற்றுப்பெற்றது.

சுருது

* விராசம் - ஒளி.

சிவமயம்.

உச-வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

பிரார்த்தனை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஊன யுயிரா யுணர்வா யுருகிக் கணாந்தொழியாத்
தேனுகி நின்றதுதித் தித்திடு வாய்சிவ னேசிரியே
ஊன ருரோமஞ் சிலிர்ப்பவொண்கண்ணீ ரருவிதா
வான துருக வடிவே னுள்மென் றனுசுவதே. (க)

அணுவக் கணுவா யகண்டமு மாயுழி யாமுதலா
யுணர்வுக்குணர்வா யொழியாதுநின்ற வுனைநினைந்து
கண்முற்ற. போது மமையாது கற்றா வெனக்கதறி
யிணையற் றழுது திரிதா வென்றெனக் கெய்துவதே.

துவந்துவ மாகி வருகின்ற பற்றுந் துடைத்தினிய
நவந்திகழ் பாத நினைந்துள் ளுருகிகக் கோலமிட்டுக்
கவந்தியுக்கையிலிடுமபலியுமமன்றியொன்றுமின்றி
யுவந்தடியெனெய்த நீயருளாயெனக் குள்ளவனே.

உள்ளவனேயொன்றுமன்பரல்லார்கட்கொளித்துநின்ற
கள்ளவனேயுன் கடைக்கண்படாதவர் போலடியே
னள்ளலிலேநின் றமுந்தாதவண்ண மறிந்தடிமைக்
கொள்ளவனேகுரவாகோதிலானந்தக்கொள்கையனே.

கொள்ளும்பொருளைத் தும்மழித்துக்குறை யாரினைவா
யுள்ளும்புறம்பு மொழியாதுநின்றொளி ரும்முணர்வே
யெள்ளும்பலியும் புறந்திணையுமன்றி யொன்றுமின்றி
விள்ளும்படியருளாய் மெய்யருள்ளத்து மெய்ப்பொருளே.

* கவந்தி - கோவணம்.

மெய்ப்பொருளேமெய்யடி யார்கள்வாரிமுகத்தகொண்ட
கைப்பொருளேகலங் காவறிலேகலங் கும்மவர்க்குப்
பொய்ப்பொருளேயென்றன்புநீதிபில்வந்தபுருத்தூசின்
செப்பொருளேகிறியேனறியேனென்கொல்செய்வதுவே.

செய்வதுசெய்யாச்செய்வதுவாய்ச்சினமாசெய்வது
மையலதின் மறைபறியாத வடிவமதா
யையமதேபண்ணி யூர்க்கும்பரமன் ப்யாருமின்றி
வையுமெல்லாம்பித்த னாமனென்றேசவருவதென்றே.

வருவதுமபோவது மாய்வருகின்ற வழக்கறுத்துப்
புரிவதுஞ்செய்தெனையாண்டுகொண்டாய்பரிபூரணே
பரிவதன்பாவன்றிப்பாவையார்மாட்டென்றன்புநெஞ்சர்
திரிதருகின்றதென்னோசிறியேன் செய்ததீவினையே.()

தீவினையேன்கிறியேனறியேனென் றறிந்துகொண்டு
நீயெனையாண்டென்று கொண்டெனின்றுமநீயையோ
நீவிதென்று பிடித்தவக்காட்டுன் தேயுதன்றோ
நாயடியேன்றி யேனுடையாய்கலந் தீமைபுமே, (கூ)

மேவிடுகின்ற பதிகன மோடெவை யும்வெறுத்துப்
* பாவிடு தூலிற் பரந்தெழு கின்ற பதைப்புமின்றி
யோவிடு கின்ற கரணத்த யுள் விழித்துணையே
யாய்விடு கின்றிடு நாளடி யேற்கென் றருள்வதுவே.

அருளதுவேவடி வாகிப்புவிபில்வந்தாண்டுகொண்டு
மருளது தீர மறவா நினைவா வாமருளித்
தெருளது செய்த சிவப்பிர காசச் செழுங்கணியே
யருளது வேயுடை யாயழி யாயிந்த ஜூனியே.()

பிரார்த்தனை முற்றுப்பெற்றது.

* பாவிடுதூறியென்தாம பாடம்.

சிவமயம்.

உடு-வது.

சிவப்பிரகாசகவரமிகள்

அருணெறிவிளக்கம்.

அமசீர்க்கழிநெடிநடி பிரட்டை ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆரியனாகிரு மேனியை யங்ஙனனார் * திடுமகாதே
யுண்டமு மாயையு மங்கழி வர்வறி வாயிடுமகாதே
காரிய காரண மான வுபாதி கழிந்திடு மாகாதே
கற்பனைமுற்று மிறந்தபெருங்கனி கைப்பெருமகாதே
பாரியல் பாகிய புத்த வினங்கள் பறிந்திடு மாகாதே
யாதகனேனை யுய்க்கொள்பார்க்கழல் பாடுதூமகாதே
யோரியல்பாகியவிற்பவெள்ளம்பெரிதெய்திடுமகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கனெழிற்கடைபட்டிடினே.

அன்றெனவாமெனநின்றெழுச்சுக்கையழிந்திடுமகாதே
யாசை யினங்க ளடங்க மடிந்தழி யாவிடு மாகாதே
சென்றுபரந்தெழுசுந்தைதிரிந்திடுதெளிந்திடுமகாதே
தேவர்களும்மறையுத்தெளியாதமைதின்மைதூமகாதே
அன்றிவரும்பொறியும்பலனுத்தகனாய்விடுமகாதே
அன்பமுமின்பமுமாகுயலங்க டொலைத்தனமாகாதே
பென்று நிரந்தர விற்பமதிக்கன மெய்திடு மாகாதே
பெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கனெழிற்கடைபட்டிடினே.

தன்னழகாடி பென்றலைத்து தழைப்பன வாகாதே
தான்லதேது மலாதமைஞ்சு தரித்திடு மாகாதே
பொன்னணியாரடியிற்பொடியேயுடல்பூசுதூமகாதே
புகர் னுர்புர ணத்திரு மேனி பொலிந்திடு மாகாதே

* இடுததுமென்பது - இடுமென விராமாயிற்று.

யுன்னியபின்னுணராமையொளித்தமையோர்வரிதாகாதே
யொன்றெனிலன்றியொழிந்துகழன்றதொரொண்பொருளா
காதே, யென்னையென்னுணர்வின்றததானுமிந்ததிதாகா
தே, யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைப
ட்டிடினே. (ங)

கற்பனையானவைமுற்றினிலுஞ்செல்கருத்ததுமாகாதே
கங்குல்கழிந்துணர்வாகியுந்நன்பகல் கண்ணுறுமாகாதே
யற்பமகத்துணராமையில்வந்துளவானவையாகாதே
யங்கையிலாமலக்கனிபோல்வதொரற்புதமாகாதே
பற்பலவாயெழுமுற்றும்வெறும்பரிபூரணமாகாதே
பாவகமேதுமிலாவுளமேவுபரம்பொருளாகாதே
யுற்பவமுற்றுமொழித்தவருட்டிடிமோதுதுமாகாதே
யொப்பில்சிவப்பிரகாசனருட்கணினுட்கடைபட்டிடினே.

எல்லையிலாழியெலாம்வருநாளென தேகியதாகாதே
யென்பணியன்பருட்கொள்வெந்தையிசைந்திடுமாகாதே
கல்லெருங்கனிசெய்தனையாருகணக்கிதுவாகாதே
காதன்மெய்யன்பர்கருத்துமிகக்கனிகூர்தருமாகாதே
யல்லினுடன்பகலின்றியருட்கடலாடுதுமாகாதே
யண்டமெலாமறிவாய்நமகத்துளடங்கிடுமாகாதே
சொல்லதிறந்தகக்கனிவாய்மகிழ்தூங்கிடுமாகாதே
சோதிசிவப்பிரகாசனவிழிக்கடைதண்ணெனவைத்திடினே.

சம்புவினன்பதமெங்குநிறைந்துததும்பிடுமாகாதே
தம்மையுனாதவர்தம்முணிறைந்ததுதாமயலாகாதே
கம்பமெழுந்துகரங்க்குவிந்துகணீர்தருமாகாதே

* ஓதுவது என்பது ஓதுதுமெனவிகாரமாயிற்று.

காரணனாடி யார்நடுவெய்தல் * கடைப்படுமாகாதே
யும்பருமிப்பருகின்றயரொண்பொருளுள்ளொளியாகாதே
யூழிதொறுழியெலாம்வருமாயெயொழிந்திடுமாகாதே
யெம்பரமின்றியிருந்தவிழின்னருளெய்திடுமாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

கன்றிவருஞ்சமயங்கள்பொய்ம்மையைசெய்கற்பிதமாகாதே
கல்வியெனும்மவலக்கவலைக்கடல் கையறுமாகாதே
நன்றியுமன்றியுமாமவைநாசமடைந்திடுமாகாதே
காமுமெய்யன்பர்தமக்கடிமைத்தொழிநண்ணுதுமாகாதே
வென்றுபகைத்திறமாயையும்வோறவிசுதுமாகாதே
வேண்டியவாவினையாடியுமுத்திவினைந்திடுமாகாதே
யின்றிதமும்மகமும்நறிவாகியிலங்கிடுமாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

பாடியநான்மறையீரெலின்றுபணைத்திடுமாகாதே
பாவகமேதுமிலாவுளமேவுபரம்பொருளாகாதே
கூடியசாதிசூலங்கள்குணங்கள்சூலந்திடுமாகாதே
கோரணியாகியகோமுமுதின்குடி கேடிதுவாகாதே
தேடியதாமலதின்றியிருந்துதிதைப்புறுமாகாதே
தேவர்களுஞ்சகமுந்தெளியரதமைதிண்ணமதாகாதே
யேடியல்செங்கமலப்பதமென்றலையெய்துவதாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

புண்ணியபாவவினைத்தனையும்பொடியாய்விடுமாகாதே
போகமெலாமினிமெய்யடியார்களபுணர்ச்சியதாகாதே
பெண்ணலியாணவையன்றியிருந்துளபெழிலாகாதே
பேயனையேனையுமாளவிசைந்தபெருந்தன்மையாகாதே

* கடைப்படு மென்பது கடைப்படுமெனவிகாரமாயிற்று.

விண்ணவர்தேடிடமேதினிமேல்வரும்விச்சையனாகாதே
மேவரும்வேதவிழுப்பொருள்வந்தவெளிப்பொகாதே
யெண்ணமெலாமடியாரடியேவிடலென்றெழுமாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

அருக்க நுருத்திர ரிந்திரன் மாலய னாமவ ராகாதே
யலக்கணுறக்கொடியேனையுமாட லருட்கழலாகாதே
திருக்கறினும்முறினுஞ்சிவமாய்விடல்தின்மைதாகாதே
தேசிக் னாரரு ளின்பெரு மைத்திற மாவதி தாகாதே
யுருக்கியுருக்கி யுளத்தையழித்தமு தூறிமொகாதே
யோதரியேனுடையாழ்முறையோவெனவோது தமாகாதே
யிருக்கைதனக்கிய விப்படியாகி யிருக்கும் தாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

அருண்ணிவிளக்க முற்றப்பெற்றது.

சிவமயம்.

சிவமயம்.

உ.சு - வது.

ஸ்வரூபானந்தஸ்வாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

குயில்.

அறுசேக்கழிநெடியடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மேலையமார்க்கு மேலாம் விண்ணவன் மண்ணிலி
ழிந்து, மாலையுங்காலையு மில்லா வகையென் தலையி
சைவைத்த, காலையருணற் கடந்த காலுடை யானே

யென் கண்ணைச், சோலையில் வாழங்குயிலே சுருப
னை நீவரக்கூவாய். (க)

அச்சந்த மாலு மயனு மல்லா தவரு மறியா, ரிச்
சந்த மென்று மறையு மியம்புவ தொன்றென் வெ
ன்ற, னுச்சந் தலையிசை யேதன் னெண்மலர்ப் பரத
ங்கள் சூட்டி, யச்சந் தவிர்த்தென யாண்ட வழகனை
நீவரக்கூவாய். (உ)

முத்திக் காசென்று தன்னை மூனாத மூவருக் தே
ட, வெத்திக் கடையேனை யாண்டங் கிர்த்தென யெ
ன்புடுருக்கிப், புத்திக்கும் வாக்குக்கு மென்னைம் புல
ன்களுக்கும் புலமாகித், தித்திக்கு மின்னமிழ் தத்
தைச் சிவப்பிரகாசனைக்கூவாய். (ஈ)

சாத்திரங் கற்றுப் பிதற்றித் தமையுண ராதவ
ரோடே, காத்திர மேவடி வாகிக் கழிந்து விடக்கட
வேனைப், பார்த்திரங் கிப்பழ வேதம் பன்னும் பரம
பதத்தை, மாத்திரா யொன்றின் வழங்கும் வள்ளலை
நீவரக்கூவாய். (ஊ)

ஒதி யுணரப் படாத வொன்றென் றுயிரிட மோது
மாதியு மந்தமு மில்லா வான்ந்த காட னருளால்
வேதிய வேடம் புனைந்தென் விரகையழித்த விரகன்
கோதிக் கனியுண் குயிலே குருபர னைவரக் கூவாய்.
மரித்தல் பிறத்த விலாத மாசறு சோதியை நீயென்
றொருத்தலை மாற்றம தாக வுபரிடத்தோதி விடாதே
யிருத்தியீ திப்பரிசென்ன வின்பவெள்ளத்தென யிட்ட
யிருத்தனை யாவையு மான நிமலனை நீவரக் கூவாய்.

காலமு ஞானமும் விண்ணுங் காலங் கன்னலும் பு
னலுந், தாலமு நேர்மையு மாகிச் சொல்லும் பொ
ருண்முற்று மல்லான், கோலங் கொடுவந் தடியேன்
குடிமுழு தாண்ட குழகன், நீலநிறக் குயிற் பிள்ளா
ய் நிமலனை நீவரக்கூவாய்.

(எ)

கந்த மலர்ப்பெரழி நோறுங் கனியுண்டு வாழங்
குயிலே, தொந்த வினையற நோக்கித் துணையடி யெ
ன்றலை வைத்துச்; சந்த மிதுவென்ன வொண்ணாத்
தன்னை யெனக்கருள் செய்த, பந்தமும் வீடு மிலாத
பாஞ்சுடரை வரக்கூவாய்.

(அ)

* சோத்தமுனக்குக்குயிலே கராதிபர்நின்று துவள
ஆத்தை யுடம்பள வாகி யூதாரி யாயழி வேற்கு
மோத்தின்முடிவுரைத்தற்குமுன்னுமொண்ணாதவொன்றை
வார்த்தையொன்றாலேயளிக்கும்வல்லபனைவரக்கூவாய்.

பொன்னலர்சோலைக்குயிலேபுத்தேளிர் பொன்னடி கூட
வின்னலங்கெய்தவிம்மண்ணி லேழையேன்றன் னுள்புகுந்த
கன்னலைத்தேனையமிழ்தைக்கனியைப்பிறவிக்கடுவை
யென்னலங்கொண்டபிரானையிறைவனைநீவரக்கூவாய்.

முன்னுன்மறையின்முடிவுமொழியுமுழுமுதறன்னைத்
தன்னாக வென்னை யுலந்து தாளினை யென்றலைந்த
வென்னையகனையென்கன்னையென்னுயிர்க்கின்னமிழ்தத்தை
பொன்னுனவாயாற்குயிலேபுண்ணியனைவரக்கூவாய்.

சுந்தர நீல நிறத்துச் சோலையில் வாழங் குயிலே
யிந்திரகாலம தென்ன யாவையுங் காட்டி மறைப்பா

* சோத்தம் - அஞ்சலிபந்தனம்.

னந்தர நாடுபுல் லென்ன வவனியின் மானுடனாகி
யெந்தரமாளவிசைந்தவின்ன மிழ்தைவரக்கூவாய். ( )
தன்னுடைச்சோதியிற்றுஞ்சல்பிறப்பறவிந்தச்சகத்தே
மின்னிடையாளொடுங்குடிவேதியவேடத்தின்வந்து
பொன்னடி கூட்டியென்னுள்ளேபூரணவான்ந்தமாக்கி
யென்னிடர்தீர்த்தபிரானையிளங்குயிலேவரக்கூவாய்.

குயில் - முற்றுப்பெற்றது.

உ
சி வ ம ய ம்.

உள-வது.

அன்னைப்பத்து.

கலிலிருத்தம்.

தனியி லிருத்தித் தமைத்தந்த நூதா
ரினிய படியென்று னன்னே யென்னு
மினியவாக் கொப்பது மின்னமிழ் தரம்பரல்
கனியுள தன்றுகா ணன்னே யென்னும். (க)

அச்சமறுத்தித் கடிதலை வைத்தவர்
நிச்சம் புதியர்கா ணன்னே யென்னு
நிச்சம் புதிய நிமல னருளினே
யிச்சந்த மென்னவோ வன்னே யென்னும். (உ)

தோற்றுவ தெல்லாஞ் சுருபமாய்த் தோற்றவோர்
மாற்ற மருளினா னன்னே யென்னு

மாற்ற மருளிய வல்லபங் கண்டெனக்
காற்றவொண் னுதுகா ணன்னே யென்னும்.

(ந)

நாரா யணைய னுடரி தானவர்
வாராது வந்தார்கா ணன்னே யென்னும்
வாராது வந்தேதன்னே வாழ்வித்த நாயனார்
சீரா ரருளென்னே யன்னே யென்னும்.

(ச)

விண்ணுதி தேன்றா விழியளித் தாண்டது
மெண்ணு திருவென்றா ரன்னே யென்னு
மெண்ணு திருந்த வியல்பை யிதுவென்ன
வொண்ணு துணைக்கவு மன்னே யென்னும்.

(ரு)

ஏகமாய் நின்றா யிங்கிரண் டென்பவர்
மோக மனைவர்கா ணன்னே யென்னு
மோக மனைவொன் றெங்கண் முதல்வனா
ராகமுஞ் சொன்னார்கா ணன்னே யென்னும்.

(க)

தற்பதந் தொம்பதந் தாமாய் வப்பத
மிப்பத மானவ ரன்னே யென்னு
மிப்பத மாய வியல்பை யிதுவென்று
செப்ப முடியுமோ வன்னே யென்னும்.

(எ)

ஊனா யுயிரா யுணர்வா யழிவேளைத்
தானாக வாண்டவா றன்னே யென்னுந்
தானாக வாண்ட தகைமை நினைதொறு
மாளு துருகுமா லன்னே யென்னும்.

(அ)

இரண்டடியாயிற்றடியிக்குவந்த
கலத்தாழிசை.

வேண்டிய வாவினே யாடிட வீடளித்
தாண்ட வருளென்னே யன்னே யென்னு
மாதி யருளென்னே யன்னே யென்னும்.

(கூ)

செய்யாமை யுஞ்செய லும்மறுத் தாண்டவா
வையா வதிசய மன்னே யென்னு
மழியா வதிசய மன்னே யென்னும்.

(க0)

அன்னைப்பத்த முற்றுப்பெற்றது.

—சு—

உ

சி வ ம ய ம்.

உஅ-வது

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

காயமா ளிகைய துண்டு மூவர்கா தலிக ளுண்டு
வாயல்காப் பறிவு முண்டு வளம்படு சமத மாதி
யாயந் கற்றமுண்டங் கடக்கரும் பொருளு முண்டு
துயந்கருபா னந்தன் றெண்டர்கடுறந்ததென்னே.
அன்பர்பாலார்வமுண்டங் கரும்பவச்செற்றமுண்டு
வன்பதார்விஷயந்தன்மேன்மாரிடாக்குரோதமுண்டு
முன்புறப் பக்கமேல்கீழ் முழுதுமா கிதியுமுண்டு
துன்பமில்கருபா னந்தன் றெண்டர்கடுறந்ததென்னே.
ஒன்றெடுங்கலந்திராத வுறவின்மைபெரிதுமுண்டு
பொன்றினு மசைவுருத முரண்வலி புகலிலுண்டு
கன்றிடும்வயிரியோடுங் கலக்கமி லன்புண்டென்றற்
துன்றருட்கருபா னந்தன் றெண்டர்கடுறந்ததென்னே.

ககச அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி.

கல்லுறுசிந்தையெல்லாங் கரைக்கும்வல்லபமுமு
ண்டு, வல்லவர்க்கொருகாலத்து மிரங்கிடாமறமுமு
ண்டங், கெல்லையற்றிடுமிரக்க மிறையொடுமிகவுண்
டென்றும், ரெல்லையந்நிவப்பிரகாசன் ரெண்டர்க
டுறந்ததென்னே. (ச)

முன்பினுமலைவுதீர மொழிதருவிரகதுண்டு
நன்கொடுத்திங்குராண ஞானமாஞ்செருக்குமுண்டு
வன்புறுதுன்பும்வந்தான் மயக்கமில்களிப்பதுண்டு
துன்பமில்சுருபானந்தன் ரெண்டர்கடுறந்ததென்னே.

கோத்தவைகுலைத்துமேலாங் குணமின்மைபெரி
துமுண்டு, பார்த்தவருயிர்கண்ணில வங்குபண்பி
ன்மையுண்டங், கேத்துறுமேழைகட்கே யெளிவரு
மியல்புண்டென்றும், லாத்தனன்சுருபானந்த னன்ப
ர்கடுறந்ததென்னே.

உலகியல்புறுவுணர்ந்த வுன்மத்தமிகவுமுண்டு
தலைவனதருளதன்றித் தணிப்பரும்பித்துமுண்டு
மலைவுறுபகுதிபோந்து வாதனைமாண்டதுண்டு
நிலையுடைச்சுருபானந்த னேசர்கடுறந்ததென்னே.

தள்ளினுமிறைவனன்பர்தமைவிடாப்பாசமுண்டு,
நள்ளினுமிதார்தம்மை நனுகிடாத்துவேஷமுண்டு,
துள்ளும்வன்னெஞ்சவஞ்சர்க் கருளிடாச்சோரமு
ண்டாம், நெள்ளுந்நசுருபானந்தன் சித்தர்கடுறந்த
தென்னே. (அ)

* ஏத்தினர்க்கருத்தேசெய்தங் கெளிவருமிச்சையு
ண்டு, தோத்திரச்சுழலுற்றுச் சுழலும்வன்பற்றுமு
ண்டு, சாத்திரப்பேய்களுக்குச் சலனஞ்செய்தவறு

* ஏத்தினர்க்கருத்தென விசைநோக்கி மிகுந்தது.

அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி. ககரு

ண்டென்றும், நீத்தனன்சுருபானந்தன் சித்தர்கடுறந்
ததென்னே. (கூ)

கரையில்பே ரின்பத்தாராக் காழுகர்விஷய கோப,
ருளையறு பொருடம்முள்ளே யொளித்துப்பேணிடு
முலோபர், முரிவில்பேரின்பத்தீசன் வயமுயிர்கா
ணமோகர், நிரையுமெம்மதமுந்தாமா நிமலர்கடுறந்
ததென்னே. (க0)

வரும்பவத்தாருச்சீற்ற மாற்சரியத்தர்தன்னைத்
தருங்குருபான்ருளன்றித் தாழ்ந்திடாத்தெம்பர்தீரா
வரும்பவநாசனெங்கட் குண்டெனுமகங்காரத்தர்
பரம்பும யாபைசுன்ய பண்பினர் துறந்ததென்னே.

நிலவருட்பொறையர்நேதி நேதியேநிறு பகத்தார்,
குலவுறுநற்சந்தோஷர் குருபான்முழுதுமென்னச்,
சொலிதையுற்றிடும்கிவகைத் தோய்வெதிரிகத்தசாந்
தர், தொலைவில்சித் தவிரோதத்தர் தூயவர் துறந்த
தென்னே. (கஉ)

உற்றவாரோபிதங்க ளொழிந்தவாறுதருமாநான்
முற்றமாய்மொழியிறந்து முடிந்தமோனத்தராமார்
பற்றுவிழன்றிநின்ற பராமிழ்தானந்தர்தாமார்
துற்றசீர்ச்சுருபானந்தன்ரெண்டர்கடுறந்ததென்னே.

சுட்டியவெவையுந்தாமாய்த் துறக்கவேரென்றின்
ருனால், விட்டதும்விடாதுமன்றி வேதமோர்நான்கு
ம்பேண்ப், பட்டிடுமௌவுமல்லர்ப் பரம்பரன்சுருபா
னந்தன், சிட்டர்கடுறந்தாரொன்னும் வார்த்தையுஞ்
சிறப்புதன்றே. (கச)

அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

உக-வது.

நெஞ்சிற்கமைவுரை.

நேரிசைவெண்பா.

உப்பகன்ற நீர்க்கூழு முண்டாற் பசிகெடுமா
லப்பதுண்டு கூவல்குள மாறதனி - லிப்படியைப்
பார்த்தமையாய் நெஞ்சேபார்த்தெழுந்துசென்றாலும்
பேர்த்துளதின் மேல்வருமோ பேறு. (க)

பல்காய நங்கறியும் பாணெய்பழத் தோட்டிசில்
செல்வாய தேசஞ் செறிந்தாலு - மெல்லவுளை
யூட்டாவு முண்டே லுறுபிணிமற் றியாதொன்றால்
வீட்டாதோ நெஞ்சே வினாந்து. (உ)

நல்ல வறுகவைதா னுக்கினுனி மாத்திரமே
யெல்லே யிருவிரலே யல்லதிலை - மெல்ல
விருவிரலைத் தான்கடக்க மாட்டாதே நெஞ்சே
பொருகடலைத் தான்கடப்பாய் போய். (ங)

ஆடை யழகினைநன் காதரித்தே யாங்கதற்கென்
றோடி யுறுபொருளுக் குற்றுழன்றாய் - கூடியதேல்
வண்ணு னெலிமருவார் வைப்பிடமற் றின்னவற்றா
லெண்ணையோ நெஞ்சே யிடர். (ச)

கந்தையொடுவெண்ணீறுகன்முழைபாழங்கோயில்பல
முந்தையுள் சீத முறுமென்னின் - வெந்துயரக்
கோடையினிற் கோவணமுங் கூடமிகையித்தனைகா
ணடையினிற் காரியந்தா னுங்கு. (ரு)

நெஞ்சிற்கமைவுரை.

க்கள

நீயா யமையாய் நினைந்தோடிக் கிட்டாமை
யேயா வமைந்தா யிடர்நெஞ்சே - சாயோ
கடையானார் காய்பசிக்கே கால்குலைவர் கற்றோ
ரடையாரோ வாங்கமைவின் பால். (க)

அமையாதே பெற்றதனா லாங்காங்கு நன்றென்
றிமையா தெழுந்தோடு கின்றாய் - சமையாச்
சிறுமைக்கு வித்ததுவாந் தேறாய் மனனே
மறுமைக்கு மஃதே மறைப்பு. (எ)

ஆற்றங் கரைப்பசுத்தா னக்கரையோ டிக்கரையாய்த்
தோற்றும் * பசுப்பைத் தொடர்வுறுமே - யாற்ற
வதுவேபோ னெஞ்சே யலைந்தலைப்பட்டோடு
மிதுவே யுனக்கிதனாற் பேறு. (அ)

இருந்தவிடத் தேதும்வாக் கண்டிருப்ப தன்றோ
பெருந்தகைமைக்காபாணம்பேதாய்-மருந்தெனவே
யாங்கினியார் தங்கடையிற் சென்றிடினு மாதிரியார்
பாங்கிதுகான் பாழ்நெஞ்சே பார். (ஈ)

உணர்ந்தாரக் குடம்பு மிகையென் றுலக
முணர்ந்தா ருணர்ந்தே யுரைத்தா - நினைந்தாம்
பொருண்முழுதும்விட்டாலும்பொய்யுடம்பிற்காதன்
மருளதுவா நெஞ்சே மறித்து. (ஊ)

இல்லாத தில்லை யுளதுதவி ராதென்று
நல்லார் துணிபொருளை நாடுங்கா - லெல்லா
மமைந்தபடி யேவருமா லாங்கசைவெ னெஞ்சே
சமைந்தபொரு டாமறிவார் தாம். (கக)

* பசுப்பு - பசுமை.

இங்கேதன் னானாயினா யேதமறக் கண்டவிடத்
தங்கே யெலாமமைய லாயிருக்க - வெங்கேனுங்
காடு மலையுங் கடந்துடம்புக் காய்வருந்தி
யோடுவதெ நெஞ்சே யுரை. (கஉ)

அமைதற் குபாய மறிந்திடநீ வேண்டிற்
கமையுற்ற ஞானக் கரும்பைத் - தமையுற்ற
வாரியுற்பாற் பெற்றந் கவரடிக்கே யேவலினை
யோரியல்பாற் செய்நெஞ்சே யுற்று. (கங)

நீடுந் தலைழுகான் மேலாகி நின்றாலுங்
கூடும்படி யொழியக் கூடாதா - லோடி
வருந்தாம லுள்ளபடி வந்திடக்கண் டாறி
* யிருந்தாலோர் நெஞ்சே யினிது. (கச)

நல்லோரை மேவி நலங்கிடக்க வங்குள்ள
பெரல்லரங்கு கெரண்டாடியு யோகாதே - யெல்லா
மருளியவா செய்தந் கலதொழிநீ நெஞ்சே
பொருளியல்வே நிலையினிப் போற்று. (கரு)

வைதலும்வாழ்த்துதலும் வார்த்தையினிற் கற்பித்து
கையுமது நெஞ்சே நலமன்றா - மெய்தும்
புணையிடத்து வாயுப் புரைக்குமொளி யென்றே
புணையிடத்துக் கோளொழிநீ யுற்று. (கக)

ஒன்பதுவா யாலு மலஞ்சொரிய ஆத்தைகமழ்
புன்புலையுங் குற்றப் புலாலுடம்பை - யன்புடனே
யேத்துவார் வைவா ரிழிவுரைப்பா ரல்லாதா
ராத்மர மெய்யுணர்வார்க் காங்கு. (கஈ)

*இருந்தாலன்றோவென்பது-இருந்தாலோவெனமரீஇயற்று

வாயுவன னீர்பிணிதான் மற்ற்ும் பலபலவா
வாய்சட வேதுவினா லாம்பயனுக் - கேயவொரு
செற்றநலங் கொண்டிலையேற் சேதனவே துத்தனையு
மற்றவண நெஞ்சே மதி. (கஅ)

ஆர்வமொடு செற்றத்தை யாரிடத்துங்கொள்ளாதை
சாரமுள தெவ்விடத்துந் தான்கொண்டு - தீரவுணர்
நல்லோர்தஞ் சொல்லை நடுவாமை நீகொண்டு
நில்லா யிதுவே நெறி. (கஊ)

பெற்றதுவே கொண்டமைந்து பேரிழவிற்கொல்கா
குற்றநல மென்கோள் குறுகாதே-மற்ற்ும் [தே
பயனின் மொழியாதே பார்த்துளமே நல்லோர்
நயமுற வாதே நட. (உ௦)

பொய்க்கனவும்பேய்த்தேரும்போலுமுடல்போர்மன
சிக்கெனவே நாதன் றிருவடியை-நெக்குருகிப் [வுஞ்
பூண்டுவிடா தேகிடந்து போற்றியிடு நெஞ்சேநீ
மீண்டுபிற வாதே விட. (உ௧)

ஆண்ட வியல்பை நினைந்து நினைந்துருகி
வேண்டிக மெய்யுண்பை மேன்மேலு - மாண்ட
வடியிணையே பூண்டமைவா மாரமிழ்தை நெஞ்சே
யொடிவறவே நீயுண் டிரு. (உஉ)

நெஞ்சிற்கமைவுரை முற்றுப்பெற்றது.

உ
சி வ ம ய ம்.

நூ-வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருச்சாழல்.

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இறையணர்த்துமளவினி லெக்காலமுமெய்யுணர்
வானோங், கறையுடலமளவெனமுன் கலங்குவதங்
கென்னேடி, நிறையவனல்விறகிருக்க நிகழ்மதன்மி
ல்லாக்காற், சிறுகறையானித்துணல்போற் நிகழ்ந்
திடுங்காண் சாழலோ. (க)

அருமறையா கமமநந்த முகங்களின லுணர்த்தாலு
மரியபரம்பொருளினையிங் கறியவொண்ணுதென்னேடி
யருமறையாகமமறைந்தென்னாரியனுயெழுந்தருளித்
திருவடியையருளினல்லாற் றெரியாகாண் சாழலோ.

மாத்தினாயிலொருமொழியான்மா முனிமீட்டுணர்
க்திடுமேற், சாத்திரதூற்பார்ப்பதனாற் றருபயனென்
சாற்றேடி, சாத்திரத்தாற்றற்பரத்தைத் தானிதென
வறியவொண்ணு, வார்த்தையிது கலகலென வடித்
திடலாஞ் சாழலோ. (ங)

எங்குமொழி வறநிறைந்த வெல்லையிலாப் பேரி
ன்ப, மிக்கொருமானுடனாகி யெழுந்தருள்வ தென்
னேடி, சங்கைகெட மான்கொடுமான்பிடித்தாற்போ

சாழல்-ஓர்வினையாட்டு.

திருச்சாழல்.

கஉக

ந்ருனுடம்பாய், நங்கனுடம்பழிப்பதற்கு நடந்தது
காண்சாழலோ. (ச)

ஒப்பரியானெண்மலர்த்தா ளளித்தலுமே யுலகு
யிர்மற், நெப்பொருளுங் கண்டதிலே யென்செய்தவா
றியம்பேடி, யெப்பொருளு மாய்நின்ற திணையடியே
யாதலினுன், மெய்ப்படவே கண்டவர்க்கு வேறிலே
காண் சாழலோ. (ரு)

உடம்பதிலா னுடம்பாகி யுடம்பழித்துத் தானுக்
கத், திடம்படவே மொழியுமதங் கென்பெறத்தான்
செப்பேடி, யிடம்படவே மறுபயனங் கில்லாதபுய
ன்மழைபோ, லடங்கவழியாப் பொருளா வருளின
ன்காண் சாழலோ. (சு)

இப்படியேறற விறைவன் யாவையுந்தா னுயிருக்க
மெய்ப்படவேசமயங்கள் பிணங்குவதென்விளம்பே
செப்பிடவேதிமீர்முதுநயனத்தோர்மதிபலவா [டி
மப்படியே யறுசமய மலத்திடுங்காண் சாழலோ. எ

இருந்தபடி சிவமாகி யிருந்ததனை யெமக்களித்த,
பெருந்தவற்குக் கைம்மாறு தானுண்டோ பேசேடி,
யருந்தவற்குக் கைம்மாறென் றிலையருளை நினைந்தத
னா, லெரிந்தவழன் மெழுகெனவென் புருகிடல்கா
ண் சாழலோ. (அ)

வானோரு மண்ணோரு மறையுமறு சமயமுமங்
கேனோரு மலமாக்க வெமக்களித்த தென்னேடி
யேனோரு மலமாக்க வெமக்களித்த தெம்பெருமான்
மானாய சுதந்தரமே மற்றிலைகாண் சாழலோ. (க)

செய்யசிலப் பிரகாசர் சிறியோமை யாண்டருளி
யையமற நங்குலமுன் னாட்கொண்டான் கானேடி
யையனருட்டிற்றினையேனழிந்துவிழுந்தெழுந்தலறேன்.
மெய்ம்முழுதும்விதிர்விதிரோன்வினையேனாழலோ

திருச்சாழல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிலமயம்.

நக - வது.

பழித்துமாலை.

அடியாங்காய்த் தம்மிலொத்தவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

விரித்தகண்ணிற்பிரித்தகண்ணில் விழித்தகண்ணி
லெல்லா, மிகுத்துருவி நின்றேயும் விளம்பவொண்
னாவிசன், நரித்துவந்ததிருமேனி தன்னையெனக்க
ளித்துத், தானேதா னுக்கவந்த தன்மைவேடங் கிடி
கொள்.

(க)

உரைத்த பொருள் யாவையிலும் புரைத்தவின்
நின்றே, யுரையுணர்வா லுணர்வொண்ணு வெறுளி
குத்த வொருவன், வரைத்து வந்த திருமேனி மண்
னின்மயக் குறுத்து, மலர்க் கழல்கள் குட்டவென்
றே வந்தவேடங் கிடி கொள்.

(உ)

தோன்றி நின்ற பொருள்க ளெல்லாந் தொட்டு
ன்றே யாவும், தோன்றாமை தோன்றிநின்ற தொன்ற

லொடு வந்து, ஆன்றிநின்ற வுணர்வுதன்னை யுணர்
வானி விருத்தி, யுள்ளநிறம் கொள்ளவந்த கள்ளவே
டங் கிடி கொள்.

(ங)

திகழ்ந்துநின்ற பொருள்களெல்லாந் செருமிநி
ன்றேயாவும், தெரிவரிய பெரியபிரான் நீர்ந்துவந்த
கோல, நிகழ்ந்துவந்து முகந்தரித்து நிகழ்வுகெட்
முழுத்தி, நிகழ்வானி நிறங்கவர நிகழ்ந்தவேடங்
கிடி கொள்.

(ச)

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்தவந்த

குறள்வெண்செந்துறை.

உருத்தவவ்வ விடந்தோறு மொப்பிலாப்பெருங்
கண்ணே யுதய மாக்கிக்
கருத்தற்ற விடந்தோறுங் காண்பானு
பெனையங்கே கரந்தா நென்னே.

(ரு)

கெட்டவவ்வ விடந்தோறுங் கேடில்லாப்
பெருங்கண்ணே கெழுமு வித்துப்
பட்டவென் றுயர்திரப் பழையதன்
னிலையிலே பதித்தா நென்னே.

(சு)

வேறு.

உன்னரிய தன்னமே யென்னுயிரை யொடுக்கி
பொழியாமை யெவ்விடத்து மழியாமை காட்டித்
தன்னடியே னுமாறு பின்னையெனக் களித்த
தத்துவனார் தக்கருணை சாற்றலா மளவோ.

(எ)

பழித்துமாலை முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

நூ - வது.

தோழிக்குரைத்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

முத்தே வருந்தேடி மூலப் பொருடன்னை மொய்
குழி லாயேடி கேளாய், பித்தா முயாதிப் பெருந்து
யர்ப் பவ்வப் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தர், மத்தா
டு மைம்புலன் நன்னின் வழிமாரி மனவுண் மாண்
ட வருளே, சித்தா யொளிருஞ் சிவப்பிர காசர் திரு
வடித் தாமரை கானே.

(க)

சொல்லிய ஞானிக் கினிப்பிறப் பில்லாமை தூ
மொழி யாயேடி கேளாய், நெல்லு முதலாம் விதை
க ணெருப்பில் வறுத்தாண் முனையாதாற் போல, வ
ல்லும் பகலு மறவே சுடரு மறிவாம் வடவை பெரி
யில், வெல்ல வரும்பவ வித்தா மவிச்சையும் வேவ
லான் மேன்முனையாவே.

(உ)

துய்யமெய்ஞ் ஞானிக் கிருவினை கூடாமை தேர
கைநல் லாயேடி கேளாய், பொய்ய வுடற்செயல் பு
த்துடம் பாதலாற் போந்த வவிச்சையற் றுத்தான்,
பொய்யாய் ஆனி லறிவுக்கு முன்புள்ள விச்சையோ
டேவெந்ததுமான், மெய்ய வறிவால் விளங்கலான்
மேல்வினை மேவாது வெந்தறுந் தானே.

(ஈ)

கோத்தற் றானி யிருந்திடுந் தன்மையைக் கொ
ங்கைநல் லாயேடி கேளாய், வாதற் ற மாமறை முற்
துஞ் சிரங்களால் வந்தது வாழ்த்திநின் றேத்தி, யோ
தற் கரிய வுணர்வின்ப மேயா யொருகற் பினைகளு

தோழிக்குரைத்தல்.

கஉரு

யின்றி, யாதுக்கு மங்கக் கதுவாகி யன்பர்க் கறிவா
யிருந்திடுந் தானே.

(ச)

மெய்ஞ்ஞானி கட்கு விரதங்கள் கூடாமை மெல்
லிய லாயேடி கேளாய், யஞ்ஞான மாயையைச் சுட
டுக்கொ டல்ல தறிவுதி யாது தித்த; விஞ்ஞான மா
யையி னுலதன் காரியத் தாகும் விரத மயறான், மெ
ய்ஞ்ஞான மாகி விளங்கலான் மேல்வினை மேவலொ
ன்றாறு மேவாதே.

(ரு)

உணாமன மாண்டுள்ள வொண்கழ லான்றன்னை
யொப்பிலா தாயேடி கேளாய், புணான் னவோடு கன்
வு சுழுத்தி புகலுந் துரியமுன் னாக, வனாமுழு தங்
கழன் றேபரத் தோடியிர் வையமுங் கண்ணில் விழு
ங்கிக், கரையிறத் தின்பக் கடலா யிருந்திடுங் கண்
ணைகண் ணாயிடல் கானே.

(சு)

தோழிக்குரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

நூ - வது.

அறுதியுரைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வெண்ணெடுத்துறை.

இத்தவுடலம் விடுவதன் முன்வினார் திப்பவந்
திராவிடின், வந்துவர் துபல னாகிப் பிறந்தெய்த்து
மாண்டே விடுவர் கிடர்.

(ச)

சாதல் பிறத்த லெனுங்கேடு தானறத் தம்மை யு
ணர விடிற், பேர்தல் வருதலாற் பெயர்நூச லாட
டோரு காலத்தும் போகா கிடர். (உ)

உம்மை யுணர்ந்து பவச்சுடு காட்டைபொப் போ
டே கழலா விடி, னிம்மை மறுமையி லேபிடித் தும்
மை யெல்லாம் யுடுத்துக் * கிடர். (ங)

ஊனை வடிவென்றல் விட்டுத்தன் னுண்மையை யு
ள்ளவா காண விடின், மாறு மழுவுமாய் வந்தாலும்
வன்பவ மாளா திருக்குக் கிடர். (ச)

இப் பிறப் பில்லே தமையுணர்ந் தெல்லாப் பிற
ப்பு மொழியா விடிற், நப்பி யுடல்கொண்டு கொண்
டு சதங்கையுங் காலுமாய் கிற்பா கிடர். (ரு)

ஆறி யறிவே வடிவென் றிருந்தல்ல லெல்லாங் க
ழியாவிடிற், குறைகொண் டேமாறையு ம்மையு னுக்
கித்தோற் பாவைக்கூத் தாட்டுங் கிடர். (க)

மேலா லறிவோ மெனாதே விரைந்தம்மை மெய்
கண்டு கொள்ளாவிடிற், கோலா கலஞ்செய்து வந்
தும்மை யாசா பைசாசங் குமைக்குங் கிடர். (எ)

பந்தசங் கற்பனை யிற்றலை வைத்துப் படாதெலா
ம் பட்டிடாதே, யெந்தை கழல்சூடி னெங்கெழி லெ
ன்றாயி நென்றிருக் கல்லாங்கிடர். (அ)

* கிடொன்பது-தேகிகப்பழிப்பிடைச்சொல்.

௦ பிறப்பிலேயென்பது-பிறப்பில்லையென விரித்தல்விகா
ரமாயிற்று.

நாடிக்குரவன் கழிநிலை வைத்துண ராதனை நா
னென் றிடிற், கூடிப் பெருஞ்சுற்ற மத்தின் றலையி
லே கொள்ளியை வைக்குங் கிடர். (கூ)

மெய்யே யுரைத்த வறுதிசொற் கொள்ளார் வில
ங்குவே தள்ளமொப்பா, கையோ புவங்கடங் தேற
லோர் காலத்து மாணையே யில்லையிலை. (கடு)

அறுதியுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

—கஉ—

உ

கிவமயம்.

ஙச - வது.

அருமையுரைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்ணென்றுரை.

நான்மறை யோதிப் பொருளுரைத்து நாடறி யக்
கல்வி சாற்றினாலும், தானது வாகையரிதுகாணுஞ்
சலிப்பறநிற்கையரிதுகாணும். (க)

இணங்காமை யெல்லா மறத்துறந்தே யிருட்டற
வேதாந்த மோதினாலும், பிணங்கா திருக்கையரிது
காணும் பேரின்ப மாக்கையரிது காணும். (உ)

எல்லை யிலாகம் மேறவோதி யேதுக்களெல்லா மி
யம்பினாலும், மல்லலறுக்கையரிதுகாணு மறிவாயிரு
க்கையரிதுகாணும். (ங)

† அதிந்நிலையென்பது-அத்திந்நிலையென விரித்தல் விகா
ரமாயிற்று.

சைவசந்தியாசம்.

பற்றற விட்டுத் தலைப நித்துப் பாணியைப் பண்ணிப் பயின்றக்காலு, முற்ற நிலைநிற்கை யரிதுகாணு முடிய நிலைநிற்கை யரிதுகாணும். (ச)

ஆதுசமயப் பொருளுந் கற்றே யங்குள்ள தர்க்கங்கள் சாற்றினாலு, மாறியிருக்கை யரிதுகாணு மதுவிது வாகை யரிதுகாணும். (ரு)

வேறுபிரிதிலா மெய்ம்மைதன்னை வித்தாரமாகவிளம்பினாலு, மாறியிருக்கை யரிதுகாணு மவிரோதமாகை யரிதுகாணும். (ரு)

தேறி யுலக மனைத்தினையுஞ் சிற்பர மாகநாஞ் செப்பினாலு, மாறியிருக்கை யரிதுகாணு மவிரோதமாகை யரிதுகாணும். (எ)

அருமையுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

ருரு - வது.

வளவியுடன்படுத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த குறள்வெண்ணென்றுரை.

இமைத்துவிழிப்பதற் கில்லைவகையுளநி னுள்ள இன்பவகளைண்ணில்கோடி, யஹத் துணைபார்த்தல் லலதுநெஞ்சேயாண்டவனென்றென் றுற்றவாரீர்.

* வாரீரென்பது - நெஞ்சையுயர்த்துக்கொள்.

யின்னிலு கொய்திவ் வுடம்பின்றன்மை மேன்மேலும் வந்திடெம் வேதனைக, என்னதே யிவ்வுடம் பரவதானு லாய்வாளை யெப்போது மரவவாரீர். (உ)

இல்லர்து வேண்டினும் வந்திசையர் புள்ளது தள்ளினு மூட்டுமொது, லெல்லாம் வரக்கண்டோ ரிச்சையின்றி யிருந்த படியே யிருக்கவாரீர். (ரு)

என்னுனை கேளிஃ தொன்றுநெஞ்சே யேதேனுஞ் செய்தினி யுள்ளகரலர், தன்னாக கரையோமை யாண்டுகொண்ட தாள்களை யோவர்து சாற்றவாரீர், (ச)

பொன்று முடம்பு பொருந்துயின்பம் புன்னுனை நீராகும்புன்மை நெஞ்சே, யென்றபி னெல்லாம் விழவிட்டே யிருந்த படியே யிருக்கவாரீர். (ரு)

ஒன்றெனி லாயிர கோடிதுன்ப மோய்வின்றி யே வருமோரி னெஞ்சே, பொன்றமற் றுள்ளநா மர் யிருந்தே யுளநான் கழிக்க வொருப்ப யரே. (சு)

வளவியுடன்படுத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

ருரு - வது.

ம தே ரா த ம்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த குறள்வெண்ணென்றுரை.

முருந்தனு நாலு முகனுந்தேட மூலமொருகுரு மூர்த்தியாகிப், புகுந்தடி யார்தொழு விற்பிருக்கும் பூங்கோ யிலாகநான் பெற்றிலேனே. (க)

மறைகளு லென்று மறிவரிய மலரடி கண்டுநான்
வாழும்வண்ண, மிறைவனார் தன்றிருக் கோயிறன்
னி லேதேனு மொன்றாகப் பெற்றிலேனே. (உ)

பாசங்கள் வேரைப் பறிக்கும் வண்ணம் பவித்தெ
ன்று பேரிட்டெய் பையப்பையத், தேசிக னுர்தா மெ
ழுந்தருளுந் திருவிதி யாகநான் பெற்றிலேனே. (ங)

உள்ளுறு நேரயகண மொன்றின் மாற்று மொப்
பிரானந்தரை யுள்ளுதோறு, மள்ளுறு சிந்தையார்
கண்ணொரியு மானந்தக் கண்ணீர்நா னுக்கிலேனே. ச

பாமலை கொண்டு தனையருளப் பரவியேன் கண்
காணப் பாரில்வந்த, சீமான் யுகழ்கேட்க வாதமெங்
குஞ் செவியாயத் திகழ்ந்திடப் பெற்றிலேனே. (ரு)

அச்சந் தவிர்த்தென்னை யாண்டுகொண்ட வருளை
நினைதோறு மன்புகூர, வுச்சி தொடங்கி யழியுவு
முள்மா யிருக்கநான் பெற்றிலேனே. (சு)

கருவேலை யுள்விழுந் தாமுமென்னைக் கண்டஞ்ச
லென்றுவந் தாண்டுகொண்ட, வருண்மேனி காண
வந்தகோடி யாகத்திற் கண்ணாகப் பெற்றிலேனே.

அவமே பிறந்திற் தாமுமென்னை யாழாம லஞ்ச
லென் றுண்டுகொண்ட, தவராசனைப்பு உடமயிர்க்
கா ருனெல்லாம் வரவாகப் பெற்றிலேனே. (அ)

போதத் திரண்டருண் மேனியாப் புலியை
யாளப் புலியிலவந்த, பாத மணமுண்டு மாழநாசி
பதினாயிரங்கோடி பெற்றிலேனே. (ஈ)

ஏவலுக்கிசையாக்கராணத்திகழ்ச்சி-கருக

கழவினை யர்வருங் காணவந்த காரணனார் தாமெ
ழுந்தருளும், பழவடி யார்திரு வாசனோறும் யடிபா
யக்கிடக்கநான் பெற்றிலேனே. (க0)

மனோரத முற்றுப்பெற்றது.

௩௭-வது.

ஸ்வரூபானந்த சுவர்மிகள்

ஏவலுக்கிசையாக்கராணத்திகழ்ச்சி

அடிநாங்காயத் தம்மிலொத்துவந்த இரட்டைக்

குறள்வென்செந்துறை.

ஓவாதே பிறந்திற் துழிதரு மென்னை
யோகோவென் தருளசெய்யு மொளியாருஞ்சுருபன்
நேவாரந் திருமேனி தினைபாத கண்க
ளாவையெல்லாம் கண்ணல்ல செந்நீர்பாய் புண்ணே.

தடையிலலைத் திருவாசல் சதலமுஞ் சுரக்குந்
தன்னையே தரவல்ல தலைவன்னல் கருப
னொடிவறக் கொடிகட்டி யிருக்கவு முயிர்க்
ளோடிவந் தடையாத வுணர்வின்மை பென்னே. (உ)

கல்லாத முழுதையுந் கற்பித்தோர் மொழியாற்
கடையோமைப்பொருளாகக்கடைக்கண்வைத்தனித்
வல்லாளன் கருபன்சீர் நினைபாத மனந்தான [ச
வன்பாறையிருமபன்று வலிதிது வலிதே. (ங)

ஏவலுக்கிசையாக்கராணத்திகழ்ச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

ந.அ - வது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஏ வ லி ச த் த ல்.

—ஜஹ்—

அடியிரண்டாய்த்தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வெண்செந்துறை.

கேளாய்செவியேநங்கீழ்மைகண்டுமபுகுந்தாண்டவன்
மாணாதீர்த்தியே மன்னுமொலியெங்குமாகவே. (க)

உடலேநீ மேவும் பரிசெலா நம்மை யுடையவன்
நிடமார்திருமேனியான தின்மைகண்டுநீ தேராய்நீ.

வநராய்நயனமேவாநரதேவந்தெம்மையாண்டானைப்
பாதாய் முழுது மவனுதிநின்ற பரிசினே. (ங)

நாவேநீயுண்ணுஞ்சுவையெல்லாநம்மையுடையவன்
நேவா ரடியாய் தின்மைகண் டின்னவுந் தேராய்நீ.

* வாச முழுதுமவ் வாசாம கோசர மானவ்
சுச மிலிகோல மானநன் மைகண்டு நாகியே. (ரு)

வாராய்பிரவிர்த்தியேவாராதேவந்தெம்மையாண்டவன்
சீரார்திருப்பணியாகவே செய்யாய்செயலெல்லாம்.

ஓராய்நிவிர்த்தியே யொன்றுமொழியா விறைவரைச்
சேரா தவருடன் சிந்தைகளவிலுஞ் சேராதே. (ஏ)

மனமேநீ சங்கற்ப மாக நினைபும் பொருளெல்லாங்
கனமாம் பரஞ்சடர் கற்பனையாகக் கருதாய்நீ. (அ)

* இச்செய்யுளிற் பயனிலாதொக்தது.

நற்குறி.

கநந.

சித்தமே நீசிந்தனையாய் நினைபும் பொருளெல்லாம்
வைத்த மலராடி யல்லதின் மைகண்டு வர்ழாய்நீ. (க)

ஐயமறவிட் டறுதியிடுமிப் பொருளெல்லாந்
செய்யுசிவப்பிர காச்சேரன்றேதெளி வாய்மதிநீ. (க0)

ஏவலிசைத்தல் - முற்றுப்பெற்றது.

—ஜஹ்—

நக - வது நற்குறி.

அடியிரண்டாய்த்தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

பாரும் பரனா ரருளவருங்குறி பாதாதிகேசமுங் க
ம்பித்தோர்வுமிழந்து,வுரோமமுகிழ்த்து வுள்ளமுந்
தீமெழுகாய்விடுமே. (க)

கலையும்வளையுடன் கற்பமிழந்தறிமாலுங்களாய்து
மே, யலையும் கடலே முணுபெணு மன்பர் பரையன்
வருங்குறியே. (உ)

என்புமுருகி யெதிரிலின்பவ் வெள்ளமெங்கும் ப
ரந்திடுமே, தன்பெருந் தன்மை தன்னுலு மறிவொ
ண்ணச் சம்புவருங்குறியே. (ங)

ஊனுமுயிரு முணர்வு முணர்விடை யாதுமுருகி
யொன்றாய்த், தேனு மமிழ்துமாய் நின்றதித் தித்தி
டுஞ் செய்யோன் வருங்குறியே. (ச)

சதுமைமந்தநீ மால்கொண்டு தன்னையும் தானி
ழைந்தோ வியம்போ, லெதிர்வுங்கழிவு மற்றின்ப
மீதுருமாலைந்தை வருங்குறியே. (ரு)

விசையவிச்சை விவேகாவிவேகங்கள் விடுபற்று
ங்களவிற, துச்சதுணர்த விலாமைபோற்றோன்றது
துயோன்வருக்குறியே. (சு)

(உரையுந்தழுத்துன் மும்முருகிக்கண்ணு மொப்பி
லாருகியோடும், புரையுமறநினைத் தின்பயி தாரும்
புரணன்வருங் குறியே. (எ)

ஈரூறி மூற்றுப்பெற்றது.

சு0 - வது பல்லி.

அடிஞள்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செத்துறை.

அருவுரு வலானுருவ மாகிவரு மாகி
லாதிமறை தேடரிய வண்ணல்வரு மாகிற்
சுருபனெனை புடையதல் தோழன்வரு மாகிற்
துளக்கமற கல்லதிகை சொல்லுகிற பல்லி. (க)

ஒடுமன நம்மினுட னுறவுசெயு மாகி
லுள்ளகிலை மெள்ளவுணர் வாகிவரு மாகி
னாமிட மெக்குறி வாகிவிடு மாகி
னல்லுர னல்லதிகை சொல்லுகிற பல்லி. (உ)

செப்பமுடி யாதபொருள் செய்வவரு மாகிற்
சிலுப்பற விழுத்தவல தீரன்வரு மாகி
சிப்பவ மறுத்தகழ விவ்வன்வரு மாகி
வின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுகிற பல்லி. (ங)

ஆறவடி வைக்கவல வாதிவரு மாகி
லருஞ்சிவ மெனக்கெளிய வைப்பன்வரு மாகில
வேறுமொழி பாவிசுள் வீதிவரு மாகின்
மீள்வொரு கால்வரவு சொல்லுகிற பல்லி. (ச)

இரவுபத் லொழியவரு மிரவிவரு மாகி
வின்பவடி வானசிவ மிக்தன்வரு மாகில்
விரவிபெனை யாளவல வீரன்வரு மாகின்
மீள்வொரு கால்வரவு சொல்லுகிற பல்லி. (ரு)

என்னுளமிழ் தூறிகிறை மின்பம்வரு மாகி
லென்றுமொழி யாதபர மேசன்வரு மாகின்
மன்னுமுணர் வர்கிய மணுளன்வரு மாகில
வாழ்வொரு கால்வரவு சொல்லுகிற பல்லி. (சு)

உம்பர்க டமக்கரிய வும்பன்வரு மாகி
லுரையுனர் விறந்தவுணர் வருவன்வரு மாகி
லெம்பர மறத்திகழு மின்பம்வரு மாகி
வின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுகிற பல்லி. (எ)

பல்லி மூற்றுப்பெற்றது.

சுக = வது கொடி.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செத்துறை.

கருவார் புழுச்சிறைக்கே கட்டையேன்புகாதவண்ணங்
குருவாகிவந்தான்வரிற் கொடியேயுவகைகூறே. (க)
மாதும் பிறவிமயன் மாத்திணையோன் நிறநீரக்
கூறும் விரகன்வரிற் கொடியே யுவகைகூறே. (உ)

தோலான் மறைத்தமலச் சுமையினை நானென்கின்ற
தோலாகலந்தீர்த்தான்வநிற் கொடியேயுவகைகூறே.
தேரண்டில்லையல்லநாயேன்றொழும்புகந்தாண்டுகொண்ட
கொண்டலெழுந்தருளிற் கொடியேயுவகைகூறே. ச
நற்றேவர் நின்னுணங்க நாயேனை யாண்டகோலங்
குற்றேவல் கொள்ளவநிற் கொடியே யுவகைகூறே.
நாமாதித மாளதன்னை நாயேற்கு நல்கவந்த
தோமானெழுந்தருளிற் கொடியே யுவகைகூறே. (சு)
உரையுணர்வற்றதொன்றை யுள்ளங்கெல்லிப்போலக்
குராகழ நந்தான்வநிற் கொடியே யுவகைகூறே. (எ)
திண்டாடத்தேவவெல்லாஞ் சிறியேனைக்கண்டுகொண்டு
கொண்டாள் வந்தான்வநிற் கொடியேயுவகைகூறே.
ஞாலமும்விண்ணுநிற்க நாயேனை யாண்டுகொள்ளக்
கோலமாய் வந்தான்வநிற் கொடியே யுவகைகூறே.
நெடியானு மயனுந்நக நேயமிலா நீசனெனைக்
குடியாகவாண்டான்வநிற் கொடியேயுவகைகூறே. க0
வேறு.

கோகிலக் குஞ்சுதம் பிள்ளைபோலுங் குறித்தேவ
ளர்க்குக் குலக்கொடியே, யேகநற்சோதியை யென்
னையாளு மெம்பிராணை யிங்கெழுந் தருளென்னே. (1)
கொடி முற்றப்பெற்றது.

—

சுஉ-வது கோழி.

அடிவிரண்டாய்த் தம்பிலொத்துவந்த
குறள்வெண்ணெய்துறை.

சாவாது மூவாது தன்னைத்தந்த தம்பிரா னின்கே
பெழுந்தருள், நாவா நாதன் நிசையைநோக்கி ய
ழைத்திடாய் கோழிக் குலக்கொடியே. (க)

கண்டா ருயிருண்டு கம்மைநல்குங் கருணையனின்
கெழுந்தருள், வண்டனிருந்த திசையை நோக்கி ய
ழைத்திடாய்கோழிக் குலக்கொடியே. (உ)

மோன மொழியான் முழுதுமோதி முடித்தவெங்
கோமா நெழுந்தருள், ஞானவினோதன் நிசையை
நோக்கி யழைத்திடாய் கோழிக் குலக்கொடியே. ந

கோழி முற்றப்பெற்றது.

—

சுங் - வது கூடல்.

கலிவருத்தம்.

மாலும் பிரமனு மற்றுள்ள தேவரு
ஞாலமு நிற்பா ரருபந்தான் சாற்றி
யால மெனைக்கொண் டமிழ்தந் தனைத்தந்த
கோலம் வருமாகிற் கூடுவாய் கூடலே. (க)

கூடல் முற்றப்பெற்றது.

—

சிவமயம்.

சச-வது.

சிவப்பிரகாசகவாமிகள்

கிளிப்பயிற்று.

என்கீர்க்கழிநெழிவு ஆகிரியவிருத்தம்.

மூலந் தனக்கில்லா மூல மென்னீர்
முழுதுமாய்த் தானே முளைத்தா நென்னீர்
காலங்கண் மூன்றுங் கடந்தா நென்னீர்
கண்ணுக்குங் கண்ணுய்க் கழன்று நென்னீர்
கோலங் குருவுருவாய் வந்தா நென்னீர்
குடிமுழுது முட்கொண்ட கொண்ட லென்னீர்
சீலம் பரவரிய செல்வ மென்னீர்
சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீர். (க)

பந்தமாய் விடாய்ப் பரந்தா நென்னீர்
பாவிப்பார் பாவனை ளானா நென்னீர்
சந்த மிதுவென்ன வெண்ணா தென்னீர்
தன்னை யருள்குருவாய் வந்தா நென்னீர்
ரந்தமிலா வன்பிறவி தீர்த்தா நென்னீர்
ரகுட்கழல்க ணந்தலையில் வைத்தா நென்னீர்
சிந்தைதன்னிற் நித்திக்குந் தேனே யென்னீர்
சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீர். (உ)

சாற்றுஞ் சடங்கறுத்த தாளா நென்னீர்
தத்துவ நேயென்னீர் தலைவா வென்னீர்

கிளிப்பயிற்று.

கந.சு

போற்றுவார் தம்மைவிடாப் பொன்னே யென்னீர்
புளையறவே தானினைந்தரம் போகா நென்னீர்
காற்றுங் கறங்கு மெனச்ச விக்ருங்
கருத்தைக் கலக்க மறுத்தா நென்னீர்
சீற்றமி னெஞ்சுகத்துச் சேர்வே யென்னீர்
சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீர். (ங)

உலவாத * பூமாரா போங்கு கின்ற
வுள்ளொளியே யென்னீர் ருடையா யென்னீர்
கலவாதெல் லாங்கலந்து கண்டு நின்ற
கண்ணே கருமணியே பாவா பென்னீர்
பலவாகி நின்றே பகிர்ப்பொன் றில்லர்ப்
பரமனே யென்னீர் பழையா யென்னீர்
சிலைபோலு மென்னெஞ்சிற் சேர்ந்தா நென்னீர்
சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீர். (ச)

கற்பனைக் கெல்லாங் கழித்தா நென்னீர்
கருவாகி நின்றொளிருங் கண்ணே யென்னீர்
நிற்பனவுஞ் செல்வனவு மாணா நென்னீர்
நினைவறவே தானினைந்தா னிற்பா நென்னீர்
சொற்பலவா தூல்பலவுஞ் சொன்னா நென்னீர்
துரிசறுத்தாட் கொள்ளவல்ல சோதி யென்னீர்
சிற்பரமாய் நின்றொளிருந் தெளிவே யென்னீர்
சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீர். (ரு)

கூறு பலசமயம் கோத்தர் நென்னீர்
கூற்றா ருள்ளத்துக் கோற்றே நென்னீர்

* பூமார் - மகத்துவமுடையவர்.

ராற்று மையைந்து நாலேழ் தொண்ணூற்
 ருரு மவைவருத்தம் காகா நென்னீர்
 மாருத வல்விண்ணோய் மாற்று நென்னீர்
 மாசறுத்தர்ட் கொண்டருள் வந்தா நென்னீர்
 தேருதா ருள்ளத்துச் சேரா நென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீர். (கா)

இந்திரசா லம்போல வெல்லாந்தன்னு
 னிதமிதமா கக்கர்ட்ட வல்லா நென்னீர்
 ரந்தாமொன் றின்றியெல்லாங் காண்பானென்னீர்
 ரண்டர்க் கறிவிரிய வத்த நென்னீர்
 தொந்த விருண்மாய்த்த சுடரே யென்னீர்
 துணையடியென்சென்னியிசை வைத்தா நென்னீர்
 சிந்தையுள் ளோமன்னிச தெறிந்தா நென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீர். (க)

அன்னையிலு மென்றனக்கு நல்லா நென்னீர்
 ரமிழ்தத்து வான்சுவையே பயனே யென்னீர்
 றொண்ணெ யெனக் கென்னாலே யென்னிற்றந்த
 வின்னமிழ் தேயென்னீர் றிறைவா வென்னீர்
 பன்னுமறைக் கெட்டரத பாதா வென்னீர்
 பழவடியார் பண்டாரப் பொருளே யென்னீர்
 சென்னியிசைக் கழல்கூட்டி யாண்டா நென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீர். (அ)
 பொல்லாவென் போல்வாராத் தேடி யாளப்
 பூமியினின் மானுடனாய்ப் போந்தா நென்னீர்

நல்லர்க ளெல்லாரு நிற்க நாய்க்கு
 நற்றவிசிட் டெனையாண்ட நாதா வென்னீர்
 கல்லாமை கற்பித்த காளா யென்னீர்
 கருணைத்த டங்கடலே யென்னீர் றென்னீர்
 செல்லாத மீளாத செல்வ மென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீர். (கூ)

ஒப்பொருவ ரில்லா வொருவ நென்னீர்
 ருத்தமர்க் கேகண்ண யுதித்தா நென்னீர்
 ரொப்பொருளுந் தானு யிசைந்தா நென்னீர்
 ரிடையறு வானந்த வெள்ள மென்னீர்
 தப்பறவே யென்னாவந் தாண்டு கொண்டு
 தாளிணையென் சென்னியிசை வைத்தானென்னீர்
 செப்பரிய சுவானுபவத் தேற லென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீர். (கௌ)

அள்ளுறு முள்ளத் தடியார் மெய்யி
 லணுகிறே யிணையறுத்திட் டுனிமே லொன்று
 நள்ளாமை கருத்துவந்த நம்பா வென்னீர்
 நானேய் யாய்நயந்த நாதா வென்னீர்
 விள்ளாமை யோர்க்குமூ மடியார் கூட்டம்
 விரவியினிக் குறைக்காலம் போக்க நாயேற்
 குள்ளானே யருளியினி யுடலம் வீபோ
 துணர்ந்திருந்தே யொழிவிப்பாயென்னீர். (கௌ)

கிளிப்பயிற்று முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

சுரு - வது.

குறையுரைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வென்செந்துறை.

தோண்டாள் குரவனே கூர்மய நிரானேற்
கண்டா ருயிருண்ணுங் கண்டக னென்பேனே. (க)

என்பணி கொண்டென்று மின்புறா னேன்மாயை
வன்ப ருயிருண்ணு மறவன்கா னென்பேனே. (உ)

குறையுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

சுரு - வது.

வாவுசாற்றல்.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த

இரட்டைக்குறள் வென்செந்துறை.

தோரணங்க ணாட்டு * மேடோ சோலையெங்குஞ்
செய்யுமேடோ, தூணுறைகள் பொதிந்தெங்குந் து
ய்யவிளக்கேற்றுமேடோ, வாரணமு மயன்முதலா
மமரநுமங் கயர்வுறவே, யாதனெனையாண்டுகொள்
ள் வாரியன்காண் வருகின்றான். (க)

* ஏடர்களோ வென்பது ஏடோவென்ப பன்மை ஒருமை
யாய்வந்த வழுவமைதி.

வாவுசாற்றல்.

கசுந.

வீதியெங்கும் வெள்ளைமணல் பாப்பி நீரைவிடு
மேடோ, வெற்றிக் கொடியுடனே விதானமேற் கட
டுமேடோ, வாதிவேத நாலுமுர சாகவறைந் தாடு
மேடோ, வன்பருள்ளங் கோயில்கொள்ள வெங்க
ணாதர் வருகின்றார். (உ)

சோகமோ காதியெல்லாந் துணித்துநீர் விடுமே
டோ, தொந்தமுற்ற பந்தமுற்றுந் துவக்கறுத் தீரு
மேடோ, வாகமாக வருளாலே யவையவங்க ளது
சாத்தி, யாறவடி வைக்கவெங்க ளண்ணலார்காண்
வருகின்றார். (ங)

வீணைவங்கியங்களாலே வேதகீதமோதுமேடோ,
விழந்தெழுந்திங் கோலமிட்டு விரகழிந்திட் டாடு
மேடோ, பேணுமன்ப ராவியுண்டு பேராதுள்ளங்
கோயில்கொள்ளப், பெத்தமுத்த மற்றவின்பப் பெ
ருமானுர்தாம் வருகின்றார். (ச)

பூமியெங்கும் பொற்பூமாரி பொழிந்துகின்றிடுமே
டோ, பூரணப்பொற் குடங்களும் பூவிரியு மெடுமே
டோ, தாமமெங்கு நார்துமேடோ தலையினு லாடு
மேடோ, தம்மை யன்பர்க் களிக்கவென்று தம்பிரா
னார் வருகின்றார். (டு)

வாவுசாற்றல் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

சுள் - வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அர்ச்சனை.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலெர்த்தவந்த

குறள்வெண்ணெசுந்தறை.

என்னைக் குறித்தா ளெழிலார் திருமேனி
மன்னற் கிடும்பிட மதியிலேன் காதலே.

(க)

ஓது மறைக்கு மும்பர்க்கு மரியவவர்
பாதம் விளக்குநீர் பண்பிலே னீர்மையே.

(உ)

தேசுக்குத் தேசார்ந் திருவான் மேனிக்குப்
பூசப் படுஞ்சார்தம் பூலையேன் மனத்தன்பே.

(ங)

பார்த்ததெல்லார் தாணயப் பழுதற்ற சோதிக்குச்
சாத்தம்பரிவட்டந் தமியேனெத்துஞ்சொல்லே.

(ச)

தேடி மூவர் வாடச் சிறியோமை யாண்டவற்
* காடு மஞ்சன மறிவிலேன் கண்ணீரே.

(ரு)

ஏத்துமன்ப ருள்ளத் தின்பமா மீசற்குச்
சாத்துங் களபமுஞ் சதுரிலே னாசையே.

(சு)

இணையேது மில்லாத வெழிலார் திருமேனிக்
கணியா பரணமு மறிவிலே னூர்வமே.

(ஊ)

தனையன்றியொன்றிலாததம்பிரான் னிடோண்மேற்
புணையுந் திருமாலை பூலையேன்கொண் டாயே.

(அ)

* ஆட்டுமென்பது - ஆடுமென்பபிறவினை - தன்வினையாய்வந்தது

அர்ச்சனை.

கசுரு

பாங்காக வந்தெம்மை யாட்கொண்ட பண்பர்க்குப்
பூங்கோயி லாவதென் புழுவார் குரம்பையே.

(கூ)

தூற்றுஞ் சுருதிக டொடர வரியவவர்க்
கேற்றுந் தாவிளக் கெழிலாரு ஞானமே.

(கஊ)

செல்லறீர்த் தென்சின்தை மேவிய செல்வற்கு
நல்லது பந்திப் நாயேன் மனத்தன்பே.

(கக)

எங்காத லுள்ளேநின் றின்பஞ்செ யீசற்குச்
சிங்காசனமென்றுந் தெளிவிலேன் சின்தையே.

(கஉ)

சர்த்துமறைக் கெட்டாத தம்பிரா னார்தமக்
கேற்றும் பரிகல மேழையே னுள்ளமே.

(ககூ)

நோக்கரிய மேனியது நுண்ணுணர்வா மீசர்தமக்
காக்கிய போனக மறிவிலே னாவியே.

(கச)

ஐயமறுத் தான் மழகார் சுருபற்குச்
செய்யவமிழ்தென்றுந் தெளிவிலேன் சீவனே.

(கரு)

ஆனதி லாகாத வரனந்த நாடற்குப்
போனக மாவது பூலையே னுயிர்தானே.

(கசு)

தெள்ளத் தெளிவாக்குஞ் சிவப்பிர காசற்குக்
கள்ளப் பொறிபுலன் கறியமு தாகுமே.

(கள)

போற்றுமன்பர் நெஞ்சிற் பொருவில் சுருபனுக்
கேற்றுங் கறியென்ற னீடணை யாவுமே.

(கஅ)

கண்ணுக்குக் கண்ணுக்குக் கருதரு மீசனுக்
கெண்ணப் படுங்கறி யெல்லாமென் பாசமே.

(ககூ)

செப்பரிய மேனியெங்கள் சிவப்பிர காசற்கு
முப்பழ மென்குண மும்மல முற்றுமே.

(உஉ)

ஞாலமெலா மாகி நின்றிடு நாதற்குப்
பாலுடன் நேனுமென் பாவக முற்றுமே. (உக)

திக்காலா தியொன்று மில்லாத செல்வனுக்
கக்கார மாவது மென்மதி யாகுமே. (உஉ)

அறிவு வடிவாக வருள்செய்த வீசற்கு
நறுநெய் மிழ்தென்று நாயேன் பவந்தானே. (உஈ)

விண்ணோர்கள் வாடமண்ணோர் வீறெய்தவந்தாற்குத்
தண்ணீர் மிழ்தென்றுந் தாவில்லா மாயையே. உச

உடையற்றே யென்னை யுண்டாற் கடைகர்பும்
வருமென்மூவேழ்சுற்றமும்வன்பவம்யாவுமே. (உரு)

சிலுகற்ற சிற்பர மாகிய செல்வற்கு
நலதர்ப்பூர மென்னை நண்ணுவோ ராவினே. (உசு)

வார்த்தையொன்றுலேயென் வன்பவமாய்த்தாற்குத்
தோத்திரங் தானென்னுச் சொல்லுவதெல்லாமே. (உ)

தரமே தமக்கொப்பாந் தத்துவ நாதற்குப்
பூமாரி யாவதென் புன்றலை தாழ்வதே. (உஅ)

அர்ச்சனை முற்றுப்பெற்றது.

சஅ - வது.

அனுபூதிநிலயம்.

கவித்தாழிச்சு.

தல்லுக் தொம்முமானு யென்றுநீர் பேகாதீர்
சற்றே மறித்துக் காட்டார்

புலவியுமைத் தந்தினிப் பேகலா மோதான்.
பொன்னி வலஞ்சு ழீரே

போதக் கயிற்றாலே கட்டிக்கொண் டெவைத்தேன்
போகலா மாகிற் போகீர்

பேர்தப் பெருமானே பூரண போதரே
போகலா மாகிற் போகீர். (க)

வேதங் கிதைசொல் லிற்றென்றுநீர் போகாதீர்
மெய்யும்மைக் காட்டித் தந்தி

ராதிபுராணரே யானந்த நாடரே
யங்கனே போக லாமோ

வள்ளுறு முள்ளத் தனையிட்டு வைத்தே
னங்கனே போக லாமோ

வாதிபுராணரே யானந்த நாடரே
யங்கனே போக லாமோ. (உ)

அனுபூதிநிலய முற்றுப்பெற்றது.

சக - வது உயிருணி.

கவிவிருத்தம்.

மறைநான்முகன் ரன்வான்வரமயல்தொண்டினமயரப்
பெரநையர்முட ளளவர்புழல் புலையென்பொருளாக

முறியாவெள முழுவின்பம் தருவாகிய முதல்வ
னறைகூவியெ ன்கமன்னிய வருடானதி சயமே. (ச)

பூதங்களை நானென்றுள போதம்முண ராதே
வாதம்பல சொல்லியவ மேமாய்வுறு வேனை

வேதங்களு மறியாமல் ரடிசூட்டிய விகிர்தன்
பேதங்கெட வுள்வந்தமை யேசவறி யேனே. (உ)

காணேனவ ன்ன்றிய்பிறி தொன்றும் முளவாக
காணேனவ வில்லாமையி ன்ன்றும்மது வன்றும்
பூணேனிணி யொன்றும்புனி தன்றுளிணை யன்றி
ஹீணேசெய்தேனுமன்னியவிகிர் தன்செய்தவிரகே.

எரிமாருத மெனவேருலை மனமா மயறவிர
மறியாவுள மழியாவறி வருவாகிய வளவன்
செறிவார்கழ லடியேன்றலை சேர்த்தியெனை யாண்ட
தறியேனுள மறியேனரு வினையேன்செய்த வவமே.

பலவொன்றென வறியேன்பக விரவென்பதுமறியே
னலதொன்றையு மறியேனறி வானந்தம தறியே
னலனென்றிய மறையீறவை நவில்கின்றிடு பிரமங்
குலவுங்குரு பானொனைக் குறிக்கேடுசெய்தனரே.()

தத்தொம்பத் மோதியொரு சற்றும்முண ராதே
மத்தம்முறுவார்தம்முடன் மாஸ்கெரண்டுமல்வேனை
யத்தன்னடி சூட்டியறி வாக்கியொளி காட்டி
மெய்த்தன்மையவருள்செய்தமைவியேனறியேனே.

முன்னாய்முழு திங்கண்டிடு மூவாமுத லொருவன்
கன்னொருரி கொண்டேன்கன வஞ்சங்கரை வித்துத்
தன்னொரு ளடியாரொடு தருவித்தேனை யாண்டே
வென்னொருபிர் முழுதுண்டதோ ரின்பமறி யேனே.()

கற்றொயொடு கற்றும்பொருண் முற்றும்முற வற்றுக்
கற்றொயொடு கற்புர்களை யற்றம்மற விட்டுத்
தெற்றார்மனஞ் செற்றுச்சிவ னற்றுளிணை பற்றிக்
கற்றுவென வற்றுக்ககிந் துருகித்திரி வேனே. (அ)

அன்றமென வொன்றாயறி வின்றாயறி கின்ற
யொன்றாவது மன்றயொழி வின்றயொழி கின்றாய்
நன்றாயது மன்றாய்நடு வின்றாய்முடி வின்றாய்
நின்றாய்பிறி தன்றயெனை யுண்டாயுள நின்றே. (க)
சீரார்சிவன் வந்தென்றனி நெஞ்சஞ்சிவ மாக்கிப்
பாராவிழி யாலேபவ பாசம்பறி வித்த
நோவினை யுந்தானெடி துண்டானுள நின்றே
பாராவமிழ் தானுனிது வென்னே யிதுவென்னே.

உயிருணி முற்றுப்பெற்றது.

—

நூ - வது அச்சோ.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வெண்ணெந்துறை.

எழுக்கடலுங் குலவரையு மேழுலகு மென்வஞ்சத்
திறைக்கும் போதா, விழிகடையே னுளமன்னி யி
ணையிலிந் காதிருந்தா னச்சோ வச்சோ. (க)

துடித்தமனம் புலன்வழியே துறுசெய்து மாறு
படுந் துணையிலேனை, யடித்தடித்துப் பாலுட்டி யா
னந்த மெனக்களித்தா னச்சோ வச்சோ. (உ)

சாதலென்றும் பிறத்தலென்றுந் தடுமாறு மிரு
வினையின் றனையை வாங்கி, யாதலென்று நடராசன்
மிருவுருவ மெனக்களித்தா னச்சோ வச்சோ. (ஈ)

நட்டா * நுந் தம்முடனு நலம்போலப் பொய்ந
டித்து நலமிலாதேன், பட்டா 0 நுந் கண்டிருக்கும்
பழுவடியா ருடனுண்டா ன்ச்சோ வச்சோ. (ச)

குடிமைகுல மாச்சிரமங் கோத்திரகுத் திரமனைத்
துங் குலைந்துபோக; வடிமைகொண்ட நடராசன்
நிருமேனி பெனக்களித்தா ன்ச்சோ வச்சோ. (ரு)

அச்சோ முற்றப்பெற்றது.

—
சுவமயம்.

சிவமயம்.

ருக - வ து.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ந ல் லே ன்.

குறள்வெண்ணெய்துறை.

செய்ய மேனிக்கு நல்லேன் துய்ய
செங்கனி வாயிற் சிரிப்புக்கு நல்லேன்
மைய நீர்த்தார்து நல்லே நென்னை
வாழ்வற வாழ்வித்த வண்மைக்கு நல்லேன். (க)

ஆரா வழகுக்கு நல்லே நைய
எணிந்த மரலைக்கு மார்புக்கு நல்லேன்
சோர் கருணைக்கு நல்லே நையன்
நித்தித்த வார்த்தைக்கு நல்லே னல்லேன். (உ)

* உமமை யிடைச்சொல்.

0 பட்டாருதனுமென்பது பட்டாருமென் விகாரமாயிற்று.

பார்த்த பார்வைக்கு நல்லேன் செய்ய
பங்கயக் கண்ணுக்கு நல்லே னல்லேன்
வார்த்தைக் குச்சால் நல்லே நென்னை
வாழ்வித்த காலுக்கு நல்லே னல்லேன். (க)

கரு நோக்குக்கு நல்லேன் ஞானக்
குற்றுடை வானுக்கு நல்லே னல்லேன்
வீரன் காலுக்கு நல்லேன் கடமெ
வீரக் கழலுக்கு நல்லே னல்லேன். (ச)

மீட்ட விரகுக்கு நல்லேன் மேனி
விட்டுப் பொழியுந் கருணைக்கு நல்லே
னட்ட வறனுக்கு நல்லே நென்க
னாதர் சிவப்பிர காசர்க்கு நல்லேன். (ரு)

நல்லேன் முற்றப்பெற்றது.

ருஉ-வது ஐயகோ. X 6

ஊழலும் போகில நையகோ
வுதறிலும் விடுகில நையகோ
பாடின பழியில நையகோ
படிதுசெய் தென்னமாய்த்தா நையகோ. (க)

வலியப் பிடித்தாண்டா நையகோ
வாயைப் புதைத்தாண்டா நையகோ
கலவிக்க னூடாண்டா நையகோ
கண்ணைகண் ணுக்கண்டா நையகோ. (உ)

ஐயகோ முற்றப்பெற்றது.

ருந - வது தாய்வார்த்தை.

இது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளது.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வென்செந்துறை.

வாசாம கோசரம் வந்ததென்றுள்
வானவ ரோமாக்க மாமலர்த்தாள்
கூசாதென் சென்னியில் வைத்ததென்றுள்
குளித்தாள்கண் ணீர்கொண்டு கோதைதானே. (க)

சென்னியில் வைத்த கரங்குள்ளென்று
முருக்கற நோக்கிய நோக்கமென்றுள்
வன்னிமுன் வைத்த மெழுகதென்ன
மாறு துருகினுள் வரணுதலே. (உ)

திண்டிவ னேசெய்ய பாதமென்று
முருமரலுங் கண்டல, னேடியென்று
ளாண்டவ னேயென்றுள் பின்னையொன்று
மறிந்தில னேயென்று ளாயிழையே. (ங)

வாசக மொன்றென்று ளிப்பிறவி
மாண்டதென் றுள்செய்த வல்லபந்தான்
பேச விரகில்லை காணுமென்றுள்
பேசா திருந்தாளென் பேதைதானே. (ச)

உன்ன வரிய பொருளதென்று
ளோதவொண் ணுதென்று ளப்பொருளைச்
சொன்ன விரகென்றுள் பின்னையொன்று
சொல்ல வறிந்தில யேமொழியே. (ரு)

எத்திக் கடையேனை யாண்டதென்று
ளெப்போது மின்னமிழ் தாகிநின்று
தித்திக்கு மேதிரு வார்த்தையென்றுள்
செய்வ தறிந்திலள் சேயிழையே. (க)

கைம்மாறு காணென் கருணைக்கென்றுள்
கம்பித்தாள் காயங்கண் ணீர்கொரிந்தாள்
விம்மா வழதாள்பின் செய்தசெய்கை
விளம்பு மளவோவென் மெல்லியலே. (எ)

ஏத்துவ தேயடி யேனுமென்று
ளின்ன மறியா மறைகளென்றுள்
சாத்துவ தேதிரு மேனியென்று
டரிக்க வறிந்தில டையருளே. (அ)

உரியேனல் லேன்மற் றொருவர்க்கென்று
ளுடையா னடிப்போ தொருகண்மூம்
பிரியே னெனச்சொன்னுள் பேச்சொழிந்தாள்
பித்தியா னுள்ளென்றன் பெய்வளையே. (க)

ஒருமேனி கொண்ட பரிசேயென்று
ளுள்ளத்தா லுள்ளவொண் ணுததென்று
முருமேனி யெல்லாக் கருணையென்றுள்
செய்ய சுருபனென் றுமுருவே. (க0)

தாய்வார்த்தை, முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

ருச - வது.

தோழியுரைத்தல்.

குறள்வென்செந்துறை.

குருபர னொன்றாள் கோலமென்றாள்
கோதி லருட்குணக் குன்றமென்றாள்
பெருமறை காணாது பிடுவாட்டப்
பேயேற் கெளிவந்த பித்தனென்றாள்.

(க)

கருணை பொழிகின்ற கண்களென்றாள்
கருக்கெட வைத்த கழல்களென்றான்
மருளற வென்னைத்தா னுக்குவித்த
வல்லப மென்றாள் பின் வாக்கிறந்தாள்.

(உ)

பூங்கேர்பி லென்றாள் பொற் பிடமென்றாள்
புனிதனா ரென்றாள் பொன் மேனியென்று
ணங்காண வந்த நலமதென்று
ணயனரீர் மல்கி னாணிழந்தாள்.

(ங)

மீட்ட விரகென்றாள் வேறுகாணாள்
விழியால்வே தித்த விரமென்று
ண்ட வரிதென்று ண்டவொண்ண
நலமாஞ் சிவப்பிர காசெனென்றாள்.

(ச)

செய்ய திருப்பூன் முறுவலென்று
ஈருவாள் கோலத்தின் சீர்மையென்றான்
மெய்ய னுரைக்கு முறையிதென்றாள்
விம்மினான் மேன்மேலு மேவினானே.

(ரு)

எம்பாவை.

கருரு

செய்ய வழகென்றாள் சென்றடையாத்
திருவென்றாள் சீமான் சுருபனென்றாள்
பையப் பவம்பாழ் பட்டிழித்த
யார்வையென் றுள்பார்ப் பற்றினனே.

(க)

செந்தா மரைமுகஞ் செய்யவாய்கண்
திருப்பாதங் கைகளுஞ் செய்யமேனி
யந்தா மரைபெற்ற தார்பெறுவா
ரகத்தா மரையா லமிழ்தமென்றாள்.

(ங)

தோழியுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

ருரு - வது எம்பாவை.

குறள்வென்செந்துறை.

உண்பான யுடுப்பான யுழல்வான யுடல்சாத்திக்
கண்காண வரிலலது கலக்கறுமோ வெம்பாவாய். (க)
ஆண்பெண்க லி யனைத்தயிர்க்கு மாதார மாயிடினுங்
காண்படியே வரின்லது கலக்கறுமோ வெம்பாவாய்.
எம்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

ருசு - வது அக்கைச்சி.

குறள்வென்செந்துறை.

பிணஞ்சுதி தடிபென்ன வென்னைக் கொண்டே
பெரும்பற்றை யெல்லா மறச்சாடி
யனைந்த வென்னையு மப்படி யீழில்போ
தத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே.

(க)

கருக

மால்

ஆதி மாயையென் னக்கைச்சி யந்த
வாண்மக னுற்ற போதே கெட்டேன்
போதந் தானுஞ் சுமையென்னு விறில்
போதத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே. (உ)

ஓது மாயையென் னக்கைச்சி யொப்பிலா
னென்னு வுற்ற போதே கெட்டேன்
போதந் தானுஞ் சுமையென்னு விறில்
போதத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே. (ங)

அக்கைச்சி முற்றுப்பெற்றது.

—சுஜ—

சிவமயம்.

ருள = வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

மால்.

குறள்வென்செந்துறை.

கால மாலானே னம்மே யென்னைத்
தானாகப் பார்த்தசெந் தாமனாக் கண்ணுக்குச்
சால மாலானே னம்மே.

நூலம் காண்கிலே னம்மே யெங்க
னையார் தந்திரு மேனியல்லான்
நூலம் காண்கிலே னம்மே.

பேச வறிகிலே னம்மே தன்றன் (க)
பேரா வருளும் பெருந்தன்மை யுங்கூட்டிப்
பேராகை யாக்கினு னம்மே

குரவை.

கருள

தேச திகழுங்கா னம்மே யெங்கள்
செய்ய சிவப்பிர காசன் றிருமேனி
தேச திகழுங்கா னம்மே. (உ)
மால் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

ருஅ-வது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

குரவை.

அடிநாண் காயத் தமிழிலெர்த்தவந்த
இரட்டைக்குறள் வென்செந்துறை.

சுதிமறைக் கரியதா டமியினுக் தெளிவந்த
தன்மையைப் பாடியே குரவையிடு
தம்பிரா னெனையுரண்ட, கருணையின் பெரு
சகமெலா மறியவே குரவையிடு
கதுவுமுற் பவந்தனைக் கணத்திடு
கடைக்கணவைத் தழையாமுத்
கல்வியு மழிந்தது கதையி லைவலைத்
கண்ணோகண் ணான்றிடு குணலை
ஒப்பிலா மென்கி சுருய வாரியிற்
மோதிய மென்றிடு குணலை
மலன் டலின் மதிசே யும்மதி
மறந்தோ மென்றிடு குணலை

சிறியேமைப்பொருளாகத் தேடிவந்தாட்கொண்ட
செய்யசே வகம்பாடிக் ஞாவையிடு. (உ)

உலகேழும் விழுங்கிய வொளியாகு முணர்வையு
முண்டவொண் கழல்பாடிக் ஞாவையிடு
வுருவாகி யருவாகி யல்வாகி பொழியாத
வுண்மையர் னிலைபாடிக் ஞாவையிடு
சலமாரு மதியென்னக் குலையுமென் னுள்ளேதற்
சிவமாக்குந் தகைபாடிக் ஞாவையிடு
சதுரான் மொழியும்புன் முறுவலுந் தமிழேனைச்
சதுரழித் தமைபாடிக் ஞாவையிடு. (ங)

ஞாவை முற்றுப்பெற்றது.

சிவம்யம்.

நிகுவது.

சால மாலாபாபாநந்தசுவாமிகள்

தானாகப் பார்த்தசெய்த
சால மாலானே னம்மே ணலை.

ஞாலம் காண்கிலே னம்மே யெந்த
னுபனார் தந்திருமேனியல்லான்

ஞாலம் காண்கிலே னம்மே.
பேச வறிகிலே னம்மே தன்மன்

பேரா வருளும் பெருந்தன்மை யுறுகாட்டிப்
பேராசை யாக்கினு னம்மே

யறைத டற்றிரை மனமி மைப்பிலே

யழிந்த தென்றிடு குணலை

யறிவு ருவமாயல துகண்டிட

வரிதாயத் தென்றிடு குணலை. (ச)

இறந்து போய்வரும் வழிதூர் துபுல

லெழுந்த தென்றிடு குணலை

யிவ்வு டம்பொடே யிருந்த முத்திக்கே

யிருந்தோ மென்றிடு குணலை

மறந்து முன்னியு மிராத போதமாய்

வாழ்ந்தோ மென்றிடு குணலை

வள்ள லாரருள் செய்த வல்லப

மறவோ மென்றிடு குணலை. (உ)

சுருதி களொரு கோடி சொல்லியுந்

தோன்று தென்றிடு குணலை

சுருபா னந்தனோர் சொல்லி லாணந்தந்

தோன்று மென்றிடு குணலை

கருத வொண்ணாத பொருளைக் கண்ணாலே

கண்டோ மென்றிடு குணலை

கருணை யங்கழ மண்ணைக் கண்டிகண்

களித்தோ மென்றிடு குணலை. (ங)

சொல்லி னிலவரு கலைய லைவலைத்

தொலைக்கோ மென்றிடு குணலை

சொல்ல றுஞ்சுக் சுருப வாரியிற்

சுகித்தோ மென்றிடு குணலை

மல்ல டலினின் மகிசே யும்மதி

மறந்தோ மென்றிடு குணலை

மதியழியவே வரும தியையு
மதித்தோ மென்றிடு குணலை.

நிரந்தர வின்ப வெள்ள மெங்கணு
நிறைந்த தென்றிடு குணலை

நிகில மென்பது மறவியுங் கூட

நிகழா தென்றிடு குணலை

யிருந்து பாரொன்ற விரகையெப் பெரழுது

மியம்பி நின்றிடு குணலை

யிப்ப டியேநாம் வாழத் தந்தானே

யேத்தி நின்றிடு * குணலை.

குணலை - முற்றுப்பெற்றது.

சு. 10 - வது பகடி.

அடிநாற்காய்த் தம்மினொத்துவந்த

இரட்டைக் குறள்வென்செந்துறை.

கழியாமை யூழியூழி யுறவாகி வருகின்ற

கருவினை நாசனென் றிடுபகடி.

குண்டிருந் தெனையாளக் கழல்காட்டிக் கொடியிட்ட

கருணைமா மலையனென் றிடுபகடி.

விழியாலே தனையாக வெனையாளச் சதுர்செய்த

விரகினை யுடையனென் றிடுபகடி.

விரவியே யுடலுயி ருலகங்கண் முழுந்தயும்

விரவாத விரனென் றிடுபகடி.

(க)

* குணலை என்பது - வீராவேசத்தாற் கொக்கரித்தல்.

சதகோடி விதமாக வெழுந்திடுஞ் சடங்கினைச்
சாடிய சதுரனென் றிடுபகடி.

சதுமறை பொருழுவா தலையுற வணங்கியுஞ்

சாருதற் கரியானென் றிடுபகடி.

மதமானந் துணையாக வஞ்சத்தே செலுமென்னை

வலிந்துவந் தரண்டானென் றிடுபகடி.

வாசாம கோசர வடிவினை மலர்க்கையின்

மணியென்ன வளித்தானென் றிடுபகடி. (உ)

அறிவானே டறிபொரு ளாகியே யெழுஞ்செலு

லழகுறத் திரித்தானென் றிடுபகடி.

யறிபொரு ளறிவினி லறிவித்தல் வறிவையு

மறிவானி லழித்தானென் றிடுபகடி.

பொறிபுலன் காரணங்கள் புகல்சீவ பரனென்னும்

பொருளற விழித்தானென் றிடுபகடி.

பொருவில்லா வெளியாகிப் புனையற் றிறைந்துள்ள

புரணமே யானோமென் றிடுபகடி. (ஈ)

பகடி முற்றுப்பெற்றது.

சு. 10 - வது பகடி.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

கழல்.

கவித்தாழிசை.

ஒன்றிய சிந்தையு ளொன்றாய் நிகழுமே

யின்றென்னை யாண்டவ னினியக் கழ

விதுவென்ன வெண்ணுத லிறைவன் கழல். (க)

இருந்ததி கொண்டென் பிறவிநோய் தீர
மருந்தாகி மண்ணின்மேல் வந்தகழல்
மற்றொன்று மில்லாத வள்ளல் கழல்.

(உ)

முத்தி யடியென்கண் முன்னே நிகழ்ந்திட
வெத்தி யெனையாண்ட வின்பக் கழல்
பெல்லாமா யல்லா விறைவன் கழல்.

(ங)

நாநா விதந்தீர நாடரி தாய்வெறுந்
தானாகத் தந்த தலைவன் கழற்
ருவா மறைதேர் தனிப்பொற் கழல்.

(ச)

அஞ்சாதே யென்றவ் வரந்தை யழியவென்
குஞ்சிமேல் வைத்த குரவன் கழல்
கூற்றத்தைக் கொன்ற குழகன் கழல்.

(ந)

ஆறும் படிநல்கி யாறு நெறிகளும்
வேறின்றி நின்று விளங்குவ கழல்
மெய்யுணர் வாய்நின்ற வீரன்கழல்.

(க)

ஏழை யீடியே நெழுபிறப் புங்கொட

ஆழி முதல்வ னுணர்த்துங் கழ

லுணர்வான வானந்த வுண்மைக்கழல்.

(எ)

எண்ண வமராக்கு மெட்டரி தாகியென்
கண்ணுன் கண்ணு ரமிழ்தக் கழல்
கடையேனை யாண்ட கருணைக்கழல்.

(அ)

ஒன்றரு முற்றரு மில்லா வகையென்னைத்
தன்னாகத் தந்த சிறுநன் கழல்
சங்கை யறுக்கும் தலைவன்கழல்.

(ஈ)

பத்தி யடியவர் சித்தத்து ளேகின்று
தித்தித்தமிழ் தூறுந் தெய்வக் கழல்
சிற்குரு பானந்தர் செம்பொற் கழல்.

(க)

கழல் முற்றுப்பெற்றது.

சுவமயம்.

கூஉ - வது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அம்மானை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

அஞ்சின் பிணக்கை யறுக்கலா மம்மானை
யன்னிய மொன்றற் றிருக்கலா மம்மானை
துஞ்சும் பிறவி துடைக்கலா மம்மானை
சுருபு, ன்றியினை குழிநு லம்மானை.

(க)

கண்முடித் தரண் ணியார்தகா ணம்மானை
கண்முடு வார்தம்மைக் காணுர்தகா ணம்மானை
விண்முடுஞ் சோதி விளங்குமே லம்மானை
விழியா துறங்கா திருக்கலா மம்மானை.

(உ)

காலதிசை தேசங்கள் கண்டோநா மம்மானை
காணுநமை யுனவதாங் காணுகா ணம்மானை
கோல மறிவல்ல தில்லைகா ணம்மானை
கொள்கைகொள் ளாமை குலைந்தோங்கா ணம்மானை.

அல்லும் பகலு மறியோங்கா ணம்மாளை
யானந்த மேவடி வானோரா மம்மாளை
சொல்லும் பொருளுங் கடந்தோரா மம்மாளை
சுருபானந் தத்தின் சுதந்தரமா மம்மாளை. (ச)

அம்மாளை முற்றுப்பெற்றது.

—ககூ—

உ

சிவமயம்.

கூட-வது பந்து.

இஃது

சிவப்பிரதாசசுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் து.

—ககூ—

எண்ணீர்க்கழிநெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஓதா ரணங்க ஞயர்ந்து போற்று
முண்மை யுணர்விய வுலகுக் கெல்லா
மாதார மாகிய வப்பெர் றுளே
யருளே வடிவா யெழுந் தருளி
யூதாரி யாய்நா னழியா வண்ண
முச்சியின் மேலே யுவந்து வைத்த
பாதார விந்தங்கள் பாடிப் பாடிப்
பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.
கொடியிடை யார்கனி வாயுங் கண்ணுங்
கொங்கையு மென்று குலாவு மாந்தர்

(க)

நொடியிடைப் பட்டு துடங்கு வேளை
நோவாமே நோக்கியென் னோரா வுள்ளச்
செடியிடை வந்து புகுத நல்சிச்
செய்ய சிவப்பிர தாச னிர்தப்
படியிசை வந்த பரிசு பாடிப்
பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (உ)

பெண்பை யுதிரச் சிறையிற் புக்குப்
பெருந்துய ரெய்திப் பிறந்துண் டாகும்
புண்பையை நானென்று போற்றி மாய்ந்து
புழுலார் நரகிற் புகுது வேளை
யொண்பை யரவணை யோனாக் காண
வொண்மலர்ப் பாதங்கள் சூட்டி யாண்ட
பண்பை நினைந்தகண் ணீர்த தும்பிப்
பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (ஈ)

அந்தர வானத் தவரும் காண
வந்த வெரளியி லசைவொன் றின்றிச்
சுந்தர வேடம் யுனைந்த ருளிச்
சுருபானந் தனென் றுயரந் திரச்
சிந்துரச் சேவடி சென்னி சூட்டிச்
செய்ய திருவாய் மலர்ந்த போதே
பந்தனை தீர்த பரிசு பாடிப்
பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (ச)

வேதமு மாகமு கீதை கரு
மிருதி புராணமும் வேத மார்க்கர்
வாதமும் வல்லவ ருள்ளத் துள்ளு
மன்னியுந் தோன்றாத வள்ளல் வந்து

பூதமும் பவுதிகத் தானு மற்றும்

போதமே யாகிப் புரிந்து தோன்றிப்
பாத மனித்த பரிசு பாடிப்

பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

ஓர்வுஞ் சொல்லவு மொண்ணு தென்ன
வுபரிட முள்ளத்திற் றுணு மன்பு

கூர்வுங் கூறு மிறைவன் வந்து
கொடுவினை யேனையாட்கொண்டா னென்னு

வாரவ னிற்கிவ னொன் றுறுதி
யங்கைபோ டங்கை யடித்து நக்குப்

பாரவ ரேசும் பரிசு பாடிப்

பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

திருகா வொருகாலுஞ் செவ்வி தரகாச
சித்தந் திரித்த திறத்தை யுன்னி

புருகா வருவி செரியக் கண்க

ஞயார் விழியா வொழியா வென்று

மருகா பெருகா வழியா வாகா

வணுகா வகலா வயரா வுன்னப்

பருகா வமிழ்தினைப் பாடிப் பாடிப்

யந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

ஏதாதி யேதந்த மென்று தேடி

மிமையவ ரோமாந்து நிறத வின்னும்

வேதாதி தாலால் விளம்ப வொண்ணு

மெய்ப்பொருண் மாறுட வேடஞ் சாத்திப்

பேதாதி பேத மிலாத தன்னைய

பெறவு ருள்செய்த பெருந்த கையைப்

பாதாதி கேசம் பரவி நின்ற

பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

(ரு)

(க)

(எ)

(அ)

அந்தமு மாகியு மில்லா வொன்றென்

றாரண மோது மதுவே யன்றிச்

சந்தமி தென்னவொண் னாதே யென்னுந்

தம்பிரா னென்னேத்தா னுக்கி யென்னுந்

செந்தமிழ் மாலை புனைந்து கொண்டே

செய்ய சுருபன் றிருவ ருளாற்

பந்தமும் வீமியில் லாமைபாடிப்

பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

(கூ)

சாத்திரங் கற்ற சதூர லல்லாந்

தத்துவ மொன்று புலவ தென்று

காத்திர மாக்கக் கழிந்து போகக்

கருணைக் கடல்கண்ணிற் காண வந்து

நாத்திரங் கத்தன் புகழே பாடி

நற்றொண்டு செய்திட நாயே னையும்

பார்த்தருள் செய்த பரிசு பாடிப்

பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

(கூ)

தேகாதி யாகி யழியு மென்னைச்

செய்ய கருணையாற் சீசி யிங்ங

னாகாது காரணென் றருளிச் செய்தே

மைம்புலத் தாலும் பெறாநிறை நோக்கிப்

போகாத வண்ணம் புரிந்து நோக்கிப்

போதப் பெருங்கண் பெருந்தத் தந்தப்

பர்கார் மொழியினைப் பாடிப் பாடிப்

பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

(கூ)

பந்து முற்றுப்பெற்றது.

உ.
சிவமயம்.

சு ச - வ து.

பாங்கிக்குரைத்தல்.

அடிநாங்காய்த் தம்மிலொத்தவந்த
இரட்டைக்குறள்வென்செந்துறை.

சொல்லெல்லா நாத மென்னவும் பெற்றோஞ்
சுமமா விருக்கை தொழிலாதப் பெற்றோ
நல்லவ னன்பரு னாஞ்சேர்ப் பெற்றோ
நாயனார் தாந்தந்த வாழ்விது பெண்ணே. (க)
படுக்கை படுதரை யாகவும் பெற்றோம்
பாணியி லேபளி கொள்ளவும் பெற்றோ
முடுக்கையுங் கோவண மாகவும் பெற்றோ
மொன்றுங் குறைநமக் கில்லைகண்ண பெண்ணே: (உ)
எல்லாரு நம்மை யிகழ்ந்திடப் பெற்றோ
யிம்மை மதுமையச் சங்கெடப் பெற்றோ
நல்லான் மலரது நூஞ்சூடப் பெற்றோ
நாயனார் தாந்தந்த வாழ்விது பெண்ணே. (ங)
வேண்டாமையென்னும் விழுச்செல்வம் பெற்றோம்
வேண்ட லெனும்பிணி வேறப் பெற்றோ
மாண்டவ னென்றுகு மன்பினைப் பெற்றோ
மையோ விதென்ன தவஞ்சொல்லாய் பெண்ணே. ச
எய்ப்பற்ற சீரை யடுக்கவும் பெற்றோ
மெங்கனு முள்ளாண யென்னெனப் பெற்றோம்
பெரியப்பத்தி மெய்ப்பத்தி யாகவும் பெற்றோம்
புண்ணிய னாந்தந்த வாழ்விது பெண்ணே. (டு)
பாங்கிக்குரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

உ.
சிவமயம்.

சுரு - வ து.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

வி ய ந் து னை.

அடிநாங்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த இரட்டைக்
குறள்வென்செந்துறை.

பாழ்த்த பிறப்பற்றுப் பார்ப்பா னும்போய்ப்
பாராப்பற் றற்புர தத்தைப் பாந்து
வாழ்த்தவா ரீர்பெண்காள் வாழ்த்த வாரீர்
வள்ளமாஞ் சுருபனை வாழ்த்த வாரீர். (க)
தோற்றமெ லாந்தரமே யாகும் வண்ணஞ்
சொன்ன விரகினைச் சொல்லிச் சொல்லிப்
போற்றவா ரீர்பெண்காள் போற்ற வாரீர்
பொருவில் சுருபனைப் போற்ற வாரீர். (உ)
ஊற்றமெல் லாமுடைந் துக்கு கைத்திங்
குணமாண்ட பேரின்பத் துய்த்த வெள்ளஞ்
சாற்றவா ரீர்பெண்காள் சாற்ற வாரீர்
தற்குரு பன்பெயற்றாள் சாற்ற வாரீர். (ங)
ஓர்க்கொண வியம்போர் மாத்தி னாக்கு
ளொளிர்வித்த வல்லப் முன்னி யுன்னி
யார்க்கவா ரீர்பெண்கா ளார்க்க வாரீர்
ரழகார் சுருபனைன் றார்க்க வாரீர். (சு)

வியந்துரை முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

சுஅ - வது சுதந்தரன்.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

ஏழை யேற்கெளி வந்த சுதந்தர
னெண்ண ரெண்ணிலெட் டாத சுதந்தரன்
வாழ்நாமுமெல் லாமடி யாருடன்
மனித னாய்வர வல்ல சுதந்தரன்.

கருது தற்குமெட் டாதவ னைம்புலன்
காண் வேவர வல்ல சுதந்தர
னெருது வட்டமிட் டேகழி யாவண
மென்னை யாட்கொள வல்ல சுதந்தரன்.

மூவ ரோடுமுப் பத்துமுகக் கோடிமா
முனிவ ருக்குமெட் டாத சுதந்தரன்
பாவி யேனள வாகிவந் தென்னையும்
பார்வை தானறப் பார்த்த சுதந்தரன்.

சதுரி முந்தழு மன்பர்த மன்புளே
தானி ருந்தழு காருஞ் சுதந்தர
னதிருந் தன்கழல் சென்னிவைத் தென்னையு
மன்ப ரோடுவந் தாண்ட சுதந்தரன்.

சுதந்தரன் முற்றுப்பெற்றது.

சுஎ - வது தெய்வம்.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

பந்தமுறப் பார்த்தருளிப் பாதமலர் சூட்டிப்
பார்ப்பதறத் திரித்தருளிப் பாரொன்று நேரே

(க)

(உ)

(ங)

(ச)

தெய்வம்.

களக

சிந்தையுள்ளேகாட்டித்தந்த தெய்வங்கிடர்தெய்வஞ்
சிஞ்சிலுப்புப்பொத்துந்தெய்வந்தெய்வமன்றுகிடிகொள்
நடுக்குமிகு முடம்புதனை நடத்திக்கொடு திரிந்து
நாசம்வந்த போதாக நானென்செய்வே நென்னுந்
திடுக்கங்கெடப்பண்ணியிடுந் தெய்வங்கிடர்தெய்வஞ்
சிஞ்சிலுப்புப்பொத்துந்தெய்வந்தெய்வமன்றுகிடிகொள்
தெய்வ முற்றுப்பெற்றது.

—சுஇ—

உ
சிவமயம்.

சுஅ - வது.

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

இறைவல்லபம்.

அடிநான்காய்த் தம்மிலெத்துவந்த
இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

பந்தனை யெல்லா மொருங்கும் படிசெய்ய
பங்கயக் கண்வைக்கவும்
பார்த்த பார்வையே பார்க்கும் படிசெய்ய
பாத மலர்வைக்கவுஞ்
சிந்தை யழித்துச் சிவமாக்கி யிங்ஙனே
தித்திக்கு மாவைக்கவுஞ்
செய்ய சுருபனாற் கல்லது வேறொரு
தேவராற் செய்யலாமோ.

(க)

அழிவின்றி யென்று மொருதன் மையினின்
நருண்மேனி கொண்டுவ
மண்டரும் பண்டை யருமறை யுந்தேட
வாயா வெனையாளவு
மொழியு மனமுங் கடந்த தமைபென்கண்
முன்னே நிகழ்ந்திடவு
முற்று மொழியாச் சுருபனாற் கல்லது
மூவரார் செய்யலாமோ.

காணும் பொருள்களுங் கண்ணாகக் காணும்
படிகடைக் கணவைக்கவும்
காட்சியு மாட்சியு மற்ற தமையிங்ஙன்
காணக் கழல்வைக்கவும்
பேணு மடியா ருளத்தைக் கரைத்திங்ஙன்
பிச்சுரட்டத் தான்வைக்கவும்
பேரின்ப நாதனாற் கன்றிமா ளிசன்
பிரமனாற் செய்யலாமோ.

கள்ளப் புலனுங் கரணங்க னான்குங்
கருத்தழிந் தோடிடவுங்
கருத்தழிந் தோடித் திரிந்திட் டவையெலாங்
கண்ணைகண் ணாக்கிடவும்
தெள்ளத் தெளிந்து செயலுஞ் சிவமாக்ச்
செய்யாரமை செய்திடவுஞ்
சிவப்பிர காசனாற் கல்லது வேறொரு
தேவரார் செய்யலாமோ.

இறைவல்லப முற்றுப்பெற்றது.

(௨)

(௩)

(௪)

அடிநாண்காய்த் தம்பிலொத்தவந்த

இரட்டைக்குறள் வெண் செந்துறை.

சந்தமொன் றின்று யிருக்க வேண்டுந்
தானே யழகிய னாக வேண்டு
மிந்த வுடம்பிலே காண வேண்டு
மெங்குந் தானாகி யிருக்க வேண்டும்.

(௧)

காட்சியொன் றின்று யிருக்க வேண்டுங்
கரத்தின் மணிபேரலக் காண வேண்டு
மீட்சி செலவற் றிருக்க வேண்டுந்
விடாதே பற்றாதே யிருக்கவேண்டும்.

(௨)

உள்ளதெ லாந்தானே யாக வேண்டு
மொன்று மின்றிற்கே யிருக்க வேண்டுந்
தள்ளினும் விள்ளா திருக்க வேண்டுந்
தழுவினா னேதான் றழுவ வேண்டும்.

(௩)

வித்தினறி யேநாறு செய்ய வேண்டும்
வினையாதே யெல்லாம் வினைக்க வேண்டுஞ்
செத்தின்று யேசெத் திருக்க வேண்டுஞ்
செயலுஞ்செய் யாமையுந் தீர வேண்டும்.

(௪)

அழியாத தாகாத தாகவேண்டு
மன்னிய மாகியொன் றாகவேண்டும்
விழியா திமையா திருக்க வேண்டு
மெய்யும்பொய் யும்மற் றிருக்க வேண்டும்.

(௫)

அல்லும் பகலு மொழிய வேண்டு
மறிவறி யாமை யொழிய வேண்டுந்
சொல்லும் பொருளு மொழிய வேண்டுந்
* தூரிய தாயண்ணி தாக வேண்டும்.

(சு)

உள்ளும் புறம்பு மொழிய வேண்டு-
முறங்கி புறங்கா திருக்க வேண்டும்
வெள்ள வெளியா யிருக்க வேண்டும்.
விளங்க வெளிதா யிருக்க வேண்டும்.

(எ)

பகவதி முந்தப்பெற்றது.

—ஜஃ—

எ0 - வது வாழ்க்கைப்பாடு.

இரட்டைக்குறள் வெண்கெடுத்துறை.
தன்னிலே யெல்லா யிருக்கு மாகிற்
ருனெல்லாத் துள்ளு யிருப்ப அகிற்
பின்னிலன் முன்னில் இவ அகிற்
பெரிது முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே.

(க)

குணக்குன்று தானு யிருப்ப அகிற்
குணமிவி தானு யிருப்ப அகி
விணக்கொன்று மின்றி யிருப்ப அகி
வின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே.

(உ)

அண்ட மனுவாப் பெரிய அகி
லனுவண்ட மாகச் சிறிய அகிற்
கொண்டார்கள் கொண்ட வடிவஅகிற்
கடி முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே.

(ஈ)

* தூரியது தூர்த்த - தேசிகம்.

நல்லதுந் தீயது மல்ல அகி
அனுந்தா அகி யிருப்ப அகி
வில்லது முள்ளது மல்ல அகி
வின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே.

(ச)

ஒளியா யிருளா யிருப்ப அகி
லுருவா யருவா யிருப்ப அகிற்
களியாக் களியா யிருப்ப அகிற்
கடிதின் முடிந்ததென் வாழ்க்கைப்பாடே.

(நி)

ஒரா யிரம்பே ருடைய அகி
லுண்மைக் கொருபேரு மில்லை யாகில்
வாராதே நம்பால் வருவ அகில்
வந்து முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே.

(சு)

இருக்கச்செய் தேயெங்கும் போவ அகி
விளமை மூப்பினி யிருப்ப அகி
லருக்கற்குந் தாடுனா யாவ அகி
லன்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே.

(எ)

சொல்லாதே சொல்லி யிருப்ப அகில்
சுககரு பன்னு யிருப்ப அகி
லெல்லாமா யல்லா திருப்ப அகி
வின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே.

(அ)

கண்ணின்றி யாவையுங் காண்ப அகிற்
கையின்றி யேகைப் பிடிப்ப அகி
லண்ணிய இயதி தூர அகி
லன்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே.

(க)

வித்தின்றி யேனாறு செய்வனாகில்
வினையாதே போகம் விளைப்பனாகிற்
சத்திய மும்பொய்யு மல்லனாகிற்
சூல முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (க0)

ஏக்காலு மென்றுங் கெடாத வன்னே
யெப்பொரு ளுந்தந்த வப்பொ ருளே
* துக்காய்ப் புருந்து நின் ருடவேண்டும்
தொந்தசி யென்றுநின் ருட வேண்டும். (கக)
வாழ்க்கைப்பாடு முற்றுப்பெற்றது.

எக - வது சந்தியாசம்.

எண்ணிக்கழிநெடிழை ஆசிரியவிருத்தம்.

செந்துதி லுந்தண்டு நீர்தரித்துச் - சிதைநூ ரெசி
த்துச் செபங்கள் பண்ணி, முந்திரீர் நீரினிற் காக்கை
போல - முழுதித் திரியும் பிடாரநீரே, பெந்தகா யம்
மல நீரினழுழ்கிப் - பிரளயகாலஞ் செபித்தகக் காலும்,
வந்துணர்வாய பிரமமாமோ - மதித்துநீர் பாரீர் 0 பி
டார * நீரே. (க)

காழியகண்ம பாவம்பவத்தின் - காரண மரமென்று
கட்டுரைத்து, மோமமுன்னும பிசராசமாதி - புற்று
நீர் செய்யும் பிடாரநீரே, யாமதொன் றில்லை முன்பு

* துக்கம்.

0 பிடாரர் பாம்பாட்டு வேணுகாரர்.

* பிராயென்பது - நீரேயென விகாரமாயிற்று.

ள்ள தன்றி - யவற்றா லிகழ்கண்ம மாயுமக்கே, யேம
யில்லாப் பவமெய் திடாதோ - வெங்கனே சொல்லீ
ர் பிடாரநீரே. (உ)

அன்ன மயமாதி தோசமெல்லா - மகத்துளே யர்கு
திசெய்துதாய்தாய்ச், சொன்ன மறையை யுரைத்து
நெய்யைத் - தழுவீற்சொரியும் பிடாரநீரே, யன்னிய
மாய வியுநெருப்பி - லாகுதியால வைபோயகல், மன்
னியபோதப் பிரமமாமோ - மாசற்பாரீர் பிடாரநீரே.

குந்திமிதித்துங் குளங்கரேக் - கொள்ளைமண்ணு
டறாய்மை செய்து, சிந்துவுஞ் சேதுவுங் கங்கை யா
றுங் - தேடியேயோடும் பிடாரநீரே, பிந்தவுடலர்மலக்
கடத்தை - யெத்தனைதீர்த்த நீராட்டினாலு, மந்தயில்
போதப் பிரமமாமோ - வாய்ந்துநீர் பாரீர் பிடாரநீரே.

ஏடுகொண்டு பாடையேறளவு - மிடையின்றி யெ
ல்லையிற் சாத்திரங்கள், பாடமதோதித் தலைபறியப்
பகருதற்கோதும், பிடாரநீரே, தேடுமுள்ளத் துக்கு
மோர் வரியு - சிற்றருய மன்னகாரியமோ, பாடமதோ
திப் பவிப்பதுண்டோ - புழுதற்பாரீர் பிடாரநீரே. (1)

செந்துகிறண்டு தரித்தருளேன் - செபித்துவிரல்
கண் முடக்கருளேன், முந்துநீர்சிந்தித்தன் முழுகரு
ளேன் - முண்டித்த லென்தடை கட்டருளேன், எந்த
மொன்றில்லாவமலமாய - வாதிப்பிரம மகமதனா, வி
ந்தச் * சடலைகள் வேண்டுமோதர - னெங்கனே சொ
ல்லீர் பிடாரநீரே. (க)

சந்தியாச முற்றுப்பெற்றது.

* சடலை - வீண்செய்கை.

சிவமயம்.

எஉ - வது தண்டு.

இஃது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளது.

குறள்வெண்செந்துறை.

கோணுந்தண்டன்றெங்கடண்டு-குருகாட்டிற்காணலாந்தண்டு
காணுந்தண்டன்றெங்கடண்டு-கண்ணாகியவேகதண்டே.

மூன்றுதண்டன்றெங்கடண்டு - மூலமாந்தண்டெங்கடண்
டு, தோன்றுதண்டன்றெங்கடண்டு - சுருதிமுடிசொன்னத
ண்டே. (உ)

மடம்புகுதாதெங்கடண்டு-வைத்துவாங்காதெங்கடண்டு
சடம்புகுதாதெங்கடண்டு-சச்சிதானந்தமாந்தண்டே.

மரத்தண்டலவெங்கடண்டு - மதியுள்ளவர்கொள்ளுந்தண்டு
வரத்தண்டந்தாங்கியதண்டு-வுணர்வாகியவேகதண்டே.

சமயத்தைச்சாடியதண்டு - சகலமுந்தாங்கியதண்டு
சுமையற்றிருக்கிறதண்டு-சுருபானந்தனூத்தந்தண்டே. (ரு)

தண்டு முற்றுப்பெற்றது.

எங - வது தபோவனம்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

ஆரணக்கிளி கொஞ்சு தபோவனம்
மாக மக்குயில் கூவு தபோவனம்

ஊர்.

களக

பூரணத்தரி வாழு தபோவனம்

பொருவில் சிற்றகன மாய தபோவனம். (க)

சமயி கட்கதி தூர தபோவனஞ்

சம தமத்திரள் சார்வ தபோவனம்

நமையு மிப்படி வைத்த தபோவன

நாத னூரு ளாய தபோவனம். (உ)

தபோவன முற்றுப்பெற்றது.

ஊர்.

எச - வது ஊர்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

உலக முழுது முதித்திட மெங்கனா

ரொருதே வையு மற்றிட மெங்கனா

கலகா நிலை யாகிய தெங்கனா

கரு ணுகா னார்கழ லெங்கனா. (க)

இந்தி யுக்கள்வர் சேர்வில தெங்கனா

ரின்ப நற்பயி ரோங்கிய தெங்கனா

பந்த மற்றவர் பற்றிட மெங்கனா

பார்வை யற்ற பரமபொரு ளெங்கனா. (உ)

விரகர்க் கதி தூரம தெங்கனா

விமலர் குட்கண்ணி தாகிய தெங்கனா

துரி யத்தொளிர் சோதிய தெங்கனா

துய்ய நற்கரு ணைக்கழ லெங்கனா. (ங)

ஊர் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

எரு - வது இருபிறப்பாளர்.

இஃது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளது.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வென்செந்துறை.

ஒன்பதுவாசுலுடையகுடி யுருவென்றுகொண்டிடாதே
யின்பவறிலேவுடிவாணர்ன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (க)

குப்பையாயிந்தக்குரம்பையைத்தாமென்று கோலங்கள்
செய்திடாதே, யிப்பையைநீத்தறிவானவரன்றோ விருபிற
ப்பாளராவார். (உ)

பொன்றுமுடம்பளவாகியிருப்பாரும் பூசாரவார்களோ
வென்றுமுளவறிவானவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (ங)

பொல்லாவுடம்பளவாகியிருப்பாரும் பூசாரவார்களோ
வெல்லாமுந்தாமாயிருப்பவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார்.

புழுவார்தூரம்பைதாமாகியிருப்பாரும் பூசாரவார்களோ
வெழுவாய்துவாயிலாதவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (ஊ)

முப்பேரதுநீன்முழுதித்திரிந்தான் முனிவர்களாவார்களோ
விப்போதேமுத்தியடைந்தவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார்.

உம்மொருக்கவொருக்கியுபபிடித் துச்சத்தொருபொருளா
யினமைமூப்பின்நியிருந்தவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார்.

இருபிறப்பாளர்.

கஅக

பருக்குமெலியுயிர்ப்பாழுடற்காகப் பார்த்துதிருத்திடாதே
இருக்கின்றமுடிமேலிருப்பவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார்
மறப்புரினைப்பயிலாதவறிலே வடிவாய்மறந்துமினி
யிறப்பும்பிறப்புமிலாதவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (க)
சிற்தைநோய்தீர்ச்சிவப்பிரகாசன் நிகழ்த்திகத்தவல்ல
வெந்தைசுருபுந்குழல்குடினன்றோ விருபிறப்பாளராவார்.

இருபிறப்பாளர் முற்றுப்பெற்றது.

எரு - வது சிலை.

குறள்வென்செந்துறை.

* வத்தாவொருகத்தியினாலே வைக்கின்றமயிர்ச்சிக்கையன்று
சித்தாயுள்வெப்பொருளுக்குஞ்சிக்கையாவதுவெகிகைதானே.

சிலைக்கின்றமயிர்ச்சிக்கையன்று சிக்கையாவதுசித்துருவா
கி, யுக்காக்கின்றவெனைப்பொருளுக்கு முச்சத்தொளிரிவற்ற
துதானே. (உ)

மரிக்கின்றவுடம்பிலெழுந்து மாள்கின்றமயிர்ச்சிக்கையன்று
தரிக்குஞ்சிக்கையாவதுமேலாய்த் தன்னம்பரிவாதுதானே.
சிக்குற்றெரியிற்சுறுநாறுஞ் சிக்கையன்றுசிகிச்சிக்கையோலே
யொக்கத்தலைவெற்றவொன்று யுச்சத்தொளிருஞ்சிக்கைதா
மயிரின்சிக்கைநன்சிக்கையன்று மயிரமயமாசிகிவிரிந்த [னே.
வுயிருமுல்கும்பம்மேயோ யுச்சத்தொளிருஞ்சிக்கைதானே.]

சிலை முற்றுப்பெற்றது.

* வத்தா - நாவின்.

உ
சிவமயம்.

எஎ - வது பூணுநால்.

இரட்டைக்குறள்வெண்ணெசெந்துறை.

புரத்தாற் பிரித்தமெய்ப் பூணுநா லெங்கணூல்
போத முடையவர் போற்றுநா லெங்கணூல்
கரத்தாற் பிரிக்கப் படாதநா லெங்கணூல்
கருத்தைத் திரித்திறை காட்டுநா லெங்கணூல். (க)

கார்ப்பாசத் தாற்றிரி யாதநா லெங்கணூல்
கண்ணேகண் னாகத் திரிக்குநா லெங்கணூல்
வேர்ப்பாய் வெருப்பிக்க வேண்டாநா லெங்கணூல்
வேதாந்த நூலால் விளம்புநா லெங்கணூல். (உ)

காத்திரத் திற்பூண் டிடாதநா லெங்கணூல்.
கழியா திடாதே யிருக்குநா லெங்கணூல்
சாத்திர வாயர் தரியாநா லெங்கணூல்
றம்மை யுணர்ந்தோர் தரிக்குநா லெங்கணூல். (ஈ)

ஊனக்கண் னாற்காண வொண்ணா லெங்கணூல்
ஊடம்புடன் ருக்கொன் றிலாதநா லெங்கணூல்
ஞானக்கண் னாற்காண லாகுநா லெங்கணூல்
ஞாவிதத்தை யறுக்குநா லெங்கணூல். (ச)

கோத்தெல்லாந் தானே யுருவுநா லெங்கணூல்
குரம்பையழுக்குப் படாதநா லெங்கணூல்
லோத்தெலா மாகி முடிந்தநா லெங்கணூல்
லுணர்சுரு பானந்த வுண்மைநா லெங்கணூல். (ரு)

பூணுநால் முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.
எஅ - வது செட்டியார்.

இஃது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் து.

அடிநாண்கர்யத் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்ணெசெந்துறை.

எட்டு மொன்பது மேழு மொன்றுமா
யிருந்த பொன்னெடுத் துணர்த்திச் செட்டியார்
தட்ட நக்தழஞ் சாக்கி னூர்தாம்
வல்ல வல்லப் மேயிந்தச் செட்டியார். (க)

கடையி லேபதி னுலு மாற்றெக்கக்
கண்ணணி யாகக் கண்டு தந்தபொன்னுக்
கிடை யொன்றுங் காணேனான் செட்டிரே
யிடுதென்ன மாயஞ் சொல்லீர் செட்டிரே. (உ)

உறுழு யிர்பர முலகே னும்பணி
முன்னையு மொக்கத் தட்டி மாறி
வெறுமொரு செம்பொன் னாக்கிரீர் செய்த
வித்தக மென் சொல்லீர் செட்டிரே. (ஈ)

கடையிலு மிருப் பாரிந்தச் செட்டியார்
கண்டிட மெங்குமுன் னுவரிச் செட்டியா
ரிடையிலு மெல்லாந் கொள்வ ரிச்செட்டியார்
பொழிலா ரஞ்சரு பானந்தச் செட்டியார். (ச)

செட்டியார் முற்றுப்பெற்றது.

* பொன்வாணிபன்.

சிவமயம்.

எக - வது பெருமாள்.

இஃது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் து.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

காலதிசை தேசமெல்லாம் கடந்துநின்ற பெருமாள்
கல்விக்கடல் வீழாமே காத்தருளும் பெருமாண்
ஞாலமுயிர் பாமென்ன நடித்தருளும் பெருமாண்
ஞானவினோ தப்பெருமா ணம்முடைய பெருமாள்.
உவலையிடு சமயங்க ளொழித்தருளும் பெருமா
ளொன்றிலுந் தமையாரு மொவ்வாத பெருமாள்
கவலைமன மொருநொடியிற் கரிசுறுத்த பெருமாள்
கண்ணாக வேயென்னைக் கரைத்தருளும் பெருமாள்.
நாயேனைப் பொருளாக நயந்தருளும் பெருமா
ணம்மைநயமி லேநமக்கு நல்கியிடம் பெருமாள்
பேயான வெணையாண்ட பெருங்கருணைப்பெருமாள்
பேணித்தொழுமுடியவளையித்தேற்றம்பெருமாள்,
தன்னடியே னெனவென்னைத் தாமனித்த பெருமா
டென்னைத்தான் திருமேனி சாத்திவந்த பெருமாள்
பொன்னடியென்சென்னியிலேபொறித்தருளும்பெருமாள்
புழுவின்றலை யபிடேகம் புனைந்தருளும் பெருமாள்.

பெருமாள்.

கஅரு

அந்தரமே யோதாமே யாண்டருளும் பெருமா
ள்ப்பொழுதைக் கப்பொழுது மாராத பெருமா
ளெந்தாமு முவந்தாள் விசைந்தருளும் பெருமா
ளிப்படியென்றியம்பரிய வின்பவெள்ளப்பெருமாள்.

மூலபண் டாரத்தை வழங்கியிடம் பெருமாள்
முத்திக்கிங் கெண்ணூன் முடிசூட்டிடம் பெருமா
ளாலமாம் பவப்பகையை யறுத்துவிடம் பெருமா
ளடியிணைக டருஞ்சுரு பான்ந்தப் பெருமாள். (க)

மாலயனுக் கெட்டாமை வளர்ந்தவ ரெம்பெருமாள்
வந்தென்னைக் குடியாக வாழ்வித்த பெருமாள்
காலையென்றலையின்வைத்த கண்ணுடையபெருமாள்
கைக்களியேயெனவென்னைக்காட்டியிடம்பெருமாள்.

இறந்துநான் பிறக்கின்ற விடர்திர்த்த பெருமா
ளிமையவர்க ளேமார்க்க வெனையாண்ட பெருமாண்
மறந்துநான் பிறவாத வளந்தந்த பெருமாண்
மாறுதென் னுள்ளத்தே மகிழ்ந்திருந்த பெருமாள்.

ஆராத வன்புக்கே யகப்படுமெம் பெருமா
ளகமதியைப் பிறர்க்களித்திட டாட்டியிடம்பெருமா
வராதே வந்தென்னை வாழ்வித்த பெருமாள் [ன்
மலர்ப்பதங்க டொழுகல்ல மதிதந்த பெருமாள். (க)

அடியவர்த முளத்தச்சந் தவிர்த்தருளும் பெருமா
ளஞ்சாதேயேனையாண்ட வரண்பிள்ளைப்பெருமாண்
மிடியறவே யெனைப்பார்த்த வித்தகப் பெருமாள்
விழியாத வறங்காத விழித்தந்த பெருமாள். (க)

திறலுறு பகைமூவர் குறும்பறுத் துலகேழந்
திகழ்ஞானத் திருவானை செலுத்தியிடம் பெருமா
ளறிவுட னறியாமை கழலமிக் கொளிரு
மழகாருந்த்நையன்பர்க் களித்தருளும்பெருமாள். (க)

வஞ்சவேட வன்னியரை வல்வினையால் வலிந்து
வன்பவபா சச்சிறையில் வைத்தருளும் பெருமா
ளஞ்சுவன்ன பூதமா யகிலங்கண் முழுது
மறிவாகத் திகழ்செங்கோ னடத்தியிடம் பெருமாள்.

இந்திரன்வர னவர்மூவ ரிறைஞ்சியேவல் செய்ய
வென்னுளிருந்திடம்பெருமா ளெனையாண்டபெருமா
ளந்தமிலா ஞானப் படைவெள்ள முழுது
மாணந்தப் படைவீடு முடையவெம் பெருமாள். (கஉ)
எதிரின்றி யுலகேழு மினிதானும் பெருமாள்
யானெனத் தறிவெனக் கெளிவந்த பெருமாள்
சதுரொன்றுமனத்தார்க்குச் சலஞ்செய்யும்பெருமா
டவராச ராசர்தற் கருபரெம் பெருமாள். (கச)

முழுதுமா மடியன்பர் முடிசூட்டிம் பெருமாள்
முதலிடை முடிமூவ ராண்டெழுகிய பெருமா
ளமூமன்பி லவருள்ளத் திருளாகும் பெருமா
ளமுகாருஞ் சிவப்பிர காசரெம் பெருமாள். (கரு)

சித்தமண் டபத்தன்பர் திகழ்சிங்கா சனத்தே
சிதையாத வறிவாகித் திகழ்ந்திடம் பெருமாண்
மத்தன மெனையுமோர் பெருநுளாகப் புலியின்
மனிதனும் வலிந்தாட்கொண்டருளிய பெருமாள்.

வலியாரு மெளியாரு மாய்வாரா வண்ணம்
வழுவாரம் நெறியன்பால் வளர்த்திடும் பெருமாள்
சிலேபோலு முளமெல்லாஞ் சிவமாக்கும் பெருமா
டேவரா சச்சிவங் பிரகாசப் பெருமாள். (கள)

பெருமாள் முற்றுப்பெற்றது.

அ0 - வது முத்திரை.

அடி நான் காய்த் தம்மிலொத் துவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்தறை.

செத்துப் பிறக்கக் கொடாதெங்கண் முத்திரை
செம்பிற் செறிக்கப் படாதெங்கண் முத்திரை
யத்தத்தி லுத்திர மாமெங்கண் முத்திரை
யாலின்கிழ நால்வர்க் காண்சொன்ன முத்திரை. (க)

எண்ணி விலைக்கிட டிடாதெங்கண் முத்திரை
யெண்ணுவா ரெண்ணங் கடந்திட்ட முத்திரை
பண்ணி யழிக்கப் படாதெங்கண் முத்திரை
பார்ப்பறப் பாரக்கும் பாஞ்ஞான் முத்திரை. (உ)

வெண்ணாவிற் கோவைப் படாதெங்கண் முத்திரை
வேதமா தூலின் விளைகின்ற முத்திரை
பெண்ண ண்வாத பெருமான் றன்முத்திரை
பேசற் கரிய பெரியோன்றன் முத்திரை. (ங)

முத்திரை முற்றுப்பெற்றது.

செவமயம்.

அக - வது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் திருவெம்பாவை.

வெண்டனையான்வந்த இயற்றாவினைக்
கொச்சகக்கலிப்பா.

எல்லையிலாப்பர்வகத்தா லெத்தனையோ கரலமுநான்
மல்கிய வல்வினையா மாயமலர்ப் பள்ளியிலே
புல்லித் துயின்று புரையாப பொய்ப்பிறவித்
தொல்லைக் கனவிற் துயருழந்து சோர்வேனே
யல்லிக் கமலத் தயன்மா லறிவரியான்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கும் விச்சையினுற்
சொல்லந்து நின்று சுடரு முணர்வாக்கி
மெல்லத்தான் மிக்கானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.
நில்லாத செல்வத்தை நித்த மெனுங்கருத்தார்
பொல்லா விஷயத்தே புக்குறங்கு கின்றேனைக்
சொல்லான் மனத்தார் றொடர்வரிய நற்சிவம்வர்
தெல்லே பெழிற்கழு மேனி யதுசாத்தி
நல்லாளோர் பாகனாய் நாதன் வலஞ்சுழியான்
வல்லாள் னென்னை பெழுப்பி யுணர்வாக்கி
பொல்லாத பாவனையி னுள்ளே யுறவழுத்தி
பெல்லாங் கழற்றியவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். உ
அஞ்ஞான முடி யகல்கின்ற வாரிருளாம்
பொய்ஞ்ஞால மென்னும் புரையிற் துயிலாதே

பைஞ்ஞா னையான் பார்ப்பதியோர் பாகத்தா
னெஞ்ஞான முங்கடந்த வெந்தை வலஞ்சுழியான்
செஞ்ஞாயி றென்னத் திகழும்பொற் சேவடிக
ளஞ்ஞான மாய வெழுந்ததுகா னாயிழையீர்
மெய்ஞ்ஞான மாக்ந்மை வேதித்த மெய்யருளே
பஞ்ஞா ஷ்முருகிப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (ங)

அறிபாமை யென்னு மழியாத மாயப்
பிறியா வினையினன் துஞ்சதியோ பேதாய்
முறியாத வின்ப முழுவெள்ள முன்னேன்
செறிவாரைத் தானாகச் செய்யும் பெருமான்
சறியோமையாண்டருளுந் தேசிகனாய் வந்தான்
வெறியார் குழன்மடவாய் வெய்யவிருண் மாண்ட
தறிவா பெழுந்ததுகா னானந்த வெள்ளக்
குறையா நிறைவினையே கூறேலோ ரெம்பாவாய். ச
கோதாடி மின்சொற் குதலைக் கிளிமொழியார்
வேதாள் மையலிலே வீழ்ந்தே கிடப்பேனை
ஞாதா வருஞ்சிவ னாதன் வலஞ்சுழியான்
பாதா விந்தப் பராவமிழ் தம்பணித்து
மாதாவென்முன்னி வந்தெடுத்தாட் கொண்டருளிப்
பாதாள் மேழில்கு மேனிலமும் பாவெவையு
நீதா னென்னவருளி நித்தமார் தன்னிலைமை
யோதாமை யோதியவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். டு
மேன்மைகுலங்கல்வி விழும்பு மெனுஞ் செருக்கான்
மானமெனு மையலுளே லாள் கழிவேனை
நான்மறைக னாடரிய நற்சிவனோர் மானுடைய
வானவருங் காண மலநடிபென் சென்னிமிசைத்

தானமர வைத்துத் தமிழேனை யாண்டருளி
ஞானமுடன் ஞேயமற ஞாதுருவஞ் ஞானமழித்
தான முழுதினையு மங்கே யறவிழங்கித்
தான்முழுது மானவா பாடேலோ ரொம்பாவாய். சு

மண்ணகி வாறாய் வளியா யெரிநீரா
யெண்ணகி பெல்லா வுயிர்க்குயிராய் நின்றானே
நண்ணாது நாயே னடலைப் பிறவிதனிற்
புண்மூடி வைத்த புழுவார் குரம்பையினின்
மெண்ணா தழிவேனை யெக்தை வலஞ்சுழியான்
கண்ணா ரமிழ்தன் கழல்காட்டி யாண்டருளி
யுண்ணே ருணர்வாக்கி யோர்வரிய பாவனையும்
பண்ணா வழித்தானைப் பாடேலோ ரொம்பாவாய். எ

முத்தனை மூலத் தனிச்சுடரை முற்றுமாஞ்
சுத்தனைச் சோதி சுருபான்ந் தக்கடலை
யெத்தன்மை யோருக்கு மெய்தரிய சேவடியை
யித்தன்மை யோர்சிறியோ ரென்ன தளித்தருளும்
பித்தனைப் பேத மபேத முபயமற
வொத்துணர்வே யாக்கி யொழியா நிறைவளித்த
சித்தனை நின்மலனை நீடொளியை நிர்க்குணனை
யத்தனை யாரமிழ்தைப் பாடேலோ ரொம்பாவாய். அ

தானே முழுதாய்த் ததைத்துமுத லிற்சிதையா
வானோர் பெருமான் வலஞ்சுழியா நென்றென்ற
னானே யரும்பி விழுந்தெழுந் தோவலமேன்
வானோரு மண்ணோரு மற்றெவருந் தாமறியாத்

தேனார் மலாடியென் சென்னி யினிற் பொறித்து
நானகி நின்ற நடுவு நிலையழித்துத்
தேனே யமிழ்தமே கன்னல்சே ரின்சுவையே
கோனேயாய் நின்றவா கூறேலோ ரொம்பாவாய். (சு)

கல்வியெனும் பல்கடலிற் காணலமிழ் தம்பருகி
யெல்லையில் பல்சமயத் தெய்த்தே கழிவேனை
யல்லலறத் தன்கருணை யாரமிழ்தத் துள்ளழுத்தி
நல்ல மலர்ப்பாத நாயேற் கினிதளித்துச்
செல்ல லறத்திருத்தித் தேற்றி யுணர்வாக்கி
மெல்ல வியோமத் தழுத்தியிஞ் வேதகத்தே
செல்ல வளித்த சிவபெருமான் றன்கருணை
யெல்லை யிலாதவா பாடேலோ ரொம்பாவாய். (க0)

கற்போலு நெஞ்சம் களையக் கருதரியா
னிப்பா லுருவாகி யென்னுட் புருத்தருளித்
தற்பார் படுத்திச் சதுரழித்துத் தானெனக்குச்
சொற்பான் மனப்பாற் சுருதிப்பா லென்றியம்பு
மப்பாலைக் கப்பாலவ் வாணந்த மாக்கியவப்
பொற்பே நினைந்து யதைத்தலறிப் போதகன
வப்பா வடியேனை யாண்டசுரு பானந்தா
வொப்பாரி லாதேயென் றுடேலோ ரொம்பாவாய். ()

களியாத விற்பக் களியாரு மன்பர்க்
கொளியாரு மல்லாதார்க் குள்ளத்தே நின்றும்
வெளியாகா னுயேனை மீட்டவா சொல்லிக்
களியாது பாவியென் கல்லென்ன நெஞ்சி

னெளியாகி புண்ணின் துருக்கிக் கரைத்தா
னளியோ வளவில்லை யந்தோ தரிபேன்
றெளியாகி யொத்துணர்வாய்த் தேனாறுஞ் செய்ய
வளிசேரமிழ்தைமுகந்தாடேலோரொம்பாவாய்(கஉ)

ஒன்றாகி வேறு யருவா யருவாகி
யன்றாகி யாமா யழிவாகி யாக்கமுமாய்க்
குன்றாத சேரய்க் குறைவாய் நிறைவாகி
நின்ற னுயிரகட் குயிரா யொழிவின்றி
யென்றலெனெம்மைப்போன்மா னுடனாய்வந்தருளிப்
பொன்றமை நாயேனைப் போதம் வடிவாகத்
தன்ற னிணையருளி னல்லது சாரவொண்ணு
வென்றதையென்னரசென் றுடேலோரொம்பாவாய்.

எங்கோன் வலஞ்சுழியா னென்றென் றிராப்பகலா
நங்கோல் வளைசேரா நாயேற்கு முன்வந்து
தங்கோலங் காட்டித் தமிழேற் கறிவருளி
யங்கே யமிழ்தூறு மாணந்தத் துட்கலந்
திங்கேயெமைச்செய்ததென்னென் றெடுத்தாப்போ
மங்கோ ரவனை யறியாதார் மாலயுன
மிங்கே யிவாறிடல் பித்தென் றுலகாற்ற
எங்கோன்றாட்கடல்சேர்ந் தாடேலோரொம்பாவாய்.

ஆரா யமிழ்தை யடிபேற் கெளிவுந்த
பேரஃ வெள்ளியைப் பித்தறி நினைதோறு
நீரா வருகியெ ன்வி நெடுங்கண்கள்
சேராவிதிர்விதிராச் சொற்றனர்த் துமெய்யரும்பத்

தாசர் யென்வலதேன் ரூபரியேன் மேன்மேலு
மாராக நாணுன் னடியுரர்கண் முன்னந்தோ
திராத தீவினையைத் தீர்த்த சிவக்கனியே
யாராத வன்பை யருளேலோ ரொம்பாவாய். (கரு)
பொன்னாடியானேபோற்றினர்க்குமெய்ப்பொருளே
யன்ன ரமிழ்தத் திரளே யடிபேனைக்
கன்ன ருரித்த கருணைத் தடங்கடலே
யன்னேநா னவா தரியே னழிந்தொழிந்தேன்
பன்ன வமிழ்தப் பாங்கருணைத் தேன்பருகி
நின்ன வடியவரு நீயு மெழுந்தருளி
யென்னுவ நீர வெழிலாருங் கூட்டத்தை
மன்னையருண்மற்றுவேண்டேலோரொம்பாவாய். (கௌ)
வானோர் பிரமன் புரந்தான்மா மற்றெவருங்
கானேபடர்ந்துலர்த்தம் புற்றெழுந் தங்காண்பரியா
னானே வடிவா யுழலுமெனைத் தான்வந்து
தேனார் மலரடியென் சென்னி யினிற்சோத்து
நானோநீ யென்றருளி நம்மையழித் தாட்கொண்ட
நானே யமிழ்தே கரும்பே யெனவிரும்பி
யூனே யருகி யொழியாத கற்கருபத்
தேனேபருகி மகிழ்ந் தாடேலோ ரொம்பாவாய். (கௌ)
தோற்றும்பொருண்முழுதுமென்கண்ணிற்றோற்றிய
னாற்ற வனவழுமுதும் யானே பிதிதில்லைத் [பின்
தோற்றும் பொருளுஞ் சுருப மெனவு னைத்தா
பேற்றிய விப்பொருணி யாமாறெ னென்றார்க்குத்
கட

தோற்று வது கண்ணுலேபார்த்து துணியினல்லாற்
சாற்றுவ தென்னந்தோ சங்கரா வாற்றுகிலேன்
நேற்றத் தெளிவே திகழ்ந்துருகா வென்மனக்க
வூற்றத்தையொல்க வருகேலோ ரெம்பாவாய். (கஅ)

அண்ண வமிழ்தே யடியேனே யாண்டருளிக்
கண்ணுகி யென்றன் கருத்தழித்த கற்பகமே
புண்ண வமிழ்தே யுடையானே புன்றனைநான்
கண்ணாக் கண்டு களித்தேன் கருதரியாய்
பெண்ணே வலியுருவோ வானேபிறவெவையோன்
வெண்ணேவியாதென்றர்க்கென்னுக்கேனெம்பெருமா
விண்ணே ரயர வினையேனே யாண்டகிற
முண்ண வடியேற் கருளேலோ ரெம்பாவாய். (கக)
போற்றியென் சென்னி பொறித்தநற் சேவடிகள்
போற்றியென் சிங்கைப் புனையறுத்த பொன்னடிகள்
போற்றியென் னுள்ளம் புகுந்தமலரடிகள்
போற்றியென் னுள்ள மழித்தசெம் பொற்கழல்கள்
போற்றி புணர்வாகி நின்றபொற் றுமரைகள்
போற்றிவினாமமுமாய்ப்போய்மிகுத்தழங்கழல்கள்
போற்றி குறையா நிறையாத பேரின்பம்
போற்றிபுகழ்ந்துருகி யாடேலோரெம்பாவாய். (உ0)

திருவெம்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

இரண்டாந் திருவெம்பாவை.

வெண்டனையான் வந்த

இயற்றாவினைக் கொச்சக்கலிப்பா.

ஓத வரிதென் றுபநிடங்க ளோதுபொருட்
பாத மளித்த பரிசினே யாம்பாட்டப்
பேதையர் பேரலத் துயிலுதியேர யெய்வனையார்
நாதன் நிருநாமக் கேட்டலுமே நாட்டங்க
ளோத மெடுப்ப வுரோமஞ் சிலிர்த்தருகுஞ்
சூதன கொங்கைச் செயல்சொல்ல லாமளவோ
வீதே யருள்பெற்றா யாரே பிவளல்லான்
மாதேவனைவியந்துவாழ்த்தேலோ ரெம்பாவாய். (க)
கிட்ட மறைப்பொருடன் சீரடியார் கூட்டத்தை
யெட்டனைப் போதும் பிரியா யிதகால
மட்டலர் கோதாய் வளருதியோ மாதர்
கொட்டியோ சந்துக் கிரவிக்கு மின்மினியோ
கட்டக் குளப்படிநீர் கங்கைப் புன்றகொப்போ
வட்ட வருவ னடியர்குழா நான்கு
மட்டமோ வீதொழிய வாய்வந்த வாறுங்க
ளிட்டமேசொல்லு மெமையேலோ ரெம்பாவாய். (உ)
இந்திர சாலப் பிறப்பறுக்க வெம்போல
வந்தபெருமானைவாழ்த்துதொ றும்வாழ்த்துதொறுஞ்

ககக இரண்டாந்திருவெம்பாவை.

செந்தழல் சேர்மெழுக்காஞ் செல்வி கடைதிறவா
யெந்தாழ் மன்புக்கிசையாதேயாயிடினு
முந்துமுரை பொய்யாமை யுண்டாக வெங்கட்குந்
தந்த மலர்க்குழலி கைதவ மல்லகாண்
சிந்தையி லுண்மை திருவுள்ள மேயறியு
மெந்தம் விருப்பமுமிங்கீதேலோ ரெம்பாவாய். (க)

திண்ணமா வாணோ வலியோ தெரிவையோ
வண்ணந்தான் செய்த்தோ வெளிதோ மாகதமோ
வண்ணிதோ சேய்த்தோ வருவோ வருவோமென்
றெண்ண மறியா திமையோர்க ளேமாக்கக்
கண்ணெதிரோ வந்தாண்ட கண்ணைக் கருமணியைப்
பண்ணைச் சுவையின் பயனையாம் பாடவுன்
கண்ணுந் துயிலுமேர் கண்ணு ரமிழ்தான்
வண்ணனை வாயிரர்ப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (ச)

வாட்டடங் கண்ணி வளருதியோ வானவர்கள்
கேட்டு மறிவரிய கேடில் விழுப்பொருடான்
காட்டிக் கழலெமது கண்களிப்பச் சென்னிமிசை
சூட்டிக் காணங்க ளெல்லீழும் தஞ்சும்வகை
மீட்ட விரகுந்தன் மெய்யுணர் மெய்ஞ்ஞான
நாட்ட மளித்த நலனு நவிரோதும்
வாட்டடங் கண்களிப்ப வாயார நம்பாழிக்
தீட்டு துதலாய் திறவேலோ ரெம்பாவாய். (நி)

எல்லே யிருவர்க் களப்பரி தாய்சின்று
சொல்லும் பொருளுங் கடந்த சடரோளிந்
மல்லற் பிறவியற வாரருளா லைம்புலனும்
புல்லத் திருமேனி சாத்திப் பொலன்கழறத்

இரண்டாந்திருவெம்பாவை. ககக

தெல்லையி லின்பத் தழுத்தி யெமையாண்ட
வல்லபம் பாடி வழுத்த மடமாதே
கல்லு முருகாதோ கண்ணுக்குங் கண்ணனை
யெல்லாமா யல்லாண்ப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (ஓ)

வேத முடிவுக்கு மேலாய விண்ணவர்க்கு
மீதென் றுணர்வரியா நெங்கட் கெளிவந்த
நாதனை யல்லீர் விவிலாய்நல் லன்பர்சொலுங்
கீதமலாம் செவியிற் கேளாய்நீ கேட்டொறுங்கண்
ணோத மெடுக்க வொழியா யுடையான்சீ
ரோத வுணரா துலகத்தார் பேரனியுஞ்
சீத மலரமளி சேரப் பெறுகியோ
மாதேதுயிலுணர்ந்து வாழ்த்தேலோ ரெம்பாவாய்.

ஆதிமறைப்பொருட்குனன்புடைமை பெய்போழ்து
மாதே குலவும் பரிசு மறந்தனையோ
மேதினியோ ரந்தரத்தி லுள்ளோர் விசும்புள்ளோர்
பாதலத்தோர் யாவர்களுங் காணுப் பாஞ்சுடரிப்
பூகலத்தே போந்தருளிப் பொன்னங் கழலளித்த
நீதியெலா நின்னு நெடுமியோது நின்கடைக்கே
யேர்த வுணரா யுடையானுக் கன்புடைமை
யீதே யிருக்கும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (அ)

மாயவற்கும்போதின் மறையவற்கும்வானவர்க்கும்
மாயு மறைக்கு மறியா யெமக்கெளியாய்
நேயமிக நின்னை சினேதோறு நெஞ்சருகத்
தூயசரூபனென்றியாஞ் சொல்லுதோ றுங்கண்ணீர்
பாய சினது பழுவடியா ரெங்கட்கு
காயுத ராதவடி காயோந் தலையாலே

கூகஅ இரண்டாந் திருவெம்பாவை.

தூய வவர்பதத்தா லேவுந் தொழில்செய்ய
வேயிற் பிறவி யினிதேலோ ரெம்பாவாய்.

(கூ)

ஆராய மேனா ளடியி மணிமுடியு
காராய்ணருக்கு நான்முகர்க்கு மொண்ணாத
சீரானைச்செப்பும்வகை யென்னென்று முன்னமறை
யோராயிரமுகத்தா லேத வுருநாம
நேராக வில்லாத நிர்க்குணனைச் சொற்கொடுநாம்
பேராயிரமுடையா னென்றுணைத்தோம்பேதைமையா
லோர்நாமமோருருவமொன்றுமிலாவொண்கடரை
யார்நாம் பரவ வறிக்தேலோ ரெம்பாவாய். (கூ)

வாச மலர்ப்பொய்கை புக்கு வளைக்காமுந்
தூசுந் கலனு மொலிப்புத் துடுமெனப்பாய்ந்
திசர்க்கு மீசெனென் றேமறைக ளேத்துகின்ற
தேசன் திருமேனி சாத்தித் திருவருளாற்
பாச மறநயனப் யங்கயத்தாற் பார்த்தருளிக்
கூசாமற் சென்னியிசை வைத்துக்குரைகழல்கள்
வாசக மொன்றினால் வாசாம கோசரத்தைப்
பேசிய வரபாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (கூ)

ஆர்த்த பிறவி யறுத்தருள் வாரருளாற்
பார்த்த திருநயனப் பங்கே ருகம்பாடிச்
சேர்த்த திருக்கை மலர்பாடிச் சென்னியிசை
யாத்த மாவைத் தருட்சே வடிபாடி
யோர்த்த வரும்பொருளை மீதென்று காணவொரு
வார்த்தை யருள்செய்த மாவல் லயம்பாடிப்
குத்த புனற்றடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.()

இரண்டாந் திருவெம்பாவை. கூகக

அங்கயன்மே லாதலா லாருயிர்க்கா தார்த்தா
லெங்குந் துறையா யிருத்தலான் முத்திவருஞ்
சங்குந் குலவுதலாற் மண்ணளியாற் மன்க்குணை
யங்கமல மாதலா லங்கமலம் பேரக்கலா
லங்கமுநீ ருண்மையா வந்தணர்கொண்டோடுதலா
லெங்கோனே யென்ன வெழிலா ரிருஞ்சுனையின்
மங்காமை நம்மை வலிந்தாள் வந்தருளும்
பங்கே ருகம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (கூ)

ஓசையா யூரு யுருவா யுறுசுவையாய்
வாசமாய் வாக்காய் மன்மாகி மன்னுயிராய்ப்
பாசமாய் வீடாய்ப் புகலா யிரவாகி
யீசனா யாவர்க்கு மெல்லாமா யல்லாத
தேசன் சிறியேற்குச் செம்பொற் கழலளித்த
நேச வருளை நினைந்து நினைந்துருகி
யீசனை வாயா வெப்போழ்தும் யாம்பாடி
வாச மலர்த்தடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.
வாணய னம்பனிக்கும் வாழ்த்த மனங்கவர்த்தா
ணைவிபெண் ணல்லா னெனினு மழகியவா
காரணென் கண்ணுலே யென்னுங் களிகுரு
நாண மிழந்தா ன்றுதுதலார் தந்தகையுந்
காணுள் கலைபேணுள் கற்பனைபுந் தாந்தேனா
ளுணு முறக்கு மொழிந்தாண்மற் றும்ப்காயும்
பேணு ளிவளையிங்குந் பித்தேற்றும் பெற்றியினைத்
தாணுவையாடிபாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (கூ)
வான்கழும் வைவகழு மெல்லா மறைப்பொருடரன்
பேரணை மாக்கியவா பேரல்ல புணரியெலாம்

பானம் பருகி யெழுந்து பான்போல
வானை யறநிறைந்து மாமாயா வல்விடுபென
மேனி மிகக்கருகி மெய்யுளம்போல் வில்விட்டு
ஞானம்போன் பின்னியருநான்மறையினேர்முழங்கித்
தான்ந்த மில்லாதான் றந்தவா னந்தத்தை
மானப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்,கக
வானேருங் கோனு மலரோனு மாலோனு
மேனேருங் காணு விறைவன் திருவருளான்
ஞானே தயமுன்னர் ஞாலம்போன் ஞாயிறெனும்
பானு தயத்திற் பனிமதியந் தாரகையா
மீனே குவபோல் விழியால் வினைநீக்கி
பூனேருயிருடைமைகைக்கொண்டொருமொழியாற்
முனுகத் தந்தருளுந் தம்பிரான் முன்பாடி
மானேமலர்த்தட்டம்பாயந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்,
மிதியாநஞ் சென்னியிகை வேதா கமங்க
னிதிகாச மெல்லா மெடுத்தாந் விற்பக்
கதிகாண நாமுமெலாந் கைக்கனிபோற் காட்டி
விதியோனு மாலும் விடையோனு மொன்று
முதியோர் பரவிவரு மூவர் பதமு
மதியே மென்கம்மை வாழ்வித்த நாதன்
பதியார் நமக்களித்த பங்கயத்தாள் பாடி
மதுவார்மலர்த்தட்டம்பாயந் தாடேலோரெம்பாவாய்,
அந்தா மரையயனு மரனு மறிவரிய
செந்தா மரையபதந்ரு சென்னி யுறச்சேர்த்திச்
சிந்தா குலந்திரச் செய்து செழுஞ்ஞன்
நந்தா வமிழ்தான தன்னோனா னக்கண்டந்

திந்தாபா ரென்றருளி யிப்படியே நாம்வாழத்
தந்தானைப் பாடித் தழுதழுத்து நாட்டநீர்
சிந்தா வருகநஞ் சிந்தை களிகூர்
நந்தா மலர்த்தட்டம்பாயந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அன்னையே வேண்டு மகப்பேர் லடியேங்க
ஞன்னையே யிரப்போ முவந்துவந் துள்ளத்தர்
னின்னன்பர்க் காளாயா நித்தம் பணிசெயநின்
பொன்னங் கழல்கட் புலன்விட்டுப் போகாதே
மன்ன மனக்களிப்ப வாயார வாழ்த்திடின்
சின்னங்கள் கேட்பச் செவிசிகைத் தீமெழுதே
யென்ன வருக வருகியே லெம்பெருமா
னின்னம் பிறக்கை யினிதேலோ ரெம்பாவாய்.(உ0)

தாரணி வான்முழுதந் தந்தாய் சரண்பேற்றி
பாரணையப் பண்ணுநின் பாத மலர்பேற்றி
யோரணுவா மண்டமென வோங்கும் பதம்பேற்றி
நோரணுவ மண்டமா நேரிவதந் தாள்பேற்றி
காரணத்தின் காரணமாக கண்ணை கழல்பேற்றி
யாரணத்தின் மெய்ப்பொருளா மாதிரி யடிபேற்றி
பூரணபேர் தச்சுருபா பேற்றியடி பேற்றியென்
றோணவு மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.(உக)

இரண்டாந் திருவெம்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

இத்திருவெம்பாவைகள் இறுதியிலேலோ
ரெம்பாவாயென்று கூண்பெற்றுவந்த வெட்டடிப்
படிஞ்ஞெடை வெண்பாவுமாகும்.

உ
சிவமயம்.

அரு - வது

இறைவற்காண்டற்கருமை.

இஃது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது.

அறுசீர்க்கழிநெடிநடியால்வந்த ஆசிரியலிருத்தம்.
மத்துறுவேளை வாவெனமற்றிமையோரும் வேதமு
முய்த்தறியாத பாதமெனுச்சியின் மீதுதானிட
வித்தகவேட மாய்வரு மெய்க்குரு நாதனாதமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.
கத்தறவாத நிற்பெருங் கற்பனைதீர வேர்மொழி
யத்தினிலேப ராபரமற்புத மாக வேயருள்
சித்தநல் வேட மாய்வருஞ் சிற்சுக நாத னாதமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.
பெத்தமும் வீடு மாயலை பித்தற வேப ராபர
மித்திறமோரெ னுவிமை பிற்பெறி வாகவேசெய்து
சித்தமெ லாநி னைந்துதித் தித்திடு தேசி கேசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.
சித்த விகார வாதிகள் செற்றிய வாத நீளிருண்
மைத்துறுவேளைவரெவெனவந்துணர்வாகவேயருள்
சுத்தகிருபானு வாய்மறை சொற்குருநாத னாதமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

இறைவற்காண்டற்கருமை. ௨௦௩

சுத்த மகாசு கோததி துற்றருண் மேரு மாமலை
மத்துறு நீசனேனையு மற்றடி யார்க னோடுற
வய்த்திங்ஙன்வரவெனவரு ளொப்பறுதேசிகேசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.
மெய்த்தருண் மேனி யாவொருவித்தக வேட மாகிய
சித்தனு மாயு னேநிறை சிற்பர நாத னாதமை
யெத்தனை யூழியூழிக ளெத்தனை மாத வங்கன்செய்
தித்தகு தேசி கேசனை யிப்படி காண் லாவதே. (சு)

ஒத்துமொவ்வாது மோதிய வுட்டெ ளியாதவாதிகள்
கத்தை விடாரெ னுவுறு கற்பனை மாள வேசெய்த
வித்தக வேத போதனை மெய்க்குரு நாத னாதமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காண் லாவதே.

நித்தம தாகி யாரண ிச்சய மாய நீதியை
யுய்த்தகைமேவுமாமணியொப்பனவோர்சொலாருண்
முத்தனைமூட னேனையு முற்றிடு தேசி கேசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

பத்தியு மோர்வு நேதுமில் பட்டியு தாகி யேசெலு
மத்தனை நாகி னேனையும் வைத்தடி மாநி லாதெழு
சித்தமிழ் தாக வேசெய்த சிற்பர நாத னாதமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

மெத்தப ராதமேசெய்து மெய்க்குரு டாகு வேனையு
முய்த்தருளேசெய்தோலவென்னெப்பில்கிருபாமகோததி
சித்தருள் சேர்சி காமணி செற்று சிவப்பிர காசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

இறைவற்காண்டற்கருமை முற்றுப்பெற்றது.

சுரு

உ
சிவமயம்.

அச - வது

அருட்டிருப்பள்ளியெழுச்சி.

—ஜஜ—

எண்சீர்க்கழி நெடி லடியால் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

போற்றின் மரமறை யீறமர் பொருளே
புரையற நிறைந்தொளிர் போதநன் மாதே
தோற்றமு மிதுதியு மறநிகழ் கடலே
துணையினை யிறந்துள நிறைந்தது வெளியே
சேறமின் முனிவர்க டிளைத்தெழுந் தேனே
சிவப்பிர காசனைப் பிறிவற நிகழு
மேற்றிய பொருளெனு மெழிறரு நகையே
யிறையவ ளேபள்ளி யெழுந்தருளாயே. (க)

உதயநன் கிரியினை யணுகின்ன் பரிதி
யுமெதி மழுக்கின வும்பர்வத் தடைந்தார்
சிதைவினன் புகழரி யயனோடிந் திரனுந்
திசைதொறு நிறைந்தனர் திகழ்தரு மடியா
நிதயமண் டபத்தினி லெழில்கொளு மறிவா
மேந்தைநற் சிவப்பிர காசனல் லெழில்சேர்
சுதையினின் சுவையே துறவியின் றுணையே
கடரோளி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

நற்றடங் குவளைகண் மலர்ந்தன குருகு
நலம்பெறச் சிலம்பின் நான்மறை முழக்க
முற்றன் பல்லிய மொலித்தன வெங்கு
மோங்கின தும்புரு நாரதர் கீதம்

அருட்டிருப்பள்ளியெழுச்சி. உரு

பற்றற நனைபவர் பருகிடு மயிழ்தே
பரமன தருளெனும் பகருதற் கரிய
நற்றவ மேயென திற்பவக் கடுவே
நாயகி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ங)

ஒளியினுக் கொளியே யுயிரினுக் குயிரே
யுருகிடு முளத்தினி லோவிலா வுணர்வே
யளியினுக் கெளியே யகிலபு தங்கட்
கண்ணையு மரயத்த் னாகிநின் றுளே
தெளிவினிற் றெளியே சிவப்பிர காசன்
றிகழ்திரு மேனிய ளாஞ்சிறப் புடைய
கனிமயிற் பெடையே காரணப் பெருளே
கணங்குழை யேபள்ளி யெழுந்தருளாயே. (ச)

காலமு முழியு மாகிநின் றவற்றின்
கருவது வாயவை கழன்றகற் பகமே
சீலமு நோன்புயில் சிறியவென் றனக்குச்
சிவநெறி யருளிய தேகிகத் திருவே
மூலமு மாய்முடி வாய்முடி வில்லா
முத்தனைய் பெருநல் முழுதருண் முகிலங்
கோலநன் குயிலே குருமணிக் குகையே
கோமள மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ரு)

ஐம்பெரும் பூதமு உவற்றதி பதியா
மைவரு மாயவை யன்றிநின் றுளே
யும்பரு முணர்வரி தாயவொண் ணிதியே
யுலக்டு முயிர்களு மாய்விநித் தாளே
நம்பனற் சிவப்பிர காசன் தொழில்சேர்
நாடும் யாம்பொரு ளாகிய நறவே

உருட்டிருப்பள்ளியெழுச்சி. ௨௦௬

யென்பர மெனவெனை யேன்றுகொண் டாளே
யின்னமிழ் தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

கனவினு மமரர்கண் டறிவருங் கருணைக்
கழ்வினை கழிகடை யேன்றனக் கருளி
நனவினின் வினவிவந் தாண்டுகொண் டாளே
நாயகி யேநற வரர்குழ லமிழ்தே
சொனமறை முடிவுக் கிதிசெயும் பொருளே
துரியமு மிறந்துசொற் கழிந்த தத்துவமே
புனமயி லேயிறைப் போழ்தினும் பிரியாப்
புண்ணிய மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)

நல்லடி யாருளக் கருத்தினை முடித்து
நன்னவம் பெருகிட நயந்தநன் குயிலே
செல்லல தறவெனை யாண்டொரு மொழியிற்
நிரித்தெனக் கருளிய தேசிகத் திருவே
யல்லுநன் பக்ஷற வாரிய னூர்த
மழகுது மேனியி லணிகிரு வருளா
மெல்லிய லேவினை யாவினை வேயென்
வேதக மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

பிரமனை முதல்வரு பிழிவிகை யீரூப்
பெருகிய யோனிக. டோறுமங் குயிராய்த்
திரமெனத் திகழ்தரு சிவனு மாகித்
திகழ்ந்தவை கழன்றொளிர் சிவப்பிர காசன்
வரமுறத் திகழ்திரு மேனிய தாகி
மன்னரு ளேமயற் பிணிக்குநன் மருந்தே
பாமென் விருளுது மனவெனை யாண்ட
பனிமொழி யேபுள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

அருட்டிருப்பள்ளியெழுச்சி. ௨௦௭

அம்பொருட் சுருதியின் சிரத்தினி லாடி
யழகுது மன்பர்த முளத்தின்வீற் றிருந்த
செம்பொருட் சிவப்பிர காசன தெழில்சேர்
திருவரு ளாகிய தெய்வநல் லணியே
வம்பினிற் றிரிதரு மதியிளி நாயேன்
மனவிடாய் கெடவளிந் தாண்டுகொண் டாளே
பும்பருக் குணர்வரி யாயெமக் கெளியா
யொண்ணுத லேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க௦)
அருட்டிருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றப்பெற்றது.

வ

சிவமயம்.

அரு - வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்த்தழிநெடிவடிவால்வந்ததுசிரியலிருத்தம்.
செயசெய வாழிநற் றேவரக டேவே
சிவப்பிர காசவென் சிந்தையுட் டெளிவே
யயலுற வறவரு ளாரரு ளதுகண்
டாத்ர லோடுநின் னடியினை புணியோ
மயர்வுட னறிவெனு மவைகழன் றெங்கு
மாசற வேலிறைந் தருளியவமலா
கயவரின் முதலுது கழிகடை யெனையாள்
கருணைய னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

வெருளற விவேகன்வந் தெழுந்தனன் மாய
விருளது கழிந்தது மாமறை யீரூந்
தெருளுது வலம்புரி சிலம்பின வெங்குஞ்
சிலம்பின சிவனரு ளாகம மெல்லா
மருள்து சமதம மாதிக ளெல்லா
மலர்ந்தன வறுபகை யழிந்தன ஞானப்
பொருளுது கழல்களென் புன்றலை தருவாய்
பூண னேயள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

கூவின மாமறை யீறுகள் கீதம்
குழினை வாகமம் குலவியு மறியாப்
பூவினி னயன்மா லாறொடிந் திரனும்
புகலரி தென்றய முறவெனை யாண்டு
போவதும் வருவது மறவுணர் வாக்கிப்
புகலரும் பாவனை புரையற முழுத்தி
பாவையுந் கழன்றக ணுக்கிய வாசே
யிருஞ்சிவ மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

இந்திரன் முதல்வரு யிமையவ ரொருபா
லீரவியு மதியுமா மேவல ரொருபான்
முத்திய தேவர்கண் மூவர்க ளொருபான்
முனிவர்க டெதிசெயு முழக்கங்க ளொருபால்
புந்தியி லுனைநனைந் துருகியுள் ளழிந்து
பூராணங்ண் மலர்கொடு தொழுவந்து நிறைந்தார்
வந்தெனக் கருஞ்செய்த மலரடி யானே
வானவ னேயள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

ஐயுந்து மாகட லாக்கையி னுள்ளே
யடற்புல னுனிப் புண்டறி வின்றி

(உ)

(ங)

(ச)

மையுந்து மாமர ணப்பிறப் பின்வாய்
வருந்துகின் றேனைவந் தஞ்சலென் றருளிப்
பொய்யுந்து மூனைப் பிரித்துணர் வாக்கிப்
பொருந்திய சிந்தனைக் கரட்டிய புனிதர்
மெய்யெங்கு மாக விழித்தகண் ணளித்த
விரிசுட ரோபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(இ)

புழுமிடைந் தசம்புது புலாக்கம ழார்க்கை
பொருளென வுழைதரு நேரக்கியர் தங்கள்
குழுமிடை நினைந்தழிந் துருத்தரு வேனைக்
கூவிவந் தாண்டிடுந் குரைகழ லாசே
கெழுமிடை யுலக்கங்கள் கிளர்தரு திசைகள்
கீழொடு மேல்பக்க முறுமுயி ரெவையும்
பழுதற மிகுவிழி யாக்கிய பானே
பாஞ்சுட ரோபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(ஈ)

அறிவினை வடித்தகம் கிளியது போல
வளவது சாத்திர மழகுறக் கழறி
யறிவது பிறிதிலை விடயம் தொழிய
வறிவது மவருட னழிதரு வேனைச்
செறிதரு திருவடி சென்னியிற் சேர்த்தித்
திரித்தறி வாக்கியங் கேகிற மழித்தக்
குறியற மிகுவிழி யாக்கிய கோவே
குருபர னேயள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(எ)

இரும்பினும் வளிதரு நெஞ்சி னையருக்கி
யிடம்பெற மகிழ்தரு கோயில தாக்கி
கச

யிரும்பது பருகிய நீரது போல

வென்னுயிர் பருகினை யின்னதென் றறியேன்
கரும்பினி லுறலு மமிழ்தமுந் தேனுங்

கலந்துறு சுவையெனக் களிதரு கண்ணே
பெரும்பய னேயென துண்ணிறைந் திருந்த
பேரொளி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

ஒன்றெனப் பலவென வுரைதரு பொருளா
யுருவரு வுண்மையு மின்மையு மாகி
நின்றநற் பொருள்களுக் குயிரது மாகி

நிறைந்தொழி வறநின்ற நேர்மைநின் வடிவை
யின்றெனக் கெளிவந்திட் டெங்கையிற் களியா
யிவனவ னெனவெனை யாண்டவற் புதனே
துன்றிய மறைதொடர் வரியநற் சரூபா
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

நாய்வயி னுள்ளதோர் குணமது மில்லா
நலமிலி யாய்நா கினில் விழுவேற்குத்
தாயென லாகிவந் தினையடி சூட்டித்
தகவருட் பெருங்களை யளித்த வென் றலைவா
பாவியே னீசெய்த புரிசது நினையேன்
புகைத்துரு கேன்கண்ணீர் சொரியவுங் கானே
அவியுஞ் சோரே ன்லறிகின் றழியே.

எருட்கட லேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க0)
நாயினுங் கடையாய்க் கிடந்தவென் றனக்கு
நன்மலர்ப் பாதமென் சென்னியிற் பதித்துத்

தரயினுஞ் சாலத் தயாவுறப் புரிந்து
தாமறப் பெரழிந்திடுங் கருணைநற் கடலே
யாயுநற் பிரமம தாக்கியு மமைவா
தருட்களை யளித்தமை யடியனேன் றாமே
நீயெனைப் பணிகொளு மாறது கேட்போ
நின்மலனே யள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கக)
திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

அசு - வது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

என்றேர்க்கழிநெடுவடி யால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.
ஒருதிரு வொளியிலென் மதியொளித் துள்ளத்
தாமரை மலர்ந்துகண் ணீருகுத் ததுபோல
பரிதியி னொளிவரப் பனிமதி யொளித்துப்
பங்கய மலர்ந்துகண் ணீருகுத் தனவால்
கருதியு னடியினை தொழநினைத் தொருமுக
கடவுளும்தருந் கடைத்தலை யனைந்தார்
சுருதிக டொடர்சுரு பானந்தச் சுடரே
சுந்தரனே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)
மாவின் மளிகனி செயமனங் களித்து
வாமுமங் குயிர்குலத் துடன்வளம் பெருகக்

கூவின வாரணம் பத்தியுட் புகுந்து

குழுமிய சங்கநல் வலம்புரி யுன்காப்
பூவென விசைத்தனர் வீணையங் கிழவர்

பொருந்தினர் திருந்தடிப் போதுடன் கண்ணீர்
தூவினர் பெருஞ்சுரு பானந்தச் சுடரோ
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

ஊன்றனை நாடுன்ன நினைந்துனை நினைய

வுளமலி யேசெய்த களவினுக் கெல்லாஞ்
சான்றது வாகிசின் மமையறிந் தடியேன்
மரிக்ககி லேனெனத் தானுவந் தருளி

யின்றவ னினும்பரிந் தென்பிழை நினையா

தென்னேவந் தாள்விந் நிலத்தொரு வடிவாய்த்
தோன்றினை னேசுரு பானந்தச் சுடரோ

சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ஊ)

கெழுமடி யார்கள்சங் கீர்த்தன மொருபாற்

கேட்கவு மரியநின் றுட்கம லங்கண்

டழுமடி யாரொரு பாலொரு பால்வே

தாகம புராணகீ தாதிக ளன்பர்

லெழுமையு மாள்கவென் றேத்தொலி யொருபாற்

விமையவ றிடருற வின்பமுற் றடியேன்

ஞெழுமடி யாய்சுரு பானந்தச் சுடரோ

சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ச)

கிகைத்திட மூவருந் தேவரு மறையுந்

திவினை யேனையாண் டனைதிரு வருளின்

மிகைத்திற மென்சொலி வியப்புற வடியேன்

வேண்டிய வாவினே யாடவி டளித்தா

யுகைக்குமைம் புலன்களு முறுபுகை யாறு

மோங்கெழு பிறவியு முதிரவென் றலையிற்

றுகைத்தவ னேசுரு பானந்தச் சுடரோ

சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ரு)

நோக்கிமுன் வினையற நுகர்வுறு விடய

நோக்குமிந் தியங்களின் பேரக்கறுத் தகத்தே

தாக்கிய வாதனை தன்னையுந் தவிர்த்துத்

தமத்தினைத் தடந்துணர் சாக்கிய தாக்கிச்

சாக்கிய சான்றும் தமித்துநின் றொளிருந்

தற்சுரு பழுமுடி சயித்துணி லொன்றத்

துக்கினை னேசுரு பானந்தச் சுடரோ

சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (சு)

முன்னவ னேமுடி வேயடி யேனை

முடிவினுன் பத்தற முழுத்துபே ருதகி

யன்னவ னேயக நிறைந்தவா ரமிழ்தே

யண்டமெண் டிசைச்சா சாமள வற்ற

பின்னவ னேகமெல் லாமொரு மொழியிற்

பிரிதறத் திகழநின் பேரொளி யாகச்

சொன்னவ னேசுரு பானந்தச் சுடரோ

சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)

கடலுறு திரைதுரைக் கணமெழுந் தடங்கக்

களைகட லெழுந்தடங் காவகை போல்

உகசு திருப்பள்ளியெழுச்சி.

வுடலுயி ருணர்விவை யுளிலெழுந் தடங்க
வொன்றினி லடங்குத லுதித்ததில் லவனே
விடலரு வினையிரு ளிடையல மருவேன்
வீடுகண் டிடர்கெட வெளிப்படவந்த
சுடரொளி யேசுரு பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

இடவிய படத்தினி லெழுதுசித் திரங்க
ளெல்லையில் பலவுள போலிருந் தாலுந்
தடவிய பொழுதிலப் புடமல தில்லாத்
தன்மைய தெனவிறை தந்தமெய் விழியாற்
றிடவிய திருவுரு வல்லது காணேன்
றிருவருள் பெறத்தவஞ் செய்தவர்க்கல்லாற்
ரெடர்வரி யாய்சுரு பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

மாயவ னேவடி வில்லதோர் வடிவே
வடிவுகொண் டவனியில் வந்தெனை யாண்டா
தாயவ னேமிகு தத்துவப் பயனே
சங்கரன் மாலயன் றனக்கரும் பொருளே
வாயவ னேயடி யேன்மனத் தவனே
வாக்கொடு மனமுற நோக்குதற் கரிய
தூயவ னேசுரு பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கஉ)
திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

சிவ ம ய ம்.

அள-வது

தத்துவப்பிரகாசநாயனார்
திருப்பள்ளியெழுச்சி.

என்கீர்க்கழி நெடிலடியால் வந்த ஆகிரியவிருத்தம்.
வாழிய வாழிய மறைமொழி முடிவே
மக்களு மனைவியுஞ் சுற்றமும் பொருளு
மாழகய மதனிடைத் தாமரை யிலேநீ
ராகிய வியல்பினை யழகுமக் காட்டி
கிழ்தரு முனுயிர் வேறுமப் படியே
விளங்கிட வருள்செய்து விண்ணவ ரெல்லந்
தாழவு மரியபொற் றுளினே தருவாய்
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)
மாகரு முனிவரு மறைகளு மறியா
வளங்கெழு தாமரை மலரடி யடியேன்
சேகர மிகையினி லழகுமச் சேர்த்துத்
திதழ்நன வுங்கன வுங்கெட வைத்துப்
போகரு மையும்வர வருமையுந் நிகழும்
புரையறு தொம்பதத் துரிசறு கரியைச்
சர்க ரத்ததிலே தந்தருள் பவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)
பண்ணெ மதத்தினைப் பாரொன் வடியேன்
பார்த்தது சுண்டிலென் னார்க்குமக் கரியே

கண்டன நெனவதிற கண்ணெவி கைகால்
கடைநடு முதலிரு புறம்பின்முன் கீழ்மே
லுண்டுகொ லோவென வென்றையுங் காணே
நெழிவறு மறிவதெ நெழிலுரு வெனவே
தண்டுவந் திணையடி தந்தருள் பவனே
தத்துவ நேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

போக்கிய வுலகுடல் சாக்கிய மாக்கிப்
பொருந்திட வடியனுக் கிருந்தமை யுரைத்த
வாக்கியங் கேட்டது மாற்றிய பின்னே
மன்னிய பாபுரத் தென்னவைத் தவனே
பாக்கிய பலமென வந்தநின் னருளார்
பவமனு காவகை யதுபரம் பொருளைத்
தாக்குத லொழிதர மொழிதரு பவனே
தத்துவ நேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ச)

அபனொடு மாயவ னுலகுத ளவர்க்கே
யருளுதன் மாறுத னினதரு ளெனவே
நயனுடை மொழிசெவிப் புலத்துமுன் னறிந்த
நானவ ராயனு பவித்தது மன்றிப்
பயனுடை யுருத்திரன் மகேசனு மாக்கிப்
பழித்தபின் சுதாசிவ மளித்ததும் பழித்தாய்
சயமுறு மதிப்பரம் பொருளெனக் கருள்வாய்
தத்துவ நேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ரு)

இப்படி யிதுவென் விபம்புத லரிதா
யிறையுறு காரண வுபாதிபை விழுங்கி
யப்பொரு னறிபொரு ளாகிய பரமா
யளவறு பவுதிக பூதமு மாகி

யெப்பொரு ணிகழுவ ததுதனை யடியே
னெனையில தாகிய பவங்கெட வருளார்
றப்பா வெளியென வருளிய பரனே
தத்துவ நேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

என்னிடை நீயுமற் றுன்னிடை யுரனு
மிருந்தபி னிரும்பெரும் பொருளவை யெவையுந்
துன்னிய வுலகமு நீயுமப் பரிசே
தோற்றிய நிலைமையு மாய்த்துள் வுன்னே
மன்னிய காதல மணியெனக் காட்டி
வருவது பேர்குவ தாகுமென் பிறவி
தன்னையோர் நெருடியினில் வேறுதத் தவனே
தத்துவ நேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ங)

நீந்தரும் பெரும்பவக் கடவிடை வீழ்த்து
நெடுக்கார பேறுதற் கலமருவேனே
யேந்தியுன் றிருவடி யாகிய கரைக்கே
யினைப்பற விருத்திய வளப்பெருங் கடலே
வாய்ந்தசிற் கனம்புகுங் காலமி தெனவே
வருமித மழித்து * நின் பெருமித மழிவச்
சார்த்தித் தசிபத மாக்கிய வரசே
தத்துவ நேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

விதிமுறை காரிய காரண மாறி
விளம்பிய வுயிர்பரம் விளங்கிய வதுபோ
லுதிதம தாகிய வாதனை மாறி
யொளிமண முதலிய நிகர்சிவ மருளி
முதியகான் மாமறை முடிமொழி நாலு
முன்மென் முறைமுறை பின்மற விறந்த

* நின்பெருமிதம் = நீயானேமென்னுக்க னிப்பு.

சதுர்பட விருந்தவப் படியிருந் தவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(க)

பங்கயந் தினகரம் குதவிய தெங்கே
பயோதர மதற்குல குதவிய தெங்கே
பிங்கிவை பொழியவென் செயலுமப் படியே
பென்பிறப் பறுத்தநீ யென்பெறக் கடவா
யங்கமோ மியிர்பொருண் முன்னுமுன் னனவே
யாயினுங் கொண்டனை யவ்வழி யடியேன்
சங்கையி றெழும்பல தேதுமற் றறியேன்
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(க0)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

அ அ - வ து

பரிபூரணப்பிரகாசநாயனார்
திருப்பள்ளியெழுச்சி.

என்சேர்க்கழிநெடிலடிபால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.
உற்றறி வெழவுள விருளகன் றதுபோ
லுதயம்வந் தெழவுடு வொளியகன் றனவா.
என்றுட லுயிர்பொரு ளப்புடன் கவர்ந்து
நாண்மலர்த் தாளினை நாயினேற் கருளிச்
சந்தென விசுவசாக் கிரகர ணங்கள்
சதுர்த்தெச செலவுநன் கலப்பயிழிப் பொன்றிற்

பற்றுத மிசைமுகர் பதமென் வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

அண்டரும் பாமெழ வறிவகன் றதுபோ
லாதவ னெழவுடு மதியகன் றன்வா
லெண்டிசை தொறுந்திரித் தெனையறி யாதே
பெய்த்தென யாண்டென சத்தெனு மதிலே
கண்டுகொள் கனவையிவ் வண்மென் விருத்திக்

காமிய தாமதுட் காணங்க ளுடனே
பண்டல களந்தவர் பதமென் வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

பத்துட னுலையும் பதைப்பற் விருத்திப்
பாரிருந் திவ்வண மென்றருள் புரிய
வத்தம தருவம தாயின தென்ன
வதுமிரு சுழுத்தியவ் விபத்தமா மாயை
யுத்தம வருத்திர பதமுநற் பிரகிருதி
யுனதுட லாழுதற் பாழ்சுகற் லட்சணை
பத்திய தற்பிரா ஜகுனென் வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ங)

விரிவுறு காரிய வுபாதிச ளெல்லாம்
வேறுசெய் தறிவிராட் புருடனை யெனவுங்
கரியது வாகிநின் றன்னவை முழுதுங்
கழன்றன சம்சர்க்க வர்க்கிய மதனாற்
றுரியம துனையறி தொம்பத மகேசர்
சொல்லுமுற் பூரண சோதியி லென்னைப்
பரான விற்கா மணியென வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ச)

காலமு ஞாதுருஞ் ஞானமு ஞேயமுங்
கண்டன நென்னி விராசத மாயை
மேலொடு கீழ்பக்கம் விரவிய பின்முன்
விரிவுறு மவைபவ மாயினவெல்லாஞ்
சாலவு மிரணிய கர்ப்பமு மிதுதான்
சதாசிவ கால பான்கள விதுவெப்
பாலுயர் காரண வுபாதியென் றருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (டு)

இதமக மறவிரு விவணமென் றருளி
யெழில்பா சுழுபத்திகா ரணதியிற் றதுவா
மதிதம திதுவசகல் லட்சணை யதன
லாசறு சொல்லுறு பாழிரண் டாம்பாழ்
பொதுவது புகவது பேரந்தட மன்றிப்
போதமு மழுங்குமவ் வியாகிருத மிதுகல்
பதியுடல் சதாசிவ பராசத்தி யருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (சு)

அருவமு முருவமு மாகிய பொருளே
யதிதமென் றருளிய தமிழ்த்தது வறிந்த
பொருளுணர் வதுபரம் விசிட்டவாக் கியத்தாற்
பொருவில்சிற் சுவவிதை தற்பதப்பொரு ளதுவா
மிருநில னெனமுத லருளிய பரிசே
யெழிலிரு பூரணத் தியல்குரு நனவிற்
பரமுற வென்தெழு பவமறுத் தருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)

மலமறு குருபதக் கனவினின் மருவு
மாசறு மாணவ சாத்திக மதன

லுலகமேர் பெருதன் மரத்திர பரமா
யுணர்ந்தது வேபிரசா பத்தியென் றருளி
நிலவிய பரமம தாயவை முழுது
நிகழ்ந்ததின் நெற்கென் னெடியவர் முதலே
பலவுல குண்டது மிதுவென் வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

சீரணி சகதசகல் லட்சணை யதன
செகமுழு துண்டதொர் செருத்தற மிகவே
யேர்குருசுழுத்தியி விருத்திய சார்த
மிருபதப் பொருளுமொன் றுக்கிசின் றெனின
வோருட லுயிரறி யொண்பா முழுது
மொன்றுமுப் பரமுரை யிறந்திட மதுவாய்ப்
பாரியல் சமைவுநற் பிருதுவி பென்றருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

ஆரண் முடிவினி லசியதப் பொருளை
யருளுமுப் பூரண பூணுபி டேகச்
சீரணி யடிக்கென் சென்னியிற் சேர்த்திச
செறிதர வகண்டவாக் கியமத் துலப்
பூரண துரியமென் மோனகல் விழியாற்
புணர்குரு சித்திய மாதியுற் பலத்தின்
பாரென நடித்துனி லயிக்கிய மாக்கும்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க௦)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

நிந்தாஸ்துதி.

இஃது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது.

கட்டளைக்கலித்தறை.

உண்பதுகொண்டவர் தாமுயிர்கொண்டன ரன்
அலகோர், பண்படவேமொழி கின்றனர் பார்க்கி னு
டலதமற், நென்படுகின்ற பொருளதுகொண்டாங்
காதயிரு, முண்பதுவேகட அமுடையானருட் கொ
ப்பிலையே. (க)

செய்யாதுசெய்திடுஞ் சேர்ந்தவர்தங்குடி கேடு
செய்யு, மெய்யாகநல்லவர் போன்மேவியேவினைக்
கேடனுமா, யுய்யாதவண்ண மடைந்தோருயிருண்ப
தென்றறியா, தையோருருபா னென்றறியாமை யக
ப்பட்டதே. (உ)

துட்டனைவானவர் சோரனைமாமறைத் தூரனைவி
னை, பெட்டனையாரருட் பித்தனைப்பின்னிவி முன்னி
லியை, நடட்டனைநள்ளருட் பத்தியினன்கயிற் ருலடி
யார், கட்டனைநற்றவ ண்கழற்ருழ்வர் கருத்திகழ்ந்தே.

கருவிவிகற்பனை யின்றிமுழுதுணர் கத்தன்முத்த
ன், மருவிவிமாண்பிவி மானமிவிமதிப் பாருமிவி, யு
ருவிவியோடுகொண் டென்பலிக்கென்றுழல் வோனை

நிந்தாஸ்துதி.

உஉந

யென்னே, பெருவலிமாதவ ரொம்பெருமானென்று
பின்செல்வதே. (ச)

செயல்வேறுசொல்வேறு தேசிகன்செய்கை சிறி
துமொன்று, முயலேனெனுமுழு தம்முயலாசிற்கு
முற்றுமென்ற, னையலேயெனுமவை தர்னாயிருக்கு
மனத்தினுள்ளும், பறிலேனெனுந்தன் னுளேபயிலா
சிற்கும் யாவையுமே. (டு)

என்றும்பிறப்பிவி யேற்றமிழிவிவி யிச்சையிவி, ந
ன்றமலது மிலிநகொதி முடிவுமிவி, பொன்றுமுட
ம்பிவி பெராய்பொடுமெய்யிவி பூண்பதிவி, பொன்று
மிலியை நல்லோருடையானென்ப ரேர்விறந்தே. (ஐ)

ஊரிவிபேரிவி யுண்பதொன்றில்லி யுறுதுணையு
மாரிவிபங்க மிலிசுணமில்லி யடைவதில்லி
நேரிவிநெஞ்சிவி நின்மிதமில்லியை நீண்மறைகள்
சீரளவேதுமில் லாத்திருவோனென்று செப்புவதே.

தட்டானியர்வினுஞ் சான்றான்வன்சம யங்களுள்
ளுங், கிட்டாமறையன் கிளர்களள்வேடன் மறைப்ப
றைய, தொட்டாதலுமரகம்படியானுலகம்படைச்சன்,
கிட்டார்சிவப்பிர காசனென்றேநின்று செப்புவதே.

தேரினன்றமுருட் டேசிகன்சார்வெனச் சென்ற
டைந்தே, ஒருமொன்றுவிடத் தேபென்னையாய்த்
தென் னரும்பவமா, மூருமொன்றாக வளைத்ததுத்தை
ம்புல மாகியுற்றார், பேருமின்றாயிடச் செய்தனன்
செய்தவப் பேருளே. (சு)

சாற்றுக்கின்றேனெவர்க் குங்கெவீர்தப்பி யோடி
மின்கண், மூர்க்கெனக்கோன் முன் எனப்படின மூவே
ழ் குலமணைந்தோர், சேர்க்கையென்றாக வளைத்துப்
பிறப்பறுத் துச்சிவத்தே, யேற்றுக்கின்றானிங் கா
னென்றனையி ருண்டவனே. (க0)

நிந்தாஸ்துதி முற்றுப்பெற்றது.

சி வ ம ய ம்.

கூ0-வது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அடிமடக்குஸ்துதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிநெடியால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.
ஆசி லாமன மேவிய மெய்யனே
யகில லோகமு மாகிய மெய்யனே
பாச மோசன லோசன விசனே
பழுதி லாமுழுதாகிய விசனே
நேச மார்சுரு பானந்த நித்தனே
நின் கழற்புகழ் பூர்க்கண் நித்தனே
வாச கத்தொடு வாமனத் தூரனே
வள்ள லன்பர்கள் வாமனத் தூரனே.
அன்பு நின்கம லக்கழற் குற்றதே
யளவி லுற்பவ முற்றனைக் குற்றதே

(க)

துன்ப வெள்ளந் துடைத்தசொல் லென்றுமே
தொண்ட ருட்கரு பங்கழி லென்றுமே
கின்ப தந்தொழு வாருத் தமர்களே
நிமல் னன்ப ரெனக்குத் தமர்களே
யுன்பெ ருங்கரு ணைக்கள் வில்லையே
யுபரி டத்துரை யிற்கள் வில்லையே. (உ)

அருள தேவடி வாகி யிருத்தியே
யாறுஞானிக டம்மு ளிருத்தியே
யிருளும் வன்பவ மாள் விழித்தியே
பென்னை நின்னுரு வாக விழித்தியே
மருளு மும்மதிண் மாளவு மெய்தியே
மாசு ளத்து மறைந்தது மெய்தியே
வருள் தார்கரு பானந்த வாரியே
வறிவி லேனுயி ருண்டதும் வாரியே. (கூ)

நந்தி டாதசெந் தியனை யானையே
ஞான மாமத மேபொழி யானையே
வந்தி டாதுரு வாய்வரு வானையே
மன்னு தன்னிலைக் கொப்புயர் வானையே
சின்தி டாவழி வேளையு மாளவே
சிறும் வன்பவம் வேரொடு மாளவே
வந்த நற்கரு பானந்த வள்ளலே
மாசி லன்பிலற் குள்ளது வள்ளலே.
முடிவி லாவரு ளாலொரு மூர்த்தியே
முன்பு பின்பில தாகிய மூர்த்தியே

(சு)

நெடிய வல்வினை வேரொடும் வெட்டுமே
நின்மலன்றிரு மூர்த்தமவ் வெட்டுமே
யடிய ராயினு ராபத் தனமதே

* யளவி லின்ப மருளுந் தனமதே
யொழிவி லின்பஞ் சுருபன் பதங்களே
யுற்று மீளிட மற்றைப் பதங்களே.

(ரு)

அல்ல வாதிக டங்கட் கரியனே

யளவி லந்தக் கரணக் கரியனே
பல்ல வாவினை பற்றவை பங்களே
பத்த னைப்பய னாகிய பங்களே
நல்ல நான்மறை யீறல மாக்கவே
நாயி னேனுள்ந் தரன்ல மாக்கவே

தொல்லை வன்பவஞ் சுட்டுணர் வென்றுமே
சுருப னார்கழ லென்கிர மொன்றுமே.

(சு)

ஐம்பு லன்கர ணங்களுக் குத்தியே

யாதி மாயையே வேரொடி குத்தியே
யும்பர் வந்துணர் வாகி யுதித்தியே
யுள்ள நற்கவை யாய்நின்று தித்தியே
யம்ப ராதிகையும் பூதல கண்டனே
யழிவி லாவறி வாகி யகண்டனே
செம்பொ னேகரு பாடுவன நம்பியே
சேர வன்பரே டாண்டது நம்பியே.

(எ)

* இவ்வது-அநேக-புத்தகத்தின்று-ஓர்புத்தகத்திற் கண்டது.

கால தேசங் கடந்தவப் பாலனே
கருணை யாலுல கம்பரி பாலனே
யோல வென்றன்ப ருக்குரு வாகியே
யொழிவி லின்பளிக் குங்குரு வாகியே
ஞால முஞ்சிவ மரக்கும் விரகனே
நன்கி லாருளத் தங்கும் விரகனே
சீல மேசிறி யேனுரு வந்ததே
சிற்ச ரூபனென் னுள்ளு ளுவந்ததே.

(அ)

பத்தி வன்கயிற் றூர்ப்புண்ணு மாதியே
பகரு லோக மலோகமு மாதியே
முத்தி யன்பர் தமக்கரு ளானையே
மூட ருக்குநன் கொன்றரு ளானையே
யத்தி யாதினை வாருளத் தாக்கனே
யன்றும் வாதிகட் காயகு தாக்கனே
யெத்தி நீபுகுந் தாள்வது மென்னையே
யின்ப நற்கரு பாவிது வென்னையே.

(ஆ)

கலையெ லாமறைந் திட்டது முன்னையே
காத்த ளித்துக் கரப்பதன் முன்னையே
யலையெ லாமற வாரினர்க் கண்ணலா
பைய முற்றலை வாதிகட் கண்ணலா
யெலையி லாதெழு மீறிவின் பத்தனே
யென்னை யானு மெழிற்சுரு பத்தனே
நிலையி னின்பளிக் குங்குரு வாதியே
நீச னேனு ளமைந்திடி மாதியே.

(க0)

அடிமடக்குஸ்துதி முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

கக - வது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

வீட்டுநெறி.

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா.

அண்ட வுருவிற் பிண்ட முதிக்கும்
ஆழிமீன் போலும் வாழி சிவமுயிர்
இந்துதோற் றொடுக்கம் வந்தபல் லுயிர்கள்
ஈரொழு புவனம் பாரொழு முயிர்நிலை
உள்ளும் புறம்புங் கொள்கையொன் றறவிறு
ஊகை தானே யாது மாந்து
எழுத்தை யெழுது மெழுத்திலுண் டொபொருள்
ஏக மாவது யோக மாகும்
ஐய மின்றி யருளிறை யேசிவம்
ஒருபொரு ளின்றிச் சுருபனை வணங்கு
ஒதல் வேண்டா தாத் னிறைவு
ஒளவியம் பேசா தது * ரோவ மாகும்
அஃகம் பெற்ற துயிர்க்குயி ரதுவென்
கருமை செம்மை வெண்மை யவன்லன்
நப்பொரு ளாவ தப்பொரு ளாகுஞ்
சந்ததம் பாதகை சிந்தையில் வணங்கு
ஒத்தி யுடையவர் முத்தி பெறுவர்கள்

* ரோவம் - பாணம்.

வீட்டுநெறி.

உஉக

அடவிய கடத்தைத் தடவிநிற் பதனில்
அணக்கோ ணற்றுநிற் பிணக்கறு முத்தி
தற்பதந் துவம்பத நிற்ப தசிபதம்
நந்தி திருவடி சிந்திநா டோதும்
பந்த மென்பது சிந்தி யாது
மனன் மரிக்கிற் சன்ன மரிக்கு
மயக்கற விருந்து மயக்கந் தவிர்
அரத்தை கெடுத்துப் பரந்தனை வணங்
குலக்கந் தியானங் கலக்க மருது
வந்தநீயுடங்கிற் சிந்தனை சிவமாம்
அழகிய திருநடற் தொழுவ தசிந்தியம்
இளம்பிறை சூடியே வளந்தரு சுடரொளி
தன்னை யறிவது பின்ன மறுவது
அனந்த வறமே மனந்தனை மரித்திரு
கவலை நின்றிழற் சிவலை நின்றிடுங்
கால மூன்றுநின் பாலுற வறிந்திரு
கிரக வுதயந்தரு முடிவி லுயிர்நிலை
கிழக்குல ஞான வாழ்க்கை யிலாதார
குருவொளி பிண்டந் தருமுயிர்க் குணர்வு
கூத்தம் பலமு மேத்துவ தசிந்தியங்
கெடுத்த கழுநீயி லெடுத்த துணர்வொளி
கேட லுணர்வொளி யாடிய சிவமே
கையது கூப்பி மெய்ப்புற வணங்கு
கொண்ட நிலையது கொண்டி டாநிலை

கோண நிலையது காண நிலையே
கௌவை யறுவது செவ்வை யறுபொருள்
சத்தாதி யைந்தினு மொத்த தொருபொருள்
சாதி குலம தோது சுக்கிலஞ்
சின்தனை யடங்குதல் வந்தனை யாகுஞ்
சீதள கமல பாதுகை பணிந்திரு
சுருதியம் பொருளே பரிதியம் பொருளது
சூழவே மேழது வாழ்பயி ராகுஞ்
செய்யுஞ் செயலவன் செய்யுஞ் செயலே
சேட்டர்தா ளிணையை நாட்டி நீ வணங்கு
சைவ நெறியே யுய்யு நெறியது
சொர்க்க நரக முற்பவ விலங்கு
சேர்ப்புற வரசை யாம்பொழு தறுத்திரு
ஞாபகை யந்த மோனஞ் சிவமே
ஞெகிழிப் பொறிபே னின்றது சிவையே
ஞொல்கிய மனமுடை யோர்துண் ணியரே
தகுதி யுற்றவர் பகுதி யற்றவர்
தாக்கொன் றறவே கோக்கினை கோக்குத்
திடம்பர ஞானி யுடம்பு நற்சிவந்
தீர் விருந்து பாரிடு சாணந்
துஞ்சல் விழித்தன் மிஞ்சல் விட்டிரு
துங்கும் யோகம் பாங்கு பெறுது
தெள்ளி யறிந்து வள்ளலை வணங்கு
தேசிகன் சிவமென் றுசையென் றறநில்

தைய லுருவது மைய லுருவே
தொந்தனை யறவே நந்தியர்ச் சனைசெய்
தோற்றுஞ் சுடருள மேற்றிய தீயம்
நன்றிசெய் குருவை யென்றும் வணங்கு
நாட்டஞ் சொல்லும் வீட்டி னெறியை
நிருத்தஞ் செய்கிவன் குருத்தவ ராசன்
நீரும் பூவுஞ் சேருமன் பிதயம்
நுண்ணிய பொருளை நண்ணியர்ச் சனைசெய்
நாலொடு குருவுரை வேலைசிற னூறல்
நெட்டை யொன்றற விட்டு நீயிரு
நேயந் தன்னி லேயுஞ் சுட்டுராளி
நெந்துகைந் துருகிச் சுந்தர வடிதொழு
நொடிய்பொழு தரசை யறவடி பரவு
நோக்கற விருந்து சேக்கையை னோக்கு
நெளவி விழியுமை செவ்வி சிவனுரு
பசுயதி பாசம் விசுவமெய் யறிவு
பாசந் தவிர் விசனை வணங்கு
பிண்டந் தனிது மண்ட முதிக்கும்
பிதம் பிரபை யோதுமை பரமன்
புண்ணியர் மண்ணி லெண்ணிய ஞானிகள்
பூண்டதா ளிணையை வேண்டி வணங்கு
பெருகும் பிறவி யருகி யின்புதும்
பேத மறவே நர்தனை வணங்கு
பைவா வரையனே பொய்யறு பரமன்
பொய்யு மெய்யுஞ் சையெனு மவத்தை
பேர்க்கு வரவற வாக்கையி லுணர்ந்திரு

பௌவப் பிறவி செவ்விதை கருத்து
மனமெனுங் கடத்திற் றனமென வறிவு
மாண்ட வுடலுயிர் பூண்ட வுறுபொருண்
மிக்கவித் தங்குர மொர்க்குந் பொருளுயிர்
மீண்டுமி முளையிற் காண்டதா முயிருடன்
முந்துட லுயிரிற் பிந்த வுதிக்கு
மூன்று காலமுந் தோன்றுமு னிடத்தின்
மெய்யு முடம்பு பொய்யு முடம்பு
மேலைச் செய்யிற் காலைப் பயிரிடு
மையல தறவே செய்பயிர் வளர்த்திரு
மொட்டும் பூவுஞ் சிட்டனுங் குருவு
மோன முதிக்கின் ஞான முதிக்கும்
மௌன வுண்மையே பெவனுது மவன்சிவம்
யானென் தறிகி லானது முத்தி
பூகித் துணர்வது பேர்கிற் கதியது
யோகமீ தான மாகி யாறிநில
வடிவ திருந்த படியது வாரும்
வாக்யமெய்ப் பொருளை யாக்கிய துணாத்திரு
விடாம லிருந்து கெடாது கெடு
வீட்டின் பத்தைக் கூட்டுந் தேட்டநில
வெள்ளையுஞ் சிவப்பும் வள்ளல் பாதுகை
வேண்டி யிருந்து வேண்டல்வேண் டர்மை
வைப்பது பாதுகை மெய்ப்பது மதுவே.

வீட்டுநெறி முற்றுப்பெற்றது.

(க)

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

நமசிவாய.

கலி விருத்தம்.

சத்யாதி லட்ச ணபராத்ம பராமிழ்த்தத்தைக்
கைத்தாரு மாம கைதற் சம்மாகவேனனை
யுய்த்தாரு முன்ற னடியாரொடு நானும்வாழ,
வைத்தாயுன் வல்ல பங்கர்த்தநமசிவாய. (க)

ஏற்றாரும் வேதச் சிரமோடம் ரர்க்குமெட்டரச்
சீர்ப்பாத புண்ட ரிகராயனை யேன்சிரத்தின்
மாற்றாதுகோயில் கொளவைத்தெனை வாழவைத்தா
யாற்றேன் கோலிவ் வருளுக்கு நமசிவாய. (உ)

கற்றாரி லன்று கருதன்புடை யாரிலன்று
தாற்றா * ருட்சத்திற் ககதுன்மதி நீசனேற்கு
வற்றா மகாவி பவமாகிய தன்னைவெளி
நற்றாயி லன்பு யிருநாத நமசிவாய. (ங)

இராகாதி சத்துருக் கெண்பிடைபி னுற்கலக்கிச்
சோகாதி துக்க மகவேதனை யிற்கழன்று
போகாமே யஞ்ச லெனவந்தென துள்புகுந்த
பாகர் ருட்ப கருமாறெ னமசிவாய. (ச)

ஓவா மதாகிரு பையினாலொரு மேனிசாத்தித்
தாவாத வன்பி றவிவன்கிளை தன்னைவெட்டித்

* ருட்சம் - கோபம்.

தேவரய தன்வடி வென்வடி வாக்கியாண்ட
தாவரலி தென்ன வருள்வெள்ள நமசிவாய. (டு)

ஒன்றுக் கலாததொ ருட்சத்திற வெனைப்பிடித்துக்
கன்றுக் கிரங்கி வருகாதல்செய் தேனுவென்னத்
துன்றுற்ற போரு ளால்வந்தெனை நல்கியாண்ட
நன்றிக்கு நானேது செய்வேன்கொ னமசிவாய. (சு)

யத்திப் பதத்தை யணுகாதொரு பாக்கியகினன்
சுத்தச் சடங்கி கழுதுன்மதி நீசனேனை
முத்திப் பராமிழ்த முழுந்திட வைத்தகின்க
ணைத்தைச்செய்வேனேது செய்வேன்கொணமசிவாய.

மூடர்க் கெலாம்பி ரதமன்முக ரிதறுதீயன்
கூடற்கொர் மேரு குணகினன் கிருதக்கவேலை
யீடுற்ற வென்னை யிறையின்புற வாண்டதந்தோ
நாடற்கொணாத கிருபைவெள்ள நமசிவாய. (அ)

ஆசைப் பெருங்க டலளற்றுறு மந்தனேனை
மாசற்றவன்ப ரிடைவைத்தொரு மாத்திராதன்னிற்
நேசற்ற சிற்சு கபராயிழ் தாக்கியாண்ட
வீசற் கிருபைக்கேது செய்வேன்கொ னமசிவாய. (இ)

உத்த சூருதிக்கு முணர்தற்கரி தாயவுன்னை
பெத்திய் பிடித்தெ ளிதிலன்பி லெனக்களித்த
சித்திய் பதங்கி கழுஞ்செய்ய சிவப்பிரகாச
வித்தற் கிருபைக்கேது கைமாறு நமசிவாய. (ஊ)

நமசிவாய முற்றுப்பெற்றது.

காப்புக்குறியுரைத்தல்.

நேரிசைவெண்பா.

பல்லா யிரமறைக்கும் பார்ப்பரிய வானவர்க்குஞ்
சொல்லான் மனத்தாற் றெட்டர்வரிதாய்ப்பொல்லா
நாயேனை யாண்டருள் நானாது வந்தருள்த் [த
தாயே தமியேனைக் கா. (க)

மாளாத வல்வினையை மாத்திரையின் மாற்றியெனை
யாளாகு மன்பருட னுண்டருளி - நீளாக
மென்னை யெனைக்காட்டி யாவையுமர யாசற்ற
பொன்னே யுலையேனைக் கா. (உ)

பார்த்திடத்தும் பாரா திருந்திடத்தும் பல்விகற்பங்
தீர்த்திடத்தும் திராச் சிலுகிடத்தும் பார்த்துவரும்
வன்பேத மாளுவித்து மாளாத வின்பளித்த
வன்பேயடியேனைக் கா. (ஊ)

அண்டாண்ட மறைப் பகிரண்டம் யாவையுமாய்ப்
பிண்டகண்டப் பேதப் பிறிவதுவாய்க் - கண்டிசின்
கண்ணு கமலக் கழலடியே னுக்களித்த
வண்ணு வடியேனைக் கா. (சு)

உடம்போ டிருந்தே யுடம்பின்மை காணாத்
திடந்தா னெனக்களித்த தேவே - யடங்காத
பேய்த்தேர்ச் சமயத்தார் பேராவங் கேளாமை
தீர்த்தாய் சிறியேனைக் கா. (டு)

ஒன்றுணரின் மெய்யே யுலகுணர லாமென்றங்
கொன்றுசொலி மன்றத்தினுண்ணின்றே-குன்றலிலா
ஞானத்தாய் நல்ல நயனத்தாய் நால்வேத
கானத்தாய் நாயேனைக் கா. (கா)

மாரக்கப் பிணக்காம் வழக்கறுக்க மன்றேறி
யார்க்கு மிறையறிவா மப்பொருளைப்-பார்த்துப்
பிணங்கா திருமினெனப் பேசுமழு வேந்து
மணங்கா வடியேனைக் கா. (எ)

அஞ்ஞான வல்லகா னுக்கமரு முப்புரத்தை
மெய்ஞ்ஞானத்தியால்விழுங்குவித் தப்-பொய்ஞ்ஞானக்
கங்குல் கழித்தாய் கருதரிய பேருணர்வே
பெங்குமளித் தாயெனைக் கா. (அ)

பஞ்சவர்க்குச் சார்வதுவாய்ப் பற்றுதனாற்றுவதைத்
துஞ்சியிடத்துணித்துச் சொல்விறந்த-வெஞ்சலிலா
ஞானத்தாய் நல்ல நயனத்தாய் நால்வேத
கானத்தாய் நாயேனைக் கா. (கா)

மூலமே யென்றழைக்க முன்னின்றங்கோலலெனுங்
கோலமே செய்ய குருபரணை-ஞாலமே
விண்ணே பிறவே விரிந்தொடுங்க் நின்றழியாக்
கண்ணே கடையேனைக் கா. (கா)

ஐவா யரவமெனு மைம்புலனா நாகணையே
மெய்யரக மேவி விழித்துறங்கு-மையா
வறியேனை யாள வறிவுரு வாய்வந்த
செறியே சிறியேனைக் கா. (கா)

நனவாதி நாடுந் துரியயீ ருகச்
சொன்னான் முகம்படைத்துத் தோன்றி-யினமேது
மில்லானே யேதுக்கட் கெட்டா வெழிலருவா
நல்லானே நாயேனைக் கா. (கஉ)

ஞானமதத் தாற்றருக்கி நாநா வறச்சீறி
யினமத் மாயையினை யீடழித்து-நானாத
நின்றனரும் வாரணமே நெக்குருகு மன்பருட
னொன்றவெனைக் காத்தடுநீ யுற்று. (கக)

ஆறுமுக மெய்யேயமைந்தடைவார் தங்களுக்குக்
கூறுமவனம் வந்த குணக்குன்றே-வேறுநிகழ்
குன்றெறிந்தாய்குன்றலிலாவன்பருளங்கோயில்கொள
நன்றறிந்தாய் நாயேனைக் கா. (கச)

மாது மருந்துண்ண வளமுவி றோய்க்கதுபோ
னாத் வதோத்தது நன்கமைந்து-போத்த
திருகா வெறுவிகற்பச் சித்தமய நிர்ந்த
வருகா வடியேனைக் கா. (கடு)

துவாவறுத்தல் சார்திமுத லாய்ந்ததெளி வென்னு
முவாமதிபோன்முக்குடைநின்றோக்கத்-தவாமதிபோய்
வீற்றிருந்தாய் வெம்பிறவி வேரோடும் வெந்துவிழ
ஆற்றிருந்தா யுற்றெனைக் கா. (கக)

சொற்பயின்ற நற்கிளிபோற்சொராமை தூலயலவுந்
தற்பயின்று * தர்க்கித் தனையுணரா-வற்பருக்குப்
பேயே யளித்தருளிப் பேரின் பெனக்களித்த
தாயே தமியேனைக் கா. (கஎ)

* தர்க்கித்தென்பது - தர்க்கியென விகாரமாயிற்று.

உருஅ காப்புக்குறியுரைத்தல்.

நில்லாதவற்றை நிலையென் றுணராமை
யெல்லா மழியும்வண மெய்துவித்துப்-பொல்லாத
பித்தா முலகிற் பிணக்கறவொன் ருவுதித்த
புத்தா புலையேனைக் கா. (கஅ)

கலைவேடர் கட்டுங்கதத்துவலைக் கெட்டா
நிலைவேட நெஞ்சினுளே காட்டிப்-பலவேட
மெல்லா மெழிலா ரடியராக் கண்டந்த
செல்வா சிறியேனைக் கா. (கக)

அந்தமிலாவுழியெல்லாமாயொழிந்தே வந்ததெனப்
பந்தமெலாம் வீடப் பணிந்தருளி-நந்தலிலாச்
சோதி யெனக்குணரச்சொல்லாமற்சொல்லியவெம்
மாதி யடியேனைக் கா. (உ௦)

அன்றுமுத் லாக வுடுத்தபொரு ளேவடிவா
யொன்றுமறியா துழல்வேளை - நின்று
படியே சிவமாகப் பார்த்தெனையாட் கொண்ட
வடியே யடியேனைக் கா. (உக)

மடுவின் களாமகவை வைத்ததாய் பார்வை
விடினங் கதுவிழுமா போலக் - கெடுவே
னுடையாய் திருக்குறிப்ப தோவியிடின யார்க்குங்
கடையா மெனக்கருதிக் கா. (உஉ)

தன்மத்த ராகுந் தவத்துளோர் தாநிற்க
வன்மைத் தனைத்தேடி வந்தாண்ட - வன்மத்
கடையானே யொப்பொருவ நிலலாதா யார்க்குங்
கடையானே கீழேனைக் கா. (உங)

அதிசயப்பார்வை.

உருக

என்று மருளே யெனக்குடைமை யெம்பெருமாற்
கென்று மருளே யியல்பான - வென்றுமுளத்
தெண்ணுமையென்கடனுமேதுசெய்துங்காத்தருளக்
கண்ணுள் வுன்றன் கடன். (உச)
காப்புக்குறியுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

கூச - வது அதிசயப்பார்வை.

குறள்வெண்ணெடுத்துறை.

அருவாசி யகண்டமு மாகியான்ந்தமு மாகிய பிரமம்
குருவாயருள் செய்தமைபாரீர்கோதின் நினைந்தமைபாரீர்.
விடியாவிருள்பேயிடுவண்மைவேதாந்தவிளக்கினையேற்றி
முடியாநிதிகண்டமைபாரீர்முத்திக்கரைசானமைபாரீர். (உ)
செறிவர்கியிருந்தவர்தாமே சீவன்சிலவென்னவிரண்டாய்ப்
பிறியாவகைகின்றமைபாரீர் பிறிப்பகையற்றமைபாரீர். (ங)
அறிவோடறியாமையிரண்டுமணுகரதணுகிச்சகமாகிப்
பிறியாவகைகின்றமைபாரீர் பிறியிறறனிலாதமைபாரீர். (ச)
புரியாராவான்மைபோலே போதத்துலகைக்குறித்துத்
தெரியாவகைகின்றமைபாரீர் தெரியிறறனிலாதமைபாரீர்.
உலகம்விரவாவதொழித்தெம் முணர்வேபகலாவதுணர்ந்து
தலகைக்கெளிந்தமைபாரீர் கருமங்கண்முடிந்தமைபாரீர். கூ
கன்னக்களர்தம்மையும்வீசும் கண்வரய்முதலித்திரியக்க
ளென்னைக்கவர்கின்றமைபாரீர் யானும்மதறிந்தமைபாரீர்.
ஊனாதிருளக்கடையாக வுணராமையினுளவாகி
நானாகியிருந்தமைபாரீர் நானும்மதறிந்தமைபாரீர். (அ)

ஒவ்வாசல்களொன்பதுடைத்தாபூனுவருத்தகிறைக்கே
முடியாதிடுவேதனைபாரீர் மூலத்தணுகாதமைபாரீர். (க)

மங்கும்பிறவிக்கடன்மாயமதியென்னுமர்க்கலமேற
வெங்குக்கையானமைபாரீர் ரிமைப்பிற்பவமற்றமைபாரீர்.

அல்லற்தவரும்பகலற்று வயலற்றறிவேவடிவாகிச்
சொல்லற்தளநின்றமைபாரீர் சுசமேவடிவானமைபாரீர்.

அதிசயப்பாரவை முற்றுப்பெற்றது.

கூரு - வது அவனே நான்.

இது சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது.

க ளி வ ரு த் த ம்.

என்னேயிப் பிறவிக்கே யிடைத்திடந் திடுவேனைப்
பொன்னேயொத்திலங்கும் பூமச்சோதிகழல்கூட்டா
யின்னிபொத்திடித்தாற்போல்வினையெல்லாமறுத்த
னன்னேயற் புதங்கேளா யவனேநா னுனேனே. (பி)

அலைவாயில் வடுப்போலே யலைந்தலைந்தொருக்காலு
நிலையாத பிறவியை நிலைசெய்த படிசேளாய்
தலையாரப் பெருஞ்சோதி தாவினை தரித்தபி
னலையாதம் கழிவில்லா வவனேநா னுனேனே. (உ)

ஆடிதை யமாவாசி யலைக்கட லாடியுந்
தேடியு மோடியுந் திரிந்தேதுங் கண்டிலேன்
கடிய வந்நாளிற் குரைக்கழி றரித்தபி
ஆடியே தேடி யவனேநா னுனேனே. (ஈ)

பாஞ்ச பவதிகமாம் பரிணாம வுபாதிக்கே
மாஞ்சேது மறியாதே மயல்கொண்டு திரிந்தெங்கு
மோஞ்சேனைப் பெருஞ்சோதி யுணர்வேயென் றுண்
வாஞ்சேயுந் தந்தமா மவனேநா னுனேனே. [ரத்திட

கற்பனை தவடுமன்று கலைவிசு மாந்தர்த்
முற்பனக் குழியிலே யுழைத்துணர் விவியேனை
நிற்பன திரிவன நீயேகா ணென்ன்சொன்ன
வற்புதம் கண்டபி னவனேநா னுனேனே. (ஊ)

தோன்றிய வுடலுக்குந் தூரகமா மனத்துக்குந்
சான்றாகிச் சலியாதே கின்றதற் கருபத்தை
பூன்றவென் மனத்திடை யுத்தம் னுரைத்தபின்
னன்றேசஞ் சலமின்றி யவனேநா னுனேனே. (சு)

செறிவான வடிவினைச் சீபுரு டோத்தம்
னெறியான் மறையாலே நேதிநேதி யென்றுபின்
பிறியாத பேரின்னப் பிரமமே நீயென்றென்
னறியாமை தவிர்த்தபி னவனேநா னுனேனே. (எ)

பண்ணைநான் முகனாரும் பரந்தநல்லுலகமும்
கண்டவை நாகென்று கழித்தவர்க் கருள்செய்தான்
விண்டவர் பொழில்குமும் வீரையந் தன்னாய்வந்
தண்டமுநீ யென்ன வவனேநா னுனேனே. (அ)

ஓராமை யேமூல் முலகுக்கென் றுணராதே
பேராசை யுள்யுக்குப் பிரமித்தத் திரிவேனை
வாராயென் றருள்செய்து மறைசொன்ன பிரமமு
மாராயி னீயென்ன வவனேநா னுனேனே. (க)

உசஉ. அவித்தியாப்பிரலாபம்.

அடியொடு முடிவினை யாராயி னிலையாகுங்
குடியொடு பதிசூலங் கோத்திர சூத்திரச்
செடியினை யறுத்திட்ட சீபுரு டோத்தம
னடியினை சேர்ந்தபின் னவனேநா னுனேனே. (கஃ)

போதுக்கு மொளியான பூமநற் சோதிதன்
பாதத்தேப்பணிமாறத்தொடுத்தசொற்றொடைபத்துங்
கோதற்ற மனத்தார்கள் குருபர னருளாலே
வர்தற்ற பிரமமே வடிவாகி யிருப்பாரே. (கக)

அவனேநான் முற்றுப்பெற்றது.

கக - வது

அவித்தியாப்பிரலாபம்.

என்சேர்க்கழிநெடியடி யால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

அறிவென்றோ ரான்மகனா ரளவையறி யாதே [ந்தே
யவிச்சையெனும்பேதையேனுமவர்க்குமுன்னம்புகு
நெறிகின்று நெடுநாளெல்லா மென்றோடே நல்கி
நேயமெனும் விலக்கமுமாய் கின்றதற்குப் பின்பு
பொறியைந்தும் புலனைந்தும் பூமிமுத லைந்தும்
புந்திமன மாதிரிலும் புரியும்வாய் வைந்து
மெறிகின்ற விருபத்து நால்வகையும் பெற்றே [டே.
னென்னை விடாவினையாளேரேபோனார்காணுமாண்
பொய்யான வுறவாலே புத்திரரு முண்டாய்ப்
பூமிதனி னுனென்னப் புறப்படவே புகுந்தேன்

அவித்தியாப்பிரலாபம். உசந.

மெய்யான வுறவாலே மிக்கவளை விரும்பி
விடுகெட்டு விளைவுகெட்டு வேற்றுடம்போயானா
சையோவிலவார்த்தைதனைச் சாற்றலாவதென்றோ
தம்பாவ மனைத்தினையுந் தள்ளிவிட்ட தன்மை
யையோவில வான்மகனா ரவளைவிடா ராண்டே
யவிச்சைசூல நசித்தாலன்றி யவளைவிடா ராண்டே.
என்னைமணம்புணர்ந்தநாளே யிரட்டைவளையிட்டா
னெனையிருந்தவனே யனெனையிங் தானா
னென்னைசொல்லே மறுப்பானே ராங்காரன் பிறந்தா
னந்தரமே யவர்க்குநல்ல வாகையையும் பெற்றேன்
பின்னைவிச்சையுருந்ததற்பின்பேர்த்திடவுந்தவிந்தான்
பேதையேனுமிவர்க்குச்செய்த பிழைகண்டி லேனிதன்முன்
முன்னயிவ ரொனக்குச்சால் நல்லர்கிட ராண்டே
முகமாய் மிடுவதன்மு னல்லர்கிட ராண்டே. (க.)

சாந்தியொடு தாந்தியெனும் பாங்கியர்கள் குழத்
தற்பரமா மறிவினோடே சமாதியிலே புகுந்தான்
பேர்த்திதிதல்பறைந்திதிதல் பிரிந்தொருகாற்பாரான்
பிச்சியெனப் பிதற்றவிட்டுப் பேசாதே யிருப்பன்
நேந்திரியேயமையாதோ செகத்தினுள்ளொனக்குச்
சிலவரொடே யோர்ஞ்செய்து சீவிப்பதிற் காட்டி
லோர்த்திடிவிங்குரைக்கலாவதொன் றுமில்லையாண்டே
யோமென்னும்பெருந்தியில் வீழ்வதல்லாலாண்டே.

அருவாகி யிருந்தவருக் கென்னோடடை யடைவா
வகிமெல்லாம் படைத்தளிக்கு மாண்மைதனைக்கொடுத்தே
நெருவராலு முடியாத வுதவிதனைச் செய்தே
நெருநாளென் குடிசைத்தி னடந்தாலோடிப் போவ

நிருவர்புக்கார்க்கிதற்குமுன்ன மிவைகண்டதுமில்லை
யென்னுடையபொறையினாலேயி துநாளிங்ஙனடந்தேன்
புருடரிவரையாலே பொறுத்தேன்காணுமான்தே
பூண்முலையாரிவைகள்செயப்பொறுப்பரோதானுண்டே.
எங்குமெங்கு மிவர்க்குநல்ல வின்னமிழ்தாயிருப்பே
னிகலோக பரலோக மென்னதல்லா வில்லை
யங்கங்கே வற்றையுண்டி டவளோடே யிருப்ப
ராண்மகனார் செய்யுங்குண மாற்றலாவ தொன்றே
கொங்கைநல்லா ளிடுமருந்தாற் குணமிலியுமானான்
கொச்சையேனு மிச்சித்தக்காற் கூடலாவதுண்டோ
வங்கனொன்றகு ல்வாயிலயர்த்தாரகாணுமான்தே
யவர்க்கினையா ளந்தாங்க மாணுன்காணு மான்தே.சு
அத்தலைக்கு மித்தலைக்கு மொத்திருக்கச் செய்தே
யாண்மகனார்க்கொருதவசி யறிவுசொலப்புகுந்தா
னித்தலையி லுறவறுத்தா னினையவளைக் கொண்டே
யிதிவுமென்றன்விதிவசமோவென்றிருந்தேன்சிலகா
ளத்தலையி லுறவினையு மப்படியே யறுத்தா
னுண்டிசெய்தவழகுதன்னை யார்க்குச்சொல்லுவேனான்
றொத்தறுத்துச்சோதிவடி வாக்குவாரோபெண்ணே
சோதிக்குளே நாமும்புகத் துரியமில்லைகானே.(எ)
சாக்கியாகி யவரங்ஙன் சலியாதே யிருக்கச்
சுகமனைத்துஞ்சந்நிக்கேசாய்ச்சுகொடே போந்தேன்
பாக்கியமில் லாமையாலே பயல்களையும் பாரான்
புகித்தாலும் பயிக்கம்பண்ணப் பார்த்துக்கொடே யிருப்பன்
வாக்கினுக்கு மனத்தினுக்கு மெட்டாத நிலத்தே
மறையவளைக்கொடுபுக்கே வைச்சுக்கொடேயிருப்ப
னாக்கினாரே யழிப்பாரானாற் றடுக்கலாமோவான்தே
யடையக்குலநசிப்பதிங்ங ன்நிந்தேரமேயான்தே.அ

அன்றிவன் வசத்தினோடு சத்துமல வாசி
யாண்மகனார் வெறுத்தவன்றே யநிருபதி யானே
னின்றெனக்குச் சனித்தனவு மிப்படியே யானு
லேந்திழையி லொன்சொலுவே னிந்தக்கேடு தனக்கு
வொன்றிடுதுவலகு தனிலொருத்தியைப்போலிருப்ப
னோருபாயங் கர்ணனா னுணர்வுபுக்க பின்னை
யென்றுமினே யவளைப்பார்த் திடுவர்காணு மான்தே
பெண்ணைக்கடைக்கண்ணா லும்பாரார்காணுமான்தே.
அச்சட்டையா லன்னமேறி யகிலமரக வென்றிட்
ட்டன்புடையகுணத்தினாலே யகிலமெலாம்படைத்தா
னுச்சட்டையாற் புன்னையேறி யுலகமெலாங் காக்கு
மொளியுடைய குணத்தினாலே யுலகையிலியானான்
மச்சட்டையா லெருந்தையேறி யுலகமெலா மான
மாயக்குணந் தானான் வள்ளலெனைப் பாரா ன்தே
னொச்சட்டையா லுணர்வுதோன்றி யுண்மையானார
யோமுமிட்டுத்திரியமரக வுணர்ந்தாரகாணுமான்தே.
அவித்தியாப்பிரலாப முற்றுப்பெற்றது.

சுள - வது

* பாண்டியுரைவாரம்.

குறள்வெண்ணென்று.

ஏற்றப்பாண்போலிவ்வுடலை, யென்றுமென்றுநீரி
ற்றேயத்தக்காலும், பேர்த்துப்பேர்த்துமிது ஐக்கை
யன்றோ, பேதமறுத்திடவற்றோ சொல்லீர். (ச)
* பாண்டியுரைவாரமென்பது-பாண்டித்தியவுரையாம்.

அல்லலுடலைக்கழித்து, அறிவேவடிவென் றுணர்ந்திருப்பார்க்குச், சொல்லக்கடவதொன் றுண்டோ, சுருதிகழேறி யளவிறந் தத்தை. (உ)

காணலை நீரொன் றுணர்ந்து, கரையுந்திரையு றுரையுங்கண்டாற்போற், றுனல்லாவுணைத்தாளுக்கிச், சாத்திர கோத்திரஞ் சாற்றுகின்றாரே. (ங)

புத்திவிசுப்பத்தைவிட்டுப், போதம்வடிவென் றுணர்ந்திருப்பார்க்கு, மித்தனை கூத்தாடல் வேண்டுமோ, விரவியுதித்தா விருள்போ மிடத்து. (ச)

பரிதியொருவ னுதிக்கப், பலகோடி யண்டங்கள் பேதமாறப்போற், சுருதிமுடிவி னுதிக்கச், சொல்லும்பொருளுந் துலங்கிடுங்காணே. (ரு)

பாத்திரபேத்ததினாலே, பலகோடி யிரவிகள்பேத மாறப்போற், னேத்திரமான பிரம, நிகரிற்பிரபஞ்ச முமாயுதித்தானே. (ஈ)

மதியைக்குறிப்ப திலக்காய், மாமாத் துச்சியைக் கூட்டினாற்போற், பதியைக்குறிப்ப திலக்காய்ப், பஞ்சகோசச்சட்டை சாத்தினாரே. (எ)

செகத்தெங்கு நிறைந்தவச் சிவனார்தம்மைச், சிந்தையிலன்றித் தெளிவுறார்காண், முகத்தைமுகத்தா லேகாண்லாமோ, முன்கையிற்கண்ணாடிதாடுனாழிய.

ஊனிலேயொன்ப துவாசல்விட்டங், கொருவனைக் காவலிருத்திவைத்தவ், ஊனிலொருவனும் போன்வாரே, யொன்பது வாசலு நாய்ப்புகுங் காணே. (ஐ)

ஒங்குமுடியைத் தலையில்வைக்க, வுலகமெல்லாம ரசாளு மாப்போ, லாங்காரந் தனையறிவோடேகூட்ட; வகிலமு நாமா யிருக்க லாமே. (கௌ)

கெஞ்சிலேகூட்டை யடுக்கவிட்டு, நீட்டிநிமிர்ந்து கிடப்பதன்முன், னஞ்சையுமுள்ளே யடக்கிக்கொண்டே, யான்ந்தமாயறி வாகவல் லீரே. (கக)

அம்மையு மப்பனுங் கண்டிருக்க, வந்தக னுருயிர் கொள்வதன் முன்ன, மும்மையுமுனையும் வேறதாக், வுள்ள பெரழுதே யுணர்வல்லீரே. (கஉ)

மக்களுக்கத்த மனைவித்தத், மாய வுடலெரி கொள்வதன் முன்ன, நிட்களமான வறிவுதன்னை, தும்வடிவாக நினைபவல்லீரே. (கங)

இருவினைப்பாசங் கழுத்தினிலிட், டேற விறங்க விழுப்பதன் முன்னங், குருவினைச் சென்று யணினீராகிற், கோதி லறிவோடே கூடலாமே. (கச)

போத வடிவுதனைமறந்து, யூழிக்கேவந்து பிறந்தவாறே, தாதர் தவகியென் றேசிச், சங்கேதித் துத்தம் வடிவிழந்தாரே. (கரு)

தன்மயமான வுணர்வயர்த்துத், தாணியில் வந்து பிறந்தவாறே, பென்மகனொன் றெடுத்தாக்கொள்ள, யானுன் மகனென் றிசைந்திருந்தாரே. (ககா)

தனையுமிரண்டுள தண்டொன்றத்தைத், தாமேயிடுவாரூர் தாங்குவாருங், கனையும்படியறி யாமையாலே, காவித்திருந்தவா கண்டுகொள்ளீரே. (ககா)

உச அ பாண்டியுரைவாரம்.

வானுதிபூதங்க டோற்றுகைக்கும், வான்கருத்தும்
புலன் றோற்றுகைக்கு, மூனாதிபேதங்க டோற்றுகை
க்கு, முண்மையு மாயுணர் வாயிருந்தானே. (கஅ)

போது புலர்ந்து புருந்தனையும், புத்தியை யெங்
கேனும் போகவிட்டுத், தூதுவர்வந்து புருந்தவாரே,
துடைகள் பறக்கத் தொடங்கி னாரே. (கக)

கொத்து முதலியொருவ னுள்ளனவன், கொள்வ
துமில்லைக் கொடுப்பது மில்லைப், பத்துக் கூலிபத்து
ச் சேவகருமவன், பார்வையா லேபடை யாயினாரே.

கொல்லும் புலிபோ லுயிர்பருகும், கூற்றத்தின்
வாயிற் குறுகிடாதே, சொல்லுமனமு மிறந்துநின்ற,
சோதிநா மென்று சுகிக்கவல்லீரே. (உக)

பாண்டியுரைவார முற்றுப்பெற்றது.

கஅ - வது

பார்ப்பானும் பறைச்சியும்.

குறள்வென்செந்துறை.

ஆன்னமயுயி துடம்பே யறிவானந்தபோதமேயெங்கு
மென்னேபிரமணனீரேயேறப்போவென்குதிங்காரா.
சோதியாய்நின்றதின்கொன்று சொல்லுமுடம்பிதுசேறு
சாதிவாய்நின்றதின்கேது சாயப்போவென்குதிங்காரா. (உ)
பூண்டவுடம்பிதுபூதம் பரிபூரணமானதுபேர்த
மாண்டேபிரமணனீரே பகலப்போவென்குதிங்காரா. (க)

பார்ப்பானும் பறைச்சியும். உச க

சுகிலஞ்சோணிதமன்றித் தோற்றுக்குலமுண்டோசொல்லீ
ரொக்குலவல்லதென்னுதே யேறப்போவென்குதிங்காரா. (ச)

இறைச்சியெலும்புதோலன்றி யெனக்குமுனக்கும்வேறு
ண்டோ, பறைச்சிபோவென்னுண்டாய்பார்ப்பான் பண்டே
பெய்கொண்டாயாதே. (இ)

இருவருமொருவழிபோகச்சேயேறப்பாராய்பார்ப்பான்
னைவிலங்கென்று, னிருவர்விலங்கிலும்வழிவிலங்கா தென்
றெனத்தாலென்று அனுமத்தாலென்றேன். (ஈ)

உடலுக்குடல் பெர்ப்பயல்லவொன்றோ யுண்ணின்றசோதி
விலங்கவொன்றோ, வடலைப்பிராமணனீரே யகலப்போவெ
ன்குதிங்காரா. (ஏ)

பார்ப்பானும் பறைச்சியும் முற்றுப்பெற்றது.

கக - வது

பறைச்சியும் பறையனும்.

இரட்டைக்குறள் வென்செந்துறை
பரமன் மதுவுண்டு பரவச தும்படி
பாதங்க டலைந்தா ராரேடா பறையர்
வரமான் குணமுன்று மழியவே யருள்செய்த
வரனந்த நாட்டுன்ன தறியாயேர் பறைச்சி. (க)
மெய்குஞான மதுவுண்டு மெய்ம்மறற் திருக்கவே
மேலான் பதந்தந்தா ராரேடா பறையா
மெலான் மழியவே யறிவினை யருள்செய்த
வஞ்ஞானமழியவே தறியாயேர் பறைச்சி. (உ)
வரனந்த நாட்டுன்ன தறியாயேர் பறைச்சி.

எண்ணிறந்த நரம்புகளு மிறைச்சிகளு முடைய
வித்திரியப் பொந்திரிய வழித்தாரார் பறையா
கண்ணெதிரேயெழுந்தருளிக்கலியுகத்தின்மெடுத்துக்
கடையேற விட்டாரென் றறியாயோ பறைச்சி. (௩)

ஏற்றத்தாழ் வின்றி வரம் பொன்றுங் காணாமே
பெங்கும் போதவெள்ள மாவானேன் பறையா
வாற்றைத் தலையிலே தேக்கினான் காலிலே
யடைய வொதுக்கினேன் காணேடி பறைச்சி. (௪)

சோதிமந் திரமுண்டு சுகியாமே சுகிக்கின்ற
வாதிமந் திரத்தந்தா ராரோடா பறையா
வாதியந் தமுயில்லா வறிவானந் தத்தேவர்
பாதமென் றலைதந்த தறியாயோ பறைச்சி. (௫)

தண்ணீர்தா னறியாத சாதியை மிகவுண்ணத்
தாளிணை தலையிசை தந்தாரார் பறையா
யன்னத்தால் வருங்கோச மறிவன் மென்றிடு
மானந்த நாடெனன் றறியாயோ பறைச்சி. (௬)

கருமறை யும்படி திரமந் திரமுண்டு
களிக்கவே பதந்தந்தா ராரோடா பறையா
வருமறை முடிவிலு மறியவொண் னாதிடு
மானந்த நாடெனன் றறியாயோ பறைச்சி. (௭)

ஊனைக் கழித்துண்கு மயாமந் திரமுண்ண
யுபதேசந் தந்தவ ராரோடா பறையா
வானைக் கருள்செய்ய வன்றுவந் துதவிய
வானந்த நாடெனன் றறியாயோ பறைச்சி. (௮)

இருவினை யான்து வேரநப் பார்த்துன்னை
யிப்பிறப் பறுத்தவ ராரோடா பறையா
சுருதிக டேடியு மறியவொண் னாதவத்
துய்யநற் சோதியார் காணேடி பறைச்சி. (௯)

அன்றான வறிவுதந் தறியாமை தனைப்பேரக்கி
யகம்பிரம் முனக்களித்தா ராரோடா பறையா
குன்றாத மெய்ஞ்ஞான நன்றாக வருள் செய்யுங்
கோதில்கக வப்பெனன் றறியாயோ பறைச்சி. (௧௦)

சாதிகுல பேதமறச் சங்கை யறத்தெரிந்து
சந்தான வுபதேசந் தந்தாரார் பறையா
நீதியினு லுணர்வேயாய் நிக்கத்த மாசிய
நின்மலனா மப்பெனன் றறியாயோ பறைச்சி. (௧௧)

குன்றாத மெய்ஞ்ஞானங்கொணர்ந் துனக்கருள்செய்
கொன்றான வுண்மையையுரைத்தாரார் பறையா [திரு]
சென்றார்தம். போதத்தைத் தெளிவுறக் கண்டிடி
லன்றாயு மவெனன்றிட டறியாயோ பறைச்சி. (௧௨)
பறைச்சியும் பறையனு முற்றப்பெற்றது.

க00 = வது சாற்றுபறை.

இரட்டைக்குறள் வெண்ணெய்துறை.

பொன்னையொழி யச் * சவடி காரையிலே யாற்போற்
புவனங்கள் பதினாலு மிருந்தபடி பார்க்கி
லென்னையொழி யப்புவன மேதுயிலே பென்றிட
டாவுபக லன்வரத மறையுமேடா பறையை. (௧)

* சவடி. இத்தேசத்தில் சவளியென வழங்குகின்றது.

ஆங்கார வன்னியறை யரசழியப் பொருதிட்
டவருடைய மைந்தனாய் மறவச் சிறைவைத்து
வோங்கார வடிவான துண்மையதே யென்றிட்
டுலகுதொறு மேயாதே யறையுமேடாபறையை.உ

இயமமென நியமமென விரட்டைமதி விட்டு
விதயபுண்ட ரீகமெனு மில்லதனுக் குள்ளே
யயனைமுத லமரொலா மடிகன்பணிந் தேற்ற
வறிவுகிட ரரசாசென் றமையுமேடா பறையை.(ங)

ஊனைவடி வாகவுண ரும்மதியை விட்டு
வுண்மையுண ரும்மதியை யுள்ளறவே நிறுத்தி
ஞானவடி வானவனை நானவனே யென்று
நாடோறு நாடோறு மறையுமேடா பறையை. (ச)

ஏதுமலா வறிவதனான் யான்மறையோ நென்றிட்
டெருதுபோ லேயாகா திகன்மதன்ம மெடுத்திப்
பேதமெனும் படுகுழியில் விழுந்துபல பிதற்றும்
பித்தனையு மறுத்தோமென் றையுமேடா பறையை.
எடுப்பதொன்று மிடுவதொன்று மன்றுகிடர் பிரம
மேழைச்சன முழன்றறுக்கு மாயத்தானம்போலே
கொடுப்பதொன்றுங்கொள்வதொன்றுமன்றுகிடர்
கோதிலறிவானதென்றறையுமேடா பறையை.[ரமங்

அறிவான் வடிவுதனை யறியாமை மறைத்திட்
டகமனித நென்றிடுமெவ் வவமானங்கழிய
கெளியான வறிவுதரு நின்மலனா ருளா
னித்தகத்த மானோமென் றறையுமேடா பறையை.

வானுதி பூதமெல்லா மாயையாலே வளர்த்து
வடிவுதொறு மறிவாகி வளர்வுகுறை வின்றித்
தானேபா யுலகனைத்துந் தன்னிலவே றில்லைத்
தான்சேரா னுலகமென்று சாற்றுமேடா பறையை.
பொய்யாய மாயையினைப் புவனமுழுதாக்கிப்
புத்தியெனு மந்திரித னோடுபுவி யாள்
மெய்யாய வறிவுகிட ரரசாள்வ தென்று
விதிதொறும் விளங்கிடவோயறையுமேடாபறையை.
புகழிலங்கு மறிவாலும் பூமச்சேர்தி யருளாற்
புவனங்கள் பதினாலும் பொய்யெனவே யுணர்ந்து
துகளின்மறைத் தமிழ்மலைபத்தினையுந் தொடுத்துத்
தோளின்மிகச் சரத்தினோமென்றறையுமேடாபறையை.
சாற்றுபறை முற்றுப்பெற்றது.

க0க - வது திருவுந்தியார்.

க லி த் த ரு ழி கை ச.

அஞ்ஞான காரிய மனைத்தையு மறிவிட்டு
விஞ்ஞான மானோமென் றுந்திபற்
வெளியாகி நின்றோமென் றுந்திபற். (க)
முடியாத பிறவிகள் முடிந்திட மாயையைத்
துடியாம லறுத்தோமென் றுந்திபற்
துரிசற்று நின்றோமென் றுந்திபற். (உ)
பேரதத்தை யுணராதே பொல்லாத மாயையாற்
பேதத்தை யுணர்ந்தோமென் றுந்திபற்
பேதமும் பிரமமென் றுந்திபற். (ங)

* ஏடாகனென்பது ஏடாவென் பன்மையொருமையாய்
வந்த கழுவமைதி.

முன்செய் தவத்திலே முயன்றவப் பெருமையாற்
பின்சாதி கழிந்தோமென் றுந்தீபற
பிரமமே யானோமென் றுந்தீபற. (ச)

அதுவேகர் ணிதுவென்றென் றுரியனருள்செய்ய
விதுவது வாகுமென் றுந்தீபற
விலக்களை புருந்ததென் றுந்தீபற. (ரு)

தொம்பதந் தன்னிலுள்ள துகளினை யறுத்தக்காற்
றம்பத மறிவேயென் றுந்தீபற
தாக்கற்று நின்றோமென் றுந்தீபற. (ஸ்)

தற்பதந் தன்னிலுஞ் சபளத்தைக் கழித்தக்கா
ன்றிப்பது போதமென் றுந்தீபற
நீக்கியொன் றில்லையென் றுந்தீபற. (எ)

அசிபதந் தனக்குள்ளே யவனேகா ணிவனென்ன
வுசிவத்தொன் றானோமென் றுந்தீபற
வொழிவற நிறைந்ததென் றுந்தீபற. (அ)

பாக்கியத் தாலேநாம் பழமறை மொழிந்திட்ட
வாக்கியங் கேட்டோமென் றுந்தீபற
வரவுபோக் கற்றோமென் றுந்தீபற. (கூ)

அக்கண மறிவாக வடியினை தருவார்க்குத்
தெக்களை காணோமென் றுந்தீபற
செய்வதொன் றில்லையென் றுந்தீபற. (க0)

* உந்தி பறபெண்கா னுந்தீபற
வுணர்வேநா மாணோமென் றுந்தீபற.

திருவுந்தியார் முற்றப்பெற்றது.

* உந்திபறபெண்கா னென்பது-ஒருமை பனமையாயவந்த
வழுவுமைதி.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்தறை.

பொங்கு கான்ல் புன்லாய வண்ணமும்
போத மேபேத மாகி யதுபுரிந்
தெங்கு நாமறி வாகி யிருந்ததா
லீதென்றீ தென்றன லாவ துண்டோ. (க)

சமய மாறுக்குஞ் சத்தா மொளியதாய்ச்
சாக்கி யாகி யிருந்த விடத்திலே
யமையு மாசை யவற்றிற் பிதற்றைவிட்
டாறி னுருக் கலைந்தலை தானுண்டோ. (உ)

அஞ்சு கோச வரணை யழித்திட்டே
யானந்த வறி வாகிய வாசையும்.
வஞ்ச மாகு மதுவிட்டு வாழ்வார்க்கு
மாய வர்ழ்வை மதிப்ப தினியுண்டோ. (ஈ)

கலவி பென்பதோர் கட்டை யறுத்துக்
காமன் வாழங் கருக்குழித் தூர்த்தே
யலையிலா வுணர் வாயிட் டிருந்தா
லமார் வாழ்பதி யிற்புக வுண்டோ. (சு)

காம கோபப் பெரும்புலி வரமூங்
கண்ம காண்ட மெனுங்காடு வெட்டி
யோமே னும்பொரு டன்னை யுணர்ந்தே
யுண்மையானுக் கொருகுறை யுண்டோ. (தி)

தோற்று மாயத் துவக்கையறுத்துத்
துய்ய போதச் சுகத்தினை புண்டு
காற்றி லாவிடங் கண்டிட் டிருந்தாற்
கற்ப னையின் கருத்தழி யாதோ.

(சு)

வான ழிந்து மகானு மழிந்து பின்
மாயை தானு மழிந்து வழக்கற
நான ழிந்துபின் னானது வானு
னானு னென்பதேரர் நரசந்தா னுண்டோ.

(எ)

சுருதி யந்தமாஞ் சுத்த சுகத்தைச்
சோம்பை விட்டுச் செவியாரக் கேட்டு
மிருதி யாற்றெளி வாக வுணர்ந்தான்
மீண்டுபோ தென்னும் வேதனை புண்டோ.

(அ)

எரியின் முன்னவ நீத மதுபோ
லெல்லா மேகபோ தத்தி லுருக்கிச்
சரிவி லாதசுச் சித்தா யிருந்தாற்
ருமியா மென்னுந் தங்குத னுண்டோ.

(க)

போக்கி னோடு வரவு மிறந்து
புரண போதம தாகிப் பொலிந்து
வாக்கி னோடு முனமு மிறந்தால்
வாசகஞ் செய்ய லாவதொன் னுண்டோ.

(க0)

அனுபவ மாலே யையி ரண்டையு
மத்தன் பூமனற் சோதிதாள் சாத்தி
புனு பவவழி மாள் வுணர்த்த
வொப்பி லாதார்க் கொருகுறை புண்டோ.

(கக)

அனுபவமாலே முற்றுப்பெற்றது.

இரட்டைக்குறள் வென்செய்துறை:

போகாத மாயையைப் போக்கிட லாவதும்
புண்ணிய பாவம் புறத்திட லாவதும்

மாகா தழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(க)

என்னிலே யாவையுங் கண்டிட லாவதும்
யாவையு ளென்னையுங் கண்டிட லாவது
மன்னியங் கண்டிலே மென்றிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(உ)

மோகாதி யெல்லா முறிந்திட லாவது
முற்றுமுற் கன்மங்க ளற்றிட லாவது
மாகா தழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(ஈ)

இத்தப் பிறப்பினின் றேறிட லாவது
மேகாந்த மாகி யிருந்திட லாவது
மந்தக் கரண் மறுத்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(ச)

நற்செய் தவங்களு மற்றிட லாவது
நானெனு மாங்காந நச்சற லாவது
மற்சனை யெல்லா மறவிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(ரு)

அறிவுமுற்றுப்பெற்றது.

செவடியம்.

க0ச-வது * தச்சராண்டு.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

என்னை யறிபா வறிபாமை போயிட
வேகமா யின்ப மெனக்கே யருள்செய்து
பின்ன மில்லாத பிரமநீ யென்றிடப்
பேச்சுற்ற மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (க)

கண்ட கருக்குழி நானும் படிக்குக்
கருணையி னாற்கலந் தாண்டு கொண்டு
பண்டை வடிவது நீயானு யென்றிட்டிப்
பார்க்கப் பரமா யிருந்தோமே யப்பா. (உ)

கருதும் பொருளிலை யெல்லா மெல்லாக்
கானளி னீரென்று சொல்லிச் சொல்லி
யொருவ னுணர்த்த வுணர்ந்தீர் குணர்ந்தவ்
வொப்பற்ற மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (ங)

தப்பா மறைப்பொரு டன்னை முன்னைத்
தானே யெனக்குத் தலைவ னளித்திட
வொப்போத வில்லா வுணர்வேநா னுனபின்
னென்றிய மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (ச)

பேதப் பிணக்கற வெண்ணி யெண்ணிப்
பேராத துன்பப் பிறவி யறுத்திடம்
பேரதப் பெருருளே யுணர்த்த வுணர்த்தப்
பொய்யிலா மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (ரு)

* தச்சராண்டென்பதோர் கூட்டம்.

தச்சராண்டு.

உருக

தேடுந் தனமுந் திடமாம் பிராணனுந்
கூடு முடலுந் குருபர னுக்கென்று
பாடு மறையின் படிபான் கைக்கொள்ள
நீடும் பரமாகி நின்றோமே யப்பா. (கா)

தோற்று முலகவை யெல்லாந்
தோற்று திருக்குஞ் சுகமேவடி வென்னப்
பேற்று முனையுந் கடந்து நடந்து
பிரமமே நாமா யிருந்தோமே யப்பா. (கி)

அத்தி கிரியிலு மன்ப ருறியிலு
மாத்ரி யருளாளர் தாமா யிருக்கவே
யெத்திசைக் கேதெய்வ முண்டென்று சொல்லிடு
மேழையர் தங்காசு கொள்ளோமே யப்பா. (கி)

அண்ட மனைத்துமாய் நின்ற பானாத்
மாகம வாக்கியந் தன்னை யுணராதே
பிண்ட மதனையே நானென்று பேசிடும்
பேதையர் தங்காசு கொள்ளோமே யப்பா. (கூ)

கூடும் பானுந் குருபரன் பாதமே
நீடு மடியவர் நெஞ்சத்து ணின்றிடத்
தேடுந் தனமுந் செகமுந்தான் மெய்யென்று
நாடு மவர்காசு கொள்ளோமே யப்பா. (க0)

தச்சராண்டு முற்றுப்பெற்றது.

—சுரு—

சிவமயம்.

க0நு-வது பாம்பாட்டு.

குறள்வென்செந்தறை.

ஆதியு மந்தமு மேது மில்லா வறி
வானந்தத் தேவ ராணை யாணை
சோதியுட் சோதிநா மானோ மென்று
சுருதிகள் பாடநின் ருடாய் பாம்பே.

(க)

சுருதியுங் கருதிடாச் சுகமேகா ணியென்று
சொல்லாதே சொன்னவ ராணை யாணை
கருதிய வுலகினிற் கற்பனைக் கெல்லாங்
கானலி னீரொன்றே யாடாய் பாம்பே.

(உ)

ஆங்கார மோகங்க டர்மே கழிய
வடியினை சூட்டின ராணை யாணை
போங்காரத் துட்பொரு ளாகி சிற்ற
வுண்மைநா மானோமென் ருடாய் பாம்பே.

(உ)

நாரிய ரென்னும் வலையிற் பட்டு
நானென தென்னு நருவ நீர
வாரியன் வந்தடி வைத்த போதே
யானந்த மானோமென் ருடாய் பாம்பே.

(ச)

மனமுத லான காரண மெல்லா
மாய வருள்செய்தா ராணை யாணை
மனவிலுங் கனவிலுஞ் சுழுத்தி யிலு
நானேதா னானேனென் ருடாய் பாம்பே.

(ரு)

பாம்பாட்டு.

உசு.க

கடையிற் சரக்கினைக் கண்டு நான்போய்க்
காதலித் தெங்குங் கழிந்தி டாதே
மடியிற் சரக்கினைக் காட்டித் தந்த
மாமறை பாடநின் ருடாய் பாம்பே.

(சு)

ஒக்கலைப் பிள்ளை யுடனி ருக்க
யூரெங்குந் தேடி யுழலு வேளை
யக்கணம் பிள்ளையைக் காட்டித் தந்த
வாசாணைப் பாடிநின் ருடாய் பாம்பே.

(எ)

சந்திக் டோறுங் குடைவி ரித்துத்
தப்புக்கை தொட்டெ மிடார னல்லென்
புந்தியுள் ளேயுறப் பார்த்த போதே
போக்கிட மற்றோமென் ருடாய் பாம்பே.

(அ)

கோசங்க ளென்னுங் குடமு ருட்டிக்
குலநல மென்னுங் கொடிய றுத்தப்
பாசங்க ளென்கின்ற பற்கள் வரங்கிப்
பார்ப்பறப் பார்த்தோமென் ருடாய் பாம்பே.

(கூ)

அப்பத மிப்பத மென்றி ரண்டி
ஞசங்கை தீர்த்தவ ராணை யாணை
தற்பதந் தொம்பதந் தாம்பு நம்பாய்த்
தன்மய மானோமென் ருடாய் பாம்பே.

(க0)

பிறவிக ளென்னும் பெருங்க டலைப்
பிறகிட்டுப் போந்தவ ராணை யாணை
திறவிய தேசிகன் சேவடியைச்
சேராதே சேர்த்தோமென் ருடாய் பாம்பே.

(கக)

அஞ்ச முகமுடைப் பார்பி னீரே
யாராயி னும்முக மொன்றே காணுந்
துஞ்சவ தில்லாத் துரிய நாமே
தோன்றாதே தோன்றிநின் ருடாய் பார்ப்பே. (கஉ)

பார்ப்பாட்டு முற்றுப்பெற்றது.

க0கூ-வது நையாண்டி.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

ஆரணந் தேடற் கரியா நொருபையல்
பேரர்மை காட்டிப் பிறவா தனசொன்னான். (க)

நாணு தனசொல்லி நாண மழித்தென்னைக்
காணுது காட்டிக் கழித்தானு னென்செய்வேன். (உ)

நில்லா வுபுரதி நிலையேநீ யென்றிட்டுச்
சொல்லாது சொல்லித் துலக்கை யறுத்தானே. (ங)

முடிவு நடுவு முதலுமில் லாப்பைய
லுடியை நினைவுற வானந்த மானேனே. (ச)

சுருதிக டேடியுந் தோன்றாத பையலார்
சுருதிய நீயென்னுக் காலாலே பாயந்தானே. (ரு)

வகையொன்றிலாப்பையல் வார்த்தையைக்கேட்டுநா
னுகையொன்றுந் காணாத வுன்மத்த னுனேனே. (சு)

எட்டா நிலத்தே யிருப்பா நொருபையல்
கட்டின தெல்லாங் கழித்தானு னென்செய்வேன். எ

பேச்சு முரையும் பிறவு மறுத்தென்னைத்
தோய்ச்சுமொளியிலே தேறுத்தானு னென்செய்வேன்.

விதியாலே காட்டேறி விறகோடே போவேனைப்
புதியாரோரண்பிள்ளை போகாய்வாராயென்றான். க
கரியாமுடம்போடே கடைகொள்ளப் போவேனைப்
பெரியாரோரண்பிள்ளை பிறவாதெல்லாஞ் சொன்னான்.
விள்ளேன் விள்ளேனென்று வேண்டிந்நெல்லாஞ்சொல்லி
யுள்ளே கொடுபுக் குடம்பைக் கழித்தானே. (கக)

சுருதி யிருக்கினுங் கண்ணுக்கெட் டாப்பையல்
சுருதி முடிவிலே தோன்றினு னென்செய்வேன். கஉ
ஆரணந் தேடற் கரியா நொருபையல்
காரண நீயென்னுக் காலாலே பாயந்தானே. (கங)

மருவ வடிவில்லான் மானமில் லாப்பைய
லொருவன் கிடொன்னை யுள்ள மழித்தானே. (கச)

முன்னில்லைப் பின்னில்லை மூலமில் லாப்பைய
லென்னில்லைத்தன்னில்லையென்றானென்செய்வேன்.

சோதித்துப் பார்க்கிலேன் சுருதிக் தேறிலேன்
யேதிக்கப் பேர்காத பிரமநா மானேமே. (கசு)

இட்டிடத் துண்கிலே னேதேனுஞ் செய்கிலே
தொட்டொன்று மில்லாத வுணர்வுநா மானேமே. ()

ஒட்டிலே பிச்சையேற் துண்பா நொருபையல்
விட்டிலுங் கொண்டிபாய் வெளியிலேவிட்டானே.

புண்டில்லை மேவில்லைப் பாரீரிப் பையலார்
பெண்டிரோ டென்றும் பிரியா வுணர்வென்னே. ()

கண்டதுங் கேட்டதுங் காணாத போதிது
முண்டதுங்கொண்டதுமுனக்குண்டோவென்றானே.

பொறியுந் திருக்கிலென் புலனைச் செய்க்கிலெ
னறிவைப் பிரியாத வானந்த மல்லேனே. (உக)

நெஞ்சிலே நெஞ்சிலே நிற்பா நெருபைய
லஞ்ச மறுத்தறி வாக்கினு நென்செய்வேன். (உஉ)

கருவை யறுக்கிலென் கழலினை சூட்டிலே
னுருவையிலாப்பைய லுறக்க நவிர்த்தானே. (உங)

தன்னை யிகந்து தனியே யிருப்பானே
யென்னெனச் சென்றுநர் நென்னை யிகந்தேனே. (உ)

நாட்டார்தாமென்செய்வார்நமனார் தாமென்செய்வார்
விட்டார்தா மென்செய்வார் வினை திரிவாரா. (உரு)

அஞ்சுவ தில்லை யடங்கு வதமில்லைத்
தஞ்சமில் லாப்பைய ருன்றோன்றி யானே. (உசு)

உள்ளத்தி லுள்ளே யுதிப்பானெரு * பையல்
வள்ளலைக் கண்டுநான் வரவுபோக் கற்றேனே. (உ௭)

ஏதமில் லாப்பைப் லென்னையுந் தானாகப்
போத வுணர்த்திப் புகலு மறுத்தானே. (உஅ)

கரமே கலமாகக் கண்டிட மிரந்துண்டு
பரமே பரமாகப் பற்றப் பெற்றோமே. (உக)

அடியின் நி முடிவின் நி நடுவு மின் நி
பாகாசந் தானின் நி யங்கு னேயாய்

வடிவின் நி நின்றதோர் வடிவு தன்னை
மறைகனல் லோதேடி மயங்கு தின்னும். (உ௦)

நையாண்டி முற்றுப்பெற்றது.

இரட்டைக் குறள்வென்செடுத்துற.

சேராய் மனமேநீ சிற்பரத்தோடே நஞ்சிவனை
யோராமையல்லதுணர் விற்பிறிதொன்றுக்கண்டிலேனே
சொல்லாய் மனமேநீ சொல்லாதிருப்பதென் சொல்லற்றோ
வெல்லாய் பிரமமாய்நின்றபி னேதென்று சொல்லுவேன்.
சுற்ற னினைத்தல் கருதுதல் செய்யாய் மனமேநீ
சுற்று மகத்துஞ் சுகங்கர ணினிப்பலசொல்லியென்.
பண்டுபேர லன்றிப் பதைப்பற்றிருந்தாய் மனமேநீ
கண்டதனைத்து மறிவாகக்காணாதே கண்டோநீ. (சு)
ஐயோ மனமேநீ யுரராயமாட்டா திருப்பதென்
பொய்யோ முடிந்தது பூரண்போதமே யானோமே.
என்னே மனமேநீ யேவிறுச்செய்யா திருப்பதென்
முன்னே கருமத்தின் மூலவவிச்சை முடிந்ததோ.
கோத்தாமவித்தையின் கொத்தக்குலையாய் மனமேநீ
பார்த்தாலனைத் தும்பமுதையிற்பரமயாய்முடிந்ததே.
அன்னையமுன்ன மறிவாலறப்பறித் தாட்டினே
ன்னையும், பின்னையிலாமைநிகழிட்பலென்செய்வேன்.
கரண் மனைத்தையும் கையொக்கப்பராய் மனமேநீ
பூரணமேபெங்கும்புலனுக்குப்போக்கிடக்கண்டிலேனே
போகாய்மனமேநீ போகாதிருப்பதென் போக்கற்றோ
வாகாவிவாசொல்லுமவார்த்தையெங்கும்நிவன்றோ
கலைகளைத்தையும் சுற்றிலைகண்டாய் மனமேநீ
யுலைர்போல்வெந் தனக்குள்ளேநடர் வொளியானேனே.
மனமுற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

க0அ - வது செட்டியார்.

குறள்வெண்செந்துறை.

ஓர் திருபல வெண்கல, மொக்க நிறுத்திக் கொ
டுத்தே னுன், சேர வொருபல மாக்கினர், செய்யும்
படியெனிச் செட்டியார். (க)

எட்டிடை யாவிட்ட தட்டியை, யெல்லோருங்கா
ணக் கொடுத்தேனான், றட்டி நிறுத்தாரிச் செட்டி
யார், தத்வமசி பென்றார் செட்டியார். (உ)

வீடாயிருப்பது நாற்பல, வெண்கலத் தாவிட்ட
தட்டியை, யோடாக மாற்றினர் செட்டியா, ரொருப
லமாக்கினர் செட்டியார். (ங)

கடையி விருப்பாருந் தாமேயாய்க், காணக்கொடு
த்த கலமெல்லா, முடையநிறுத்தி தொருபல, முண்
மையி தென்றாரிச் செட்டியார். (ச)

என்று முடையாக் கலந்தனனை, யெல்லாருங் கா
ணக் கொடுத்தேனான், னன்றே யுடைத்தாரிச் செட்டி
யார், ராரிவா ரென்றார் செட்டியார். (ரு)

உண்டகலங்க ளனைத்தையு, மூராரியக் கொடுத்தே
னான், கொண்டுநீ யாரென்றார் செட்டியார், கூறு
துகறினர் செட்டியார். (கூ)

ஓட்டைக் கலத்தி விடவிட, வுள்ளசோ நெல்லா
மறவுண்டு, வீட்டி விருப்பாரிச் செட்டியார், வியா
பாரமுஞ்செய்யார் செட்டியார். (ஞ)

செட்டியார் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

க0க - வது இம்பில்

கவித்தாழிசை.

ஆகிப் பிரம மறியாமை தன்னுலே
பேதித்துத் தோன்றிற்றென் நிம்பிலடி. (க)

வந்த பிறவியும் வானாகி பூதமு
மிந்திர சாலமென் நிம்பிலடி. (உ)

யெனக்கழி வில்லையென் நிம்பிலடி.
ஏகமே யல்லா விரண்டில்லை யத்திதய
போகமே யானோமென் நிம்பிலடி. (ங)

புலன்வழி கெட்டதென் நிம்பிலடி.
அண்டத்தை யெல்லா மறிவே படைத்தமை
பிண்டத்தே கெட்டோமென் நிம்பிலடி. (ச)

பேதமற் றில்லையென் நிம்பிலடி.
பூதங்களைந் தும் புலன்கள் யதினாலும்
பாதத்தே பாய்ந்ததென் நிம்பிலடி. (ரு)

பரமே பரமாமென் நிம்பிலடி.
ஏறிட்ட சட்டை யிரண்டையு னானத்தாற்
கிறிக் களைந்தோமென் நிம்பிலடி. (கூ)

கிளைப்பதொன் றில்லையென் நிம்பிலடி.
மாங்கு டுடுக்கிட மாநாகக் தீண்டிற்றென்
நேங்கா விறந்தன்னென் நிம்பிலடி. (ஞ)

யெல்லா மிப்படியேயென் நிம்பிலடி.

ஆரியன் வந்திங் கடிதலை வைத்தபின்
பூரண மானதென் நிம்பிலடி.

போக்குவர வில்லையென் நிம்பிலடி.

பன்னு மறையின் படியே பானாகத்
தன்னே யுணர்ந்தோமென் நிம்பிலடி.

தத்துவந் தானையென் நிம்பிலடி.

இம்பில் முற்றுப்பெற்றத.

கக0 - வது பந்து.

இரட்டைக்குறள்வென்செந்தறை.

ஒன்றாகி நின்றபே ருணர்வே யுணர்ந்திட்
டோமென்னுங் காத்தினுற் பந்தாடா நின்றேன்
பின்றறதே பென்னோடே பிழைப்பாயோ பந்தே
பேய்த்தேரி னீருண்ணப் போவாயோ பந்தே. (க)

பத்தியே வளர்கோலப் பட்டினை யுடுத்துப்
பழவினை சரிதையாற் பந்தாடா நின்றேன்
முத்தியே வடிவாகி நிற்பாயோ பந்தே
முட்பூவிற் நேனுண்ண முயல்வாயோ பந்தே. (உ)

வாகாதி தொங்கலை வாவலித் துடுத்து
மதன்னுறன் வழிமாறப் பந்தாடா நின்றேன்
போகாதி யனைத்தையு மொழிவாயோ பந்தே
புரிபி லாவாகிப் போவாயோ பந்தே. (ங)

கருதின்ன் முலைமாதர் தோழிமாராகச்
சொல்லொணு நிலத்திலே பந்தாடா நின்றேன்
நிருகின்மை யாலறி வாவாயோ பந்தே
தேளிவிண்மை யாற்பிறந் திறப்பாயோ பந்தே. (ச)

உலகங்கள் பதினாறு மொருகாலா லடக்கி
யுணர்வேமுக காலாகிப் பந்தாடா நின்றேன்
னலகில்லா வறிவுரு வாவாயோ பந்தே
யங்குமிங் கும்மாகி யலைவாயோ பந்தே. (ரு)

தேசிக னாடி சென்னிமேல் வைத்துத்
தேச காலங்கெடப் பந்தாடா நின்றேன்
வாசியில் லாவறி வாவாயோ பந்தே
மாயா மயமாகிப் போவாயோ பந்தே. (க்)

ஆறு முகமு மடையப் புதைத்திட்
டறிவே முகமாகிப் பந்தாடா நின்றேன்
வீறும் வெறுப்பு மறுவாயோ பந்தே
விதியா ரோவற்றொழில் செய்வாயோ பந்தே. (எ)

குணக்குங் குடக்கொடு தெற்கும் வடக்குங்
கோணங்களுமாகிப் பந்தாடா நின்றே
ன்னுக்கவொண் னாவறி வாவாயோ பந்தே
யங்குமிங் கும்மா யலைவாயோ பந்தே. (அ)

கோசமென் னுங்கழற் கற்றைக் குலையக்
குருபான் றுள்குழிப் பந்தாடா நின்றேன்
பாச மறுத்தறி வாவாயோ பந்தே
பூர்க்கி வில்லாப்பவ மாவாயோ பந்தே. (க)

எல்லாம் பிரமமே யென்னு மொழியாலே
யானேயா னாகப் பந்தாடா நின்றே
னில்லாத வாழ்வை நினைவாயோ பந்தே
நித்த சுத்தம்முத்த மாவாயோ பந்தே. (க0)

பந்து முற்றுப்பெற்றத.

உ
சிவமயம்.

ககக - வது

ஞானகாண்டம் - கன்மகாண்டம்.

கலிவிருத்தம்.

அந்தண னாகிவந்தா றந்தமறை யேர்தி
மந்தணங்கள் பேசி மடவானை மணஞ்செய்து
செந்தழ வில்விட்டுத் தேவரோ டிருக்கின்ற
நந்தரி வாருண்டோ ஞானகாண்டத்தில். (க)

அருக்கனார் கலங்கடோறு மநேகரா யிருந்தாற்போ
லொருத்தனை யுணராமையாலுல கேழுமாய்ப்
பொருத்தறவுடல்கடோறும்புரைவறப்புருந் துநின்ற
கருத்தனை யறிவாருண்டோ கன்மகாண்டத்தில். (உ)

தேடிய பொருள்கொண்டு தேவாரம் பலசெய்து
கூடிய செல்வத்தைக் குறைவற விருந்துண்டு
நீடிய வுலகங்க ளனைத்தினு நெடுங்கால
நாடிட விருப்பாருண்டோ ஞானகாண்டத்தில். (ங)

அளவறுத் துலகத்தை யறித்தியமென் றறிந்தபி
னின்மை கெடுவதன்மு னியமறிய மஞ்செய்து
தளவறவானந்த வனுபோக வடிவினைக்
களவறக் கண்டாருண்டோ கன்மகாண்டத்தில். (ச)

அரசரர் பவனிதன்னி லடித்தொழ வரசரான்
கொசெய வுலகினி லெரப்பாருண் டோவென்னப்
பெருசுறிய ராகிப் பிறந்துள்ள பெருமையு
கரர்கர பசுவுமுண்டோ ஞானகாண்டத்தில். (ரு)

ஞானகாண்டம் - கன்மகாண்டம். ௨௪௧

பெரியதே சுகமென வருமறை பேசிட
வரியதோ ரனுபவ மகத்திலே யுதித்தபின்
மருவிய பிறவியு மாயையு மாய்வுறக்
கருவினைக் கழித்தாருண்டோ கன்மகாண்டத்தில். (க)
வாடாத மலர்சாந்து மதிமுக மடந்தையர்
தேடாத வடிசிலுஞ் சென்றிடச் சேவிப்ப
வீடாசா மாமீவிச வெண்கொற்றக் குடையிட
நாடாளப் பிறந்தாருண்டோ ஞானகாண்டத்தில். (எ)
கோணாத மனத்தராய்த் குருபர ன்ருளாலே
நாணாத நான்மறைத் தலையினை நிலைக்கண்டு
கூணாதே யுலகினைப் புரைவறப் புருந்திட்டுக்
காணாது கண்டாருண்டோ கன்மகாண்டத்தில். (அ)
வானினு மண்ணினு மற்றுள வுலகினுந்
தேனினு மினியபோ கங்களைத் தெரிந்துண்டு
மேனில நிலையென்றும் விதிவேதத் துளதென்று
நானென்று யிருப்பாருண்டோ ஞானகாண்டத்தில்.
செய்தவப் பயனெல்லாஞ் சிறிதென்று சிவதள்ளி
மொய்தவத் தினாலே முத்திக்கே முயன்றிட்டு
மெய்தவத் தினைக்கண்டு வேதாந்தத் திருப்பார்கள்
கைதவ மல்லாதுண்டோ கன்மகாண்டத்தில். (க0)
கொள்ளையா குதியினை யமரர்க்குத் கொடுக்கைக்கே
யெள்ளளித் தெசமானு டொட்டுப் பெயரோடே
சள்ளென வள்ளெனச் சாற்றிய சடங்கிலே
நள்ளென வல்லாருண்டோ ஞானகாண்டத்தில். (1)

உளஉ பாங்கிக்குரைத்தல்.

ஆரணம் துதிசெய்யு மறிவினை யகமென்று
பூரண மாகியையும் புலன்களும் புறத்திட்டு
மாரண முமற்றைப் பிறவியு மறுத்திடுங்
காரணங் கண்டாருண்டோ கன்மகாண்டத்தில். (கஉ)

ஞானகாண்டங் கன்மகாண்ட முற்றுப்பெற்றது.

ககஉ - வது பாங்கிக்குரைத்தல்.

குறள்வெண்டர்ழிசை.

மானே பட்டது சற்றே மானே பட்டது சற்றே
மானிற் பெரியதோ ராண்பிள்ளை வந்து
தானே நானென்று போனானவன்
றன்னையுங் கண்டிலே நென்னையுங் காணேன். (க)
பெண்ணே பட்டது சற்றே பெண்ணே பட்டது சற்
பென்னம் பெரியதோ ராண்பிள்ளை வந்து [ரே
கண்ணே கண்ணென்று போன னந்தக்
கண்ணையுங் கண்டிலே நென்னையுங் காணேன். (உ)

பாங்கிக்குரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

ககந - வது தச்சாண்டி.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்தறை.

உன்ற னிடத்திலு மூரா ிடத்திலு
முலகம் பதினாறு முள்ள வெருபொரு
டன்றனை யீதென்று காட்டித் தந்தார்க்குச்
சுமைத்துக் கழலிட்ட தச்சாண்டி யன்றோ. (க)

அப்பா

உளஉ

ஆப்பாரி தன்ன லுயிரோ பிரமமென்
றோதியே போகாமே யோர்மாத் தினாக்குள்ளே
தப்பாமே யிவ்வ னிருவென் றிருத்தச்
சுமைத்துக் கழலிட்ட தச்சாண்டி யன்றோ. (உ)
தச்சாண்டி முற்றுப்பெற்றது.

ககச - வது அப்பா.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்தறை.

ஆத்ம சுருபமே மெய்த்தெய்வ மென்னு
மாரணம் பெய்யோ வனுபுகி யிலையோ
பாப்பற நீர்ப்பனை முட்டைக் குருப்போற்
பாஷாணம் விட்டுமமைப் பார்த்தாலோ வப்பா. (க)
கொள்ளைக் கிராந்தம் குதட்டிப் பிறகுநீர்
கோதிலா ஞானமுங் கூறியே நானாதே
மெள்ள விருந்து சிவவேடங் கொண்டு
விழ்சிம் பிளிக்கை தவிர்த்தாலோ வப்பா. (உ)
அப்பா முற்றுப்பெற்றது.

ககரு - வது குணலை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்தறை.

தேவாரஞ் செய்கின்ற திண்டாட்ட மெல்லாநாக்
தீரவே தீர்த்தோமென் றிடுகுணலை
செயலெங்கு மாள திறம்பாடிப் பாடித்
தெளிவெங்கு மாளதென் றிடுகுணலை

* கிராந்தம் - கிரியைமுடிவு.

கவி

உளசு

குணலை.

நாவா வோதிய நாமவே தங்களு
கமக்கினி யமையுமென் றிடுகுணலை
நம்மில்வே றிலையெனுந் தன்மையதும்போக
நாமோநா மானோமென் றிடுகுணலை. (க)

வேறு.

உடம்புட னுறவில்லை யுணர்வே யுறவென்று
முணர்வொழிந் தில்லையென்றிடு குணலை
யோர்வி லுணர்வேயென் றிடுகுணலை
கடம்படு மென்னுங் கதற்றுக் கழிந்தது
கலங்காது காணென் றிடுகுணலை
கதற்று மொழிந்ததென் றிடுகுணலை. (உ)

ஆசார மெல்லா மடையவிட் டங்கநா
மானோநா மானோமென் றிடுகுணலை
யருமறை யறியாதென் றிடுகுணலை
யாசார மானவை முழுது மறவிட்டே
யானந்த மானோமென் றிடுகுணலை
யறிவு வடிவேயென் றிடுகுணலை. (ங)

குணலை முற்றப்பெற்றது.

குகு - வது பிடாரன்.

குறள்வெண்ணெதுறை.

நாதச்சிவகாக்குஞ்சீராவாட்டும் பிடாரகையெல்லாம், போ
தச்சம்மட்டியாலேபோனபோனிடமெல்லாம் போகடிப்பேன்
வாக்கையடக்குவிப்பேன் மனமோடாமைவைச்சுத்திரிப்
பே, னீக்கொன்றிலோடவுமொட்டேனின்மலமாகும்பிடா
ரானே. (உ)

அம்பட்டன்.

உளரு

அன்றமென்றல்லக்கள் பேசியுடங்கியிராதாரையெல்லன்,
மொன்றாக மெய்யுணர் வாலேயொக்க விருத்தியொருக்கு
வேனே. (ங)

பிடாரன்முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

குகு - வது அம்பட்டன்.

இரட்டைக்குறள் வெண்ணெதுறை.

பதைக்கவேதனைசெய்யும்பலமுலப்பெரும்புண்ணைப்
பார்வையா மயிலாலே யறுத்துத்துன் றசையா
முதித்தலு னினையுணர் வனலே கோலதுவா
யுண்மையிற் றெகித்திட்ட வம்பட்டன் சீயா. (க)
உலகெர்டியொருண்மைந்தொழுமுள்ளத்தொடுகிவை
யோர்வாலே கீறியங் கொழித்துண்மை யுணரா
வலைபேதப் பெருவன்மக் கிரந்தியை யறிவா
காரத்திற் கரைத்திட்ட வம்பட்டன் சீயா. (உ)
சங்கற்ப விகற்பமாந் தசையது பட்டாந்து
தன்மையாம் விழிமுடிச் சடமாகி யுதித்த
வங்கத்தை யசமென்னும் படலத்தை யுறித்து
வறிவா விழிப்பித்த வம்பட்டன் * சீயா. (ங)
அம்பட்டன் முற்றப்பெற்றது.

* சீயன் - பெரியோன்.

உ
சிவமயம்.

ககஅ - வது வண்ணான்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கறையுறு முளத்துசிற் காமாதி முழுதுங்
கமையென்னும் பெருங்கல்லிற் கரிசறப்புடைத்து
வறையுறு மலமா மதியுவர் பிடித்து

வைம்பூத்த் தெரடக்கென்று மறவாவி வைத்து
வுறைதரு பெருமாயை பொதுக்கற வொலித்து
வொழிவற வொளிர்போதப் பிரமமே யாக
மறைமுறை கழுவிய வண்ணத்த னடியேன்
வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன். (க)

தேசறு முளத்துசிற் நிகழ்மையன் முழுதுஞ்
சிதைபவே யெடுத்தடித் தலம்பியங் கதனை
யாசறு சமதம மதியுவர் பிடித்து
வகிலத்தோ டணைவொன்று மறவாவி வைத்துப்
பேசறு பெருமாயை பிறழ்வற வொலித்துப்
பிறிதற் வொளிர்போதப் பிரமமே யாக
மாசறக் கழுவிய வண்ணத்த னடியேன்
வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன். (உ)

அழுக்குறு முளத்துசி லர்குமுக் குணம்
டணைமுழு தறப்புடைத் தலம்பியங் கதனை
யிழுக்கதும் விமலமா மதியுவர் பிடித்து
யானென தென்முழு தறவாவி வைத்து
புழுக்கூடி னுளமாயை புரையற வொலித்துப்
புரண்பூ ரணம்போதப் பிறமமே யாக
வழுக்கறக் கழுவிய வண்ணத்த னடியேன்
வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன். (ங)

வண்ணன் முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

ககக் - வது முதலியார்.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

சட்டனென்று தலைபு நித்திதிஞ் சழக்கறுத்த மு
தலியார், சாந்த மர்கவே வாய்ந்த பாவனைத் தலை
லென்ற முதலியார், கட்டதுத் தெனைக் கழவினைத்
ந்து கண்ணளித்த முதலியார், காரிருளி விரவிபோ
லுள்ளே கலந்துகின்ற முதலியார். (க)

குறைகொள்ளும் புலன்களைந்தயுந் துணியவெ
ட்டு முதலியார், சுருதிசொன்ன கதவடிவாகத் து
ணிவுதந்த முதலியார், பாறைநெஞ்சு பதஞ்செய்யு
ம்படி பார்த்தருளிய முதலியார், பததரெய்ப்பினில்
வைப்பதாகிய பரிசுடைய முதலியார். (உ)

அப்புலனுமவ் வுடலுமேர்வற மொழித்தந்த முத்
லியர், ரடியினைதலை மிசையினில்வைத் தரண்டுதொ
ண்ட முதலியார், செப்பரிய சிவவடிவாகத் தெளிவு
தந்த முதலியார், சிந்தையோடு மனமொன்றுமயடி
திருத்தியாண்ட முதலியார். (ங)

முதலியார் முற்றுப்பெற்றது.

கஉ0-வது

தவமுந் தவமுடிந்ததும்.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

சங்கரானுதி யிமைபோர் தவம்பண்ணிச் சாரச்ச
டைகட்டவுந், தன்கழறன்னிற் பணியாருயிரொல்லாந்
தானே தலைகட்டவுந், கங்குல்பக லென்றடியார்கள்

வேறொன்றுங் காணாமெகண்கட்டவுங், கட்டுவீடற்
றகண் காட்டினுன்வீரக் கழல்கட்டிக் காட்டினானே.

பண்டைவினையாற் பணிபாதவர்தம்மைப் பாசத்த
னாகட்டவும், பணிந்தேத்திரிற்கு மடியாராவின்
னோர் பணியப்பட்டங் கட்டவுங், கண்டுகளித்தவர்
பண்டுதாங்கத்திக் கதற்றுங்கலேகட்டவுங், கண்ணுதிய
தன்னைக்காட்டினுன்வீரக்கழல்கட்டிக்காட்டினானே.

வருபிறவிக்கு மருந்தென்றடியாரை மாலயன்கால்
கட்டவு, மனக்கணக்கிட்டு வழக்குற்றறைகின்ற வா
தியர்வாய்கட்டவுங், கருதலர்செம்பொற் கதிர்மேனி
யின்றன்மை காணாமெகண்கட்டவுங், காணுதுகாட்டி
ய தம்பிரான்வீரக் கழல்கட்டிக் காட்டினானே. (ங்.)

தவமுந்தவமுடிந்தது முற்றுப்பெற்றது.

கடக - வது ஆண்டார்.

குறள்வெண்டாழிசை.

முன்னுண்டவல்வினை பின்னாண்டவாராமே மோ
க்கிசமாகவே சாக்கிரானுக்கியு, வென்னுண்டாரென்
பேனோ வென்னுண்டொன்பேனோ. (க)

முண்டவல்வினை மாண்டுநான்வெறு முத்தனாக
வேசித்தனாக்கியு, வாண்டாரோயென்பேனோ வாண்
டாரோயென்பேனோ. (உ)

பூண்டமாமும்மல மாண்டுபின்னாண்டவெறும் பூ
ணமாகவே பொற்கழல்கூட்டிடு, வாண்டாரோயென்
பேனோ வாண்டாரோயென்பேனோ. (ங்.)

ஆண்டார் முற்றுப்பெற்றது.

அறசீர்க்கழிசெடிசடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அறுகம்பு னுனிப்பனியின்ற னளவில்பல்யோனி
யினூடே, பெறுதாயுதரக் குகையாய்ச்சிப் பிறழ்க்கி
யின் மீதுவளர்த்து, மறுகாலல் வியோனியினூடே
வளர்காயம தாழிடுமவண்ண, மறியாம வியந்திரம்
வைத்த வர்சாரியை யாரறிவாரே. (க)

கால்வைத்திரு கையதுமூட்டிக் கழியென்பு நாம்
பொடிசைத்து, சாலக்குரு திப்புன்னூடே தசையர்
மதி டன்னையுமைத்துத், தோலைக்கொடு மேலதன்மே
வித் துளைதுப வியந்திரகூட்டு, சாலப்பொறிவைச்
சதியக்குந் தச்சன்னை யாரறிவாரே. (உ)

பொய்யுற்றுடல் போலொருபாவை பொறியுற்று
ள போலநடித்துச், செய்யுற்றிகமோடியரத்திற் செ
ன்றேயுழ லத்திரிவிரித்துக், கைவிட்டவியந்திரமாக
க் கணவைத்தவை கண்ணில்விழுங்கூந், தெய்வத்திக
ழ் தச்சனவன்றன் செம்பொற்கழல் சூடவல்லீரே.

தச்சன் முற்றுப்பெற்றது.

கஉங - வது பாம்பாட்டி.

என்சீர்க்கழிசெடிசடி ஆசிரியவிருத்தம்.

விரகற்ற குடத்திலே பாம்ப டைப்போம்
வேதாந்த வெளியிலே விட்டாட் டுவோம்
காணங்கள் பிடித்தங்கே யிராயி டுவோம்
காலங் கழியவே தப்பி டுவோம்

பாவி ய மும்மல் மர்யை யென்னும்

பாம்புதான் சீறிக் கடித்த போது
வுரையற்ற மந்திரங் கொண்டு மீட்போ
முள்ளுளார் வாழுகின் ருடாய் பாம்பே. (க)

சித்திர முத்தி தருமென் றெண்ணிச்
சிந்தித்து நாளுந் திகைத்தி ராதே
பத்திர நிற்கவுறை குத்து மோதான்
பார்த்தானைப் பார்த்துகின் ருடாய் பாம்பே. (உ)

ஒங்காரத் துட்புகுந் துச்சி பேறி
யொன்பது துவாரத்தி னுட்பு குந்து
துங்காமை துங்குகின் ருடாய் பாம்பே
தொந்தக் கடந்தோமென் ருடாய் பாம்பே. (ங)

ஆரூரு மிக்கேயம் பலமு மிக்கே
யாடர்வக் கிண்கிணிக் காலு மிக்கே
பேரூரு மிடபவா கனமு மிக்கே
பிறப்பிறப் பற்றிடந் தானுமிக்கே
சீராருஞ் சிவஞான போதந் தன்னைத்
தெளிந்து தெளிந்துகின் ருடாய் பாம்பே. (ச)
பாம்பாட்டி முற்றுப்பெற்றது.

கஉச - வது நிலம்.

குறள்வென்செந்துறை.

வேறுபெருந் துமிலாதநிலம்வேதாந்தமெய்ப்பொருளானநில
மாறியநிந்தார நியுமங்கனையாகியிருந்தநிலம். (க)

எல்லாவற்றக்குங்கடந்த நிலமேகமேயாகியிருந்தநிலம்
பொல்லாங்குதன் னிற்புகுதாநிலம்பூரணயேர்தமாய்நின்றநிலம்

கல்லிக்கடலைக்கடந்தநிலம் கற்பனையெல்லாத்நிலஞ்
சொல்லற்றசோதியாய்நின்றநிலஞ்சோகமேரகாதிதுறந்தநிலம்
அறிவேவடிவாயிருந்தநில மாற்றலுடையாரமர்த்தநிலம்
பிறிவேதுயின்றியிருந்தநிலம் பிரமம்பெருவெளியானநிலம்.
சித்தஞ்சிவமாயிருந்தநிலஞ்செய்வனவொன்றுடன்கடாநில
முத்தனுமுத்தியுமானநில முக்குண்மெல்லாமுடிந்தநிலம். (இ)
நிலமுற்றுப்பெற்றது.

கஉரு - வது தட்டான்.

இரட்டைக்குறள்வென்செந்துறை.
பந்தமாம் பணிசெய்யுந் தட்டா னென்றும்
பலதார் பதக்கஞ் செய்யுந் தட்டான்
முந்து நாண்வளை பண்ணுந் தட்டான்
முற்பவமெல்லா முடிவுசெய்யுந் தட்டான். (க)
இருவினைத் தீனையெய்யுந் தட்டா னேனைத்
தளப்பமு நன்றாய்ப் பண்ணுந் தட்டான்
சரியுடற் சரிசெய்யுந் தட்டான் குருந்தச்
சங்கிலி பண்ணும்வீ ரத்தட்டானே. (உ)
ஐயஞ் சாவடங் கோக்குந் தட்டா
ஞ்சையணி கட்டுவடம் பண்ணுந் தட்டான்
மெய்யுள்ளக் குழைசெய்யுந் தட்டான் ஞான
மெய்க்குழை செய்யும்வீ ரத்தட்டானே. (ங)
அறுதொழி லாழிசெய் தட்டானென்று
மருமறைச சிலம்புசெய்யுந் தட்டா
னுறுமுயி ருடல்கோத் தங்கு லகே
மூடன்செய்யும் வீரத் தட்டானே. (ச)

உஅஉ ஏவலிலாக்காரணத்திகழ்ச்சி.

மையுற்ற பவபா சக்குழை செய்
வயிர வீடதுபண்ணுந் தட்டான்
செய்யுற்ற தொழிறுயை முழுதஞ்
சிவப்பிர காசமொன்றுந் தட்டானே.

தட்டான் முற்றுப்பெற்றது.

—

கஉக - வது

ஏவலிலாக்காரணத்திகழ்ச்சி.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்தறை.

சாத்துந் தனிமலை தானானே னுகிலலோ
தம்பிரா னுக்குநெற்றித் தாரானே னுகிலலோ
வேத்து மடியார் திரளானே னுகிலலோ
வெம்பிராற் கேதேனு மொன்றுனே னுகிலலோ. (க)

பூங்கோயில் செய்கைக்குப் பூவானே னுகிலலோ
பூவோடே யேறிய நாரானே னுகிலலோ
பாங்கா மடியார்க்குப் பாங்கானே னுகிலலோ
பாமன் றிருப்பணிக் காளானே னுகிலலோ. (உ)

இட்ட திரிமுண்டந் தானானே னுகிலலோ
விலங்குந் திருச்செவிப் பூணானே னுகிலலோ
கட்டிய வீரக் கழலானே னுகிலலோ
கழலுக் கிசைந்தசெய் காலானே னுகிலலோ. (ங)

உருகு மடியா ருளமானே னுகிலலோ
வலந்துவந் தேத்து முரையானே னுகிலலோ
பெருகிச் சொரியுங்கண் ணீரானே னுகிலலோ
பெருமா னுக்குறானும் பித்தானே னுகிலலோ. (ச)

அம்மானை.

உஅந

கலையறப் பார்த்தருட் கண்ணானே னுகிலலோ
கண்ணிற் கருணைக் கடலானே னுகிலலோ
தலையிறந்த செய்ய தாளானே னுகிலலோ
தாடந்த தம்பிரான் ருனானே னுகிலலோ. (ரு)

ஏவலிலாக்காரணத்திகழ்ச்சி முற்றுப்பெற்றது.

கஉஎ - வது அம்மானை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்தறை.

மாயைக்கு வடிவு கொடுப்பார்கா ணம்மானை
மாயையாலுலகு வளர்ப்பார்கா ணம்மானை
யாபி லறிவா யிருப்பார்கா ணம்மானை
யாயாத போதுலக மாவார்கா ணம்மானை. (க)

பார்க்கி லுலகம் பழுதைகா ணம்மானை
பாராதபோது பழுதைபாம் பம்மானை
யார்க்கு மறிய வரிதுகா ணம்மானை
யற்ற திறையடிகண் மற்றிலா வம்மானை. (உ)

ஊனெனுந் தூணி லுதிப்பார்கா ணம்மானை
யோரா ருடலைப் பிளப்பார்கா ணம்மானை
யானென தென்னவொண்ணு வின்பங்கா ணம்மானை
யின்ப தன்பமற் றிருப்பார்கா ணம்மானை. (ங)

பத்திக் கடலி லமிழ்தங்கா ணம்மானை
பார்க்கில் பரஞ்சோதி யாவார்கா ணம்மானை
யெத்திக்கு மெப்போது நிற்பார்கா ணம்மானை
யீறிலாப் போதமாவார்கா ணம்மானை. (ச)

உண்டபா னங்க ஞாயிரள வம்மானை
யோரின் மனத்தே சுகதுக்க மம்மானை

உஅச

காளம்.

கண்ட நரைமரணங் காயத்தே யம்மாணை
காண்பானுக் காறான மில்லைகா ணம்மாணை.

(ரு)

ஆறுபா வங்களு மில்லைகா ணம்மாணை
யாறுகோ * தானு மப்படியே யம்மாணை
பேறு மிழவுமில்லாப் பேரின்ப மம்மாணை
பேதா பேதமில்லாப் பிரமங்கா ணம்மாணை.

(சு)

அம்மாணை முற்றுப்பெற்றது.

கஉஅ - வது காளம்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

ஆன்னிய மில்லையென் றாதேடா காள
மானந்த மாநோமென் றாதேடா காளந்
துன்னு கூடலையென் றாதேடா காளஞ்
சோதியுட் சோதியென் றாதேடா காளம்.

(க)

பிறவி கழிந்ததென் றாதேடா காளம்
பேதைமை தீர்ந்ததென் றாதேடா காளம்
அறிவே வடிவென் றாதேடா காள
மறியாமை போனதென் றாதேடா காளம்.

(உ)

கோசங் குலைந்ததென் றாதேடா காளங்
கூறி வரனதென் றாதேடா காளம்
பாசம் பறிந்ததென் றாதேடா காளம்
பாமே பாமமென் றாதேடா காளம்.

(ங)

பற்றற்று நின்றோமென் றாதேடா காளம்
பாசப்பறப் பார்த்தோமென் றாதேடா காளம்

* கோதுகாமாதி - கோடியென்றும்பாட்டம்.

காளம்.

உஅரு

முற்ற வுணர்வேயென் றாதேடா காள
முள்ளொளி யானோமென் றாதேடா காளம். (ச)

உள்ளது போதமென் னாதேடா காள
முலகமோக் காளமென் னாதேடா காளம்
வெள்ள வெளியிதென் னாதேடா காளம்
வேதஞ் சொன்னவண்ண மூதேடா காளம். (ரு)

ஊனே மறிவதென் னாதேடா காள
முணர்வே பிரமமென் னாதேடா காள
நானே யவனாமென் னாதேடா காள
நானாவ தில்லையென் னாதேடா காளம். (சு)

உண்மை வடிவேயென் னாதேடா காள
முட்புறம் பில்லையென் னாதேடா காளந்
திண்மை யறிவேயென் னாதேடா காளந்
திசைதிசை தோறுநின் னாதேடா காளம். (எ)

சாதி கழிந்ததென் னாதேடா காளஞ்
சங்கை தவிர்ந்ததென் னாதேடா காளஞ்
சோதி சுகமேயென் னாதேடா காளஞ்
சொல்லவொன் னாதெதென் னாதேடா காளம். (அ)

காளமுற்றுப்பெற்றது.

கஉக - வது ஆவாளம்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

உள்ளா னொருவன்கா னாவாளே, யுனையல தொ
ன்றுமிலை யாவாளே, விள்ளா னொருக்காலு மாவா
ளே, வேண்டிந்தே வைகொள்வா னாவாளே. (க)

பண்டே யெனக்கடை யாவாளே, பற்றித்தென்னை
லேகா னாவாளே, கண்டெ மதிகெட்டே னாவாளே,
கண்டுகடக் கைவிட்டே னாவாளே. (உ)

தேடுமவ னானேகா னாவாளே, தேடப்படு மவர
ல்ல ராவாளே, வீடுமவர் தாமேகா னாவாளே, வே
ண்டுந்தே வைமீட்ப ராவாளே. (ங)

காரியஞ் செய்பார்கா னாவாளே, கண்ணலே கழி
ப்பார்கா னாவாளே, நேரியர் கூரிய ராவாளே, நிற்ப
ொங் கும்போகா ராவாளே. (ச)

வாயுங் கையுமில்லை யாவாளே, வாவென் றழைக்க
வல்ல ராவாளே, யேய்வு மோய்வுந்தாராவாளே,
யெப்போதும் வாய்தாரி யாவாளே. (ரு)

பேதித் திடத்தினு மாவாளே, யேரா திருப்பார்கா
னாவாளே, யோதிக் குடிக்கெட்டோ மாவாளே, யுனை
யுமெனை யுக்கைவிட்டா ராவாளே. (சு)

வஞ்சனை செய்வார்கா னாவாளே, வாக்கு மனம்
ழிப்பா ராவாளே, நெஞ்சு கலங்கினு மாவாளே, நே
தியென்று நிற்ப ராவாளே. (ஏ)

ஓராத போதுனா ராவாளே, யோரி லொளிப்பா
கா னாவாளே, * யேராத நீயவ ராவாளே, யெல்லா
மறிவுகா னாவாளே. (அ)

ஆவாள் மூந்துப்பெற்றது.

* ஓராதவென்பது - ஓராதவென விகாரமாயிற்று.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பூணப் படாதன பூண்டு
போர்த்துடுத் துப்புறம் பேதிரிவேளைக்
காணப் படாயென்று சொல்லியெனிற
கண்ட தனைத்துங் கழித்துவிட் டானே. (க)

எட்டாங் கரணத்தி னுள்ளே
யேவின காரியஞ் செய்திருப் பேனை
வெட்ட வெளியினிற் காட்டி
வேற்று முகந்தோன்றா வேறுசெய் தானே. (உ)

உலகர்க் கிசைய நடந்திட
டொன்றுமுள் ளென்றென் றுணர்ந்திருப்பேனைச்
சிலுகற்ற சிற்பர மாக்கியெனிற
சேரு மனத்தையுஞ் செம்மை செய்தானே. (ங)

காரிய முண்டென்று சொல்லிக்
கண்ணுக்கெட் டாதே கடக்கப் போவேனை
யாரியன் வந்துபுக் தென்னை
யப்போதே யானந்த மாக்கி விட்டானே. (ச)

சொல்ல வெண்ணுதன சொல்லிச்
செவியோடு கண்வாய்கள் சோதித்துப் பார்த்தென்
னெல்லை யிலர்வறி வாகி
யானு மிதன்றி யினிதிருந் தேனே. (ரு)

சிட்டனு மாய்ப்பட் டனுமாய்த்
தேசத்துள் ளானொரு வன்சொல்லப். போகப்
பட்ட விதனமும் பாரீர்
பரிபூர்ண மேபின்னு மானது பாரீர். (சு)

நீருக் குமிழியது போல
நிலையில்லா வாக்கைக்கு நேசித் திருந்தே
யாருக்கு நன்மைசெய் தோநா
மறிவே பகண்டமு மாய் வறியாதே.

(எ)

ஏழைத் தனந்தனி னாலே
யென்னில்வே நில்லையென் நேநெடு நாளாய்ப்
பாழுக் கிறைத்தோழு நாமே
பண்டை யறிவை யறியா திருந்தே.

(அ)

சோதனை முற்றுப்பெற்றது.

கடக - வது ஊர்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்தனை.

* நான்முக னுக்கிட மானலு ரொங்கனார்
நான்மறை யுந்துதி செய்யுமு ரொங்கனார்
தேவுக்குந் தேவா யிருக்குமு ரொங்கனார்
தேவர்க ளன்றித் திரியுமு ரொங்கனார்.

(க)

தேர்ற்றா வாகத் துணிந்தலு ரொங்கனார்
சோகமோ கங்க நெந்தலு ரொங்கனார்
நாற்ற லுடையர்க் கடைத்தலு ரொங்கனார்
நானந்த மாயே யிருக்குமு ரொங்கனார்.

(உ)

காமக் குரோதங் கழிந்தலு ரொங்கனார்
கல்விக் கடலைக் கடந்தலு ரொங்கனார்
நாமந யங்க டவிரந்தலு ரொங்கனார்
நானமே யர்க நவின்றலு ரொங்கனார்.

(ங)

* இச்செய்யுள் நெடுன்மோனை = எதுகையின்று.

அறிவிட் டறியாமை போக்குமு ரொங்கனார்
ரன்னிய மொன்றுமி லாதலு ரொங்கனார்
குறியிட்டி தென்னவொண் னாதலு ரொங்கனார்
கோசங்க னைந்துங் குலைந்தலு ரொங்கனார்.

(ச)

புத்தி விகற்ப மறுக்குமு ரொங்கனார்
பூரண போதமே யானலு ரொங்கனார்
வித்தும் விளைவு மிலாதலு ரொங்கனார்
விண்முதற் பூதம் விளைந்தலு ரொங்கனார்.

(ரு)

எட்டுத் திசையு நிறைந்தலு ரொங்கனார்
ரோகந்த மாகி யிருக்குமு ரொங்கனார்
தட்டற்ற யோகிக டங்குமு ரொங்கனார்
தன்மபா வங்க டவிரந்தலு ரொங்கனார்.

(சு)

உலகத்தை யெல்லா மொருக்குமு ரொங்கனார்
ருண்மையொன் ருகியொன் ருனலு ரொங்கனார்
சிலுகற்ற சிம்பர மானலு ரொங்கனார்
சிந்தனை விட்டுத் தெளிந்தலு ரொங்கனார்.

(எ)

உன்னப் படாவுணர் வானலு ரொங்கனார்
ருள்ளொளி யறகி யிருக்குமு ரொங்கனார்
கண்ணுக் கணித்தர யிருக்குமு ரொங்கனார்
களளப் புலனைக் கழிந்தலு ரொங்கனார்.

(அ)

கத்துஞ் சிலுகு மிலாதலு ரொங்கனார்
காண்பானுங் காட்சியு மற்றலு ரொங்கனார்
சுத்த வெளியிலே தோன்றுமு ரொங்கனார்
சோம்பர் சுகமென் னுணர்ந்தலு ரொங்கனார்.

(கூ)

ஊர் முற்றுப்பெற்றது.

கநஉ - வது வாரணம்.

இரட்டைக் குறள்வென்செந்துறை.

நினைவி லங்கு கழற்றிய வாரணம்
விரத கம்ப முறித்திடும் வாரண
மெனதி யானென் கணையை முறித்தெறிந்
தெங்கு மாமயிழ் தாகிய வாரணம்.

(க)

கரணப் பாகரை வீசிய வாரணங்
கருணை மாமலை மேவிய வாரண
மாண மாமறை யீறு முழக்கவே
யறநல் வீதியி லேவரும் வாரணம்.

(உ)

பத்தி வண்கோலுக் குளந்தநல் வாரணம்
பாசக் கயிற்றூற் கட்டுணு வாரண
முத்தி மர்மடி விற்படி வாரண
மூல மர்மத வாரணம் வாரணம்.

(ங)

அன்ப ரன்பளற் நிற்படும் வாரண
மான்ற மாமத மேபொழி வாரணம்
வன்பி லோடு மனிதரை வாரியே
மாசு சேர்நீர பத்தெறி வாரணம்.

(ச)

சமய வைம்பொழில் சாடியே யைந்தெனுந்
தழைமு றித்தயி லுந்தனி வாரண
மமைய வாரினர் மேல்கொளும் வாரண
மாதி மூலமென் றோதிடும் வாரணம்.

(ரு)

கத்த வாதங் கழந்தநல் வாரணங்
கவள மர்வண்ட முண்டதேர் வாரண
கித்த வாரநு னியைட்டந் கட்டியே
நீசு னேனையு மர்மத வாரணம்.

(கூ)

அலம லக்குறு மென்மனக் தன்னையே
யசைவ ற்ச்சிவ மாக்கிய வாரணங்
கலக லப்பைதூற் கட்டுகொர் பொன்றினுற்
கரிச றுத்தநல் வாரணம் வாரணம்.

(எ)

கொச்சை வஞ்சுலச் சாதித் சடங்கெனுங்
கோடு வான்கொம் பற்றநல் வாரண
மச்ச மேது மறுத்தெனை யாண்டுக்கொண்
டிட்ட மாமத வாரணம் வாரணம்.

(அ)

மூவ ரும்பணிந் தேத்திடும் வாரண
முடிவில் கற்பகச் சோலையில் வாரண
மாவ வென்றடி யாருட் னென்னையு
மாண்ட மாமத வாரணம் வாரணம்.

(ஆ)

வாரண முற்றுப்பெற்றது.

கநங் - வது மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

இரட்டைக்குறள்வென்செந்துறை.

ஆடு பார்க்குதேடா வாரக் கோனே
யடையப் படர்ந்துதேடா வாரக் கோனே
யோடி மறியேடா வாரக் கோனே
யுள்ளே மறியேடா வாரக்கோனே.
குறுகவளை குறுகவளை கோலக் கோனே
குறுகவளை குறுகவளை கோலக் கோனே
குறுகவளைத் தவிழ்விராய் கோலக் கோனே
குரம்பைதனைக் குலையவிராய் கோலக் கோனே. (உ)

(க)

ஒடியிடு காடேநான் * போரு தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறிக்கு தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறித்த வாரே
யோவாமை சின்று நடுக்கு தேனே.
(ங)
ஓவாதே சின்று நடுக்கு மென்னை
யுள்ளே புகத்திரியத் தள்ளு தேனே
காவா நாகமுங் கைக முன்று
கருதுமங் கொன்றையுங் காண்கி லேனே. (ச)

காணாதே சின்று கழியுமென்னைக்
காலிட்டுக் காலிட்டுப் பாபு தேனே
காணாத கண்ணைத் துடைக்கு தேனே
கதிர்போ லறிவங்கே காண்கு தேனே.
(ரு)
அறிவா லனைத்தையுங் காண்கு தேனே
பறிந்த வறிவா யிருக்கு தேனே
பிறியா வறிவா யெனையு மந்தப்
பேச்சற் றிடத்தி லொளிக்கு தேனே. (க)

போரமை பேச்சற் றிடத்தே வைத்துப்
பேரின்பப் பாற்சோ றிடுகு தேனே
யாராதே நான்வாரி யுண்கு தேனே
யடையவு நானு யிருக்கு தேனே. (எ)
உண்டு களித்துநின் றுடு தேனே
யோவா தொளிரின் றுடு தேனே
யண்ட மழிந்துநின் றுடு தேனே
யலைவறக் கொட்டிநின் றுடு தேனே. (அ)

* இப்பதிகத்தில் மூன்றாவதுமுதல் ஒன்பதாஞ்செய்யுள்
வரைக்கும் அடிவெளிற்றச்சொற்கள் காலவிடைநிலைமுறை
ந்தமருவினதன.

உண்மைக் குழுகின் றாது தேனே
யுரைமாண்டு சுழமா விருக்கு தேனே
வண்மைக் கருணை வளத்தை யுன்னி
மறுகி யுடைந்துக்குப் போரு தேனே. (க)

ஆதா மிக்குநின் றுடாய் கோனே
யதிசய மிக்குநின் றுடாய் கோனே
சாதியை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே
சதுரினை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே. (க0)

மெய்ஞ்ஞானவிளக்க முற்றுப்பெற்றது.

கநச - வது குறி.

அதேர்க்கழிச்செய்து ஒளியவிருத்தம்.

ஆதிப்பிரமத் திருக்கும்நியாமையாகச்சாதிபூதமா
ய்ப், பூதத்திளாம் புலன்களெல்லாநுபதாய்ப் போகும்
பொறிகளாயே, யோதத்தகும் வாக்காதிக்கணநான்
கோங்கியசோலைக்குள்ளே, வேதத்தலைவன் வருந்
குறியாயிந்த வேதாந்தத்தாடகுறியே. (க)

ஏகனனேகளினிட பொருவரின் றியெங்கு நிறைந்
துநின்று, போகம்புலன்கள் பொழுதுபுணர்நிலம்போ
தமே யாகிநின்றோன், மோகங்கழியமுன் வேடங்கொ
ண்டென்பான் முத்தியளித்தபோதே, யெகும்பிறவி
யென் றிடக்கண்டுமத்திடுமின்றே வருங்குறியே. (உ)

அங்குமொருகுறை யின்றியழியாவறிவா யிருக்கை
யாலு, மிங்குமொருகுறை யின்றியின்பனவேகமாய்
கிறையாலும், பொங்கும்பிறவியும்பூதப்புலன்களும்

பொய்யா யிருக்கையாலு, மெங்குநிறைந்தவ னென் னையுருள்செய்வானென்றே யிடுங்குறியே. (ஈ)

பூணும்புலன்க ளனைத்தையும் பொய்யாய்ப் பொ ருத்திக்கழறவும், பேணுமனந்தப் பிரமநாமாபிடப் பேசாதுபேசிடவும், காணுங்கனவுநான் கண்டநிமி த்தமும் கண்டோடுடிப்பனவும், வீணன்றுகாணும் விமலன்வருகைக்கு மெய்யேயிடுங்குறியே. (ச)

நீசெய்வீனையா னிலையாதலுனையெடுத்து நெடுநா ளெல்லாம், வீசேழுலகில் விழுவதெழுவதாய் வீ ணையுமுன்றாயென், ரோசைபரிசு முருவஞ்சுவைகந் தமோரிலுணர்வாகுமென், ரோசையறுக்க வமலன்வ ருங்குறி யங்கத்திடுங்குறியே. (ஊ)

சலியாதுலக மனைத்தையுநோக்கிச் சன்னமாண ங்களு, மெலியாவிகபா லோகங்கடன்னில்வெறுப்பு ம் விழைவிவரவையும், பவியுதேபச்சென் றிருந்த வனைத்தையும் பார்த்துப்பொழிய, நிலையாமலெ ன் னெஞ்சதன்னில்வருங்குறி நித்தன்வருங்குறியே.

ஆருமறியாவறிவதே நானென்றிட்டானந்த மாக ச்செய்தே, தூரனணியனயக் கன்மயக்களய்த் தோ ற்றுமம்மாயையினு, லோரறிவாகவுணர்த்த வுணர்வா ருத்தம்மை யுணர்ந்தபோதே, போறிவாய்ப்பி னன் றியப்படாமை பிரமநாமாங்குறியே. (எ)

தன்னையறிநா திருந்தான்றனையிறைதா னறிவித்த போதே, யன்னியமின்றி யகண்டபோதம்மா யறிந் துமறியாவிறுந், பன்னும்கறையும் பாமேயென்று ப னித்தபடியதுவர, யின்னதிதுவென் றியம்பவொண் னையா மென்னுங்குறியதுவே. (அ)

தந்தைதாய்கற்றந் தனையந்தமாகவே தரணியினு ள்ளதெல்லாம், பந்தமேயன்றிப் பயனில்லையென்று பின் பாசம்பறித்தபோதே, சிந்தையவற்றினிற் சே ராதவண்ணஞ் செறுத்தேயறத்தையுன்னி, வந்தபடி கண்டு மானமற்றில்லது மாயையறுங்குறியே. (ஈ)

அத்தனைகாலமறிந்தவர்தம்மி லடங்கியிறுப்பதுவு யித்தனைகாலமில்லுனையெடுத்தவிருவினைப்பற்றதுவு மத்தனருமறை யாலதுநீயென்ன யானவனுனதுவு நித்தனாய்முத்தனாய் நேரோருவரின் நித்தவருங்குறியே.

குறி முற்றுப்பெற்றது.

கஈடு - வது கருவுரை.

க வி வி ரு த த ம்.

உண்மையே யாகி யுலகுதிப் பதன்முன்ன முண்மையிற் றென்று முணரமை யாலுதித் துண்மைபா லேவளர்ந் துண்மையி னுள்புக்குக் கண்மையாய்த்தோன்றக் கணக்கண்டேன்றோழிநான்.

வானே முதலாய வையம் படைத்தபி னானே புருத்தநின் னுள்ளடங் கிக்கொண்டு நானே முதலாம் பிரம முதலாகத் தானே தழைக்கக் கணக்கண்டேன் ரோழிநான். (உ)

பண்டமுண் டென்று பாங்கெட் டிராதேநீ வின்மீடும் போதேவே தாந்தத்தை நோக்கிட வண்டமே யாத லகண்டமே யாதல் கண்ட தமிழ்க்கக் கணக்கண்டேன் ரோழிநான். (ஈ)

மொய்தவத் தாலுன்னை முற்ற வுணர்ந்திட்டுச்
செய்தவத் தாலுன்னைச் சிந்தித் திராதேநீ
கொய்தநற் கூற்றையுங் கொண்டநற் கோதையுங்
கைதவ மாகக் கனக்கண்டேன் ரோழிநான். (ச)

எங்கள் பெருமா ளிணையடி சென்னிமேற்
றங்கும் படிதந்து தாமரைக் கண்களாற்
பொங்கும் பிறவிகள் போயகலப் பார்த்துக்
கங்குல் கழியக் கனக்கண்டேன் ரோழிநான். (ரு)

அன்னை மறையாக வப்ப னறிவாக
வுன்னிய போதே யுலகையு மூனையுந்
தன்னி லொளித்திடத் தன்னுண மாங்கேயாய்க்
கன்னி பிறக்கக் கனக்கண்டேன் ரோழிநான். (சு)

வேரிலா மாயைதான் வித்தாகிப் பூதமாய்ப்
பாரிலே தட்டப் பரந்து பலகொம்பா
யீரிலை யாயிந் திரியங்க ளேபூத்திங்
கோரி லொளிக்கக் கனக்கண்டேன் ரோழிநான். (எ)

சத்துக்குற் பத்திமுன் சத்தாதலா வில்லைச்
சத்தா வதுக்கு மசத்தலால் வேறில்லைச்
சத்து மசத்துமாய்ச் சந்திப்ப தொன்றில்லைப்
பித்தம் பித்தறக் கனக்கண்டேன் ரோழிநான். (அ)

பற்றிலா தானொருவன் பார்த்திட்ட பார்வையான்
மற்றில்லா மாயை மரமுறிந்து போறிவாய்க்
கற்றிலைக் காககைத் தெல்லெங்கு கனியுண்ணச்
சுற்றிலே பார்த்தக் கனக்கண்டேன் ரோழிநான். (க)

போ வறக்கத்தாற் பெண்டிர் மகச்சுற்ற
மூரொனத்தா னுறக்கத்தி னின்றேனைச்
சீரார் மறைவினா ஸ்ரீபுரு ஷோத்தம
னோர வுணர்த்தநா னுள்ளொளியா னேனே. (க0)

கனவுரை முற்றுப்பெற்றது.

ககக - வது குறத்தி.

கலிவிருத்தம்.

பேதை வனம்புக்குப் பிணிமூப்புப் பின்சூழச்
சாதி பலபேசிச் சரித்திடுங் குறத்தியல்லேன்
கேதம் பலவின்றிக் கீழ்மேலொன் றில்லாத
போத வடிவாம் புரையறுங் குறத்தியேனே. (க)

நில்லா வுபாதினை நிரூபியா நிலையாலே
பொல்லாத விடயத்திற்புகுந்துவிழுங்குறத்தியல்லே
னெல்லாம் பிரமமென வென்னில்லே றிலைகண்டு
சொல்லாநுணரவொண்ணுச்சுகமாங்குறத்தியேனே.

மின்னிக் கழிந்தாற்போல் வீழுங் கனவுடலை
யுன்னிப் பலனா னுறவுசெய்யுங் குறத்தியல்லேன்
றன்னைத் தனிற்கண்டு சத்தாதி யிந்தியங்க
ளென்னுக் கினியென விழித்திடுங் குறத்தியேனே.

பச்சை வட்டம்பூண்டு பசுங்குழவி யகாசேர்த்துப்
பிச்சை பலகொண்டு பிழைபேசுங் குறத்தியல்லே
னச்ச மறத்துறந்த வதிகாரி குடிநோறுங்
விச்சைபலசொல்லி வினையாடுங்குறத்தியேனே. (ச)

கட்டரும் கரணமென்னுங் கடுநாய்கள் புடைசூழப்
புட்டி றலைவத்தப் போய்மிருங் குறத்தியல்லேன்
கிட்ட னடிசூழச் சிவனே பிரமமென்று
விட்டுவிடா தொனில் வினையாடுங் குறத்தியேனே.
விதிகள் பலபிதற்றிமேதினி புற்பாப்பி
விதிகள் பலதேடி கெய்துவங் குறத்தியல்லேன்
மதிகள் பலவிட்டு மரணபவ மானம்விட்டு
விதுவது வென்றே யேகமாங் குறத்தியேனே. (க)
ஊனைவடி வென்றெண்ணு மூலகிற் பிறந்திருந்து
கானல் புனலென்று கருதியிங் குறத்தியல்லே
ஊமைதப் பட்டதுபோ லாரணக் காட்டினுள்ள
தேனறிவை யுண்டு தெளிவாகுங் குறத்தியேனே. எ
குத்துத் தினைகுத்திக் கொழுமாத் தேன்வாங்கி
யத்திற்குழைத் தண்டறஞ்சொல்லுங்குறத்தியல்லேன்
முத்திமலை யேறிமுடி யாத்வா னகத்தேனைத்
தித்திக்க வுண்டு தெளிவாகுங் குறத்தியேனே. (அ)
கேடுபடு முடறனக்குக் கீழாய் கிழங்குகல்லிக்
காடு மலையுங் கருதியிடுங் குறத்தியல்லேன்
பாடு மறையிற் பரம்பிரம முநானுங்
கூடும் வகைதேடிக்குனித்திடுங் குறத்தியேனே. (கூ)
போற்றித் தலைக்கொண்டு பூமச் சோதிபாத
மூற்ற மதுவாக வுட்சோதி யுரைபத்து
மாற்றும் பவமென்ன மனத்தோடே யதிகரித்துக்
கூற்றங் கண்ணிலுங் குறுகிடாக் குறத்தியேனே. (க0)
குறத்தி முற்றுப்பெற்றது.

கருள - வது ஊசல்.

கவிவிருத்தம்.

ஆரணமாக்கால்காட்டியறிவாங்கயிறுதுதுக்கிப்
பூரணமாமலகைசேர்த்துப்புத்தியிற்பொருந்தவைத்து
வாரணியுமுலையார்த்தங்கள் வலையிற்போகாவின்னங்காத்துச்
ரேணியுஞ்சித்தம்வேறுதிரிபாவண்ணமாடிருசல். (க) [ப
தானகாவடிவுதன்னைதானகாவடிவை
பூரோடொன்றப்பண்ணியொன்றிலொன்றைமறைக்குமா
தானேதானறியவேண்டிச் சத்தினோடசத்தியின்றி
வானுதிபூதங்களுமாமாயைபோச்சென்றுடிருசல். (உ)
வேதமுதனீர்தரித்தவிதித்தகன்மம்பலவுஞ்செய்து [தான்
சாதிபேதம் பலவுண்டாகச்சமைந்தன்தானும்பிறக்குமோ
வேதவதிகாரத்தன் னால்விதித்தகன்மந்தனக்குமுன்னே
சாதனநாலுமுண்டேயாகிற்சமைந்ததேயென்றடிருசல். ௩
கோபுரளப்பெருகுமாற்றிற்கங்குறக்கிளில்லாதாற்போ
ஊறுமுதலாமையோகத்தாலேயொருமைதன்னைக்குகித்தவல்
விருமையென்னுமுற்றையேறியேகமண்டப்பதிருந்து [ல
பிரமமென்னும்பார்கையாலேபிறவாவண்ணமாடிருசல். (ச)
புத்தேந்திரியங்கன்முதற்பொறிகடன்மேற்புணரும்போது
நித்திரையில்வந்தபோதுநின்றபோதுநில்லாப்போது
மித்தனையுங்காண்கையாலேயெங்குமுள்ளானேகமாயே
யத்தனையுமறிக்கையாலேயறிவானென்றடிருசல். (ரு)
பதினெட்டுவடிவமதாசிப்பாலோகமேறலாமென்று [ண்டாம்
கெதிக்கெட்டமனிதர்சொல்வெளிக்கேடுபாட்டைக்கேட்கவே
விதித்தாவேதார்த்தத்தின்விளக்குரணமெய்ச்கடரை
மிதித்தாவேயறிந்தபோதே மாயைபோச்சென்றுடிருசல்.

மேதினியேபாதமாகவிரியும்வானேயுதாமாகப்
போதும்திருமகதாகப்பூர்தாரூர்முடியேயாக
வேதமாதிரியாதகவிரியும்வாயுவிரதாக
வாதிரியேயவதரித்தவவனேகாணென்றமுடிசூசல். (எ)

புரியினிடையரவுதோன்றிப்போனபோதும்போகப்போதும்
புரியதுவேயானூற்போலப்போதமாகும் புரணந்தானென்னி
லெரியொடுநீர்பவன மண்விண்ணெல்லார் தோன்றியழியும்
போது, வரியமாயையத்திலவீழும்காமமாயவாடிசூசல். (அ)

ஊசல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

கந.அ - வது கழல்.

கலித்தாழிசை.

ஒன்றேகாண் பெண்ணே யுலகும் பதினாறு
முள்ளது போதமென் ருடாய்கழல்.
லொழிவற நின்றோமென் ருடாய் கழல். (க)

இரண்டுகாண் பெண்ணே யிடைபிங் கலைக
ளிரண்டுமொன் ருனதென் ருடாய்கழல்
லேகாந்த மானோமென் ருடாய் கழல். (உ)

மூன்றுகாண் பெண்ணே முடிவான மண்டல
முத்திக்கு வித்தாமென் ருடாய் கழன்
முந்நிலா வீசுதென் ருடாய்கழல். (ங)

நாலுகாண் பெண்ணே நாடினா னாடியுண்
னாதமே சேர்கியென் ருடாய்கழல்
னமமை யுணர்ந்தோமென் ருடாய்கழல். (ச)

அஞ்சுகாண் பெண்ணே யறிவே நமக்கென்றுக்
நஞ்சுமாய் நின்றதென் ருடாய்கழல்
ருனேதா னுனதென் ருடாய்கழல். (ரு)

ஆறுகாண் பெண்ணே யல்லல் கழிந்தபின்
னுந்த மானோமென் ருடாய்கழல்
லுசை யொழிந்தோமென் ருடாய்கழல். (சு)

ஏழுகாண் பெண்ணே யெல்லா நிலைகளு
மிந்திர ஞாலமென் ருடாய்கழல்
லெமைக்கழி வில்லையென் ருடாய்கழல். (எ)

எட்டுகாண் பெண்ணே சுற்றக் குழா மென்னுங்
கட்டதை விட்டோமென் ருடாய்கழல்
காணுது கண்டோமென் ருடாய்கழல். (அ)

ஒன்பதாம் பெண்ணே யுள்ளே தெளிந்தபின்
யின்போலும் போதமென் ருடாய்கழல்
வேத முடிவதென் ருடாய்கழல். (க)

பத்துக்காண் பெண்ணே ஸாமேயமாகப்
புற்றற் திருந்தோமென் ருடாய்கழல்
பத்தி முடிவதென் ருடாய்கழல். (கௌ)

ஆடுங் கழலா மடியி லெள்ளித்தக்காற்
தேடுவ தில்லையென் ருடாய்கழல்
நிறுவது யல்லதென் ருடாய்கழல். (கக)

கழல் முற்றுப்பெற்றது.

பாடுதுறை முற்றும் - முற்றுப்பெற்றது.

அட்டவணை.

பக்கம்.	பதிகத்தொகை.	பக்கம்.	பதிகத்தொகை.
கடுகு அக்கைச்சி	௩	௨௮௫ ஆவாள்	௮
கசக அச்சோ	௫	௨௬௭ இம்பில்	௧
௨௨௪ அடிமடக்குஸ்துதி	௧௦	௧௧௫ இரண்டாந் திரு	௨௧
௧௧௩ அடியவர் திறத்த	} ௧௪	வெம்பாவை	} ௮
நிந்தாஸ்துதி		௧௮௦ இருபிறப்பாளர்	
௭௭ அடைக்கலம்	௧௦	௨௦௨ இறைவற் காண்ட	௧௦
௨௩௧ அதிசயப்பார்வை	௧௧	ற்கருமை	} ௪
௭௧ அபயம்	௧௦	௧௭௧ இறைவல்லபம்	
௮௨ அபயவாதம்	௧௦	௧௪௭ உயிருணி	௧௦
௨௭௩ அப்பா	௨	௨௧௧ ஊசல்	௮
௧௧௩ அம்மாணை	௪	௨௮௮ ஊர்	௧
௨௮௧ அம்மாணை	௧	௧௭௧ ஊர்	௩
௨௬௫ அம்பட்டன்	௩	௧௫௫ எம்பாவை	௨
௮௪ அருட்டித்து	௧௦	௧௩௧ ஏனென்க்கிசையாக்	} ௩
௧௧ அருட்டித்துவிளக்கம்	} ௧௦	காணத்திகழ்ச்சி	
௨௦௪ அருட்டிட்டுபன்		௧௩௨ ஏவலிசைத்தல்	௧௦
ளியெழுச்சி	} ௧௦	௨௮௨ ஏவலிவாக்காரண	} ௫
௧௦௫ அருணெறிவிளக்கம்		த்திகழ்ச்சி	
௧௨௭ அருமையுரைத்தல்	௭	௧௫௧ ஐயகோ	௨
௧௪௪ அர்ச்சனை	௨௮	௧௧௧ கழல்	௧௧
௨௫௭ அறிவு	௫	௩௦௦ கழல்	௧௦
௧௨௫ அறதியுரைத்தல்	௧௦	௨௧௫ கனவுரை	௨௪
௧௦௧ அனுபவருபம்	௧௦	௨௩௫ காப்புக்குறியுரைத்	} ௧௦
௧௪௧ அனுபூதிநிலயம்	} ௧௧	௨௮௮ காரணற் காணக்க	
௨௫௫ அனுபவமரிகை		ரணத்திகழ்ச்சி	} ௮
௧௧௧ அன்னையுபத்து	} ௧௦	௨௮௪ கள்ளம்	
௨௪௨ அவித்தியரப்பிர		௧௩௮ கிளிப்பயிற்று	௧௧
பாபம்	௧௦	௧௫௮ குணகை	௩
௨௪௦ அவனேதான்	௧௧	௨௭௩ குணகை	௩
௨௭௮ ஆண்டாள்	௩	௧௦௮ குயில்	௧௩